

JUBEL SÅNGER

för
EVANGELISKA
MÖTEN

SÖNDAGSSKOLAN
OCH
HEMMET

SVENSKA BOKHANDELS FÖRENINGENS FÖRLAG
152 OAK ST.
CHICAGO, ILL.

4/3 1904

THE BENSON LIBRARY OF HYMNOLOGY

Endowed by the Reverend

LOUIS FITZGERALD BENSON, D.D.

SCC
5568

2

LIBRARY OF THE THEOLOGICAL SEMINARY

PRINCETON, NEW JERSEY

Hellie Andersen

JUBEL - SÅNGER

FÖR

EVANGELISKA MÖTEN

SÖNDAGSSKOLAN

OCH

HEMMET

UTGIFNA AF
THE SWEDISH M. E. BOOK CONCERN,
152 OAK ST., CHICAGO, ILL.

Förord.

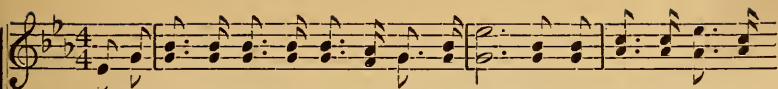
Jubelsånger, som nu utgifves för bön- och väckelsemöten samt för hemmet och söndagsskolan, behöfver icke anmälas med många ord. Vare det nog att säga, det denna sångsamling innehåller ett rikt urval af de bästa andliga melodier, som utkommit i detta land under de senare åren, samt att många af dem nu utkomma för första gången med ord på svenska språket. Ett stort antal af dessa sånger hafva blifvit öfversatta af pastor Leonard Strömberg; äfven hafva vi att tacka hr redaktören Jacob Bonggren och pastor C. F. Edwards för öfversättningen af ett mindre antal.

Måtte nu denna nya sångbok med sina sköna toner i någon mån fylla ändamålet, nemligen Guds namns förhärli-
gande och själars frälsning!

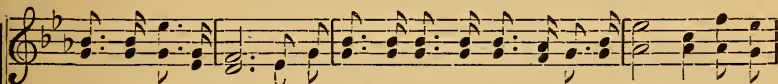
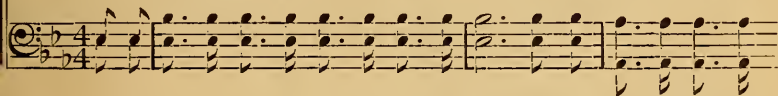
K O M I T E N .

Chicago i Juni 1902.

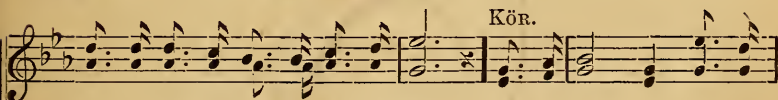
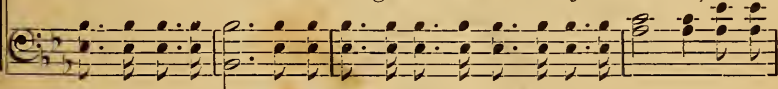
No. 1. Lyft blicken upp.

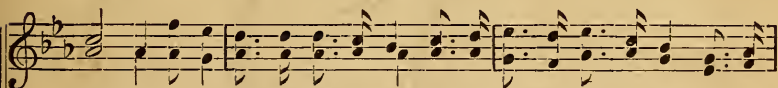
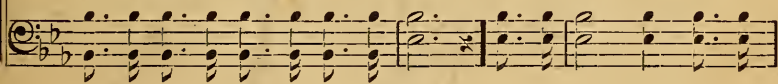
1. Ö, lyft blicken upp, du Herrens käm-pa-ska - ra, Lyft hög-re än det
2. O, lyft blicken upp, du gla-da käm-pa-ska - ra, Låt världens hot ditt
3. Snart skall kröningsdagens morgon skönt upprinna, Då al - la fräl - sta

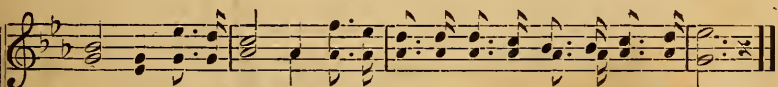
kung-li - ga ba-nér! Ty det pas-sar ej för oss att fe-ga va - ra, Då en
mod ej fäl-la ned! Nog skall Jesus själf sin e-gendom be-va - ra, Om än
lö-nen skola få. Må vi tro-get ver-ka för att sjä-lar vin - na, Att vår

sky af vitt-nen ned up-på oss ser.
värld-en ra - sar mot oss och är vred. Här - lig fräls - ning är vår
kro-na prydd af pär - lor ski - na må.

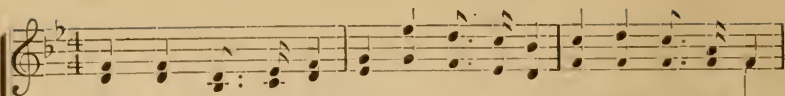
hälsning, Och vi fröj-das, då vi se Je-sus fräl-sar syn-da-re. Och vår

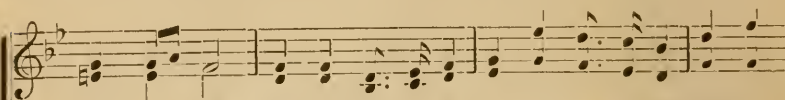
fa - na, korsets fa - na, Modigt hö - ja vi att världen den må se.

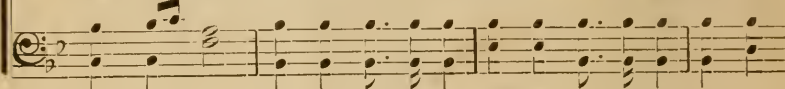
No. 2. Strid för sanningen.

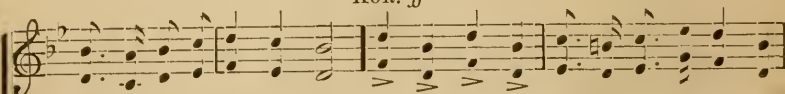
1. Strid för san - nin-gen, Strid mot fi - en-den! Tätt kring Fräl-sa-ren,
2. Mo - digt gå vi fram, Kom-na ej på skam, Ty vår Her-res namn
3. Gud alls - vå - l - di - ge, Hör vårt ro-pan-de, Fräls hvar syn-da-re,

Slut - na led! Vap-nen fär-di-ga! Al - la e - ni-ga! Fullt fri-
 Se - ger ger. Han oss själf står bi, Hans skall ä - ran bli; Där - för
 Var oss huld! Ef - ter stri-der-na, Sist i him-lar-na Skänk oss

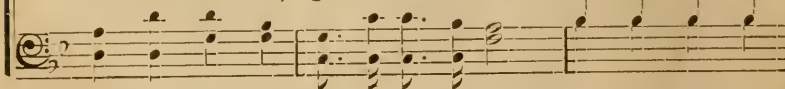
Kör. *ff*

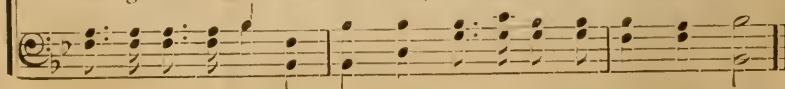
mo-di-ga, Ty Gud är med.
 hö - ja vi Vårt kors-ba-nér. Upp då, brö-der, samlens kring vår fa - na!
 kro-nor-na för Kri-sti skull!

Här är lö - sen, gif-ven den hvar-ann: Fram - åt! upp - åt!

klin-ge Ho - si-an-na! Kri - stus, Hjäl-ten, för ju själf oss an.

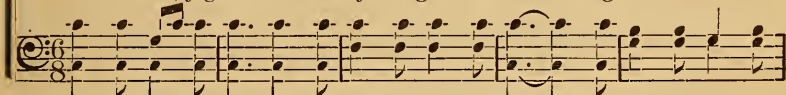
No. 3. Aldrig ensam.

C. F. O.

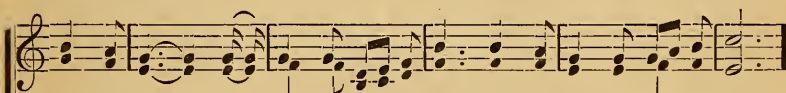
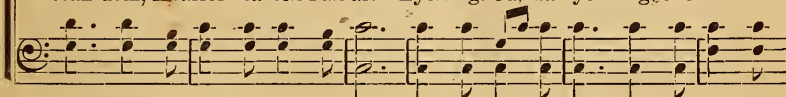
J. C. H. and V. A. WHITE.

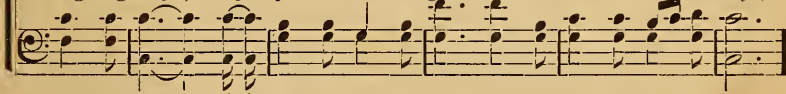
1. En-sam? Al-drig en-sam, Då Je-sus är mig när! Han med mig är och
2. Tröttad? Al-drig tröttad! Jag hvi-lar vid hans bröst. Min själ har ständig
3. Väntar? Ja, jag väntar! Han bjöd mig vän-ta här. Jag en-dast undrar

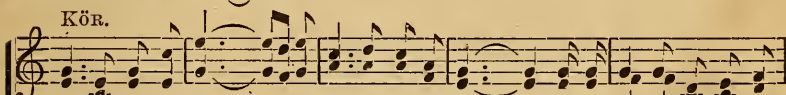
trö - star; Jag er - far han är här. Värnlös? Al-drig värn - lös, Ty Je - sus
gläd - je, Jag nju - ter e - vig tröst. Hjälp-lös? Ja, så hjälp-lös; Men se, jag
stun-dom, Hvarför så sen han är. Lyck-lig? Ja, så lyck - lig, Med o - ut-

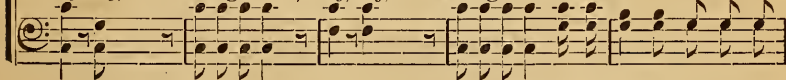
är min vän; Och hur jag må för-än-dras, Han är den-sam-me än.
tryggt mig lagt I Je - su star-ka ar - mar, Han är min säk-ra vakt.
säg - lig fröjd; Ty lyc-kan har sin grundval I Her-ren Gud i höjd,

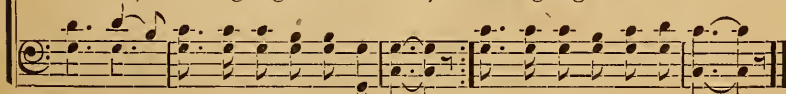
KÖR.

Nej, al-drig al-len', nej, aldrig al-len'! . . . Han har lofvat aldrig mig
Nej, nej, aldrig allen', nej, nej, aldrig allen'!

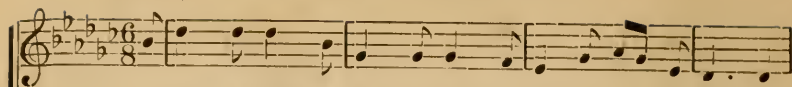

läm - na, Al-drig mig lämna al - len'; Al-drig mig lämna al - len'.

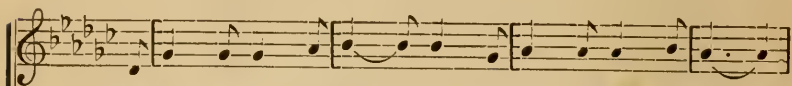
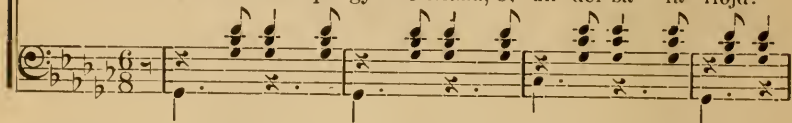

No. 4. Räddningsbåten.

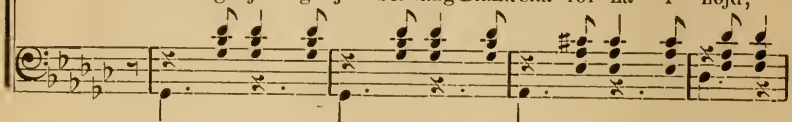
SOLO.

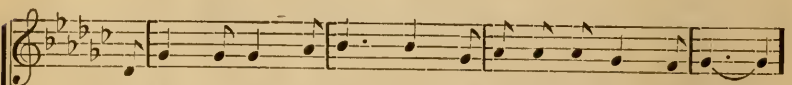
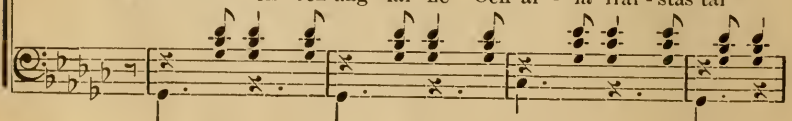
1. Vi seg - la fram på ti - dens ström. Vi drö - ja ic - ke här.
2. Vistun - dom fäl - de mo - det här Och tyckte allt var slut,
3. Snart kommer räddnings - bå - ten hit På mör - ka vat - tens stig,
4. Vi ä - ro nu på gyll'ne strand, O, un - der - ba - ra fröjd!

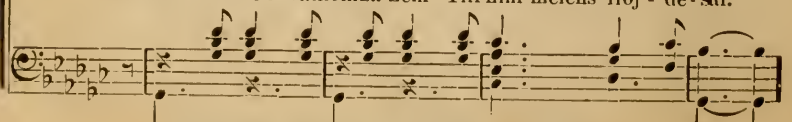
Snart än - das natt och mör - ker Och e - vig dag är när.
 När an - dens lif det gäl - - de Och att till strid gå ut.
 I tron jag ser den nal - - kas Att hem - ta mig och dig.
 Att e - vigt sjun - ga ju - bel - sång Bland ska - ror - na i höjd;

Guds barn nu tryg - ga va - ra må, Fast stor - men ho - tar dem;
 Men då vi hör - de Mästarns ord: "Håll fast ut - i min hand,
 Snart ä-ro vi i sä - ker - het, På him - lens skö - na strand;
 Då Fräl - sa - ren och äng - lar - ne Och al - la fräl - stas tal

Se rädd - ningsbå - ten kom - mer Att sam - la oss al - la hem.
 Tro blott på mig, jag leder dig Till himme - lens säl - la land."
 Vår lots ger stoppsig - na - len Och ska - ran går nu i land.
 Oss hel - sa och välkomna hem Till him - melens fröj - de - sal.

KÖR.

Friskt mod, o kä-ra vän-ner! Det ljus-nar ef - ter - hand; Vi möta vå-ra
Som främlingar på fär-den Till Guds Je - ru - sa - lem, Seräddningsbåten

kä - - ra, På himlens gyll-ne strand.
kom - mer Att hemta ska - ran hem.

No. 5. Hel uppoffring.

C. R. DUNBAR.

Used by per.

1. Mitt lif, mitt allt jag gif-ver dig, O du, Guds Lam, som dog för mig.
2. Och nu i tron till dig jag går, Helt viss att du mig ej försmår.
3. O du, Guds dy - ra, re - na Lam, Som dog för mig på korsets stam.

KÖR: Jag lef - va vill, Guds Lam, för dig, Som tå - ligt led och dog för mig.

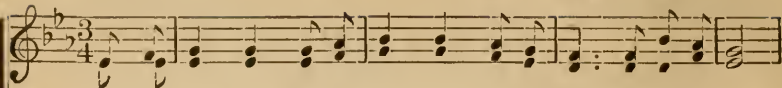
Jag vill bli din e - vin - ner - lig, Min Fräl - sa - re och Gud.
Du dog för mig, jag lef - va får, Min Fräl - sa - re och Gud.
Jag hel - gar nu mitt lif åt dig, Min Fräl - sa - re och Gud.

Jag lef - va vill, Guds Lam, för dig, Min Fräl - sa - re och Gud.

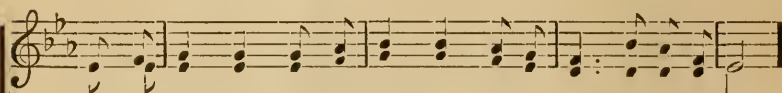
No. 6. Hör min bön.

FANNY J. CROSEY.

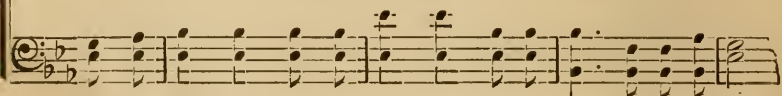
WM. J. KIRKPATRICK.

1. Fräl-sa - re, jag där-om be - der, Att jag mer må lik-na dig;
2. Dy - re Fräl - sa - re, jag be - der Om en tro så klar och ren,
3. O, jag be - der, gör mig öd - mjuk, Genom kraf - ten af din nåd,
4. Dy - re Fräl - sa - re, jag be - der Och min bön skall städse bli

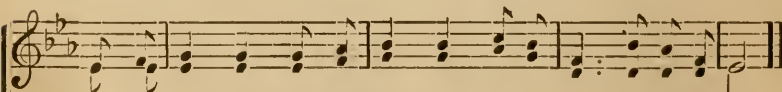
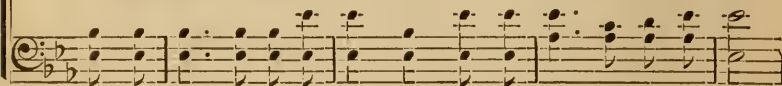
Låt din hel - ga An-des duf - va Städ-se hvi - la öf-ver mig.
 Att dess ö - ga midt i nat - ten Skå-da kan din klarhetsken.
 Att min vil - ja helt må va - ra Un-der - gif - ven di - na råd.
 Om en hel och full upp - off - ring Och en frälsning full och fri.

Kör.

Du som kän - ner all min svag - het, Du som mi - na syn - der bar,

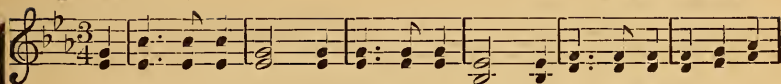
På ditt lög - tes - ord jag kom-mer, Hör min bön, gif nådigt.svar.

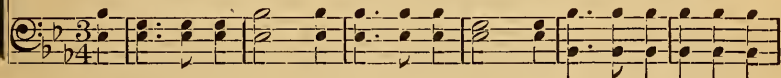
No. 7. Barn till en Kung.

HATTIE E. BUELL.

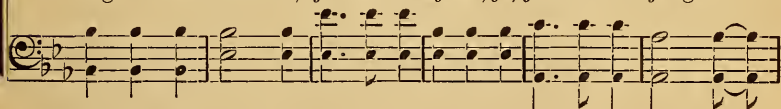
Arr. fr. mel. af JOHN H. SUMNER.

1. Min Fa-der är rik på går-dar och land, All värl-de-nes skatter Han
2. Hans en-föd-de Son, vår Fräl-sa-re kär, Var en gång så fat-tig som
3. En gång jag var fjär-ran, o, hvilken nöd! För-tappad och fal-len, i
4. Om hyddan är låg, jag kla-gar ej här: De byg-ga pa-lat-ser till

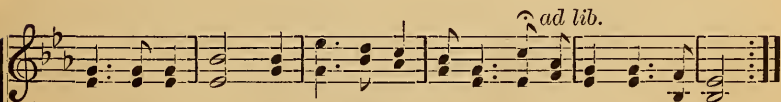
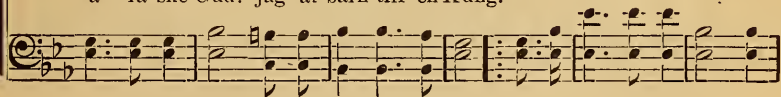
har i sin hand, Af per-lor, ju-ve-ler, af silf-ver och guld, Hans
nå-gon är här; Men nu Han re-ge-rar i ä-ra och ljus Och
syn-den helt död; Men Je-sus mig frälsat ur synd och för-derf Och
mig of-van där. O, jub-la mitt hjärta, ja, jub-la och sjung: All

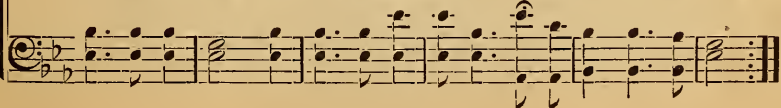
KÖR.

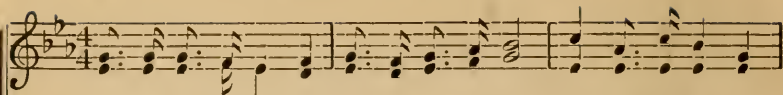
boning är prydd, Hansskattkammare full.
ger mig ett hem i sitt himmelska hus. Jag är barn till en Kung, Ja,
allt hvad Han e-ger, det får jag i arf.
ä-ra ske Gud! jag är barn till en Kung.

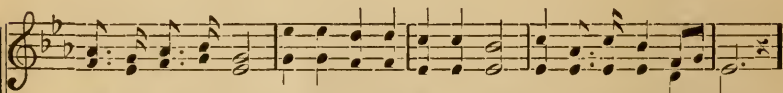
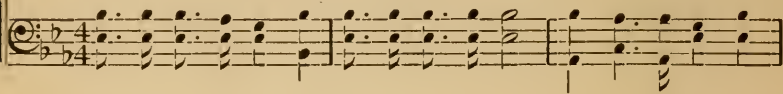
barn till en Kung; Med Je-sus, min Her-re, Jag är barn till en Kung.

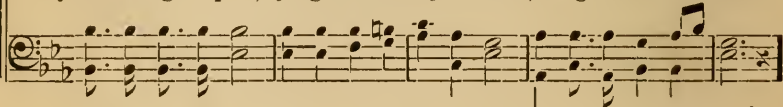
No. 8. Genom portarne.

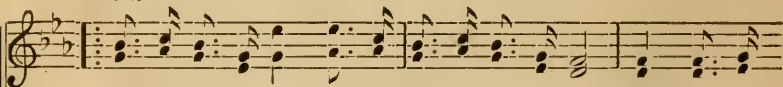
1. Hvil-ka ä - ro des - se, som vid flodens strand, Just vid den ty - sta
2. Des - se ä - ro de, som re'n i un - ga år Fun - no sin Je - sus,
3. Des - se ä - ro de, som i all nöd och strid Ständigt hos Je - sus
4. Des - se ä - ro de, som midt i el - den stått Fast för sin Her - re,
5. Bär - ga - de för e - vigt på den säl - la kust, Fri - e från jor - dens

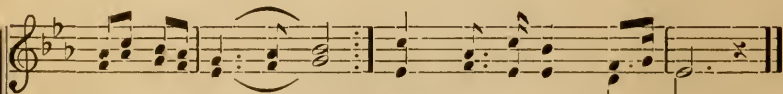
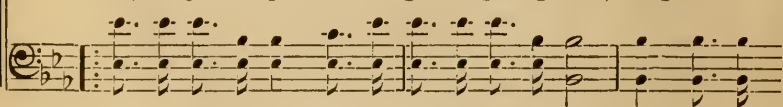
grafvens mörka rand Prisa Gud med palm i hand, Tvagne i Lammets blod?
 och som i hans spår Röntes hvad hans kraft förmår, Tvagne i Lammets blod.
 njö-to lugn och frid, Trogne för sin Gud all-tid, Tvagne i Lammets blod.
 sökt Hans ä-ra blott; Skön befordran de nu fått, Tvagne i Lammets blod.
 synd och sorg och pust, Sjunga de med fröjd och lust, Tvagne i Lammets blod.

Kör.

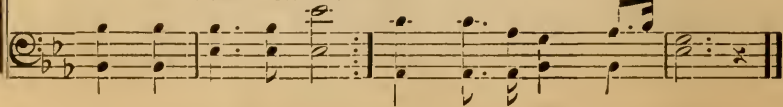

Se, i - ge - nom por - ten de gå med gladligt mod; Tvag - ne i

Lam - mets blod? Tvag - ne i Lam - mets blod?

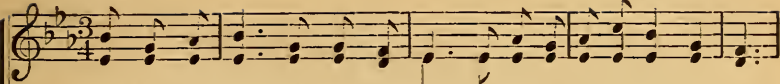
Lam - mets blod?

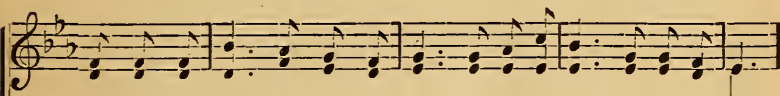
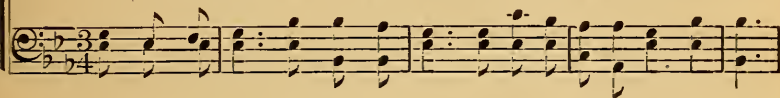
No. 9. Hvarför ej nu?

ELISA REED.

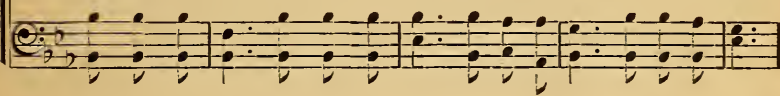
IRA D. SANKEY.

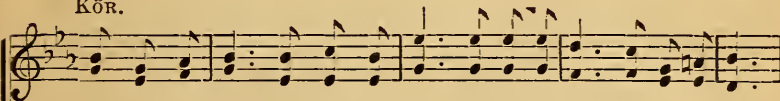
1. O, vänd dig ej från or-det bort, Gör ej mot Gud ditt hjärta hårdt;
2. På mor-gon-da - gen hoppas ej, Du vet ej om den kommer, nej!
3. I värl-den fin - nes in-gen frid, Hon skänker endast sorg och strid;
4. Se, Je - sus stö - ter in-gen ut, Som vän-der sig i bön till Gud,

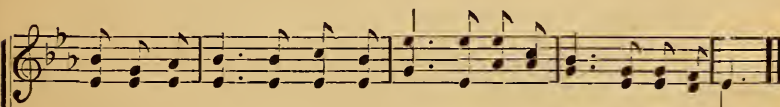
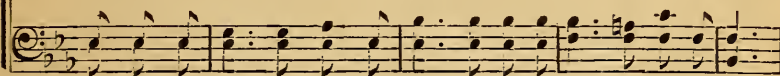
O, syn-da-re: be-tänk dig du, Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
 Nu är det tid, nu kal-las du; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
 Hon skall för-gås, det vet du ju; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?
 Så gif då Ho - nom hjär-tat du; Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

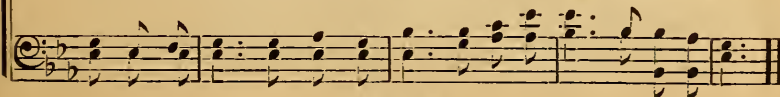
Kör.

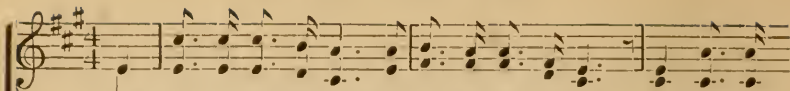
Hvar-för ej nu? Hvar-för ej nu? Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

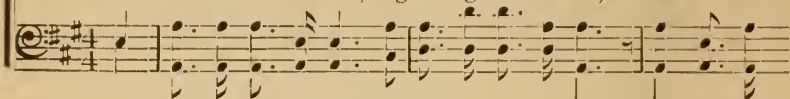

Hvarför ej nu? Hvarför ej nu? Du vill bli frälst—hvarför ej nu?

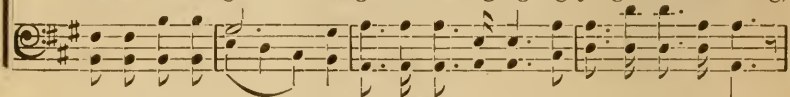
No. 10. Lifvets älf.

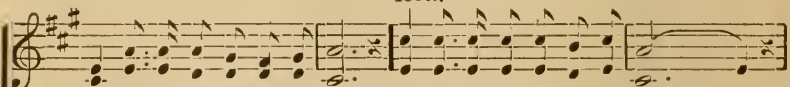
1. Långt bort i synd jag var, Men herden hem mig bar, Och jag får
 2. Med Je-sus med mig här Jag in-tet mer be-gär, Ty han mig
 3. Då stri-den här är slut, Jag e-vigt hvi-lar ut, Där lif-vets

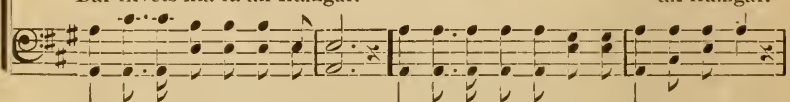
hvi-la i hans famn. Jag fått min syn i - gen Och ser i Gud min vän
 gifver allt med sig. Han är mitt hopp, min tröst; Jag hvilar vid hans bröst
 kla-ra älf framgår. I änglars krets en gång Jag sjunger Lammettsång,

Kör.

Och prisar nu hans dyra namn.
 Han bär mig tryggt på lifvets stig. Där lifvets klara älf framgår.....
 Där lifvets kla-ra älf framgår. älf framgår.

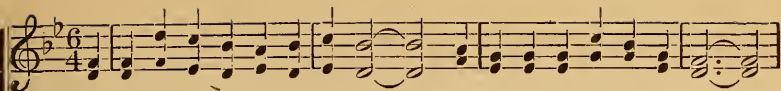

Och lif-vets träd i blomning står, Jag ef-ter slu-tad strid skall

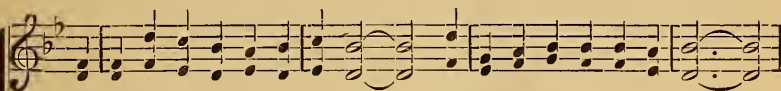
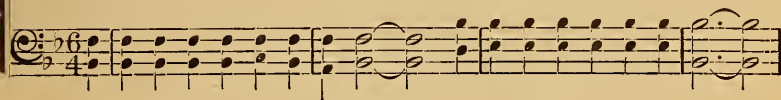
bo i e-vig frid, Där lif-vets kla-ra älf framgår, älf framgår.

No. 11. Fridsfursten.

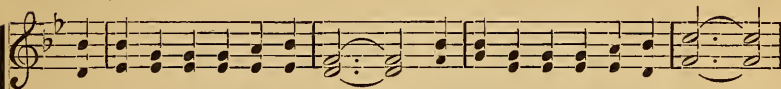
1. Af häpnad och undran jag stannar, ... På hafvet af kärlek blott ser; ...
2. Jag kām-pa-de, stred för att vinna . . . Den glädje, som fri-gö-ra kan; ...
3. Sin hand på mig Frälsa-ren la - de, ... Mig bjöd han: "Jag vill, var nu hel!"
4. Se, fridsfursten går vid min si-da, ... Hans an-le-te ly-ser nu mig; ...

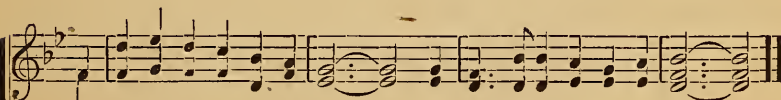
Och ljuft till min själ sänker friden ... Som himmelska dufvan sig ner. . . .
 Men ej förr'n jag upphört att strida, ... Jag frid och väl-sig-nel-se fann. . . .
 Hans klädnad jag endast vid-rör-de, ... Och he-lad blef genast min själ. . . .
 Hans stämma så ljufligt mig sä-ger: ... "Min frid vill jag gif-va just dig." . .

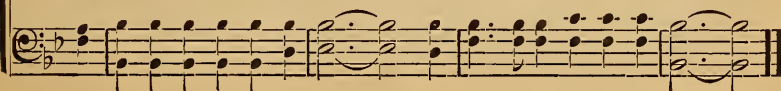
Kör.

Se, Je-sus bort-ta-ger min synd, ... Och blodet har tvagit mig [ren. . . .

Jag tröstar på Honom i allt, ... Min vil - ja är endast min Guds. . .

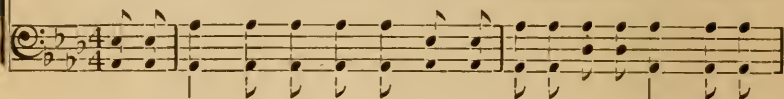
No. 12. Min Frälsare först af allt.

FANNY J. CROSBY.

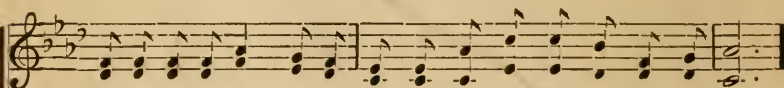
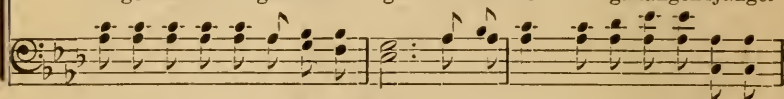
JNO. R. SWENEY.

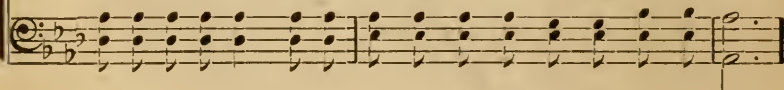
1. När mitt lifs - verk är än-dadt, och jag öf-ver flo-den går, Och den
2. O, hvad jub-lan-de säll-het då, hans an-le-te jag ser Och den
3. O, de kä-ra där-hem-ma, hur de vinka mig till sig. Vårt fär-
4. Ge-nom frid-sta-dens por-tar, klädd i hvitt, mig Jesus för, Dit där

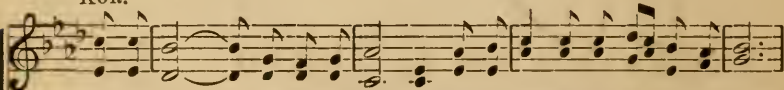
lju-sa, skö-na morgon hö-jer sig, Jag skall skå-da min Jesus, när på
glans som ur hans helga ö-gon går. Hur mitt hjär-ta skall jubla för den
väl vid dödens flod jag tänker på. Till Guds här-li-ga E-den, de med
in-gen tår från ö-gat mer skall gå. Gladt den e-vi-ga sångensjunger

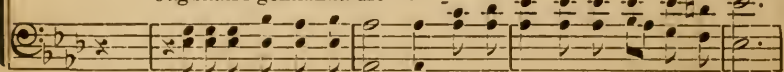
himlens strand jag står, Och hans le-en-de skall först väl-kom-na mig.
kär-lek han mig ger, Och för hemmet som jag ut-i him-len får.
sång välkomna mig; Men jag läng-tar se min Je-sus först än-då.
jag i änglars kör; Men jag läng-tar se min Je-sus först än-då.

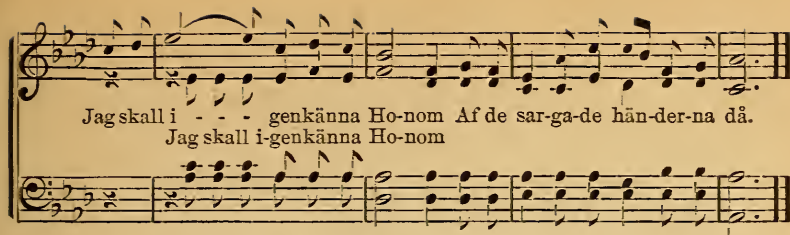

KÖR.

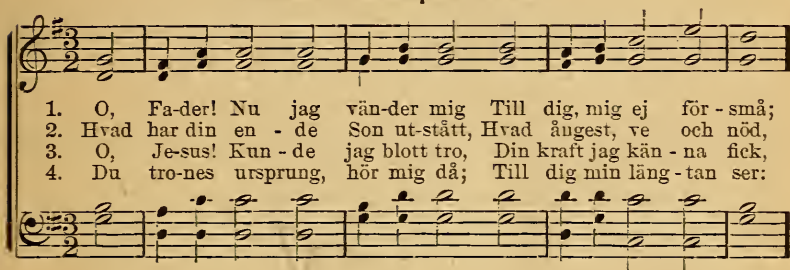
Jag skall i - - - genkänna Ho-nom Och för-los-sad bredvid Honom stå
Jag skall i-genkänna Ho-nom -

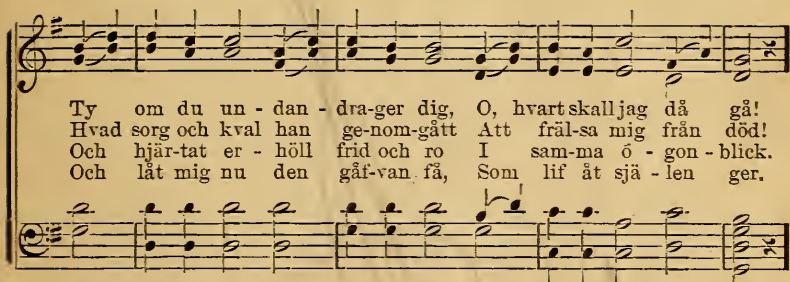

Jag skall i - - - genkänna Ho-nom Af de sar-ga-de hän-der-na då.
Jag skall i-genkänna Ho-nom

No. 13. Kämpande bön.

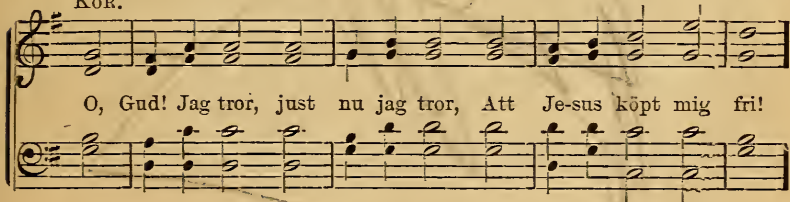

1. O, Fa-der! Nu jag vän-der mig Till dig, mig ej för-små;
2. Hvad har din en - de Son ut-stått, Hvad ångest, ve och nöd,
3. O, Je-sus! Kun - de jag blott tro, Din kraft jag kän - na fick,
4. Du tro-nes ursprung, hör mig då; Till dig min läng-tan ser:

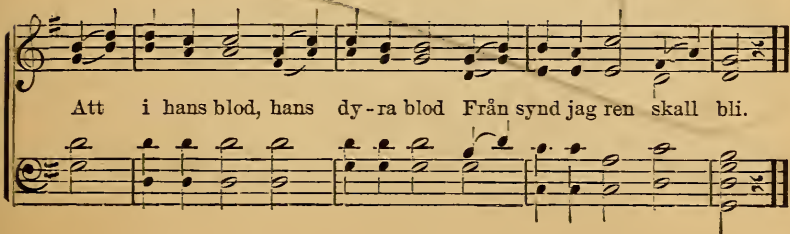

Ty om du un - dan - dra-ger dig, O, hvarts skall jag då gå!
Hvad sorg och kval han ge-nom-gått Att fräl-sa mig från död!
Och hjär-tat er - höll frid och ro I sam-ma ö - gon - blick.
Och låt mig nu den gåf-van få, Som lif åt sjä - len ger.

KÖR.

O, Gud! Jag tror, just nu jag tror, Att Je-sus köpt mig fri!

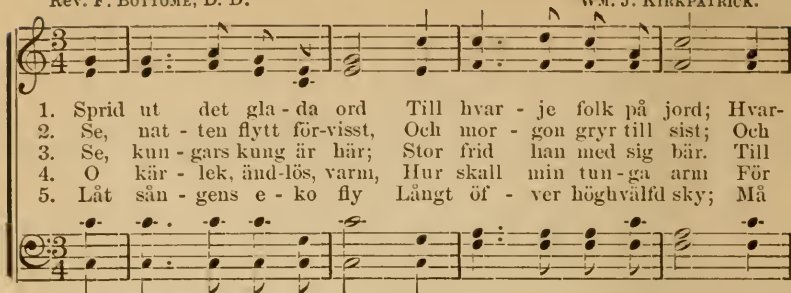

Att i hans blod, hans dy-ra blod Från synd jag ren skall bli.

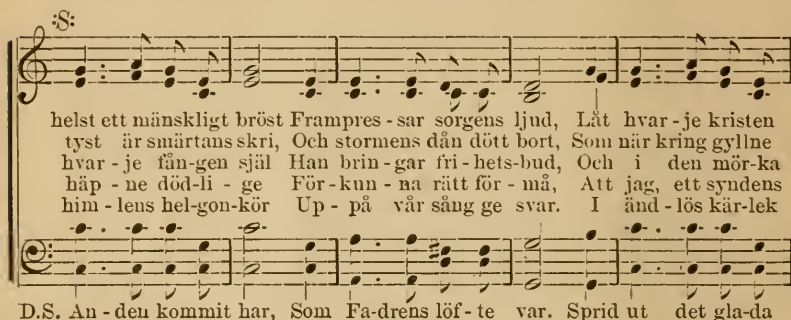
No. 14. Hugsvalar'n kommen är.

Rev. F. BOTTOME, D. D.

WM. J. KIRKPATRICK.

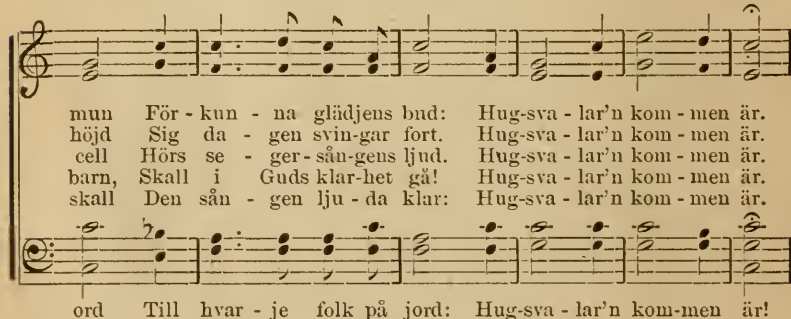
1. Sprid ut det gla - da ord Till hvar - je folk på jord; Hvar-
 2. Se, nat - ten flytt för-visst, Och mor - gon gryr till sist; Och
 3. Se, kun - gars kung är här; Stor frid han med sig bär. Till
 4. O kär - lek, änd-lös, varm, Hur skall min tun - ga arm För
 5. Låt sän - gens e - ko fly Långt öf - ver höghvälfd sky; Må

helst ett mänskligt bröst Frampres - sar sorgens ljud, Låt hvar - je kristen
 tyst är smärtans skri, Och stormens dån dött bort, Som när kring gyllne
 hvar - je fän - gen själ Han brin - gar fri - hets - bud, Och i den mör - ka
 häp - ne död - li - ge För - kun - na rätt för - må, Att jag, ett syndens
 him - lens hel - gon - kör Up - på vår sång ge svar. I änd - lös kär - lek

D.S. An - den kommit har, Som Fa - drens löf - te var. Sprid ut det gla - da

FINE.

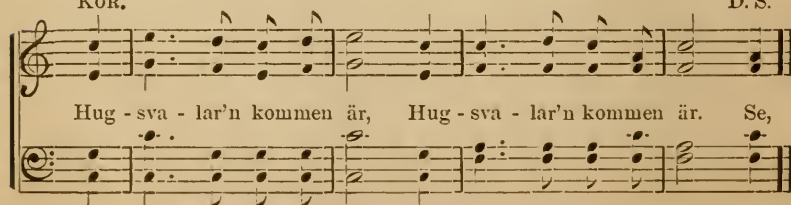

mun För - kun - na glädjens bud: Hug - sva - lar'n kom - men är.
 höjd Sig da - gen svin - gar fort. Hug - sva - lar'n kom - men är.
 cell Hörs se - ger - sän - gens ljud. Hug - sva - lar'n kom - men är.
 barn, Skall i Guds klar - het gå! Hug - sva - lar'n kom - men är.
 skall Den sän - gen lju - da klar: Hug - sva - lar'n kom - men är.

ord Till hvar - je folk på jord: Hug - sva - lar'n kom - men är!

Kör.

D. S.

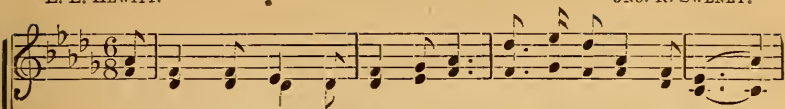

Hug - sva - lar'n kommen är, Hug - sva - lar'n kommen är. Se,

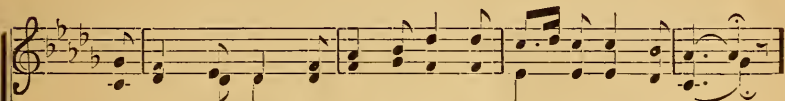
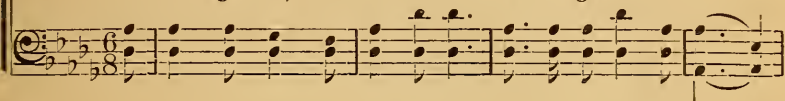
No. 15. Jesus går förbi.

E. E. HEWITT.

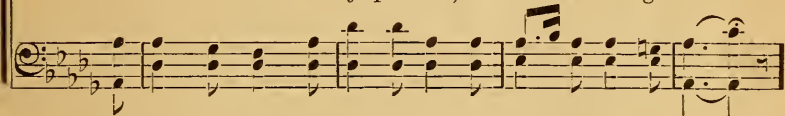
JNO. R. SWENEY.

1. Kom, sorgs-na själ, hans nåd mottag. Je-sus går nu för-bi. . .
2. Kom, hun-gran-de, och tälj din nöd. Je-sus går nu för-bi. . .
3. Kom, tröt-ta själ, och hvi-la dig. Je-sus går nu för-bi. . .
4. Be-tun-ga-de, din nöd frambär. Je-sus går nu för-bi. . .

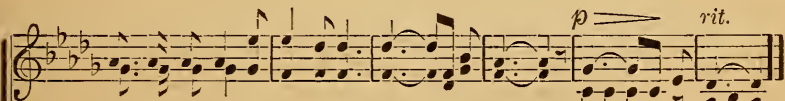
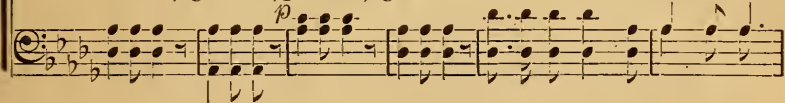
Se i hans hel-ga an-letsdrag Eu sky med sol-sken i. . .
 Han vill dig gif-va lifvets bröd, Dig gö-ra nöjd och fri. . .
 Väl-sig-nel-sen så in-ner-lig Hos Ho-nom din skall bli. . .
 Han hör din bön och hjälp beskär, Han fräl-sar och gör fri. . .

Kör.

Går för-bi; går för-bi! Honom till mö-tes, skynda, glad,
 Går förbi; går förbi; går förbi; går förbi!

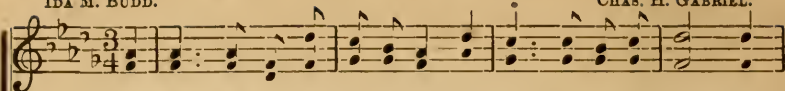
Je-sus går här för-bi i dag. Går för-bi; går för-bi.
 Går förbi; går förbi; går förbi; går förbi!

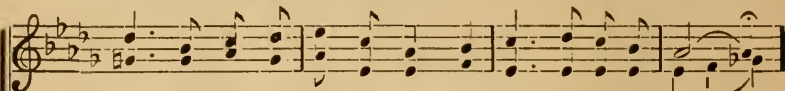
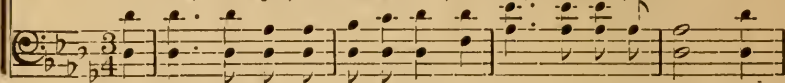
No. 16. Hans ord förblifver.

IDA M. BUDD.

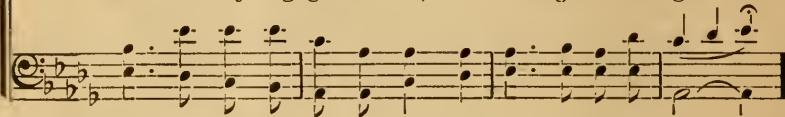
CHAS. H. GABRIEL.

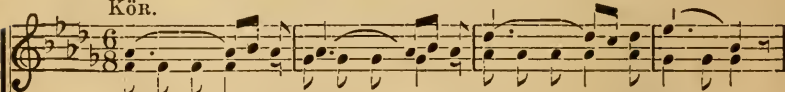
1. O, syn - da - re, från Jesus skild, Hvar än du har din stig; Kan
2. O, hör du ej hans ljufva ord Bland jordens strid och kif: "Se
3. Hvi fruk - ta! Tro; ty endå, de Som tro få kom - ma in. Af
4. Kom då, o själ, och honom finn, Ditt lif, din frid, din ro. En

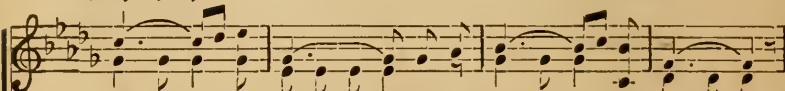
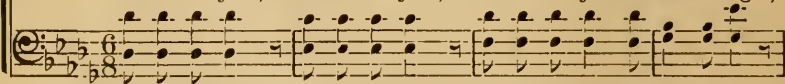
jor - den väl ett lög - te ge, Som det han gif - ver dig? ...
den, som up - på So - nen tror, Han haf - ver e - vigt lif. ...
tro du vin - ner e - vigt lif, Be - seg - rar synden din. ...
himmelsk fröjd dig gif - ves då, Som al - drig skall för - gå. ...

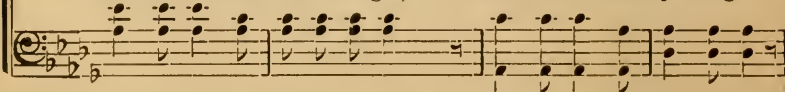
Kör.

Him - - - meln, jord - - - den, de för - gås, ...
Himmel och jord, himmel och jord, Himmel och jord helt visst för gås,

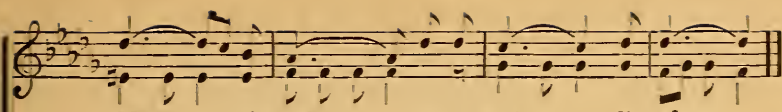

Men mitt ord skall dock ej för - gås. ...
Men mitt ord skall ic - ke för - gås, Men mitt ord skall ej för - gås.

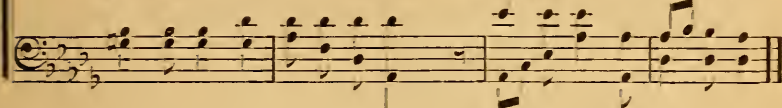

Him - - - meln, jord - - - den, de för - gås, ...
Himmel och jord, himmel och jord, Himmel och jord helt visst för gås.

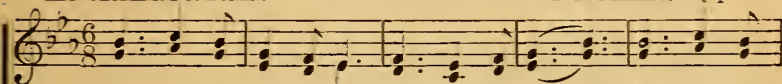
Men..... mitt ord skall dock ej för-gås.....
 Men mitt ord skall ic-ke för-gås, Men mitt ord skall ej för-gås.

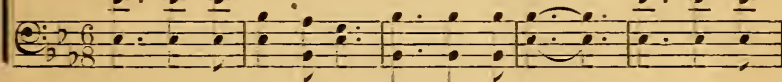
No. 17. Jesus är min.

Mrs. CATHERINE J. BONAR.

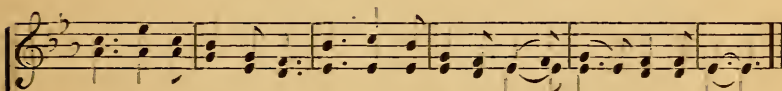
T. E. PERKINS. By per.

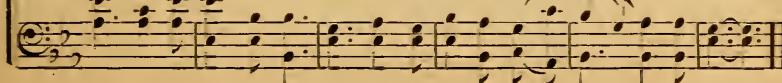
1. Bort, bort all jordisk fröjd! Je - sus är min! Värld - den gör
 2. Loc - ka mig ic - ke bort! Je - sus är min! Här blir min
 3. Världs - li - ga drömmarskrans. Je - sus är min! Flyn bort i
 4. Far - väl, för-gång-lig-het! Je - sus är min! Kom, kom, o -

mig ej nöjd. Je - sus är min! Ök - nen så öds - lig är,
 tid så kort. Je - sus är min! Nö - jen, som snart för-gå,
 mor-gon-glans! Je - sus är min! Allt, som jag pröf-vat här
 död - lig - het! Je - sus är min! Väl-kommen, hopp och tro,

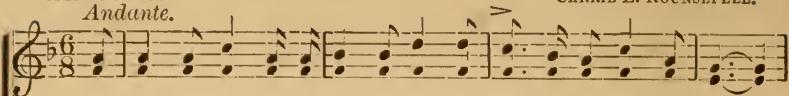
Hvi - la ej skänkes här; Je-sus blott frid be-skär, Je - sus är min!
 De blott en dag be-stå, Fresten mig ic - ke då. Je - sus är min!
 Fri-den ej till mig bär; Allt ger mig Je-sus kär. Je - sus är min!
 Välkommen frid och ro! Hos Je-sus skall jag bo. Je - sus är min!

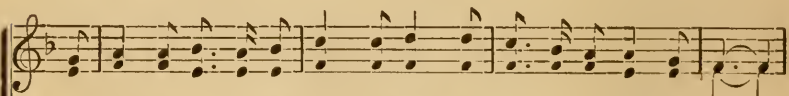
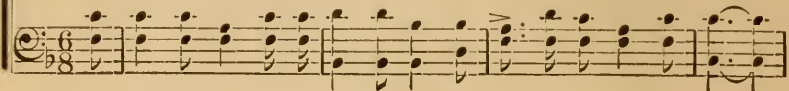
No. 18. Jag vill gå, dit du kallar mig.

MARY BROWN.
Andante.

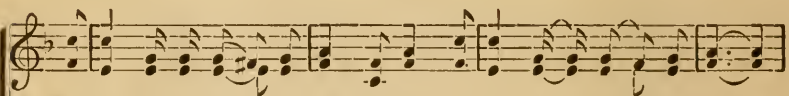
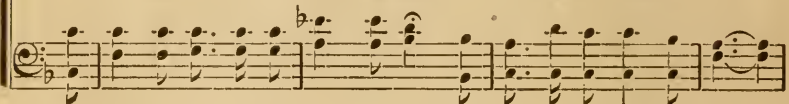
CARRIE E. ROUNSEFELL.

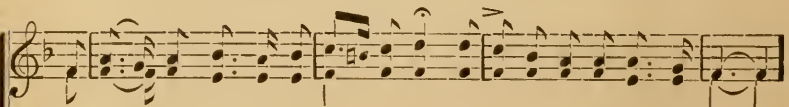
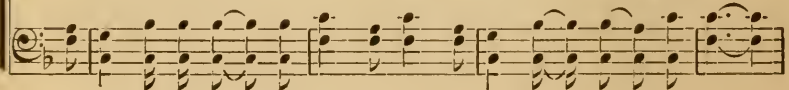
1. Kan-hän-da ej up-på bergets topp Och ej up-på ens-lig stig,
2. Kan-hän-da Je-sus nu ön-skar mig Att ta-la ett tröstens ord,
3. Det fin-nes nog ut-i Mästar'ns verk En un-dangömd vrå för mig,

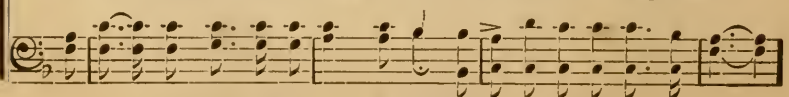
Kan-hän-da ej up-på stri-dens fält Min Her-re be-höf-ver mig.
Att sö-ka fö-ra en dyr-köpt själ Från syn-den till nå-dens bord.
Där jag må ver-ka min kor-ta dag, O Fräl-sa-re kär, för dig.

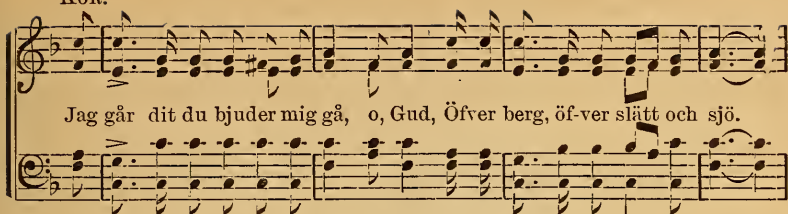
Men om han ger bud med sak-ta röst Till sti-gar, där jag bör gå,
O Je-sus, om du vill bli mittskydd På vä-gen, som sy-nes svår,
Nu lem-nar jag mig ut-i din vård, Din kär-lek skall stå mig bi.

Jag sva-rar: Gud, med min hand i din, Jag går, dit du bjuder mig gå.
Min röst skall spri-da ditt budskap ljuft, Blott säg det och villigt jag går.
Din ma-ning föl-jer jag gla-de-lig, Och blir hvad du vill jag skall bli.

KÖR.

Jag går dit du bjuder mig gå, o, Gud, Öfver berg, öf-ver slätt och sjö.

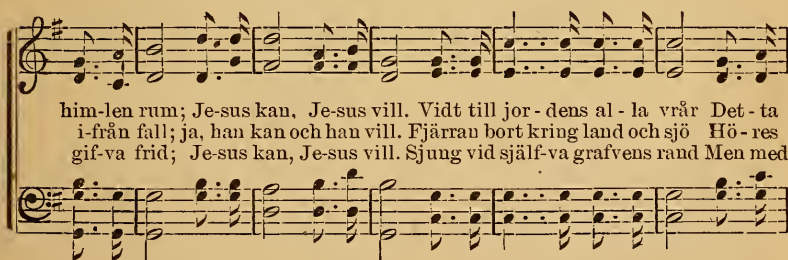

Jag ta - - la vill, som du lär mig, Gud. Fördig vill jag lef-va och dö.

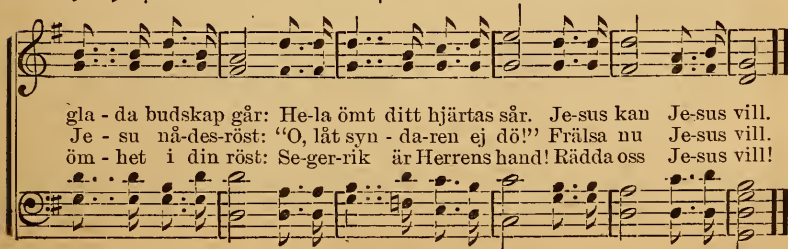
No. 19. Jesus kan frälsa.

1. Skö-na e - van-ge - li-um: Je-sus kan, Je-sus vill Gif-va oss i
 2. Ljuf-ligt, väl-digt bru-sa skall: Je-sus kan, Je-sus vill Fräl-sa, skyd-da
 3. Sjung i lif-vets kval och strid: Je-sus kan, Je-sus vill In-till dö-den

him-len rum; Je-sus kan, Je-sus vill. Vidt till jor-dens al-la vrår Det-ta
 i-från fall; ja, han kan och han vill. Fjärran bort kring land och sjö Hö-res
 gif-va frid; Je-sus kan, Je-sus vill. Sjung vid själf-va gravens rand Men med

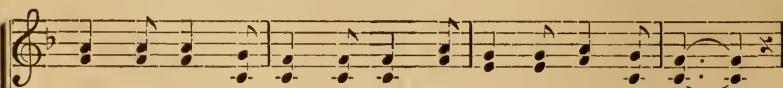
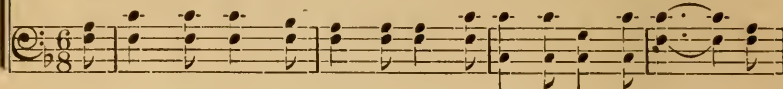

gla-da budskap går: He-la ömt ditt hjärtas sår. Je-sus kan Je-sus vill.
 Je - su nå-des-röst: "O, låt syn-da-ren ej dö!" Frälsa nu Je-sus vill.
 öm-het i din röst: Se-ger-rik är Herrens hand! Räd oss Je-sus vill!

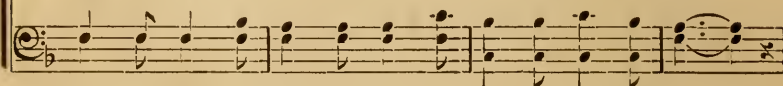
No. 20. Luttringselden.

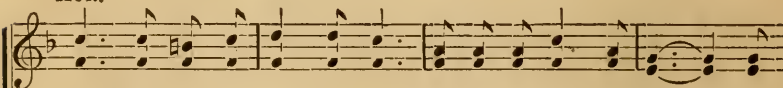
1. O, Gud, din se - ger - kär - lek ren Ut - i mitt hjär - ta gjut, Att
2. Ack, att i mig den hel - ga eld Be - gyn - te brin - na snart, Att
3. Ack, att den föll från him - len nu Och brände synden opp! Kom,
4. Du lutt - rings - eld, träng ge - nom väl I hjär - ta, själ och sinn'; Sprid
5. Mitt hjär - ta då, från syn - den rent, Ej me - ra ir - ra skall; Ty

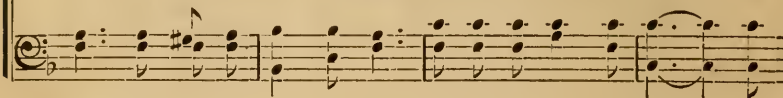
ej min fot må ir - ra se'n, Men jag står fast till slut.
 ond - skan blef - ve helt från - skild Och silf - ret rent och klart.
 Hel - ge An - de, o, kom du, Till dig står allt mitt hopp.
 ljus och lif i hvar - je del Och gör mig helt till din.
 kär - lek är dess e - le - ment, Och Kri - stus allt i all'!

Kör.

O, kär - le - kens An - de, kom; Kom och din kraft be - té! . . . Nu

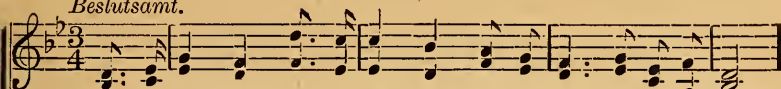

två hvar själ från syn - dens men Och döp oss med eld, vi be. . .

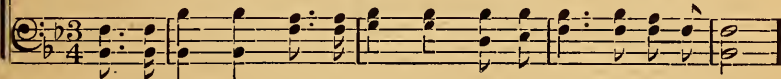

No. 21. Har du mod att följa Jesus?

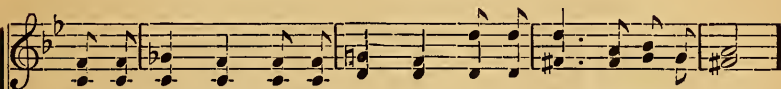
Beslutsamt.

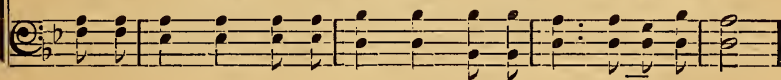
1. "Har du mod att föl - ja Je - sus?" Lju - der frå - gan mången gång;
2. Har du mod att väl - ja dö - den, När dig lif - vet bju - des än?
3. Har du mod att än - nu dröm - ma Om ett lif af lye - ka här,
4. O, be - sin - na dig, han kal - lar, Kal - lar dig i nåd än - nu!

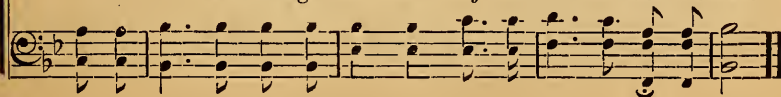
Se dock här en an - nan frå - ga, Framställd i min enk - la sång:
 Har du mod att lå - ta Je - sus O - hörd vän - da om i - gen?
 Fast - än du så mån - ga gån - ger Sett hur arm den lyc - kan är?
 Skall han väl för - gåf - ves kal - la? Dy - ra själ, hvi drö - jer du?

Har du mod att blif - va bor - ta När din Ko - nung kal - lar dig,
 Har du mod att vän - da ryg - gen Till Guds ri - kes bröl - lops - sal
 Ri - ke - do - men tar ju vin - gar, Nö - jets ro - sor fal - la af,
 Lyss - na till hans An - des ma - ning! Hör, ack hör, han klappar än!

Kal - lar dig till e - vig gläd - je, E - vig sa - lig - het hos sig?
 Och i stäl - let sorg - löst van - dra Mot ett djup af e - vigt qval?
 Och du ka - stas kring i värl - den Likt ett spån på stormigt haf.
 Har du mod att län - gre slu - ta Hjärtats dörr för den - ne vän?

No. 22. Det sköna landet.

Mrs. F. A. F. WHITE.

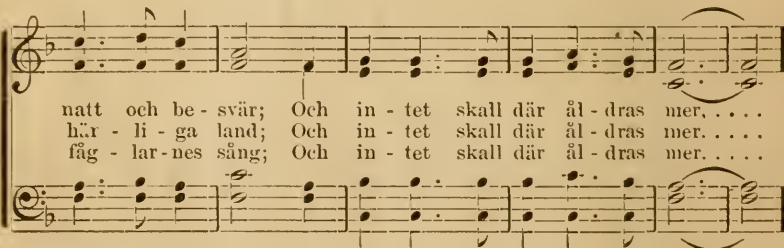
MARK M. JONES.

1. Jag har hört om ett land På en af-läg-sen strand. Och en
 2. Sak-ta vind, lik en bön, Ut-i sko-gen så skön Rör dess
 3. Tillredt skönt af Guds hand Finns ett hem i det land, O-ut-

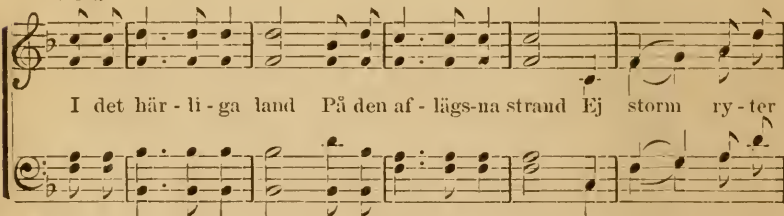

bild af det bi-bel-n oss ger. . . . Där ej mö-da mer är. Och ej
 frukt som-i guld-glans sig ter. . . . Har-pa finns för din hand, I det
 säg-lig dess fröjd e-vigt ler. . . . Där vid kül-lor-nas gång Hö-res

natt och be-svär; Och in-tet skall där äl-dras mer. . . .
 här-li-ga land; Och in-tet skall där äl-dras mer. . . .
 fåg-lar-nes sång; Och in-tet skall där äl-dras mer. . . .

KÖR.

I det här-li-ga land På den af-lägs-na strand Ej storm ry-ter

hot-full och vred. . . . Den sta-den så huld Har ga-tor af

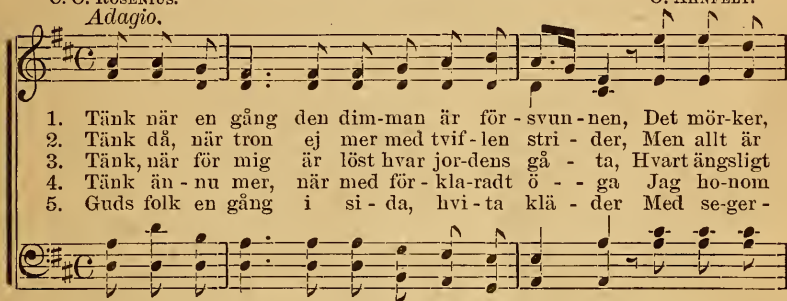
guld, Och dess sol kan ej me - ra gå ned. . . .

No. 23. Den ljufva tanken.

C. O. ROSENIOUS.

Adagio.

O. AHNFELT.

1. Tänk när en gång den dim-man är för - svun-nen, Det mör-ker,
2. Tänk då, när tron ej mer med tvif-len stri - der, Men allt är
3. Tänk, när för mig är löst hvar jor-dens gå - ta, Hvart ängsligt
4. Tänk än - nu mer, när med för - kla-radt ö - - ga Jag ho-nom
5. Guds folk en gång i si - da, hvi-ta klä - der Med se-ger -

som om-gif-ver lif-vet här, Och när den da - gen är för oss upp-
klart och ljust och visst för mig, När hjär-tat ej af "pilens glöd" mer
"hvarför", som jag grubblat på; När de för-dol - da dju-pen sig upp-
ser, som här jag trod-de på Och bad och följ - de, -tänk, när i det
pal - mer in-för Lammet står; Då Gud hos sig de tröt-ta bar-nen

run - - - nen, Der Gud och Lam - met e - vigt so - len är!
svi - - - der, Men frälst jag ser å - ter på lif - vets stig!
lå - - - ta, Och jag får Her - reus vä - gar klart för - stå!
hö - - - ga Jag e - vigt säll skall för hans å - syn stå!
glä - - - der, Och tor - kar de - ras ö - gons si - sta tår.

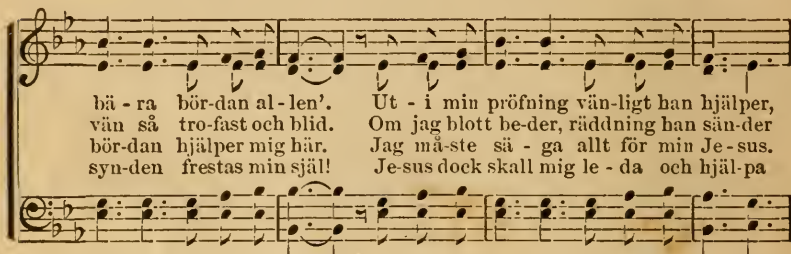
No. 24. Jag måste säga det för Jesus.

E. A. H.

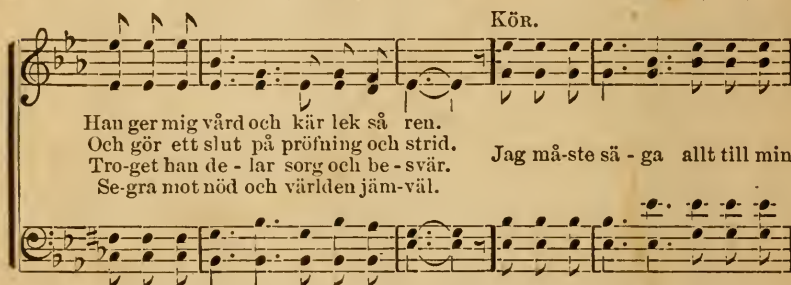
Rev. ELISHA A. HOFFMAN.

1. Jag må-ste sä - ga Je - sus min smär - ta, Jag kan - ej
 2. Jag må-ste sä - ga Je - sus min pröf - ning, Han är en
 3. Fre-stad och trängd, en vän jag be - höf - ver, En, som med
 4. O, hur till ondt mig värl-den vill loc - ka, O, hur af

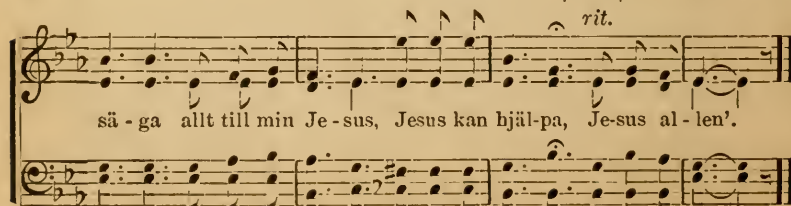
bä - ra bör-dan al-len'. Ut - i min pröfning vän-ligt han hjälper,
 vän så tro-fast och blid. Om jag blott be-der, räddning han sän-der
 bör-dan hjälper mig här. Jag må-ste sä - ga allt för min Je-sus.
 syn-den frestas min själ! Je-sus dock skall mig le - da och hjäl-pa

Kör.
 Han ger mig vård och kär lek så ren.
 Och gör ett slut på pröfning och strid. Jag må-ste sä - ga allt till min
 Tro-get han de - lar sorg och be - svär.
 Se-ga mot nöd och världen jäm-väl.

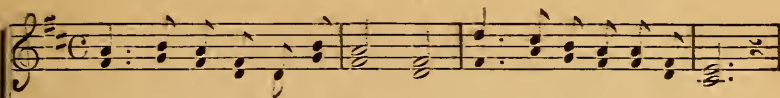

Je - sus, Jag kan ej bä - ra bör-dan al-len'... Jag må-ste

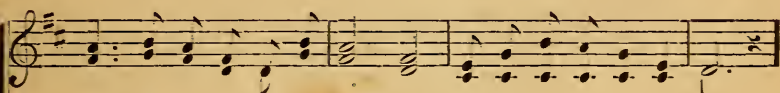
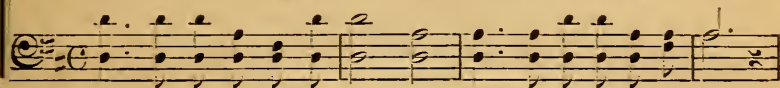

sä - ga allt till min Je - sus, Jesus kan hjäl-pa, Je-sus al-len'.

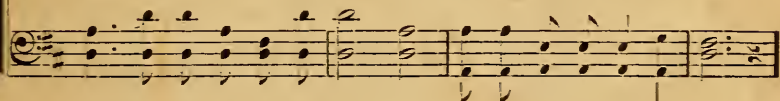
No. 25. Kom till källan.

1. Kom, o själ, till häl-so-käl - lan, Kom och se den purpur-flod,
2. Kom, o själ, till häl-so-käl - lan, Du skall fin-na hvi-la där,
3. Kom, o själ, till häl-so-käl - lan, Se på Je-sus nu och lef;
4. Kom, o själ, till häl-so-käl - lan, Till den "källan fylld med blod",

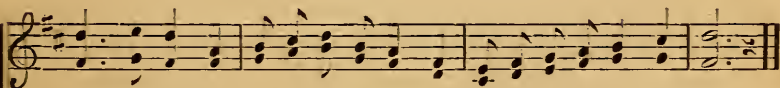
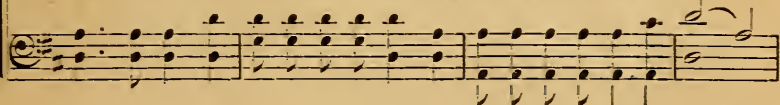
Som flöt fram ur Je - su si - da, Då han up-på kor-set dog.
 Di - na syn-der där bort-ta - gas, Je-sus vil-lig, re-do är.
 Vid hans kors lägg he - la bör - dan, Ho-nom he - la hjär-tat gif.
 Kom, o kom, hör Je-sus kal - lar! Två dig ren i den-na flod.

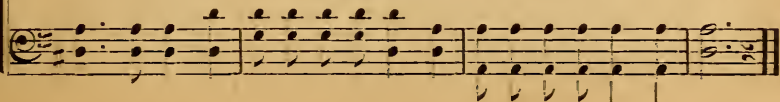
KÖR.

O, den käl-lan! Ljufva häl-so-käl-lan, Jag är glad den flyter fri. . . .

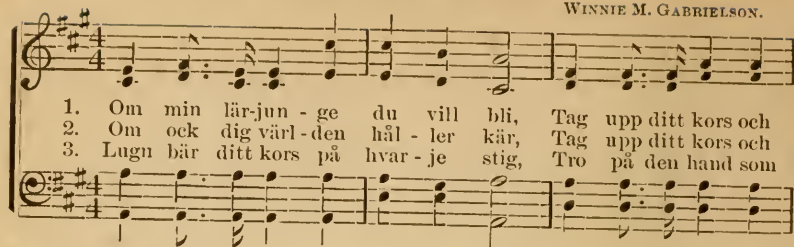

O, den käl-lan! Dy-ra reningskällan, Prisske Gud, den re-nar mig!

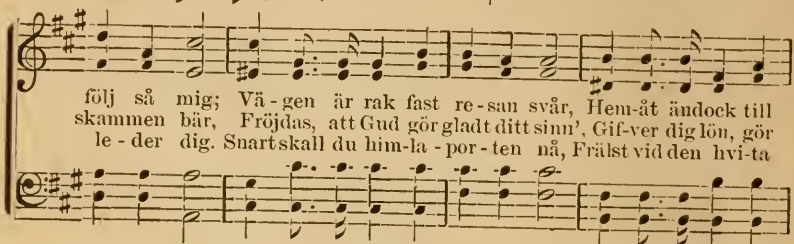

No. 26. Tag upp korset.

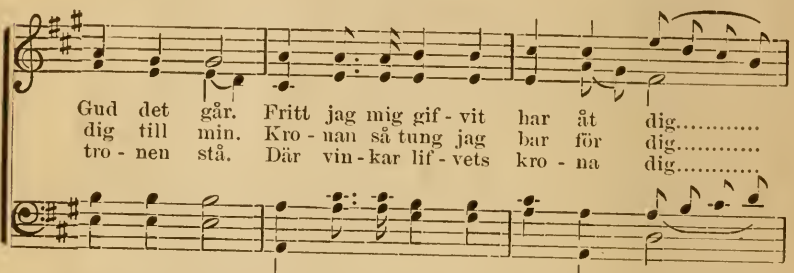
WINNIE M. GABRIELSON.

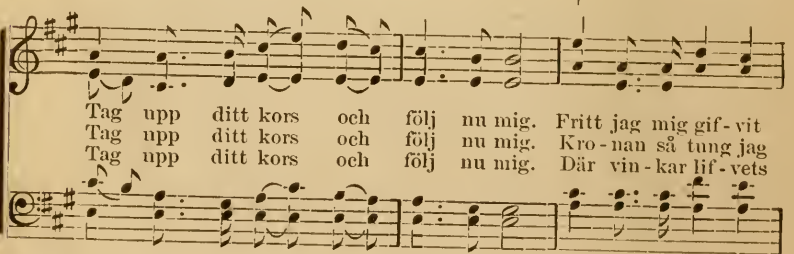
1. Om min lär-jun - ge du vill bli, Tag upp ditt kors och
 2. Om ock dig värl-den hål - ler kär, Tag upp ditt kors och
 3. Lugn bär ditt kors på hvar - je stig, Tro på den hand som

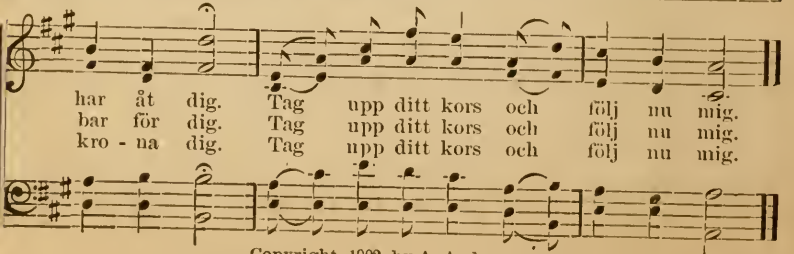
följ så mig; Vä-gen är rak fast re-san svår, Hem-åt ändock till
 skammen bär, Fröjdas, att Gud gör gladt ditt sinn', Gif-ver dig lön, gör
 le - der dig. Snarts skall du him-la - por-ten nå, Frälst vid den hvi-ta

Gud det går. Fritt jag mig gif - vit har åt dig.....
 dig till min. Kro - nan så tung jag bar för dig.....
 tro - nen stå. Där vin - kar lif - vets kro - na dig.....

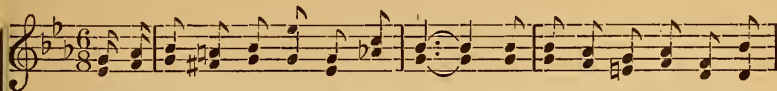

Tag upp ditt kors och följ nu mig. Fritt jag mig gif - vit
 Tag upp ditt kors och följ nu mig. Kro - nan så tung jag
 Tag upp ditt kors och följ nu mig. Där vin - kar lif - vets

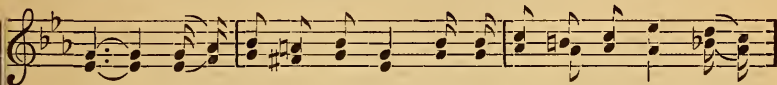
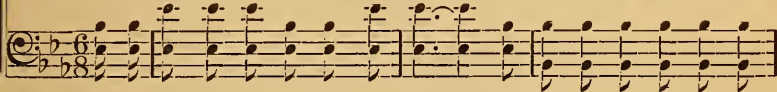

har åt dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.
 bar för dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.
 kro - na dig. Tag upp ditt kors och följ nu mig.

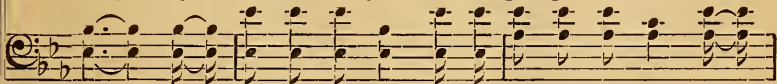
No. 27. Klippan, sprängd för mig.

1. I den klippa, som sprängdes för mig, Jag hvi-lar så trygg och så
2. I den klippa, som sprängdes för mig, Som brast för mitt e - vi - ga
3. I den klippa, som sprängdes för mig, Som brast af barmher-tig-het
4. O, den klippa, som sprängdes för mig, Med gläd-je jag gömmer mig

nöjd; Och den o - ro och strid, Som för-stör-de min frid, Har för-
väl: I min Fräl-sa - res sår, Hvertill stormen ej når, Jag
stor, Som är hög-re än jag Och tillgäng-lig hvar dag I
där; Ty när him-lar och jord Helt för-gås på hans ord Min

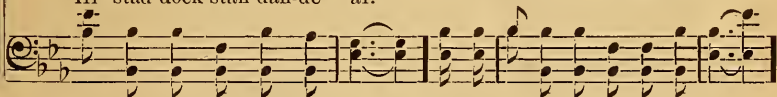

KÖR.

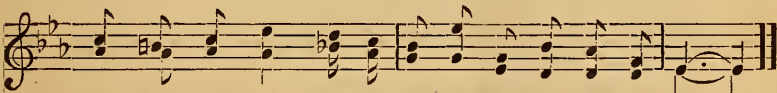
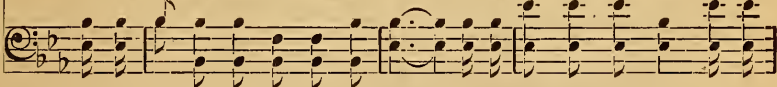

bytts i o - sä - ge - lig fröjd.
göm-mer min blod-köp-ta själ.
frid och full trygghet jag bor.
fri-stad dock stån-dan-de är.

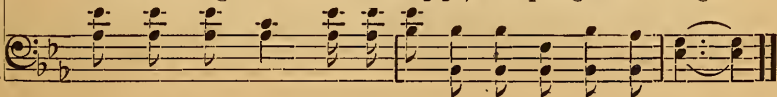
O, den klippa, som sprängdes för mig!

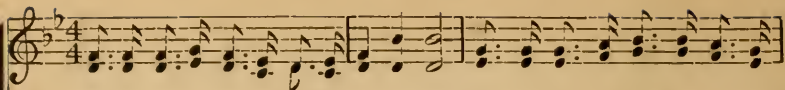
Dy-ra klippa, som sprängdes för mig! Hur än stormar-ne gå, In - tet

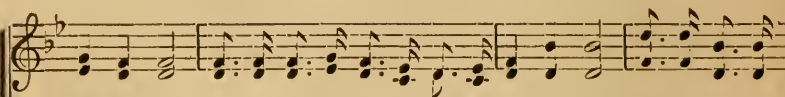
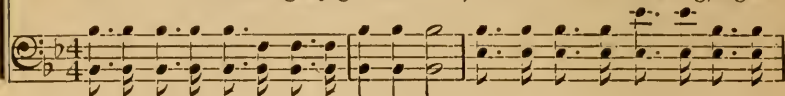
ondt kan mig nå I den klip-pa, som sprängdes för mig.

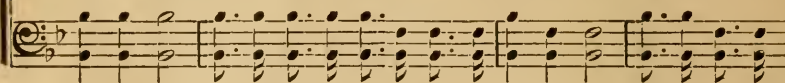
No. 28. Hvilande på löf-tena.

1. På Guds stora, dy-ra löf-ten hvilas jag; Herrens pris min själ uppstämmer
2. Herrens gamla, fasta löf-ten svi-ka ej, Hur än ti-dens stormar ra-sa
3. Stå-en-de på klippans höjder jag nu ser, Hvilken ri-ke-dom af nåd han
4. Tro-en-de Guds löf-ten går jag ut till strid; Klädd i Andens rustning, segrar

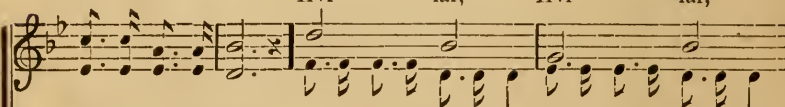

dag för dag. Honom va-re ä-ra, nu jag jub-lar högt Och på Her-rens
må, o, nej. Genom tron på honom jag till se-ger går, När på Her-rens
mig be-tér. Re-nad genom blodet, hu-ru väl jag mår, Då på Her-rens
jag all-tid. Närmre kommer jag Guds hvila år från år, Då på Her-rens

KÖR:

Hvi - - - lar, Hvi - - - - lar,

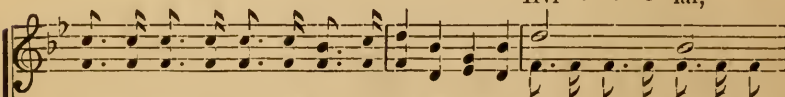

löf-ten hvi-lar trygg.
löf-ten trygg jag står.
löf-ten trygg jag står.
löf-ten trygg jag står.

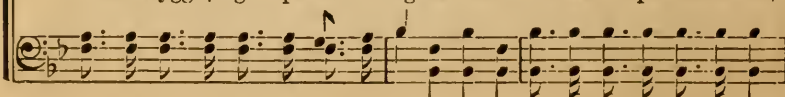
Hvilan-de på löf-te-na, Hvilan-de på löf-te-na.

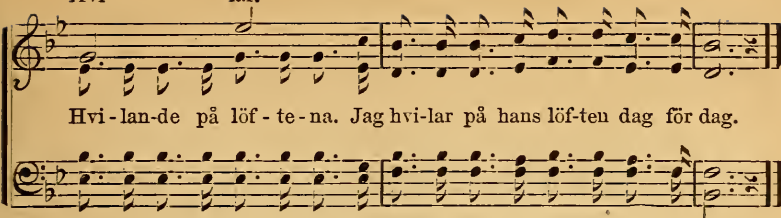
Hvi - - - lar,

Hvi-lar trygg och glad på Je-su eg-na löf-ten. Hvilan-de på löf-te-na,

Hvi lar.

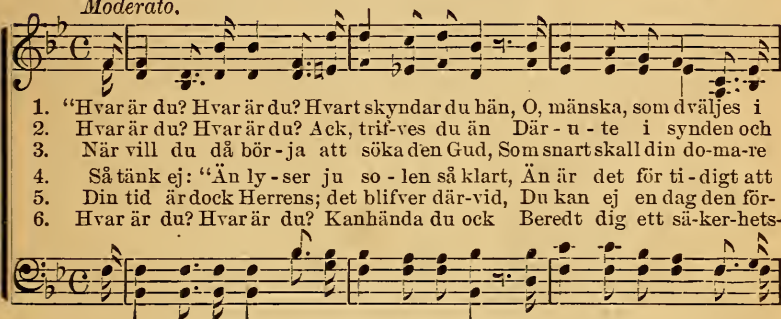

Hvi-lan-de på lög-te-na. Jag hvi-lar på hans löf-ten dag för dag.

No. 29. Hvar är du?

O. AHNFELT.

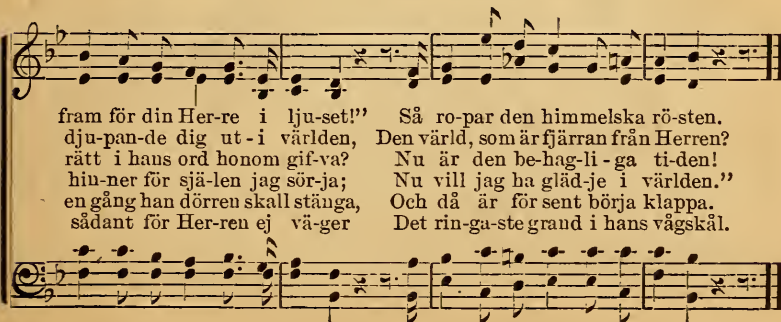
Moderato.

1. "Hvar är du? Hvar är du? Hvart skyndar du hän, O, mänska, som dräljes i
2. Hvar är du? Hvar är du? Ack, truf-ves du än Där-u-te i synden och
3. När vill du då bör-ja att söka den Gud, Som snart skall din do-ma-re
4. Så tänk ej: "Än ly-ser ju so-len så klart, Än är det för ti-digt att
5. Din tid ärdock Herrens; det blifver där-vid, Du kan ej en dag den för-
6. Hvar är du? Hvar är du? Kanhända du ock Beredt dig ett sä-ker-hets-

gru-set?	Hvar döl-jer	du dig	i-bland lust-går-dens trän? Träd
flär-den?	För-ak-tar	du än-nu	din him-mel-ske vän, För-
blif-va?	När vill du	begyn-na	att ak-ta hans bud, Och
bör-ja;	Min Her-re	han kom-mer	dock ic-ke så snart, Nog
län-ga;	Nu, nu får	du kom-ma,	nu, nu är det tid, Men
lä-ger	Af eg-na	för-tjän-ster	och dyg-der, än-dock Allt

fram för din Her-re i lju-set!"	Så ro-par den himmelska rö-sten.
dju-pan-de dig ut-i världen,	Den värld, som är fjärran från Herren?
rätt i hans ord honom gif-va?	Nu är den be-hag-li-ga ti-den!
hin-ner för sjä-len jag sör-ja;	Nu vill jag ha gläd-je i världen."
engång han dörreu skall stänga,	Och då är för sent börja klappa.
sådant för Her-ren ej vä-ger	Det rin-ga-ste grand i hans vågskål.

No. 30. O, att bli lik dig!

T. O. CHRISHOLM.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. O, att bli lik dig, Fräl-sa-re dy-re, Det är min bön, min
 2. O, att bli lik dig! Full af med-öm-kan, Äl-skan-de, öm, för-
 3. O, att bli lik dig? Ödmjuk i an-den, He-lig och harm-lös,
 4. O, att bli lik dig! Her-re, jag kom-mer, Äck, i min själ gjut
 5. O, att bli lik dig! Me-dan jag be-der, Ut-gjut din an-de,

lång-tan i dag. Ger-na jag vill för-sa-ka all verl-den,
 lå-tan-de, blid; Hjul-pan-de ar-ma, trö-stan-de sva-ga,
 tå-lik och djärf; Vil-lik att li-da plå-gor och smä-lek,
 smör-jel-sen in. Allt det jag är och har nu jag brin-gar,
 kär-lek mig gif. Låt mig åt dig få blif-va ett tem-pel,

KÖR.
 Je-sus, blott me-ra lik dig blir jag.
 Sö-kan-de le-da vils-na till frid.
 An-dra att fräl-sa i-från för-därf. O, att bli lik dig!
 Her-re, från nu jag helt blif-ver din.
 Re-do mig gör för him-me-lens lif.

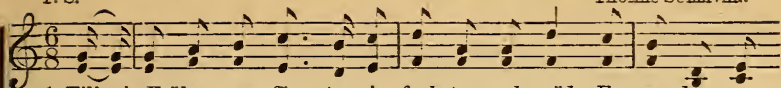
O, att bli lik dig! Fräl-sa-re dy-re, ren som du är! Kom med din

Rit.
 ljuf-het, kom med din full-het. Och i min själ din bild mig bes-kär!

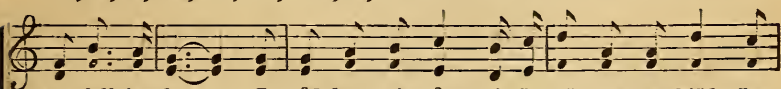
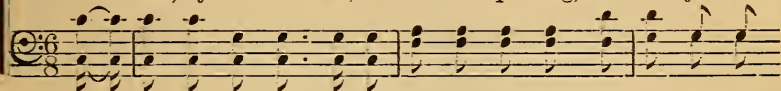
No. 31. Han rörde vid mig och helade mig.

T. S.

THOMAS SULLIVAN.

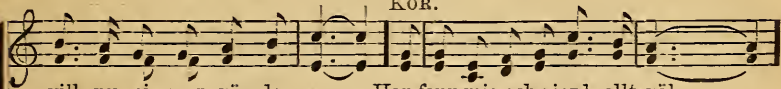
1. Till min Fräl-sa - res föt - ter i fruk-tan och nöd En syn-dä - re
2. Ic-ke kän-de jag då den-na kär-lek så rik, Som Fräl-sa - ren
3. "Min nåd är o - änd - lig", jag hör-de hans röst. "O, kom och få
4. O, Je - sus, min Je - sus, jag dyr-kar ditt namn; Du fräl-ste, tog
5. O kom, dy - re bro-der, han vän-tar på dig, Din sör-jan-de

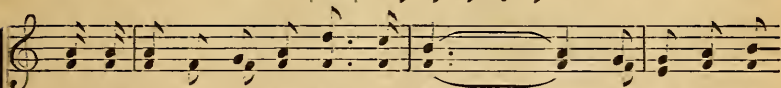
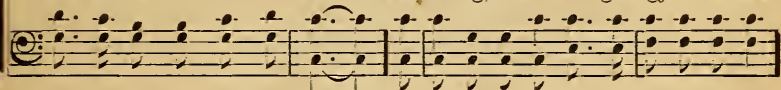
sorgfull jag kom. I nåd han mig såg, mig än när-ma - re bjöd; Jag
vi - sat oss har. Jag böj-des af kval, men han var sig dock lik: Han
frid för din själ; Mitt lif jag ju gaf att dig fräl-sa från synd; Jag
vård om min själ; Ditt pris vill jag sjun - ga, min Her-re och Gud, Din
själ ger han frid. Ditt huf-vud så trött vid hans bröst hvi-la tryggt, Där

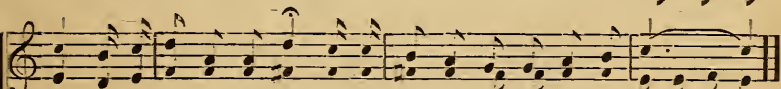
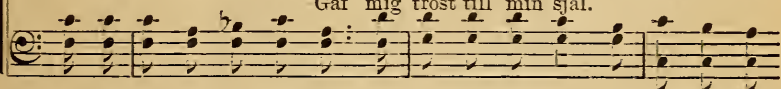
KÖR.

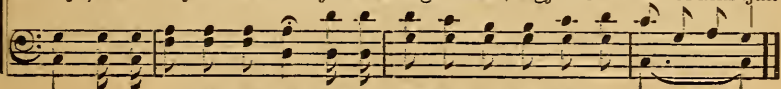
vill nu ej mer vän-da om. Han fann mig och gjorde allt väl,.....
fräl-ste mig, hans jag nu var.
dog, gör-de allt för dig väl."
äl - skan-de hand gjort allt väl.
stil-las all o - ro och strid. Hanfannmig, Hanfannmigochgjordealltväl.

Gaf mig hvi - la och tröst till min själ..... O, dag, ut - af
Gaf mig tröst till min själ.

fröjd, När min synd blef bortröjd! Han mig frälste och gjorde allt väl för min själ.

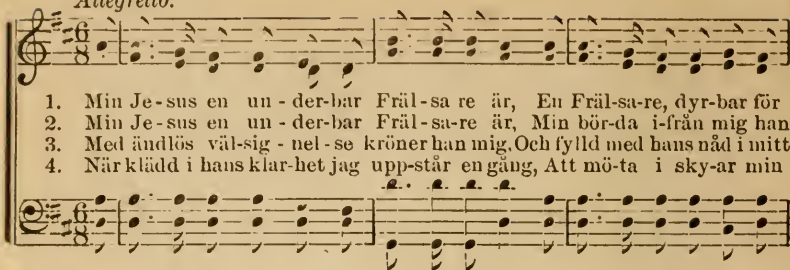

No. 32. Han gömmer min själ.

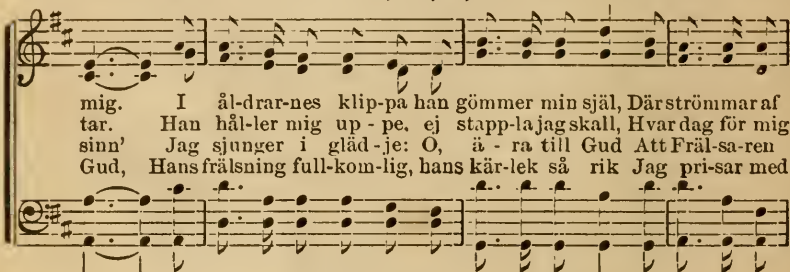
FANNY J. CROSBY.

WM. J. KIRKPATRICK.

Allegretto.

1. Min Je-sus en un - der-bar Fräl-sa-re är, En Fräl-sa-re, dyr-bar för
2. Min Je-sus en un - der-bar Fräl-sa-re är, Min bör-da i-från mig han
3. Med ändlös väl-sig - nel-se kröner han mig. Och fylld med hans nåd i mitt
4. När klädd i hans klar-het jag upp-står en gång, Att mö-ta i sky-ar min

mig. I ål-drar-nes klip-pa han gömmer min själ, Där strömmar af
tar. Han hål-ler mig up - pe, ej stapp-la jag skall, Hvar dag för mig
sinn' Jag sjunger i gläd-je: O, ä - ra till Gud Att Fräl-sa-ren
Gud, Hans frälsning full-kom-lig, hans kär-lek så rik Jag pri-sar med

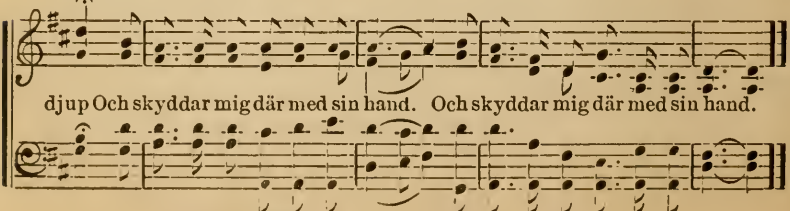
KÖR.

fröjd vi - sa sig. I ål-drar-nes klip-pa han gömmer min själ, Och
styr-ka han har. nu blif - vit min. jub - lan - de ljud.

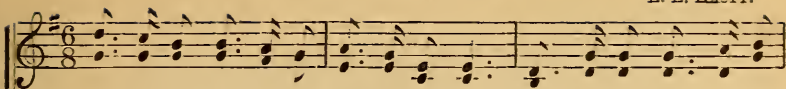
svalkar det tör-sti-ga land. Han gömmer mitt lif ut - i kär-le-kens

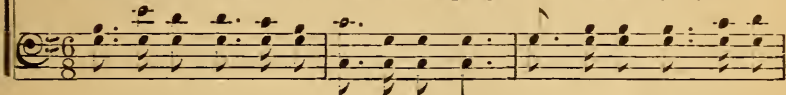
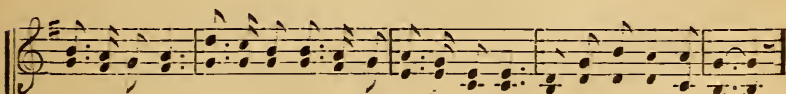
djup Och skyddar mig där med sin hand. Och skyddar mig där med sin hand.

No. 33. Sökande mig.

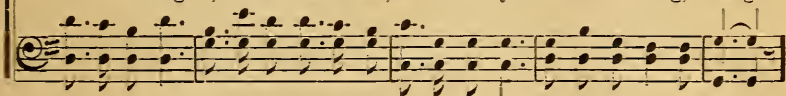
E. E. HASTY.

1. Je-sus, min Fräl-sa-re, kom i-från höjd, Kom, att för-kun - namig
2. Je-sus, min Fräl-sa-re, dog för min själ, Skul-den be - tal - te och
3. Je-sus, min Fräl-sa-re, äl - ska-de mig, Me - dan jag van - dra-de
4. Je-sus, min Fräl-sa-re, kom-mer en gång, Löf - tet är ljuft, om än

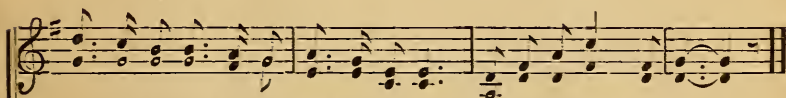
frälsningens fröjd. O, det var underbart, prisske hans namn! Sökande mig, ja, mig.
 allt gjorde väl. O, det var underbart, kan jag det tro? Att han blef död för mig.
 långt från hans stig; O, det var underbart huru hans röst Kal-la-de mig, ja, mig.
 ti-den är lång. O, det blir underbart, när han i skyn Kommer för mig, för mig.

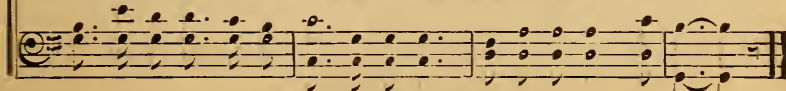
ja, mig,..... ja, mig,.....

Sö-kan-de mig,	sö-kan-de mig,	sö-kan-de mig,	sö-kan-de mig;
Han dog för mig,	Han dog för mig,	Han dog för mig,	Han dog för mig;
Kal-la - de mig,	kal-la - de mig,	kal - la-de mig,	kal-la - de mig;
Kommer för mig,	kommer för mig,	kommer för mig,	kommer för mig;

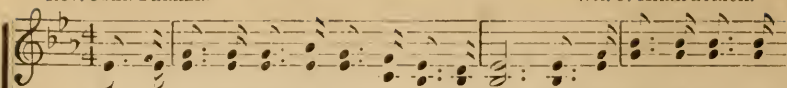
O, det var un-derbart, prisske hans namn! Sö-kan-de mig, ja, mig.
 O, det var un-derbart, kan jag det tro? Att han blef död för mig.
 O, det var un-derbart hu - ru hans röst Kal-la - de mig, ja, mig.
 O, det blir un-derbart, när han i skyn Kommer för mig, för mig.

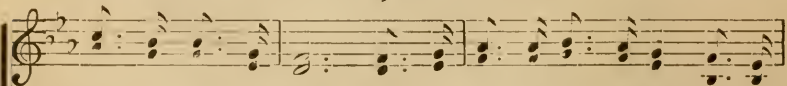
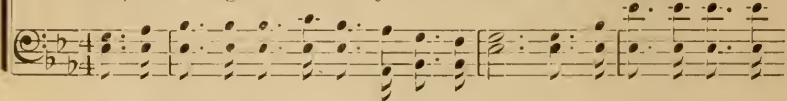
No. 34. Den stängda dörren.

Rev. JOHN PARKER.

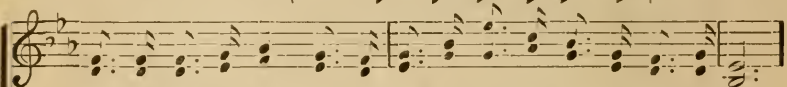
WM. J. KIRKPATRICK.

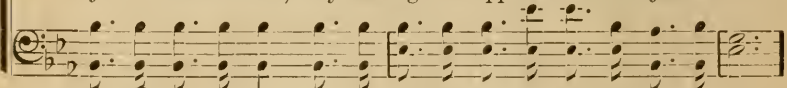
1. Har du märkt att Mästar'n stannat vid din dörr, Att han vän-tar hos dig
2. Låt ej ho-nom vän-ta län-gre vid din dörr. Hör, han klappar me-ra
3. Kan du än-nu slu-ta till din hjär-te-dörr? Du så väl hans hjälp-be
4. Tänk, hur tå-ligt kvar han drö-jer vid din dörr. Men till sist han lem-na

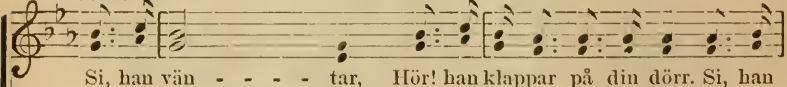
gä - sta, nu som förr? Vill du bju - da ho-nom in? E - vig
if - rigt nu än förr. Bjud din konung hem till dig, Vänd dig
höf - ver nu som förr, Han ren - so - par hjär-tats hus, Spri-der
skall, han gjort det förr. Då i dö-dens dy-stra natt Är din

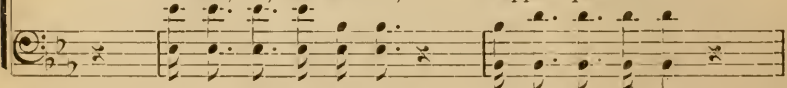
säll - het var-der din. Ja, han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
bort från syndens stig, Nu han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
sa - lig - het och ljus; Nu han vän-tar, hör! han klappar på din dörr.
själ med ens för-satt; Skyn-da dig och öpp-na strax ditt hjär-tas dörr.

Kör.

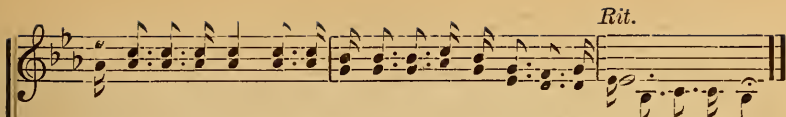

Si, han vän - - - tar, Hör! han klappar på din dörr. Si, han
Vän-tar, si, han vän-tar, klappar på din dörr.

vän - - tar, Hör! han klappar på din dörr. Si, han vän - - tar, Hör! han
Väntar, si, han väntar, klappar på din dörr. Väntar, si, han väntar,

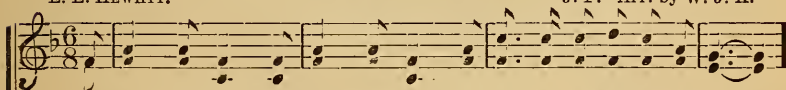
klappar på din dörr. Si, han väntar, hör! han klappar på din dörr.

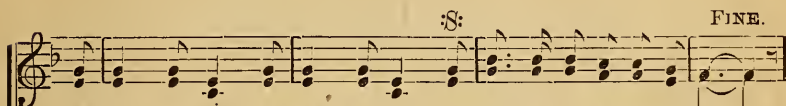
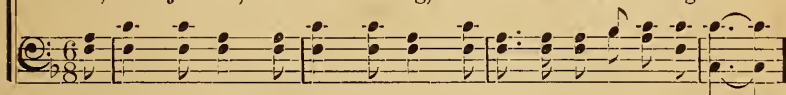
No. 35. Din Frälsare kallar dig.

E. E. HEWITT.

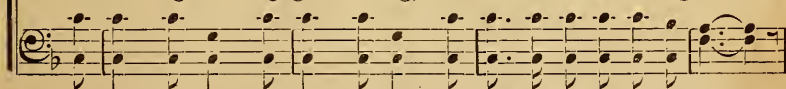
J. P. Arr. by W. J. K.

1. Med utsträckt hand och vän - lig ton Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
2. Från syndens makt, o, bund-na träl, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
3. I nåd o - änd - lig, dag från dag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
4. Han bju - der fräls-ning full af fröjd, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
5. O, kom just nu, hans nåd mot-tag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

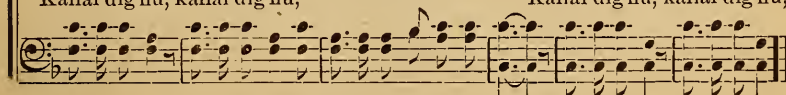
Från Gol - ga - ta och från sin tron Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
 O, gif till ho - nom då din själ, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
 I - ge - nom pröf - nin - gar och slag Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
 Till praktfullt hem i him-lens höjd Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.
 Han e - vigt lif dig ger i dag, Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

D. S.—Din Fräl-sa-re kal-lar dig nu.

Kal - lar, kal - lar; Din Frälsarekallar dig nu. Kal - lar, kal - lar;
 Kallar dig nu, kallar dig nu, Kallar dig nu, kallar dig nu,

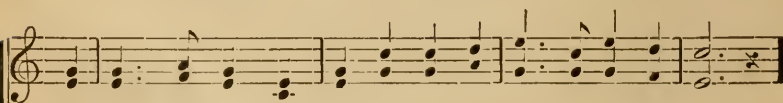
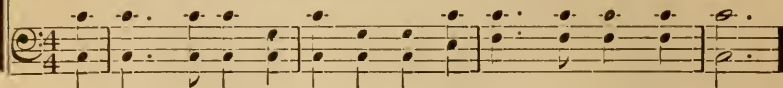
No. 36. Väntande löftet.

FANNY J. CROSBY.

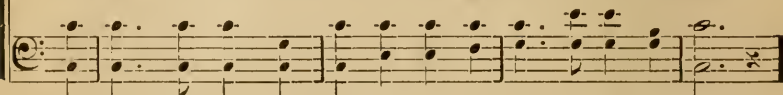
JNO. R. SWENEY.

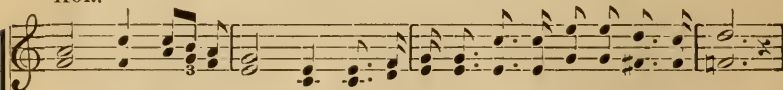
1. Kom, Hel - ge And', min tun-ga rör, Med flam - man lef - van - de,
2. Kom, Hel - ge And', med he - lig eld, Döp du min håg och sinn'.
3. En vil - ja, un - der - gif-ven din, Min Gud, det ön - skar jag;
4. Kom, Hel - ge And', med blodets kraft, O kom, som al - drig än;

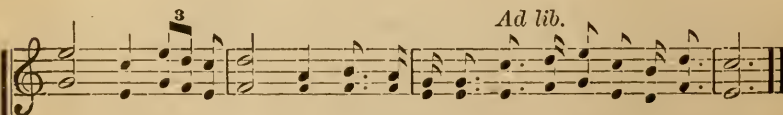
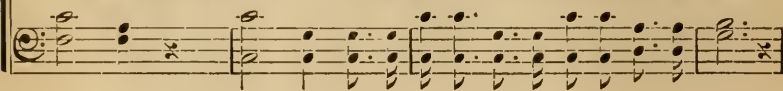
Jag bi - dar el - den, hel-gan-de, Som Je - sus lof-vat ge.
 Bryt hvar - je jor - disk af - gud ner Och ren - gör sjä-len min.
 Och att din kär - lek strömma må I - ge-nom mig hvar dag.
 Att jag må sjun - ga Je - su pris Från nu och e - vigt se'n.

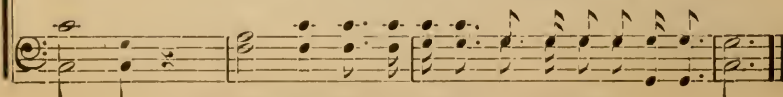
Kör.

Vän - tar, ja, jag vän - tar På det an-de-dop, som Fadren lof-vat har.

Vän - tar, ja, jag vän - tar, Up - på lög-tet om din kraft så un-der-bar.

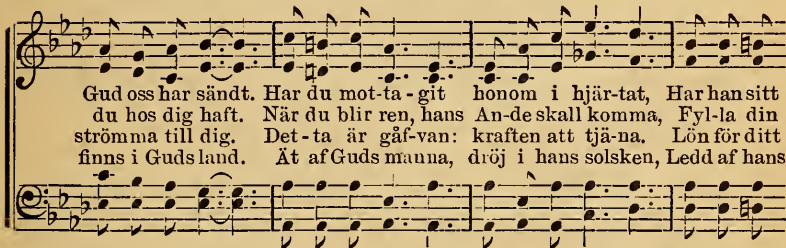
No. 37. Har du mottagit den Helige Ande?

C. H. M.

Mrs. C. H. MORRIS.

1. I ä - ren tem - pel; Je - sus har sagt det, Tempel för An - den, som
 2. Han, som för - lå - tit, säkert vill re - na Dig från allt o - rent, som
 3. Sku - rar af nåd, väl - sig - nel - se rik - lig Sko - la med An - den ned -
 4. Tröt - tad af fä - ren, kom nu till Kanaan, Njut af all gläd - je, som

Gud oss har sändt. Har du mot - ta - git honom i hjär - tat, Har hansitt
 du hos dig haft. När du blir ren, hans An - de skall komma, Fyl - la din
 strömma till dig. Det - ta är gåf - van: kraften att tjä - na. Lön för ditt
 finns i Guds land. Ät af Guds manna, dröj i hans solsken, Ledd af hans

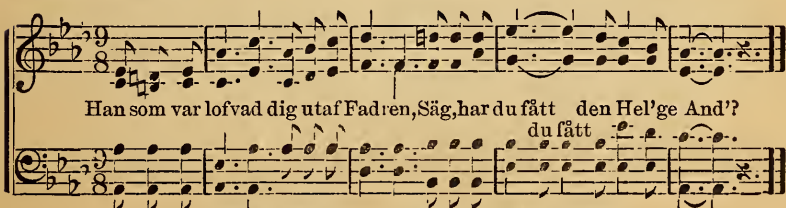
Kör.

ljus ut - i dig än upptändt? Säg,..... har du fått,.....
 själ med gu - do - me - lig kraft.
 verk skall du få på din stig.
 An - de och trygg i hans hand. Säg, har du fått, Säg, har du fått,

se - - dan du trott.... Guds e - - gen Hel - ge And'?......
 sedan du trott, sedan du trott, Guds egen, egen Hel'ge, egen Hel'ge And'?

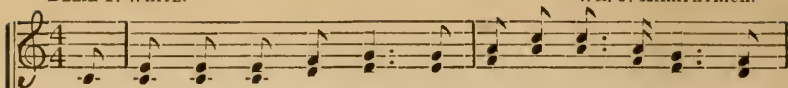

Han som var lofvad dig utaf Fadren, Säg, har du fått den Hel'ge And'?
 du fått

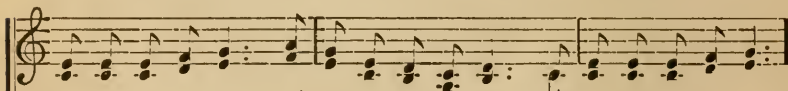
No. 38. Den brinner i min själ.

DELIA T. WHITE.

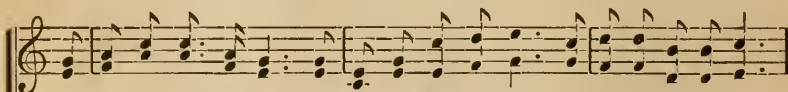
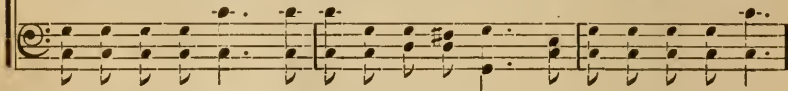
WM. J. KIRKPATRICK.

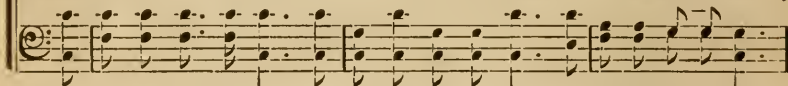
1. Gud sän - de huldt sin nåd Till den - na sva - ga själ, Att
2. Vid Je - su kors i dag Jag ödmjukt bö - jer mig. O
3. Ej af min e - gen kraft, Nej, af hans löf - te blott, Mot-

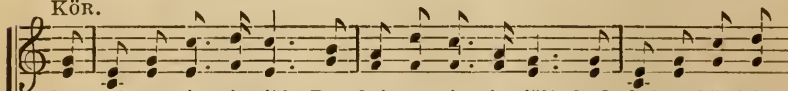
skänka kraft och råd Och gö - ra allting väl. Och se'n hans An-de kom
Gud, mitt hjärta tag, Ett of - fer helt åt dig. Mig Je - sns å - ter-löst,
ta - gen i hans Son, Jag nåd och frälsning fått. All ä - ra va - re Gud,

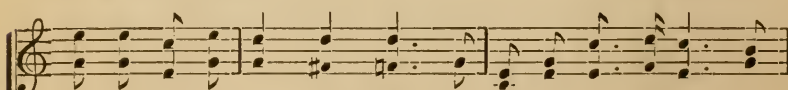
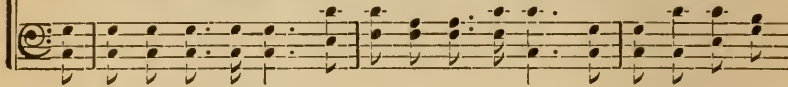
Att le - da mig hvar dag, Hans kärleks hel - ga glöd I hjärtat känner jag.
Nytt namn åt mig han ger, Och på mitt of - fer eld Från himlen fal - ler ner.
Sjung hal - le - lu - ja än, Hans eld ut - i min själ Jag fått från himmelen.

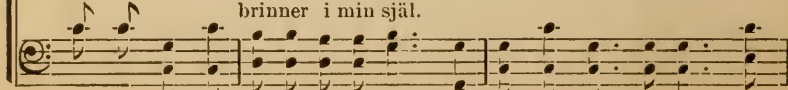
KÖR.

Den brinner i min själ, Den brinner i min själ! Guds hel - ga kär - leks -

eld nu brin - ner i min själ. Din An - de nu är min, Nu
brinner i min själ.

ä-ran va-re din! Guds hel-ga kärlekseld nu brinner i min själ!
brinner i min själ!

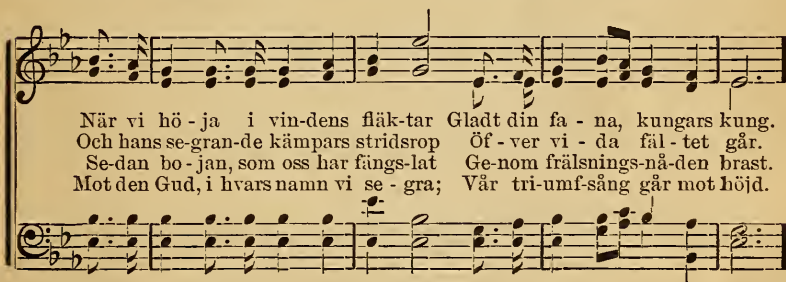
No. 39. På segersidan.

JAMES L. BLACK.

JNO. R. SWENEY.

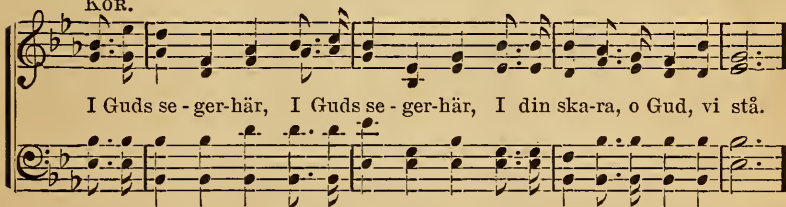

1. Vi jub-la högt hal-le-lu - ja! Upp i tro hvar själ och sjung!
2. Vi jub-la högt hal-le-lu - ja! Midt i-bland oss Her-ren står.
3. Vi jub-la högt hal-le-lu - ja! Frestar'n sy-nes fly i hast,
4. Vi jub-la högt hal-le-lu - ja! Och vårt hjär-ta slår af fröjd

När vi hö-ja i vin-dens fläk-tar Glad-t din fa-na, kungars kung.
Och hans se-gran-de kämpars stridsrop Öf-ver vi-da fäl-tet går.
Se-dan bo-jan, som oss har fings-lat Ge-nom frälsnings-nå-den brast.
Mot den Gud, i hvars namn vi se-gra; Vår tri-umf-sång går mot höjd.

KÖR.

I Guds se-ger-här, I Guds se-ger-här, I din ska-ra, o Gud, vi stå.

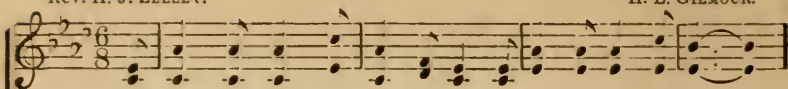

I Guds se-ger-här vi stå modigt kvar, Tills det skö-na land vi nå.

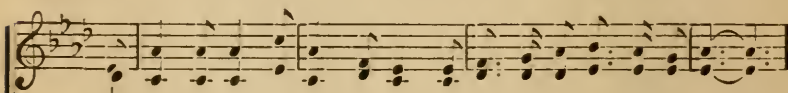
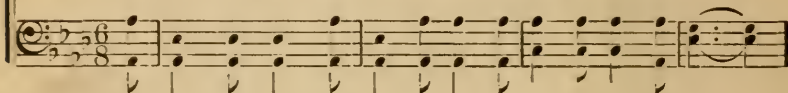
No. 40. Gör mig till en välsignelse i dag.

Rev. H. J. ZELLEY.

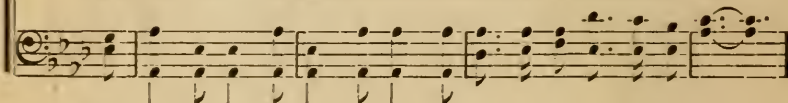
H. L. GILMOUR.

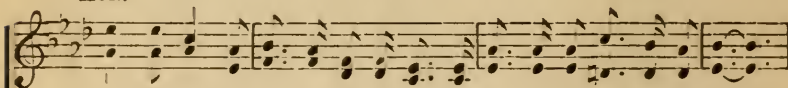
1. Jag vill ej väl - ja själf min väg; Gud, på din stig mig för,....
2. Omkring mig syn - dens trä - lar gå, En hop som dig ej hör....
3. Till den som känt din kär-lek förr Men nu sig fjär-ran rör, ...
4. Se di - na barn i nöd ibland, När världen fri - den stör, ...
5. Om du har nå - got verk för mig, Jag glad din stämma hör....

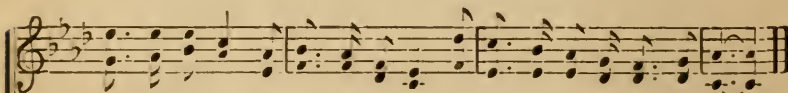
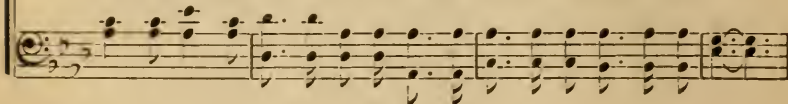
Min tan - ke lif - va, styr mitt ord, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
 Gud låt mig vin-na dem för dig, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
 O, låt mig gå att räd - da den, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
 O, låt mig gå att hjäl - pa dem, Och mig till väl-sig-nel-se gör....
 Mig bru - ka i din tjänst, o Gud, Och mig till väl-sig-nel-se gör....

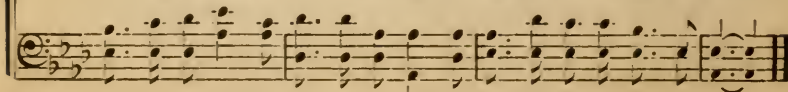
KÖR.

Led mig Gud och gör mig nu nyt-tig. Med glädje ditt bud jag kringför.

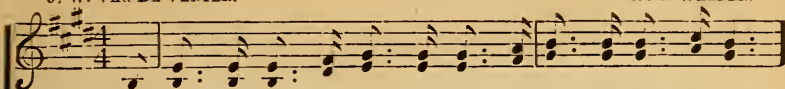
O, må jag trö-sta li - dan-de själ, Och mig till väl-sig-nel-se gör.

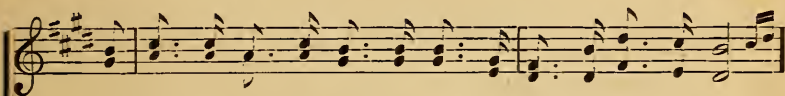
No. 41. Solsken.

J. W. VAN DE VENTER.

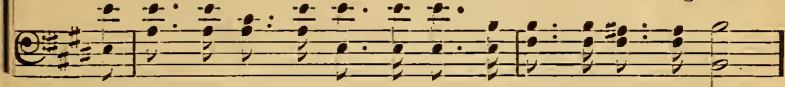
W. S. WEEDEN.

1. Jag van - dra - de i syn - dens natt, Tills Je - sus dag lät gry
2. Om mol - nen ho - pa sig i skyn Och vå - gor re - sa sig.
3. När nt - i Her - rens ljus jag går, Jag fin - ner frid så varm.
4. Jag öf - ver vi - da fäl - ten får, Jag öf - ver slät - ten går.
5. Snart ser jag ho - nom som han är, Det ljus, hvarom jag vet,

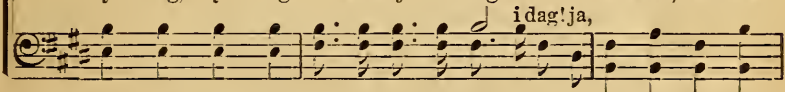
Och med sin kär - leks sol - sken bjöd Allt mör - ker från mig fly.
Hur mörk än värl - den blif - va må, Det sol - sken är hos mig.
Jag skyn - dar glad up - på min färd Och flyr från värl - dens larm.
Och i hans kär - leks sol - sken sist Jag ber - ga skör - den får.
Och ser hans an - let rent och klart Ut - i all e - vig - het.

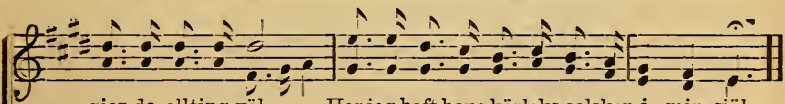
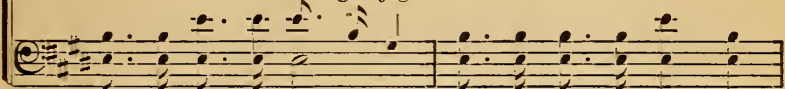
KÖR.

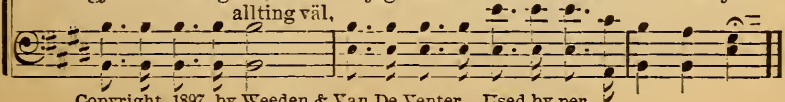
Lyck - lig, lyck - lig i min själ i dag! Säll - het, säll - het

all - tid e - ger jag. Se - dan Je - sus fann mig,
e - ger jag.

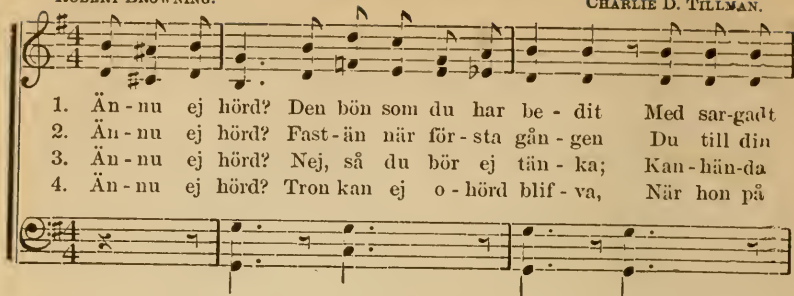
gjor - de allting väl, Har jag haft hans kärleks solsken i min själ.
allting väl,

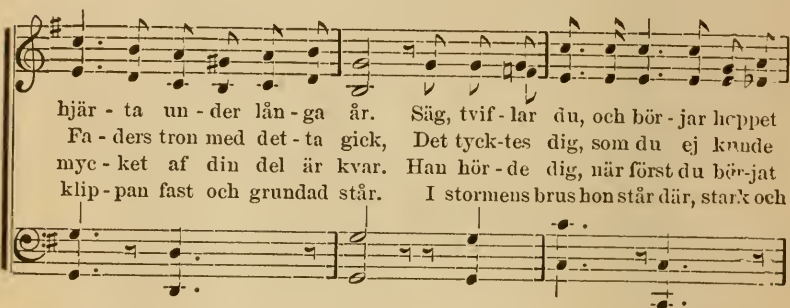
No. 42. En gång ändå.

ROBERT BROWNING.

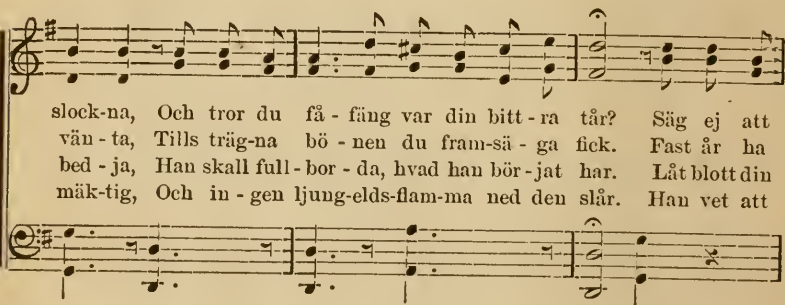
CHARLIE D. TILLMAN.

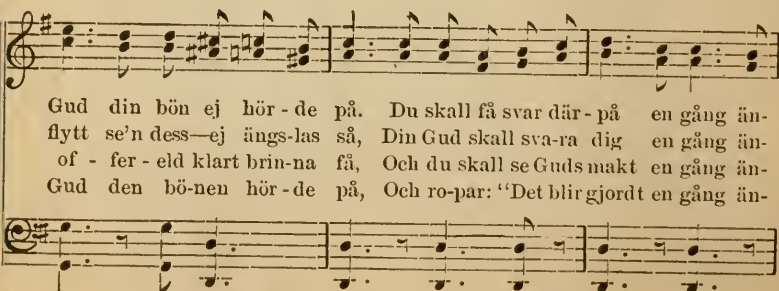
1. Än-nu ej hörd? Den bön som du har be - dit Med sar-gadt
 2. Än-nu ej hörd? Fast-än när för-sta gån-gen Du till din
 3. Än-nu ej hörd? Nej, så du bör ej tün-ka; Kan-hän-da
 4. Än-nu ej hörd? Tron kan ej o-hörd blif-va, När hon på

hjär-ta un-der lån-ga år. Säg, twif-lar du, och bör-jar heppet
 Fa-ders tron med det-ta gick, Det tyck-tes dig, som du ej kunde
 myc-ket af din del är kvar. Han hör-de dig, när först du bör-jat
 klip-pan fast och grundad står. I stormens brus hon står där, stark och

slock-na, Och tror du få-fäng var din bitt-ra tår? Säg ej att
 vän-ta, Tills trög-na bö-nen du fram-sä-ga fick. Fast år ha
 bed-ja, Han skall full-bor-da, hvad han bör-jat har. Låt blott din
 mäk-tig, Och in-gen ljung-elds-flam-ma ned den slår. Han vet att

Gud din bön ej hör-de på. Du skall få svar där-på en gång än-
 flytt se'n dess- ej ängs-las så, Din Gud skall sva-ra dig en gång än-
 of-fer-eld klart brin-na få, Och du skall se Guds makt en gång än-
 Gud den bö-nen hör-de på, Och ro-par: "Det blir gjordt en gång än-

*Rit.**Ad lib.*

då. Du skall få svar där - på en gång än - då.
 då. Din Gud skall sva - ra dig en gång än - då.
 då. Och du skall se Guds makt en gång än - då.
 då." Och ro - par: "Det blir gjort en gång än - då."

No. 43. Fyll mig nu.

A. M. TOPLADY.

1. Hel - ge An - de! vi dig bed - je: Kom till vå - ra hjärtans hus;
 2. Från Guds kär-leks-höjd där - o! - van, Som ett nå - digt regn fall ner,
 3. Du, som fört oss till för-so-ning. Kom med smör-jel - se och kraft;
 4. Hör, o hör! vi dig å - kal - la, Hul - de An - de, fri-dens Gud!

FINE.

Kom, du brunn af fröjd och gläd - je, An - das lif och sprid ditt ljus.
 Och med-för den bä - sta gåf - van, Men'-skor ön-ska, Her-ren ger.
 Gör vårt hjär - ta till din bo - ning, Ver - ka i vår själ med makt.
 Hvi - le du up-på oss al - la Med din nå-des full-het nu.

D.S.-Fyll mig med dig sjelf, o Je - sus, Kom, o kom och fyll mig nu.

Kör.

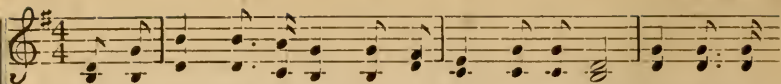
D. S.

Fyll mig nu, fyll mig nu, Je - sus, kom och fyll mig nu,

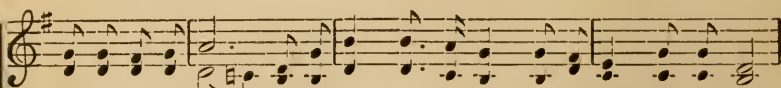
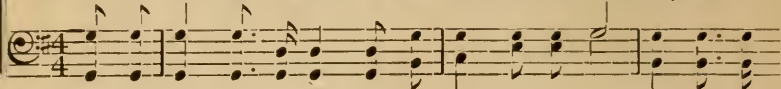
No. 44. Håll dig tätt till Jesus.

J. L.

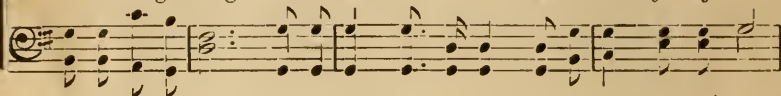
JOHN LANE.

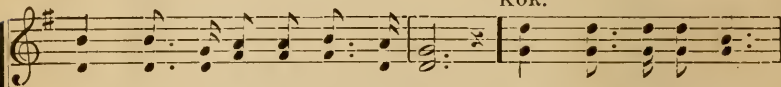
1. När du bör - jat din vandring mot him - me-lens land, Följ tätt till
2. Dig ej fruk - ta för stor-men och pröf-nin-gen tung, Följ tätt till
3. Om du ber - gad vill bli un - dan o - vän-nens hot, Följ tätt till
4. Vi till sist sko - la hin - na vårt him-mel-ska hem, Följ tätt till

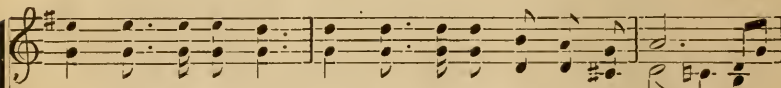
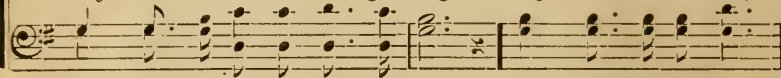
Je-sus vä-gen lång. Hans skall le - da dig fram med sin tro - fa - sta hand;
 Je-sus vä-gen lång. Det är ljuf - ligt att föl - ja med ko-nun-gars kung,
 Je-sus vä-gen lång. I Guds rustning dig kläd, och du står ho-nom mot.
 Je-sus vä-gen lång. Då de kä - ra vi mö - ta och skil - jas ej mer.

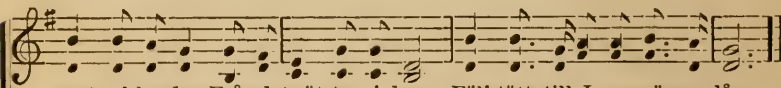
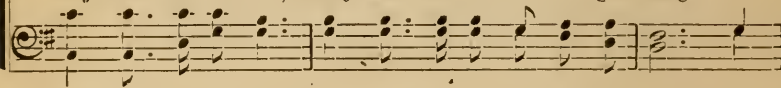
KÖR.

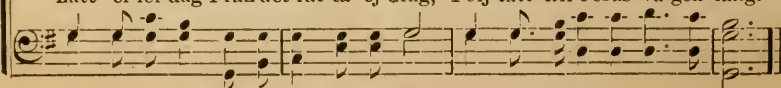
Följ tätt till Je - sus vä - gen lång. Följ tätt till Je - sus,

Följ tätt till Je - sus, Följ tätt till Je - sus vä - gen lång! I

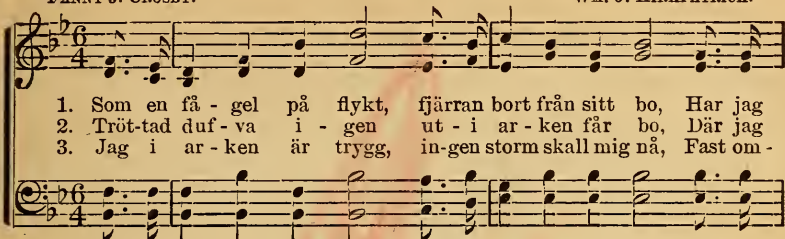
natt el-ler dag Från det rät-ta ej drag, Följ tätt till Jesus vä-gen lång.

No. 45. Jesus hälsar mig välkommen.

FANNY J. CROSBY.

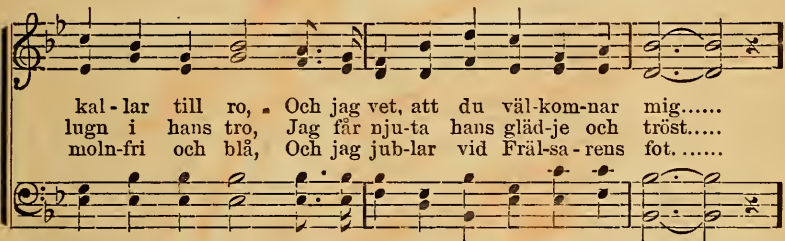
WM. J. KIRKPATRICK.

1. Som en få - gel på flykt, fjärran bort från sitt bo, Har jag
 2. Tröt-tad duf-va i - gen ut - i ar - ken får bo, Där jag
 3. Jag i ar - ken är trygg, in-gen storm skall mig nå, Fast om -

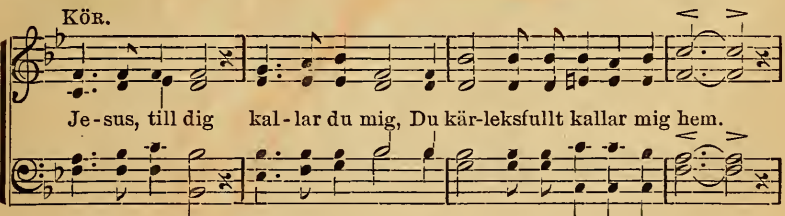

ir-rat, min Je-sus från dig..... Men din äl-skan-de röst hem mig
 · hvi-lar vid Fräl-sa-rens bröst.... Jag är fylld af hans ljus, jag är
 kring mig de ry - ta med hot..... Ty jag blickar mot skyn, som är

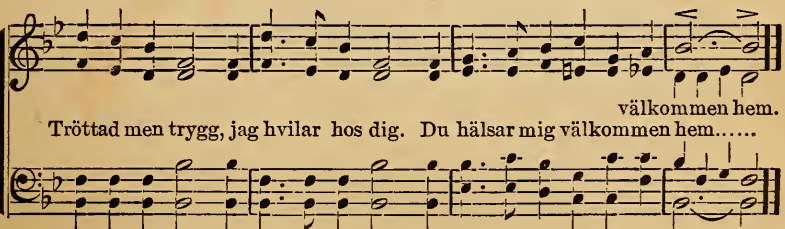

kal-lar till ro, Och jag vet, att du väl-kom-nar mig.....
 lugn i hans tro, Jag får nju-ta hans gläd-je och tröst....
 moln-fri och blå, Och jag jub-lar vid Fräl-sa-rens fot.....

Kör.

Je-sus, till dig kal-lar du mig, Du kär-leksfullt kallar mig hem.

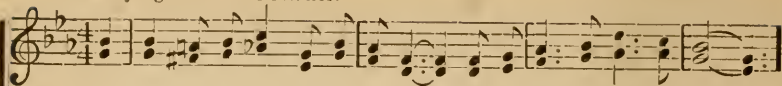
välkommen hem.
 Tröttad men trygg, jag hvilar hos dig. Du hälsar mig välkommen hem.....

No. 46. Korset är icke större.

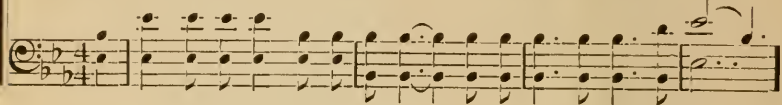
B. B.

BALLINTON BOOTH.

Kan sjungas som solo och kör.

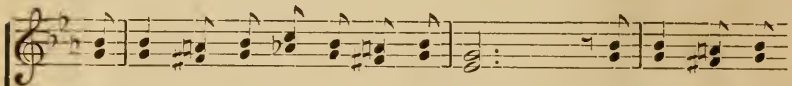
1. Det kors som han gaf mig må tyn-ga, Men hans nåd är stör - re än.
2. Ej tör-nen så skar-pa mig stin-ga Som dig stungo, Fräl-sa - re!
3. Hans kärlek långt kla-ra-re ski-ner, När på smärtans stig jag går.
4. Hans vil - ja är mig blott till gläd-je, När jag van-drar på hans stig.

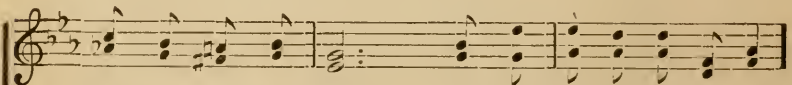
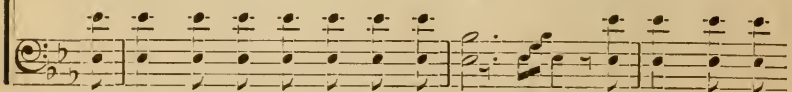
Den storm, som jag fruk-ta-de myc-ke, Kan ej skym - ma bort min vän.
 Min kalk är ej hel - ler så bit - ter Som han drack i Get-se-ma-ne.
 Min mö - da mig lät - ta-re kän-nes, När jag fall - na hjäl-pa får.
 Jag bö - jer mig helt in-vid kor-set, Det al - le - na skyddar mig.

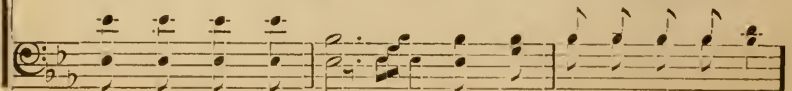
KÖR.

Mitt kors är ej stör-re än hans nåd; Ej stor - men hans

an - let' döl - ja kan. Ack, så nöjd och trygg jag är!

När mig Je - sus le - der här, I hvar strid jag se - gra kan.

No. 47. Jag gifver allt.

J. W. VAN DE VENTER.
DUETT.

W. S. WEEDEN.

1. { Allt till Je-sus jag nu gif-ver; Fritt jag all-ting gif-va må. }
 { Jag vill tro och äl - ska ho-nom, I hans fot-spår all - tid gå. }
 2. { Allt till Je-sus jag nu gif-ver, Fal - ler ödmjuk till hans fot, }
 { Världens nö-jen helt för-sa-ka; Tag mig, Je-sus, tag mig mot. }
 3. { Allt till Je-sus jag nu gif-ver, Gör mig, Her-re, helt till din. }
 { Låt mig få din Hel' - ge An-de, Sä - kert ve-ta, du är min. }
 4. { Allt till Je-sus jag nu gif-ver, Gud, jag ger mig själf åt dig. }
 { Fyll mig med din kraft och kärlek, Gif väl - sig-nel - sen åt mig. }
 5. { Allt till Je-sus jag nu gif-ver, Jag är trygg i herdens famn. }
 { O, du ljuf-va frälsnings-glädje! Å - ra, ä - ra till Guds namn! }

Kör.

Allt jag gif-ver dig! Allt jag gif-ver dig!
 Allt jag gif-ver dig! Allt jag gif-ver dig!

Allt till dig min dy - re Je - sus! Allt jag gif-ver dig.

No. 48. Jesus är alltid densamme vännen.

Mrs. LANTA WILSON SMITH.

J. M. BLACK.

DUETT. SOPRANO och TENOR.

1. Je - sus är all - tid vår san - ne vän, Och up - på
 2. Hop - pet det lju - sa oss svi - ka må Äl - ska - de
 3. Je - sus vill gif - va oss gläd - jen all, Han vill oss

det - ta vi li - ta än; Tro på hans kär - lek för
 vän - ner i - från oss gå, Men för vårt hjär - ta finns
 skyd - da för nöd och fall. Se, ut - i all - ting du

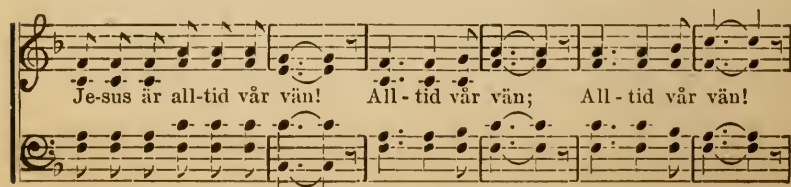

all - tid se'n; Je - sus är all - tid vår vän.....
 tröst än - då; Je - sus är all - tid vår vän.....
 fin - na skall, Je - sus är all - tid vår vän.....

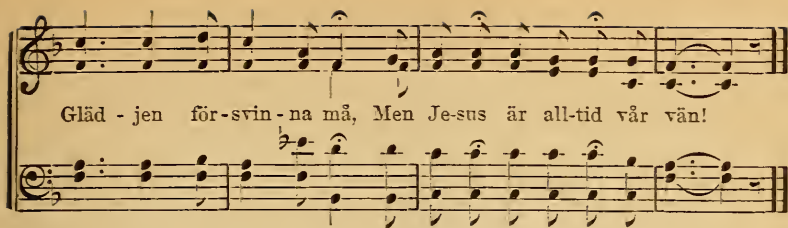
KÖR.

All - tid vår vän; All - tid vår vän! An - dra må svi - ka;

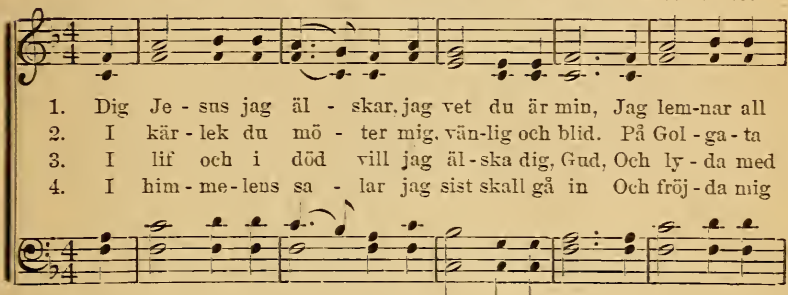
Je - sus är all - tid vår vän! All - tid vår vän; All - tid vår vän!

Gläd - jen för-svin-na må, Men Je-sus är all-tid vår vän!

No. 49. Min Jesus, jag älskar dig.

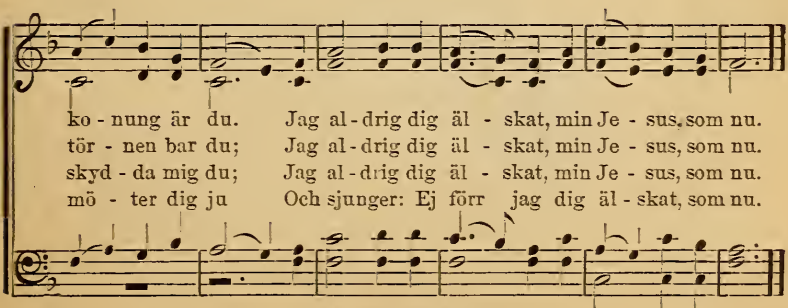
A. J. GORLON.

1. Dig Je - sus jag äl - skar, jag vet du är min, Jag lem-nar all
 2. I kär - lek du mö - ter mig, vän-lig och blid. På Gol - ga - ta
 3. I lif och i död vill jag äl - ska dig, Gud, Och ly - da med
 4. I him-me-lens sa - lar jag sist skall gå in Och fröj - da mig

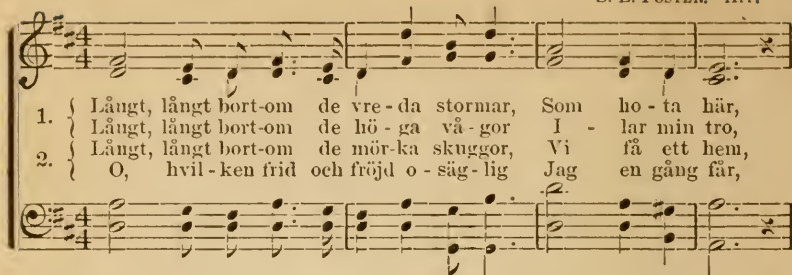
synd, att jag må va - ra din. Min Fräl - sa - re nå - dig, min
 har du för-värf - vat mig frid, Och tyn - gan-de kro - nan af
 gläd - je de he - li - ga bud. När dö - den mig hin - ner, be -
 e - - vigt i sol - glan-sen din. Bland glitt-ran-de ska - ror jag

ko - nung är du. Jag al - drig dig äl - skat, min Je - sus, som nu.
 tör - nen bar du; Jag al - drig dig äl - skat, min Je - sus, som nu.
 skyd - da mig du; Jag al - drig dig äl - skat, min Je - sus, som nu.
 mö - ter dig ju Och sjunger: Ej förr jag dig äl - skat, som nu.

No. 50. Hemlandsstranden.

S. E. FOSTER. Arr.

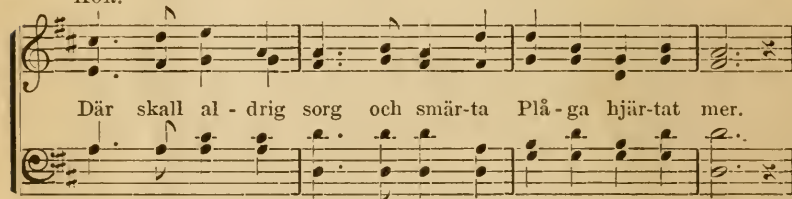

1. { Långt, långt bort-om de vre-da stormar, Som ho-ta här,
 Långt, långt bort-om de hö-ga vå-gor I-lar min tro,
 2. { Långt, långt bort-om de mör-ka skuggor, Vi få ett hem,
 O, hvil-ken frid och fröjd o-säg-lig Jag en gång får,

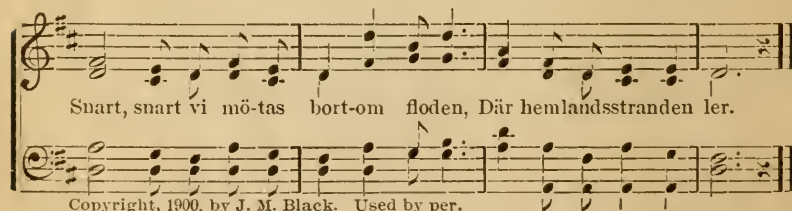

Strå-lar det fram en e-vig glädje, I morgongryning skär. }
 Där kär-lek ler i himmelsk sällhet, Där hopp och frid ha bo. }
 Där mö-ta vi i-gen de kä-ra I Guds Je-ru-sa-lem. }
 När från min kind den dy-re Je-sus Bort-tor-kar hvar-je tår. }

KÖR.

Där skall al-drig sorg och smär-ta Plå-ga hjär-tat mer.

Snart, snart vi mö-tas bort-om floden, Där hemlandsstranden ler.

Copyright, 1900, by J. M. Black. Used by per.

No. 51. Hemmets ljufva hvila.

1. På andra sidan mörka Jordan	2. Vänner, som lyckligt hunnit hemmet
Är himleus land,	Vänta oss där,
Där frid och fröjd förnöjer anden,	Till deras famn vill Gud oss leda
Ej sorgar nå dess strand.	Att aldrig skiljas mer.
Gator af guld och portar klara,	Därför i tron vi lägga sorgen
Där inne är.	Vid Jesu fot;
Hem, skänkt oss af vår dyre Jesus,	Ty på den stora dagens morgon,
Väntar oss där.	Jesus oss tar emot.

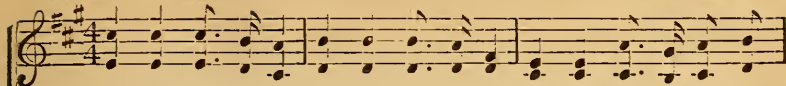
KÖR: Lyckligt hemma hos vår Jesus,
 Ingen mera strid.

O, hur det lättar lifvets mödor
 Tänka på evig frid.

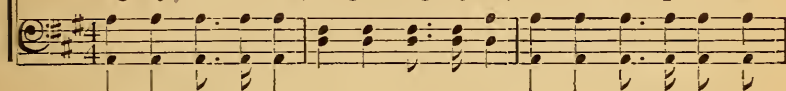
No. 52. Hvilande på Jesu starka arm.

Rev. E. A. HOFFMAN.

A. J. SHOWALTER.

1. Hvilket sällskap ljuft, hvilken himmelsk fröjd, Hvilan-de på Je-su
 2. O, hurskönt att gå mot Je-ru-sa-lem, Hvi-lan-de på Je-su
 3. Jag ej fruk-tar mer, sor-gen mig ej tär, Hvi-lan-de på Je-su

star-ka arm! Jag väl-sig-nad är, kän-ner mig så nöjd,
 star-ka arm. Sti-gen är så ljus, snart jag når mitt hem,
 star-ka arm. Jag har ljuf-lig frid; Her-ren är mig när;

KÖR.

Hvi-lan-de på Je-su star-ka arm. Hvi-lar, Hvi-lar på Je-sus,

hvi-lar, hvi-lar på Je-sus, Fräl-sad och fri från syndens larm. Hvi-lar, Hvi-lar på Je-sus,

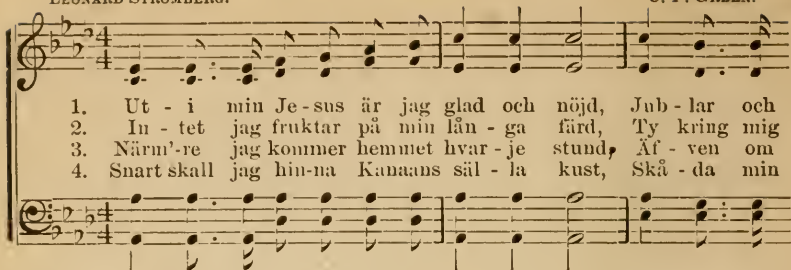

hvi-lar, hvi-lar på Je-sus, Hvi-lan-de på Je-su star-ka arm.

No. 53. Jesus är min fröjd.

LEONARD STRÖMBERG.

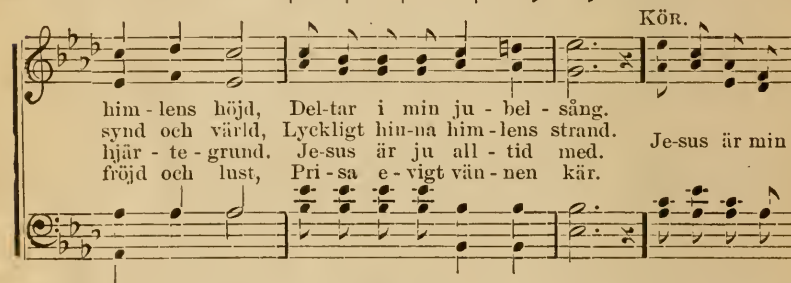
C. F. GREEN.

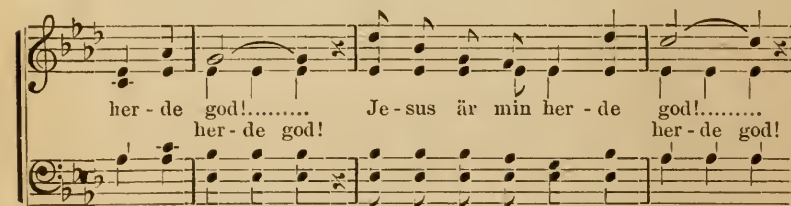
1. Ut - i min Je - sus är jag glad och nöjd, Jub - lar och
 2. In - tet jag fruktar på min lån - ga färd, Ty kring mig
 3. Närm're jag kommer hemmet hvar - je stund, Äf - ven om
 4. Snart skall jag hin-na Kanaans säl - la kust, Skå - da min

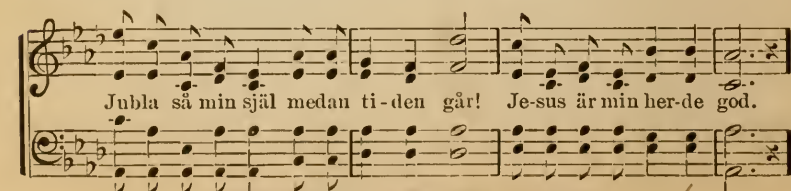
fröj - das he - la da - gen lång. Få - geln mig sva - rar i - från
 hål - ler han sin star - ka hand, Och jag skall se - gra öf - ver
 stormar ho - ta slå mig ned. Styr - ka och frid jag har i
 Je - sus som han verk - ligt är, Sjun - ga med än - nu hö - gre

Kör.
 him - lens höjd, Del - tar i min ju - bel - sång.
 synd och värld, Lyckligt hin-na him - lens strand. Je - sus är min
 hjär - te - grund. Je - sus är ju all - tid med.
 fröjd och lust, Pri - sa e - vigt vän - nen kär.

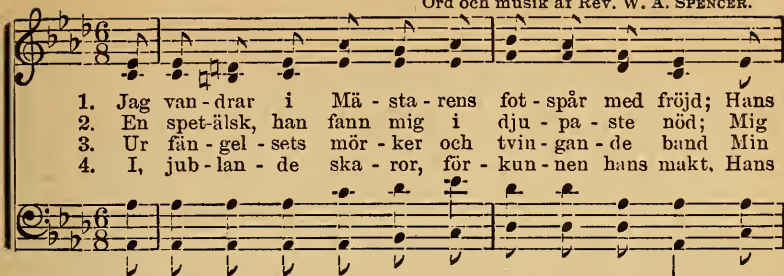
her - de god!..... Je - sus är min her - de god!.....
 her - de god! her - de god!

Jubla så min själ medan ti - den går! Je - sus är min her - de god.

No. 54. Min ande är fri.

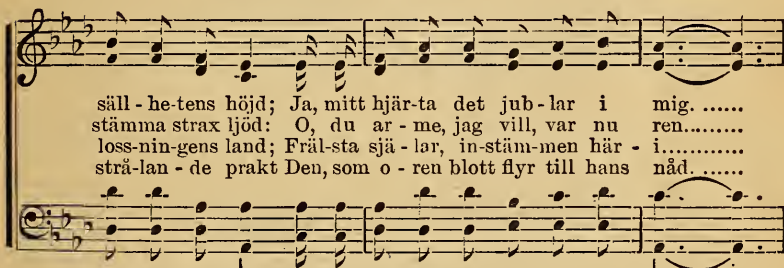
Ord och musik af Rev. W. A. SPENCER.

1. Jag van-drar i Mä - sta - rens fot - spår med fröjd; Hans
 2. En spet-älsk, han fann mig i dju - pa - ste nöd; Mig
 3. Ur fän - gel - sets mör - ker och tvin - gan - de band Min
 4. I, jub - lan - de ska - ror, för - kun - nen hans makt, Hans

An - de be - va - kar min stig. Hans kär-lek mig fyl - ler med
 hjäl - pa han kun-de al - len. Var-kun-sam hans fräl - sa - re -
 an - de sig svin - ga - de fri, Och höj - de sin sång mot för -
 kär-lek, hans fräl - sa - re - nåd, Som klä - der i ren - he - tens

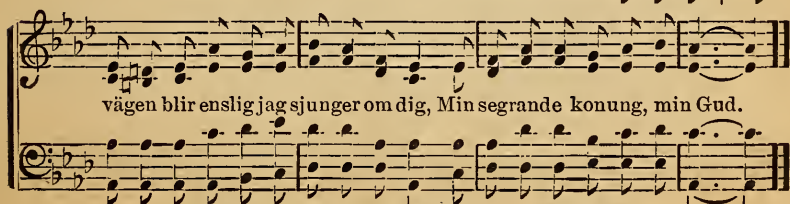

säll - he - tens höjd; Ja, mitt hjär - ta det jub - lar i mig.
 stämma strax ljud: O, du ar - me, jag vill, var nu ren.
 loss - nin - gens land; Fräl - sta sjä - lar, in - stäm - men här - i.
 strä - lan - de prakt Den, som o - ren blott flyr till hans nåd.

Kör.

Pris va-re Gud, som fri-köpte mig, Pris va-re Gud, som re-na-de mig, När

vägen blir enslig jag sjunger om dig, Min segrande konung, min Gud.

No. 55. Jag blyges ej för Jesus.

JOSEPH GRIGG.

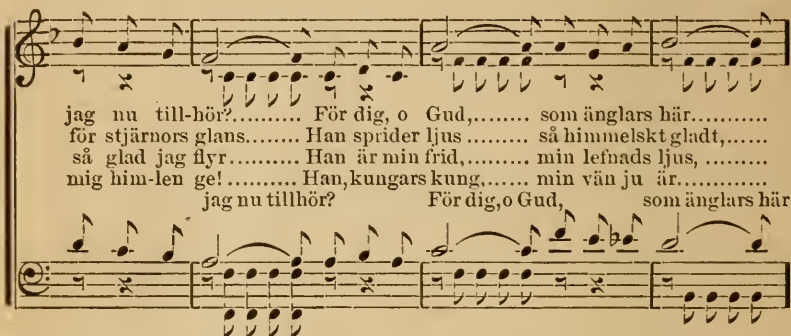
CHAS. H. GABRIEL.

DUETT FÖR TENOR OCH CONTRALTO.

1. O, skul-le jag..... väl blygas för..... Den Jesus, som.....
 2. Jag bly-gas för..... att jag är hans?..... Förr rodnar kväll'n.....
 3. Jag bly-gas för..... min Je-sus dyr?..... Nej, till hans bröst.....
 4. Jag bly-gas för..... min Frälsa-re?..... Som lof-vat att.....

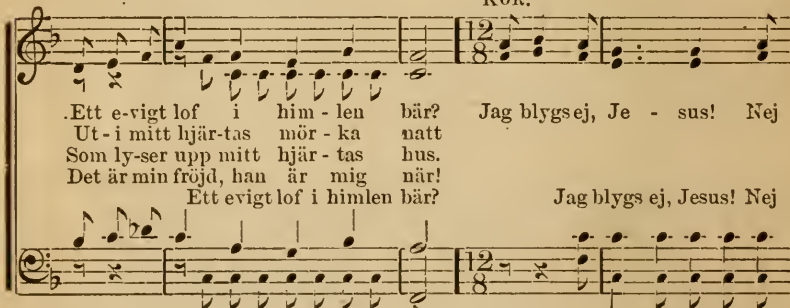
O, skul-le jag väl blygas för Den Jesus, som

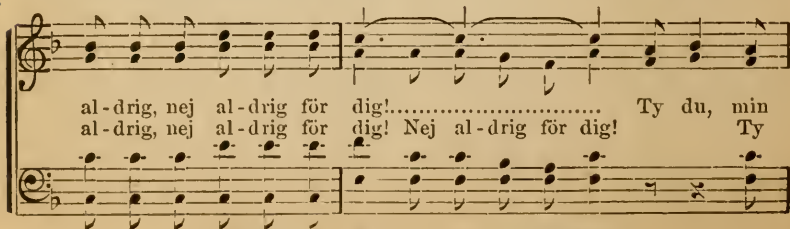
jag nu till-hör?..... För dig, o Gud,..... som änglars här.....
 för stjärnors glans..... Han sprider ljus..... så himmelskt gladt.....
 så glad jag flyr..... Han är min frid,..... min lefnads ljus,.....
 mig him-len ge!..... Han, kungars kung,..... min vän ju är.....

jag nu tillhör? För dig, o Gud, som änglars här

Kör.

Ett e-vigt lof i him - len bär? Jag blygsej, Je - sus! Nej
 Ut-i mitt hjär-tas mör - ka natt
 Som ly-ser upp mitt hjär - tas hus.
 Det är min fröjd, han är mig när!
 Ett evigt lof i himlen bär? Jag blygs ej, Jesus! Nej

al - drig, nej al - drig för dig!..... Ty du, min
 al - drig, nej al - drig för dig! Nej al - drig för dig! Ty

her - - de, du bly - ges ej för mig.....
 du, min her-de, du bly - ges ej för mig, för mig, för mig.

Om kin - den min..... måst' rod - na här.....
 Om kin - den min måst' rod-na här,

Det är att jag så skröp - - lig är.....
 Det är att jag så skröp - lig är.....

No. 56. Brudens lofsång.

Andante con moto.

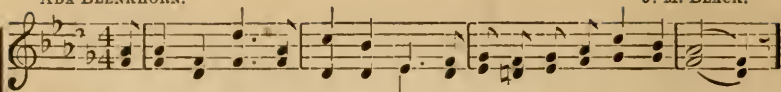
1. Upp, min själ, att Herren lofva, För hans sto-ra nåd,... För hans ord och
 2. Kristus har min synd afplanat, Skänkt mig frid och ljus,.. Genom synd och
 3. La-gen har han ock fullbordat, All vår skuld be-talt;... Oss med fri-dens
 4. Ren och fri jag nu är vorden, Bar-na-skap jag fått.... Sa - lig re-dan
 5. In-genting kan mig för-dö-ma, Kri-sti brud jag är;.... Vid sitt bröst han

dy - ra gäf-va, För dess tröst och råd,... För dess tröst och råd.....
 dö-den ba-nat Väg till Fa-drens hus, ... Väg till Fa-drens hus.....
 band omgjordat, Allt han gjort, ja allt, ... Allt han gjort, ja allt....
 här på jorden, Hvilken här-lig lott, ... Hvil-ken här-lig lott....
 vill mig gömma, Jag är ho-nom kär, ... Jag är ho-nom kär.....

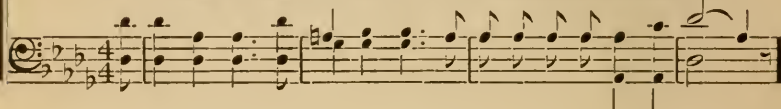
No. 57. Min Frälsares röst.

ADA BLENKHORN.

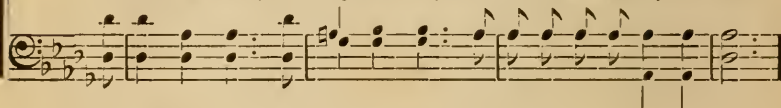
J. M. BLACK.

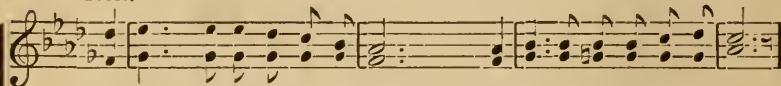
1. Min her-des röst är ljuf för mig; Jag älskar of- ta hö- ra den;
2. När sor-gen tyn- ger ner min själ, Jag sä-ger honom nö-den all,
3. När till hans kors i bön jag går Och sö-ker hvi-la från min strid;
4. O, hvilken himmelsk kraft han ger Och nådigt aftvår synden min
5. O, lyss-na till hans hel- ga röst, Och tag hans dyra kär-lek mot,

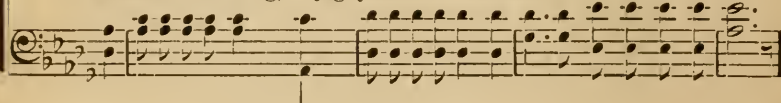
Han ta- lar ömt och full af nåd. Han är min fröjd, min bästa vän.
Och vet att med sitt bli- da ord Mitt ö- gas tår han tor-ka skall.
Hvad fröjd när han till sargadt bröst Hörs hviska vänligt: "Gå i frid."
Och fyl- ler mig med frid och ljus, När Anden blott får komma in.
Så skall hans frid, hans fröjd bli diu, Och du bli frälst från syndens hot.

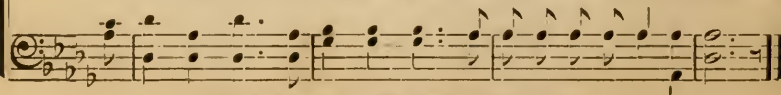
KÖR.

Han ta- lar. Lyssna till hans röst! Den röst, hvars li-ke in-gen har.
Han talar ömt till mig, jag lyssnar till hans röst.

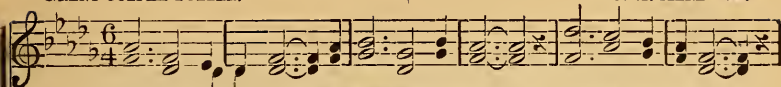
Ut- i hans kär-lek fröjdas jag, När ömt han hviskar: "Frid, blif kvar."

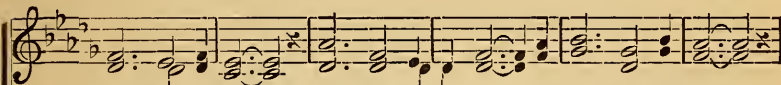
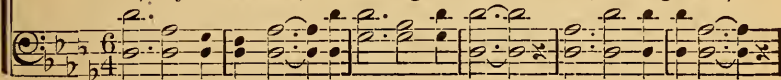
No. 58. Jesus är dyrbar för mig.

GRANT COLFAX TULLAR.

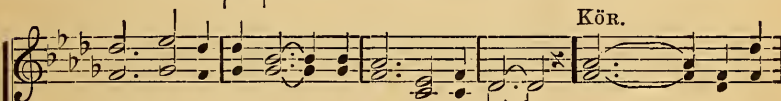
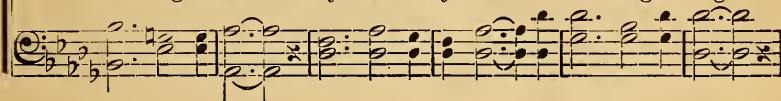
I. H. MEREDITH.

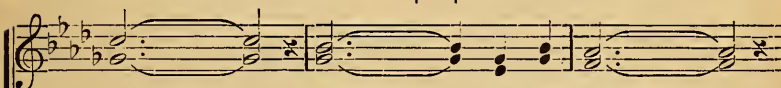
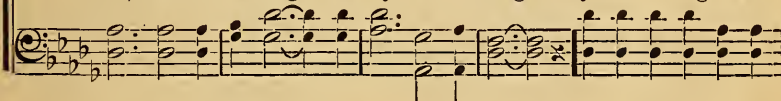
1. Frid så-som flo - den nedströmmar till mig; Se-dan min Je-sus
2. Glädjen är e - vig, minsjäl jub-lar ut, Räcker tills himlen
3. O, dy-re Je-sus, hur nå-dig du är. Kom, var mig nä-ra,

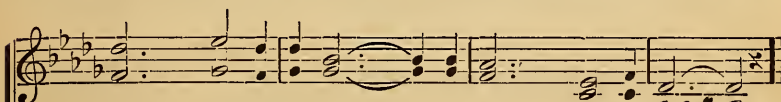
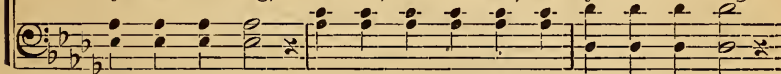
drog mig till sig. Mer af hans glädje finns än på min stig.
jag når till slut. Kri - stus är upphöjd, mig dra - ger till sig.
frid mig be-skär. Bryt al - la fjättrar och låt mig se dig.

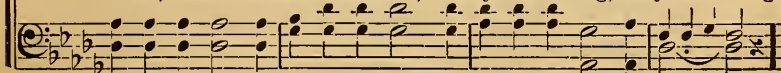
Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig. Dyr - - - bar för
Je - sus, min Je - sus är dyr-bar för mig.
O, du är e - vigt så dyr-bar för mig. Dyrbar för mig! Han är

mig! Dyr - - - - - bar för mig!
dyr-bar för mig, Je - sus, min Je - sus, så dyr-bar för mig!

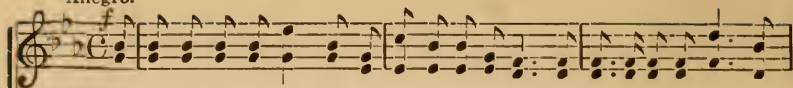

Je - - - sus skall all-tid bli dyr - - bar för mig! . . .
Jesus, min Je-sus alltid skall bli, så dyrbar för mig, så dyrbar för mig.

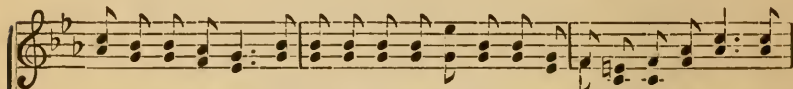
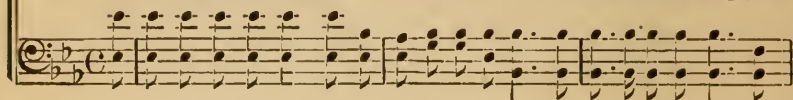

No. 59. Modiga gå framåt!

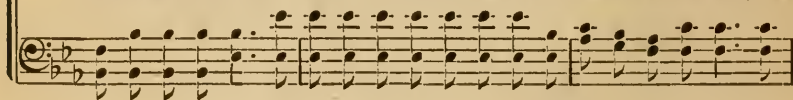
Allegro.

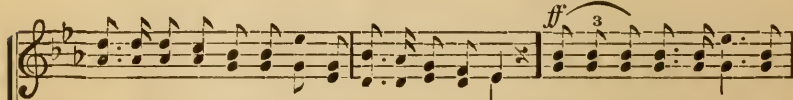
1. I Kristi stridsmän tågen Med mod i striden ut! Håll ljusets fana högt, Att

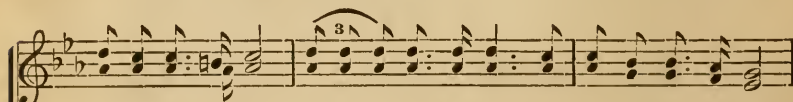
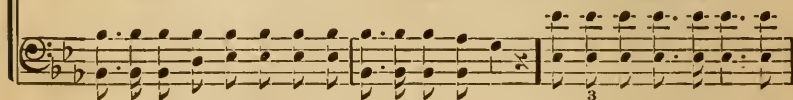
mörkret tager slut Låt Herrens Ande helga själf Båd' vittnesbörd och sång, Att

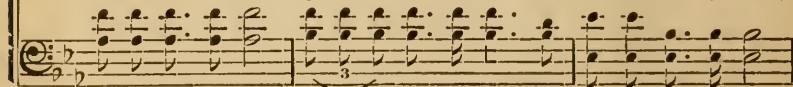
Kör.

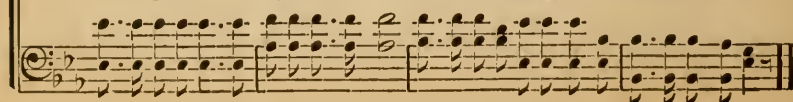
mången syndare blir frälst Och löst ur syndens tvång. Mo-di-ga gåu framåt! Vi

må-ste fö - ra fram Synda-re af hvarts slag Till kor-sets hel - ga stam,

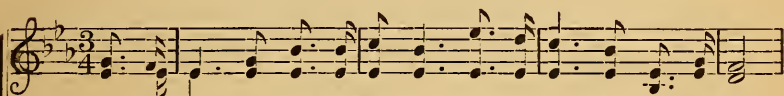
Rik och fattig ock. Ja, hvarje syndens slaf. Jesus vill förlåta allt Och två hvar fläck utaf

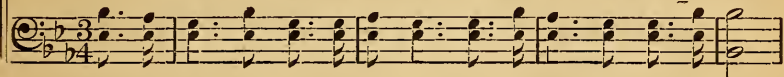
2. I Kristi stridsmän, bedjen
 Som en Elia, bed!
 Så skall nog helig eld
 Från himlen falla ned
 Och bränna bort det hö och strå,
 Som ännu finnes kvar,
 Ty endast hjärtats rena guld
 I himlen värde har.

3. I Kristi stridsmän, sjungen
 Den glada segersång,
 Att mången fördomsmur
 Må ramla än en gång!
 Men låt Guds Andes ljufva röst
 Bli hörd i sångens ljud,
 Så skola många kvalda bröst
 Bli sjungna hem till Gud.

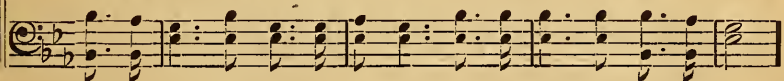
No. 60. O, hur saligt.

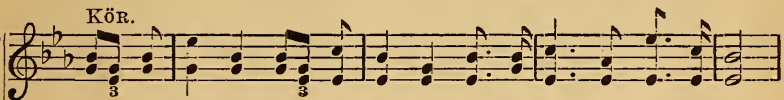
1. Je-sus, till ditt kors jag fal-ler, Sö-ker till-flykt blott hos dig;
 2. Län-ge jag dig hör-de kal-la, Men ej ak-ta-de där-på,
 3. Un-der-ba-ra gu-da-kär-lek, I mitt hjär-ta sprid ditt sken!

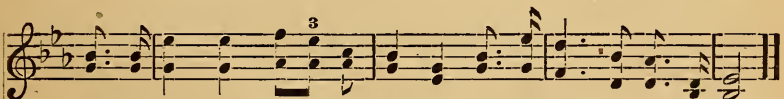
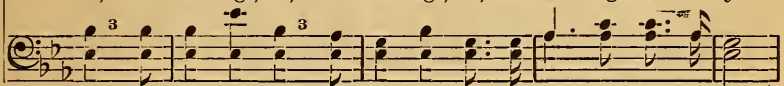
O - ut-säg - lig är din kär-lek, El-jes den ej fun-nit mig.
 Dock, o ma - ka - lö - sa kär-lek, Du ej trött - na - de än-då!
 Je-sus, du, hvars blod mig re - nar, O, be-håll mig all - tid ren!

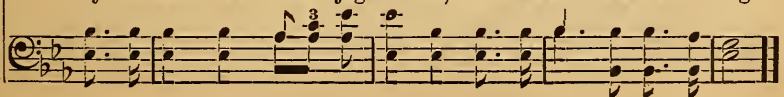
Kör.

O, hur sa-ligt, o, hur sa-ligt, O, hur sa - ligt i min själ!

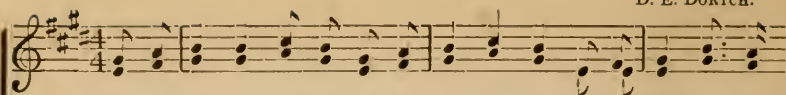

Ty hans klä - da - fäll jag vidrört, Och hans kraft har he - lat mig.

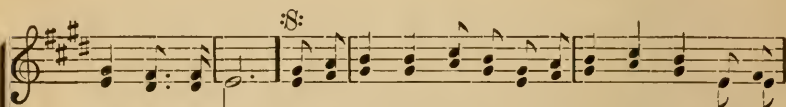
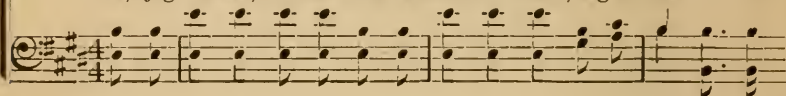

No. 61. Jag är tvagen i blodet.

D. E. DORTCH.

1. Jag har fun-nit Jesus, han har frälst min själ; Jag är tvädd i ditt
2. Hvar-je dag hos Je-sus fin-ner jag min tröst; Jag är tvädd i ditt
3. I hans vingård verkar jag med fröjd och mod; Jag är tvädd i ditt
4. Snart jag vän-tar hö-ra få min brudgums röst; Jag är tvädd i ditt
5. Ja, jag vän-tar, att han komma skall med makt; Jag är tvädd i ditt

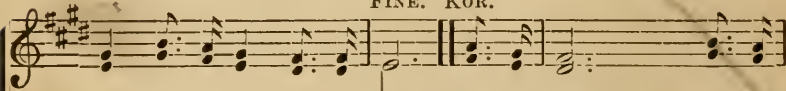

blod, o Guds Lamm! Genom Je-su blod har allting blif-vit väl, Jag är
 blod, o Guds Lamm! Och jag hvilar ljufligt vid min herdes bröst, Jag är
 blod, o Guds Lamm! Och jag tror på löf-tet af min vän så god, Jag är
 blod, o Guds Lamm! När han kommer, o hvad fröjd och himmelsk tröst! Jag är
 blod, o Guds Lamm! Ty han kommer säkert, han har själf det sagt, Jag är

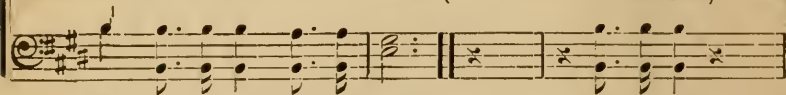

D. S.—Och min dräkt är fläckfri, den är vit som snö, Jag är

FINE. KÖR.

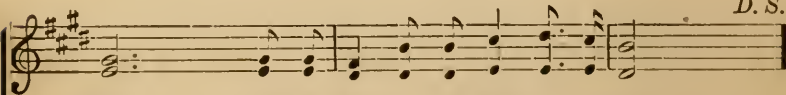

1-5. tvädd i ditt blod, o Guds Lamm! { Jag är tvädd, Jag är
 i ditt blod,

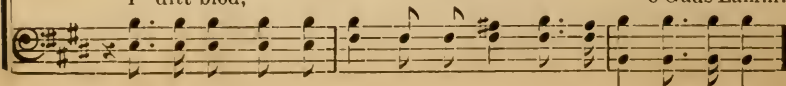

tvädd i ditt blod, o Guds Lamm!

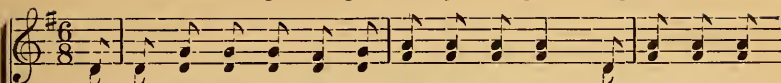
D. S.

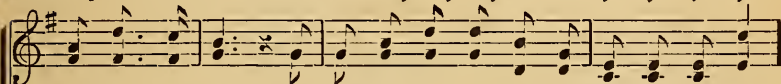
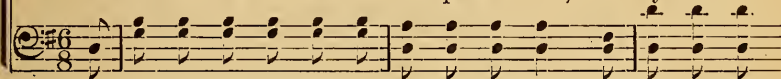
tvädd, Jag är tvädd i ditt blod, o Guds Lamm!
 i ditt blod, o Guds Lamm!

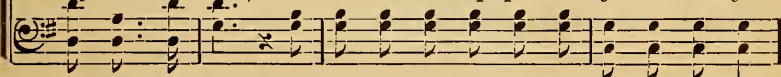
No. 62. Jag vill gå hvarje steg af vägen.

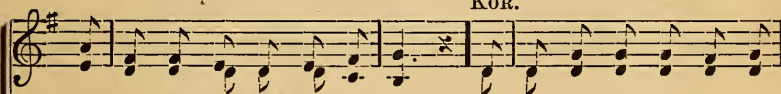
1. Min vän, sy - nes vä - gen dig öds - lig och lång, Gå fram - åt med
2. Och mö - ter, som Da - vid, du jät - tar i - bland, Gå fram - åt i
3. Och le - der din väg ge - nom fän - gel - sets dörr, Gå då i Guds
4. När Da - ni - el för - dom bland le - jo - nen satt, Han eg - de dock
5. Tre män i en brin - nan - de ugn ka - stas in, De fruk - ta - de
6. När Ste - fa - nus ste - nas för tro på sin Gud, Han lyf - ter mot

gläd - je än - då; Ty djäf - vu - len flyr vid din se - gran - de sång,
se - gra - rens namn. Nu mak - ten ju lig - ger i fräl - sa - rens hand,
namn och var nöjd. Se Si - las och Pau - lus, de vo - ro där förr
trygg - het och mod, Han viss - te, att äf - ven i nöd och i natt
ic - ke än - då. En gu - da - son följ - de dem: Gla - da i sinn',
höj - den sin blick, Ser him - me - len öp - pen: Med jub - lan - de ljud

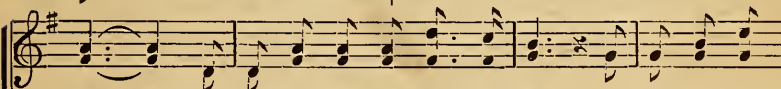
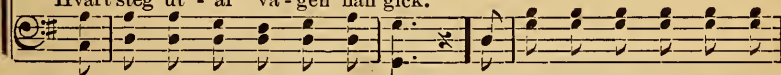

Kör.

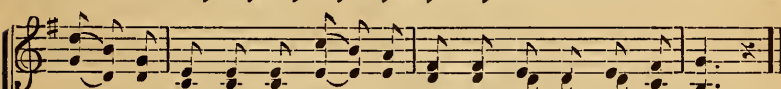
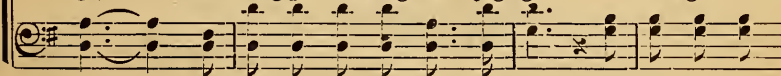

Och him - len med gläd - je hör på.
Hans löf - te är räddningens hamn.
Och jub - la - de än - dock med fröjd.
Är Gud med den själ, som är god.
Till se - ger de än kun - de gå.
Hvart steg ut - af vä - gen han gick.

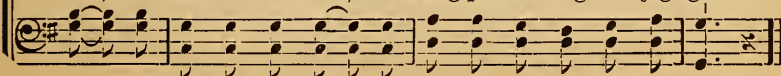
Hvart steg på Guds väg vill jag

gå,..... Hvart steg på Guds väg vill jag gå. I sor - ger och

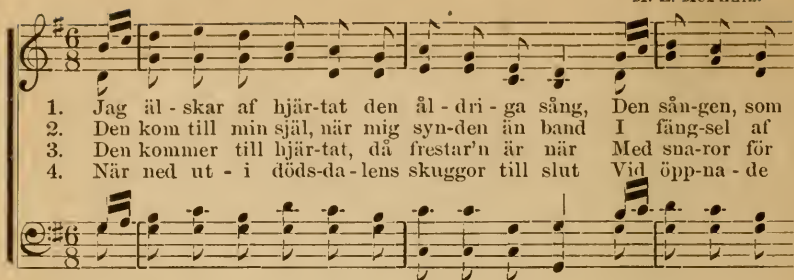

nöd, I lif och i död, Hvart steg på Guds väg vill jag gå.

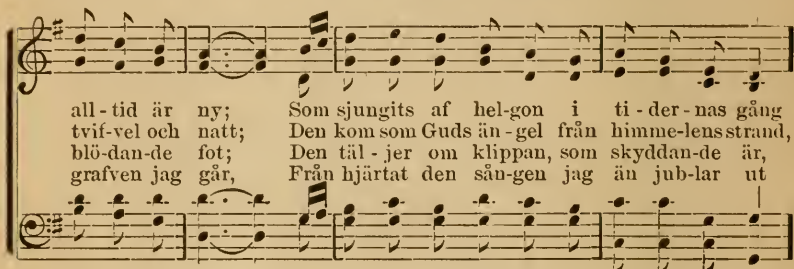

No. 63. Den sången, som alltid är ny.

M. L. McPHAIL.

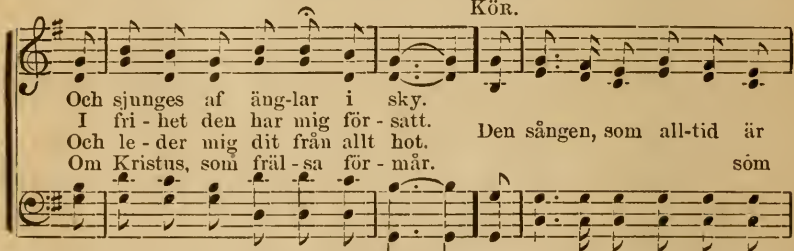

1. Jag älskar af hjärtat den åldriga sång, Den sången, som
 2. Den kom till min själ, när mig synden än band I fångsel af
 3. Den kommer till hjärtat, då frestar'n är när Med snaror för
 4. När ned ut i dödsdödens skuggor till slut Vid öppnaden

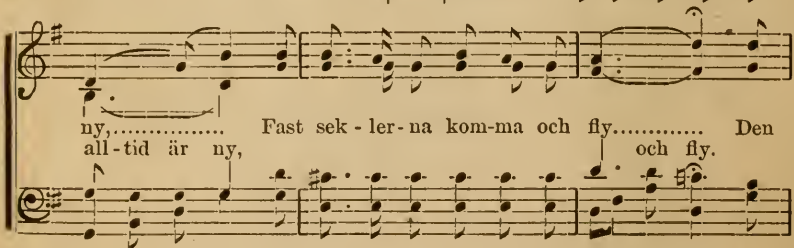

alltid är ny; Som sjungits af helgon i tiernas gång
 tvivel och natt; Den kom som Guds ängel från himmelns strand,
 blöddande fot; Den täljer om klippan, som skyddanden är,
 grafven jag går, Från hjärtat den sången jag än jublar ut

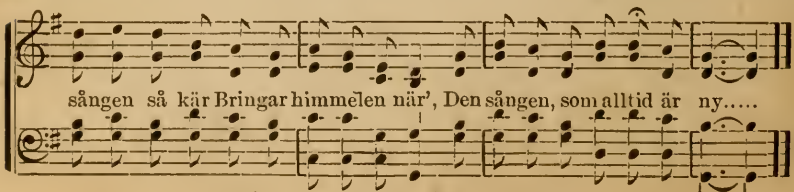
Kör.

Och sjunges af änglar i sky.
 I frihet den har mig försatt. Den sången, som alltid är
 Och leder mig dit från allt hot. som
 Om Kristus, som frälsa för vår.

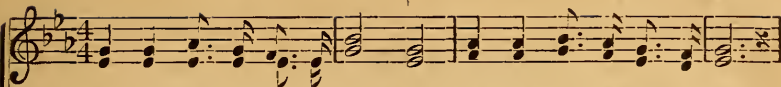
ny,..... Fast sekler na komma och fly..... Den
 alltid är ny, och fly.

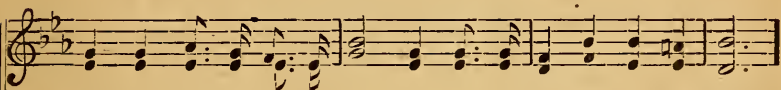
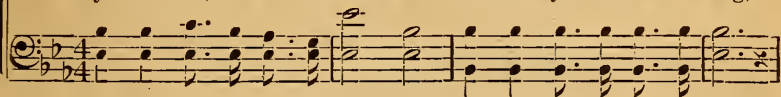
sången så kär Bringar himmelen när, Den sången, som alltid är ny....

No. 64. Nådens budskap.

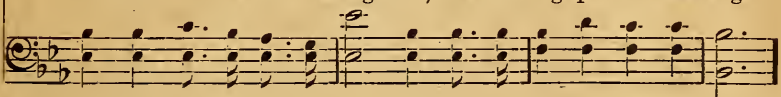
Mrs. J. G. WILSON.

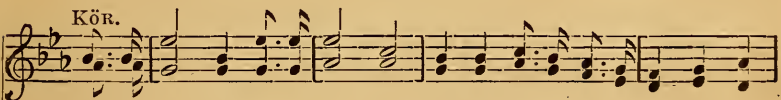
1. Som jag van-dra-de i mör - ker, Je - sus kom så huld till mig,
2. Men jag sa-de: "Jag är synd-full, Böjd af nöd och kval och ve";
3. Då, med hjärtat tyngdt af bör - dan, Till hans kors jag föll med tro,
4. Nu min själ är fylld af fri - den, Se-dan blo-det re - na fått,
5. Syn-da - re, o kom till Je - sus: Han från synd vill re - na dig,

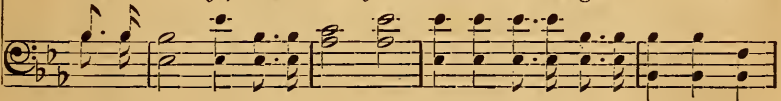
Sa - de: "Barn, du kan få hvi - la, Blott du kom-ma vill till mig."
 Men hans kla - ra blick gaf löf - te: Tro, och jag skall frid dig ge.
 Hvi - lan - de up - på hans löf - te, Och han gaf mig sa - lig ro.
 Och jag sö - ker vi - sa an - dra, Hu - ru säll är nu min lott.
 Vill för - lå - ta och väl-sig - na, Le - da dig på lif-vets stig.

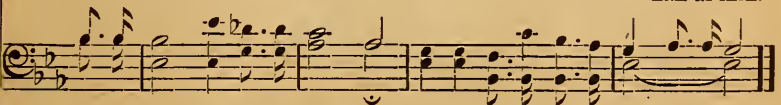
Kör.

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! Himmelsk nåd han gaf ut - i mitt sinn'.

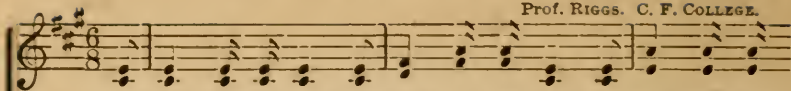

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! Jag är hans och han är min.....
 han är min.

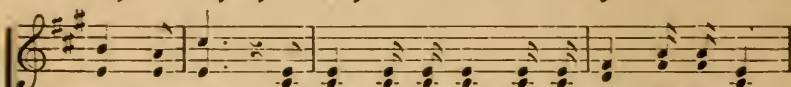

No. 65. Jag ämnar mig dit.

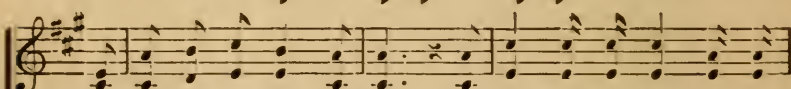
Prof. Riggs. C. F. COLLEGE.

1. Jag hört om en stad långt bort of-van skyn, Jag äm - nar mig
2. Af pär - lor dess port, dess ga - tor af guld, Jag äm - nar mig
3. När fräls-nin-gens ark till sist går i hamn, Jag äm - nar mig
4. När Je - sus är krönt som ko-nung i höjd, Jag ön - skar bli

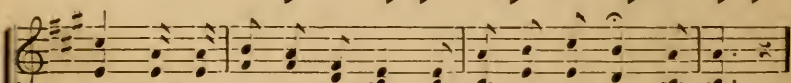
dit för-visst. Den byggts i det land, som är doldt för vår syn.
 dit för-visst. Och lju - set i sta - den är Fräl - sa - ren huld.
 dit för-visst. Och blot - ta mitt huf-vud och pri - sa Guds namn.
 där för-visst, Att sjun - ga hans ä - ra med jub-lan - de röst.

Skall du ock bli där till sist? Dit Je - sus har gått att be -
 Skall du ock bli där till sist? Här skil - jer oss dö - den, där
 Skall du ock bli där till sist? När al - la om-bord nått den
 Skall du ock bli med till sist? Med gläd - je vi sjun - ga i -

re - da oss bo, Jag äm - nar mig dit för-visst. Där sjukdom och
 in - gen skall dö, Jag äm - nar mig dit för-visst. Där mö - tas de
 him-mel-ska strand, Jag ön - skar bli med för-visst Med jub-lan - de
 gen och i - gen, Jag äm - nar mig dit för-visst. Och äng-lar - ne

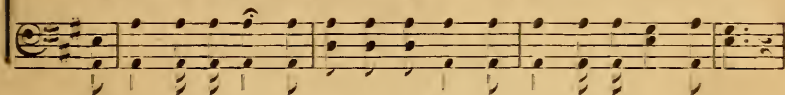

sor - ger och död oss ej nå. Skall du ock bli där till sist?
 kä - ra, där bjuds ej far-väl. Skall du ock bli där till sist?
 sång och med har - pa i hand, Skall du ock bli där till sist?
 sva - ra a - men. ja a - men, Skall du då bli med till sist?

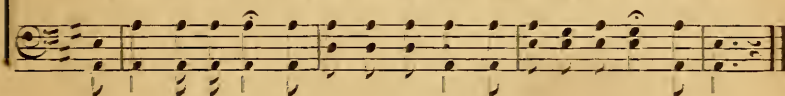
1-2. Jag äm-nar mig dit, Jag äm-nar mig dit, Jag äm-nar mig dit förvisst.

3-4. Jag äm-nar mig dit, Jag ön-skar gå dit, Jag vän-tar bli där förvisst.

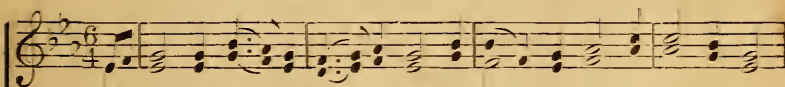

Jag ön-skar gå dit, Jag ön-skar gå dit. Skall du ock bli där till sist?

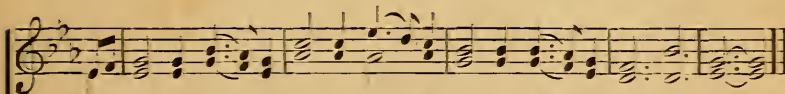
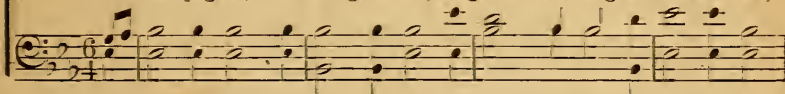
Jag ämnar mig dit, Jag ön-skar gå dit. Skall du ock bli med till sist?

No. 66. Just som jag är.

1. Just som jag är, helt jäm-mer-lig, Jag kom-mer, Fräl-sa-re, till dig;
2. Just som jag är, ej tan-ke på Att själf den minsta däck af-tvä,
3. Just som jag är jag läm-nar mig Med kropp och själ och allt åt dig,
4. Just som jag är. o Je-su god. Som kor-sets död för mig ut-stod,
5. Just som jag är, trots la-gens hot, Jag ka-star mig till kor-sets fot,

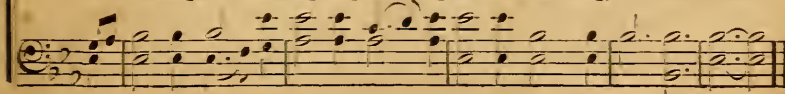
Blott för ditt blod som rann för mig, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.

Men i ditt blod min re-ning få, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.

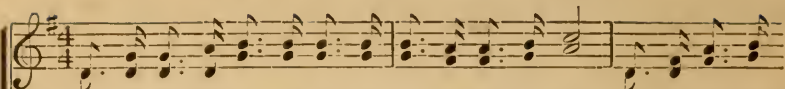
Frids-fur-ste, Hjal-te, Un-der-lig. Jag kommer till dig, o Guds Lamm.

Til-läm-pa nu på mig ditt blod, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.

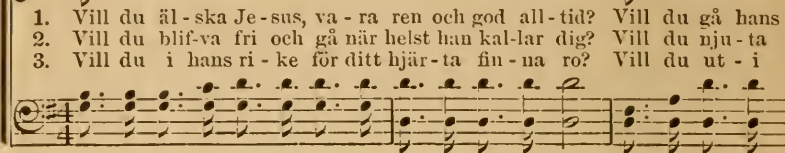
O fräls mig, Je-sus, tag mig mot, Jag kommer till dig, o Guds Lamm.

No. 67. Befall din väg åt Gud.

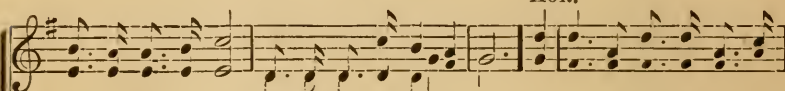
1. Vill du äl-ska Je-sus, va-ra ren och god all-tid? Vill du gå hans
2. Vill du blif-va fri och gå när helst han kal-lar dig? Vill du nju-ta
3. Vill du i hans ri-ke för ditt hjär-ta fin-na ro? Vill du ut-i

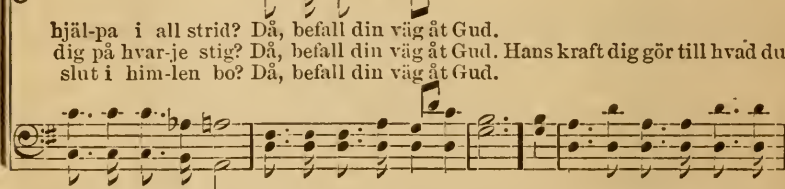
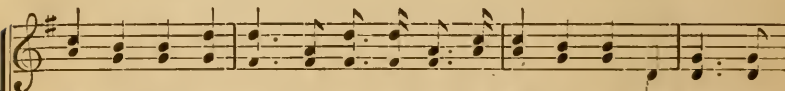

väg, om ock den ej är vid? Vill du lå-ta ho-nom trö-sta,
frid, som Her-ren har med sig? Vill du han skall fräl-sa, skyd-da
allt up-på hans kär-lek tro? Vill du tje-na ho-nom och till

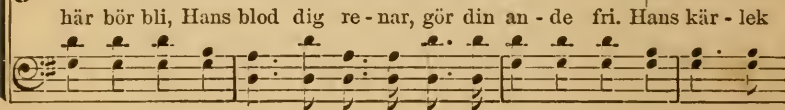
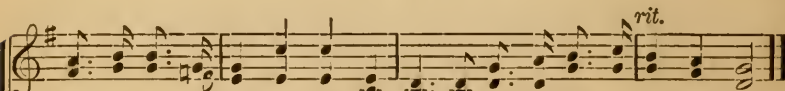
Kör.

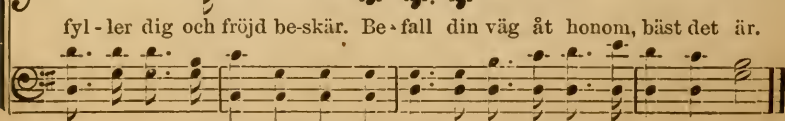
hjälp-a i all strid? Då, befall din väg åt Gud.
dig på hvar-je stig? Då, befall din väg åt Gud. Hans kraft dig gör till hvad du
slut i him-len bo? Då, befall din väg åt Gud.

här bör bli, Hans blod dig re-nar, gör din an-de fri. Hans kär-lek

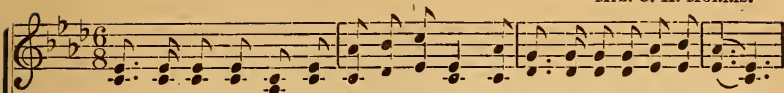

fyl-ler dig och fröjd be-skär. Be-fall din väg åt honom, bäst det är.

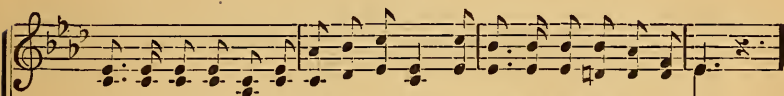
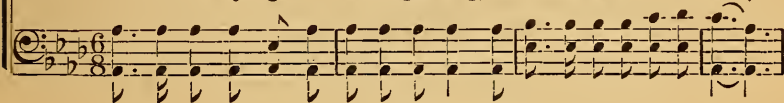

No. 68. Låt Jesus få rum i din själ.

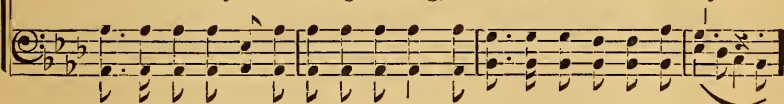
Mrs. C. H. MORRIS.

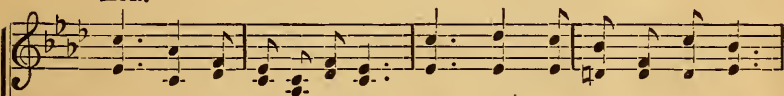
1. Om du är trött på den synd som dig tär, Låt Jesus få rum i din själ;
2. Om det är ren-het du önskar att få, Låt Jesus få rum i din själ;
3. Kommer en storm, som du stil-la ej kan, Låt Jesus få rum i din själ;
4. Svi - ka de vän-ner du äl-ska-de mest, Låt Jesus få rum i din själ;
5. Om du vill sjunga de sa-li-gassång, Låt Jesus få rum i din själ;

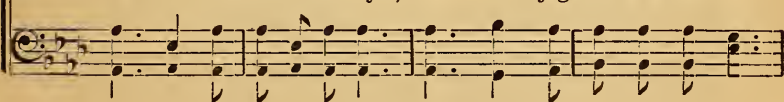
Om ett nytt lif är ditt hjärtas begär, Låt Je-sus få rum i din själ.
 Fram till den renan-de källan blott gå, Låt Je-sus få rum i din själ.
 Om ut-i världen du tomhet blott fann, Låt Je-sus få rum i din själ.
 Af al-la vänner är han än-då bäst, Låt Je-sus få rum i din själ.
 Om du vill fröjdas en e-vig-het lång, Låt Je-sus få rum i din själ.

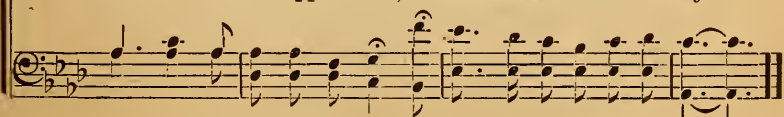
Kör.

Just nu låt twif-let bortfly, Stöt Je - sus ej bort som förr.
 Just nu mitt twif-vel harflytt, Just nu jag Je - sus mot-tar.

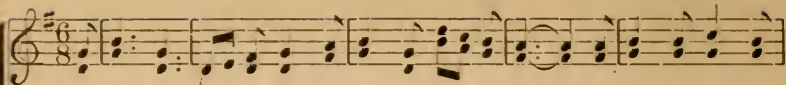

Just nu låt helt upp din dörr, Låt Je - sus få rum i din själ.
 Just nu min dörr öppnats här, Och Je - sus fått rum i min själ.

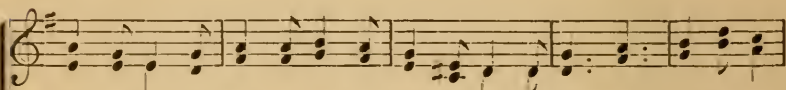
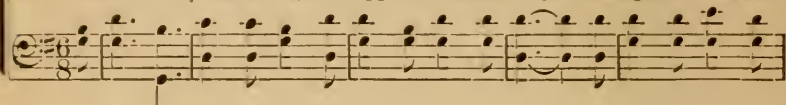

No. 69. Vi vandra till Sion.

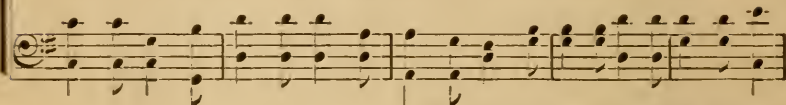
REV. ROBERT LOWRY.

1. Kom du, som älskar Gud Och låt din fröjd bli känd, Stäm in i sängens
2. Låt des-sa ty-sta stå, Som ic-ke kän-na Gud, Men Kungens barn de
3. Från Si-ons vingård få Vi fö-da år från år. Ja, in-nan vi den
4. Slå bort din fruktan då, Häf upp din röst med fröjd, Snart genom Herrans

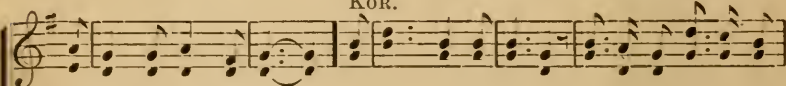

gla-da ljud, Stäm in i sängens gla-da ljud, Till him-len lof uppsänd,
 sjun-ga må, Men Kungens barn de sjun-ga må, Och hö-ja glädjens ljud.
 sta-den nå, Ja, in-nan vi den sta-den nå, Gud mången fröjd be-står.
 hjälp vi nå, Snart ge-nom Herrans hjälp vi nå, Ett bätt-re land i höjd.

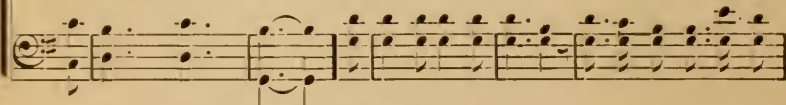
Till himlen lof uppsänd, till him-

KÖR.

Till him-len lof upp-sänd!
 Och hö-ja glädjens ljud.
 Gud mången fröjd be-står.
 Ett bätt-re land i höjd.

Vi van-dra till Si-on, Sa-li-ga, himmelska

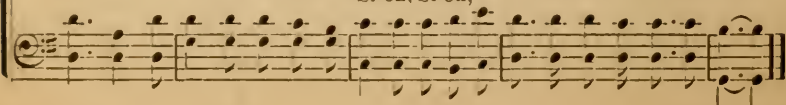

len lof upp-sänd! Vi vandra upp till Sion.

Si-on; Vi vandra uppåt till Si-on, Guds här-li-ga, himmelska stad.

Si-on, Si-on,

No. 70. Det är fröjd.

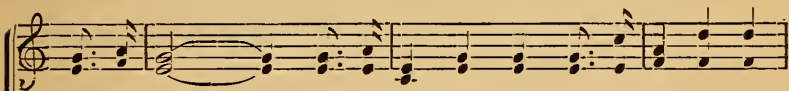
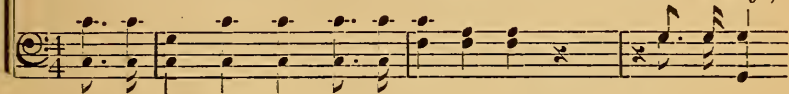
MARGARET MOODY.

W. A. OGDEN.

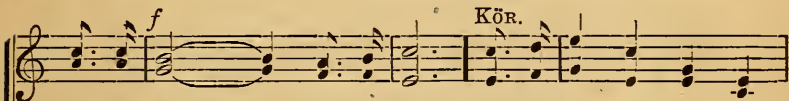
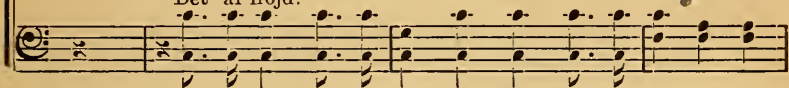
1. När en syn - da - re vän - der om, ack hör! Det är fröjd,.....
2. När en själ är född till Guds ri - ke, då Det är fröjd,.....
3. När en pil - grim står in - vid flo - dens rand, Det är fröjd,.....

Det är fröjd,

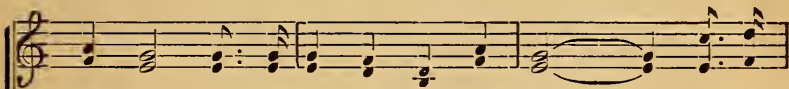
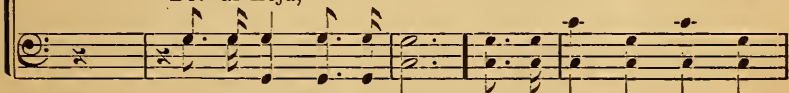

Det är fröjd!..... När till nå - dens tron ho - nom ån - gern för,
 Det är fröjd!..... När i Her - rens ljus hon be - gyn - ner gå,
 Det är fröjd!..... När han fräl - sad går på den an - dra strand,

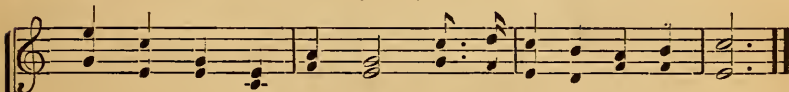
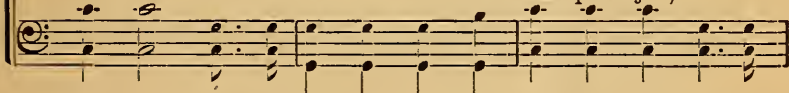
Det är fröjd!

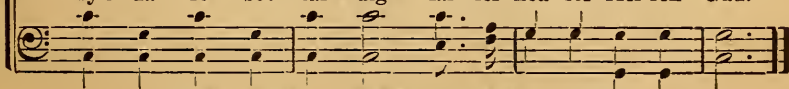
Det är fröjd,..... Det är fröjd! Det är fröjd bland him - lens
 Det är fröjd,

äng - lar, Det är klang i har - pors ljud,..... När en
 har - pors ljud,

syn - da - re bot - fär - dig fal - ler ned för Her - ren Gud.

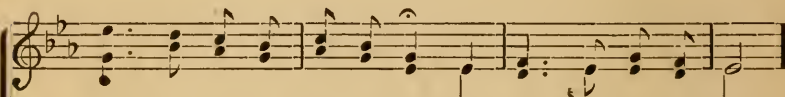
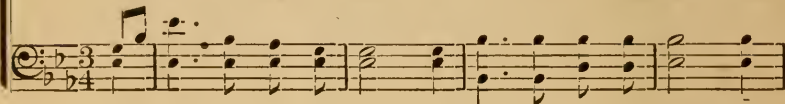

No. 71. Du kallar mig.

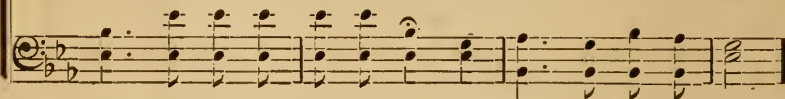
LEWIS HARTSOUGH.

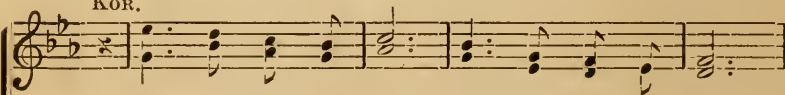
1. Jag hör din nå - de - röst, Som kal - lar mig till dig Att
2. Fast arm och svag jag är, Du, Her - re, vill lik - väl I
3. Du, Je - sus, kal - lar mig Att tro och äl - ska dig. Du
4. Det verk, du bör - jat har, Full - bor - da, som du sagt; Gif
5. Det lög - tet han oss gaf, Att hvem som tro - gen är Och

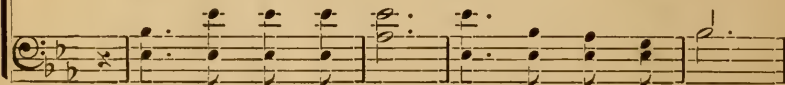
re - nas i det blod som rann På Gol - ga - ta för mig.
 blo - det två mig hvit och skär Och re - ning ge min själ.
 gif - ver hopp och fröjd och frid, Nu och e - vin - ner - lig.
 nåd för nåd och ne - der - slå I mig all syn - dens makt!
 be - der i hans namn skall få, Hvad han i tron be - gär.

Kör.

Jag vill kom - ma nu Fräl - sa - re till dig;

Två mig i ditt blod som rann På Gol - ga - ta för mig.

No. 72. Kärlek, mäktig och underbar.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Kär - lek så här - lig, med him - mel i sig, Kär - lek o -
 2. Dyr - bar, hur dyr - bar den kär - le - ken är, Sträc - kan - de
 3. Ut - i hans kär - lek vi fröj - das då må, Spri - da dess
 4. Skö - na - re gläd - je dig lif - vet till - för, När du din
 5. Sak - ta och ljuf - ligt skall kär - le - kens våg Fyl - la med

änd - lig för dig och för mig, Kär - lek, som öpp - nar en
 sig i - från him - len hit ner. Änd - lö - sa, gräns - lö - sa
 bud - skap till al - la vi nå, Brin - ga till Je - sus hvar
 Fräl - sa - res stäm - ma blott hör, Kal - lan - de upp - åt till
 här - lig be - un - dran min häg. Je - sus, din kär - lek nu

skyd - dan - de famn, När den oss brin - gas i Fräl - sa - rens namn.
 e - vi - ga haf, Så - dan är kär - le - ken Her - ren oss gaf.
 kvi - dan - de själ, Han med sin kär - lek kan gö - ra allt väl.
 fröj - der - nas land, Ma - nan - de fram - åt till him - me - lens strand.
 fyl - ler mitt bröst, Spri - der där säll - het och gläd - je och tröst.

KÖR.

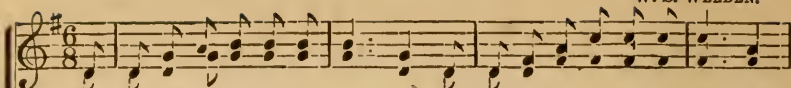
Kär - lek, mäc - tig och un - der - bar, Kär - lek, så här - lig och fri!

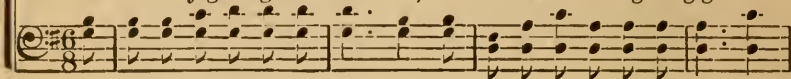
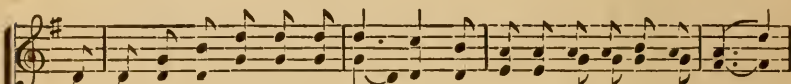
Kär - lek, mäc - tig och un - der - bar, Gif - ven åt dig och åt mig!

No. 73. Han frälsar.

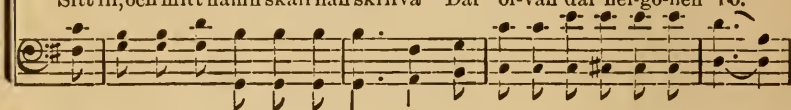

W. S. WEEDEN.

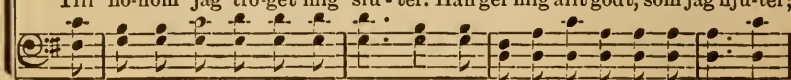
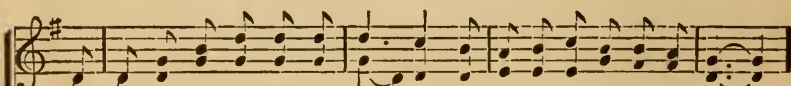
1. Min Fräl-sa-re slut-li-gen fann mig; Med kär-lek i blicken han hann mig,
2. Långt, långt, innan honom jag kän-de Han sök-te mig såsom sin frän-de
3. Vid honom jag e-vigt skall blif-va, Och han skall för e-vigt mig gif-va

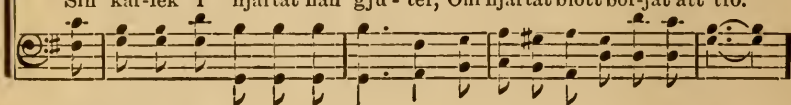
Fast själf jag i mör-ker be-fann mig. Han kom med sin frid till min själ.
Att räd-da mig ur mitt e-län-de Och fyl-la med nåden min själ.
Sitt lif, och mitt namn skall han skrifva Där of-van där hel-go-nen bo.

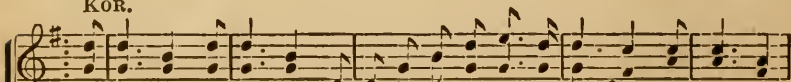
Min bo-ja för e-vigt han kros-sat; Mitt lif han för e-vigt för-los-sat,
Själ arm och af synd-än-ger sla-gen, På allting i världen be-dra-gen,
Till ho-nom jag tro-get mig slu-ter. Hanger mig allt godt, som jag nju-ter;

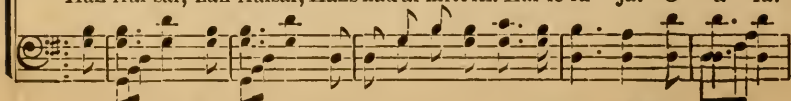
Med kär-lek som e-vigt har blos-sat För-lå-tes hvar synd och hvart fel.
Jag stod där den sa-li-ga da-gen, Då allt genom honom vardt väl.
Sin kär-lek i hjärtat han gju-ter, Om hjärtat blott bör-jat att tro.

Kör.

Han fräl-sar, han frälsar, Hans nåd är mitt lif. Hal-le-lu-jal O ä-ra!

Han fräl-sar. { Hans an-de mitt hjär-ta be - bor,
En hvarsom på (Omit.) ho-nom nu tror.

No. 74. Förnya oss åter!

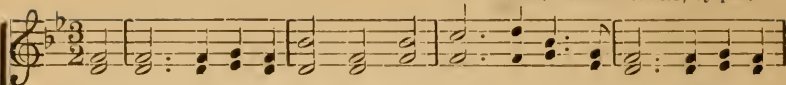
1. Vi pri - sa dig, Gud, att din Son vi ha fått, Som
2. Vi pri - sa dig, Gud, för ditt ord, den - na skatt, Som
3. All ä - ra och pris till Guds he - li - ga Lamm, Som
4. All ä - ra och pris till vår nå - di - ge Gud, Som
5. För - ny - a oss å - ter i kär - le - kens lif, Åt

KÖR.
li - dit och dött samt till him-me-len gått!
vi - sat oss Je - sus och skin-grat vår natt!
bu - rit vår synd och bort - ta - git vår skam! Hal-le-lu - ja!
köpt oss och sökt oss och lärt si - na bud!
hvar och en af oss en elds-tun - ga gif!

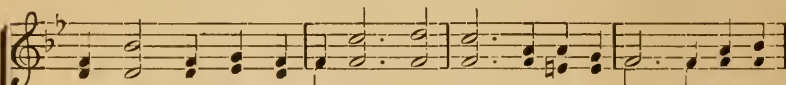
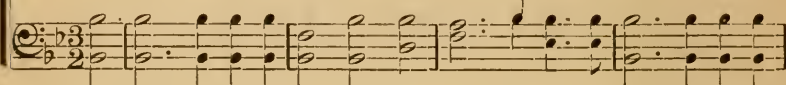
Din är ä - ran; Hal - le - lu - ja! A - men. Be - sök oss i - gen!

No. 75. Ännu en dag för Jesus.

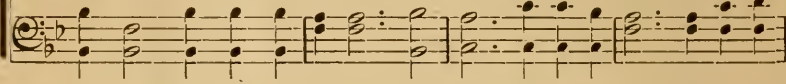
Rev. ROBERT LOWRY, by per.

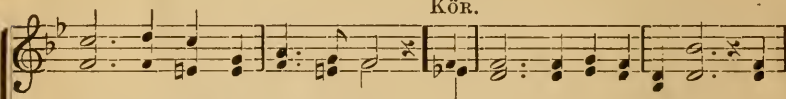
1. Än - nu en dag för Je - sus, En min - dre kvar för mig: Löst i-från
2. Än - nu en dag för Je - sus, Hur här - lig är min kung! O, säl - la
3. Än - nu en dag för Je - sus, Hur ljust det är än - då, Att no - ten
4. Än - nu en dag för Je - sus, Om ock - så tung den var, Dock snart det
5. Hur sa - ligt Je - sus tjä - na; Ack! Hvi - la i hans famn: Der ännu - das

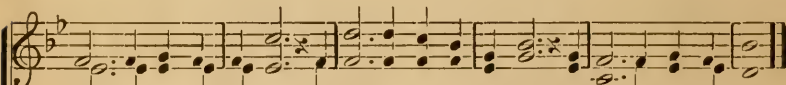
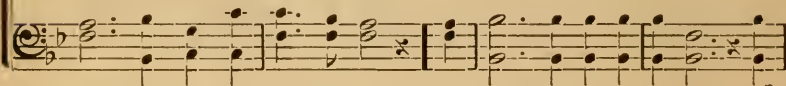
ban - den, Den tröt - ta an - den Snart Je - sus tar till sig, Med sa - ligt
gäf - va Hans nåd få lof - va! Min själ vak upp och sjung Hans pris som
ka - sta Och sjä - lar ha - sta Till Je - su famn att gå! Det är en
sval - kas Och him - len nal - kas För hvar - je steg jag tar Mitt allt han
stri - den, Där nju - tes fri - den, Då när jag hunnit hamn. Jag tjä - na

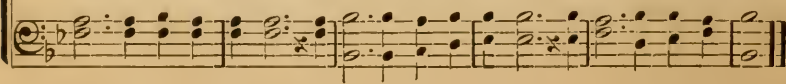
Kör.

hopp Min själ han fyl - ler opp.
tog Din synd och för dig dog!
fröjd Som gör min själ för - nöjd. Än - nu en dag för Je - sus, En
är, Snart ser jag ho - nom där!
vill Så län - ge jag är till.

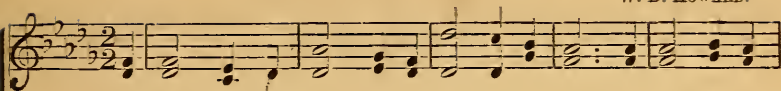

dag än - nu för Je - sus, Än - nu en dag för Je - sus, En mindre för mig själf.

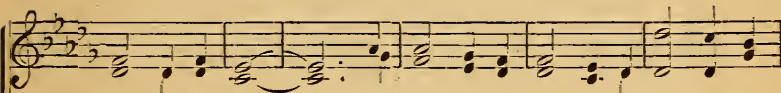
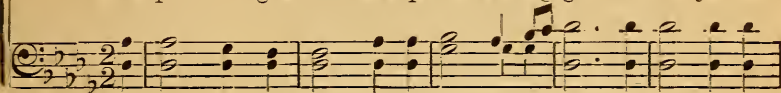

No. 76. Är det väl med din själ?

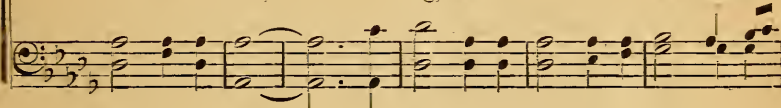
W. D. HOWARD.

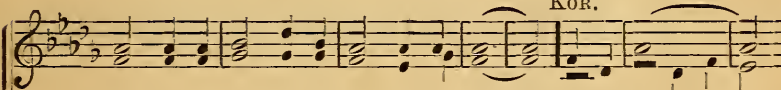
1. Fast gläd-jen likt so - len be-strå-lar din väg, Bekym-ren med
2. Är Her-ren din till-flykt? Om ej, säg mig hvem, Och hur med din
3. När pröf-nin-gens stor-mar på lif-vet dig gå, Och böl-jor-na

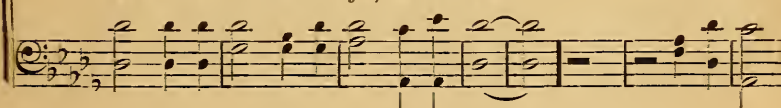
lätt-het för-strör,..... Är Je-sus ditt hopp och ditt an-ka-re?
tro, kä-ra själ!..... O, hvar är din skatt och ditt hjär-ta, ditt
ho-ta för-därf,..... O säg, kan din tro ut-i stor-men be-

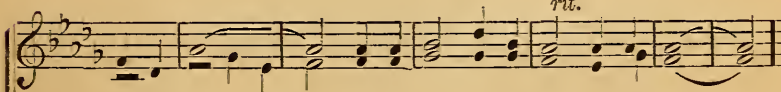
Kör.

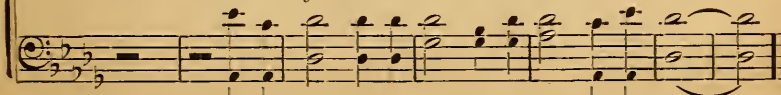
Säg? Är det väl med din själ, är det väl?... Är det väl,.....
hem? Är det väl med din själ, är det väl?...
stå? Är det väl med din själ, är det väl?... Är det väl

rit.

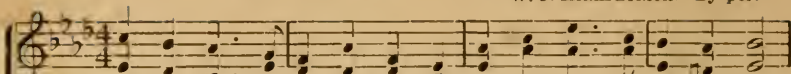

med din själ? Är det väl, är det väl med din själ?.....
med din själ?

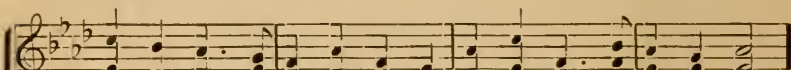

No. 77. Jag helt förtröstar.

W. J. KIRKPATRICK. By per.

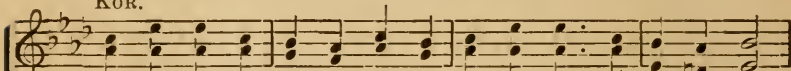

1. Tvif-len lem-nar jag åt Je-sus, Jag hans dy-ra lög-ten hör:
 2. All min synd jag bär till Je-sus, Han mig två ut-i sitt blod,
 3. All min frnk-tan ger jag Je-sus, Helt på ho-nom hvi-lar jag.
 4. Kropp och själ jag ger åt Je-sus, Allt hvad jag mig ä-ga vet;

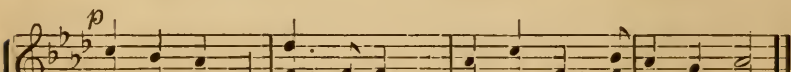

"Up-på skam jag ej skall komma", Det-ta ord mig sä-ker gör.
 Mig be-hål-ler ren och he-lig, För mig hem till Fa-tern god.
 Om min väg blir hölj-d i mör-ker, Är hans ljus dock klart som dag.
 Hvad jag är och hop-pas blif-va I en änd-lös e-vig-het.

Kör.

Jag för-trö-star, helt för-trö-star, Lugnt för-trö-star på hans ord.

Jag för-trö-star, helt för-trö-star, Lugnt för-trö-star på hans ord.

No. 78. Lifvets källa.

1. Lif-vets kla-ra käl-la väl-ler Fram så rik, så ko-ste-lig,
 2. Un-der-ba-ra gu-da-kär-lek, Att en syn-da-träl, som jag,
 3. Je-sus! För din sto-ra kär-lek Vill jag all-tid pri-sa dig;

8:

Hvil-ken o - ut-säg-lig frälsning, Tänk så stort, den räk-ker mig!
 Fick er-fa - ra him-lens säll-het, Och allt se'n för hvar-je dag,
 Och i him-len skall min tun-ga Jub-la högt e - vin-ner-lig.

D.S.-Hvilken o - ut-säg-lig fräls-ning, Tänk så stort, den räk-ker mig!

KÖR. D. S.

Den räk-ker mig, den räk-ker mig; Tänk så stort, den räk-ker mig!

No. 79. Ingen lik Jesus.

GEO. C. HUGG.

4/4

1. Ej finns en vän lik den mil-de Je-sus, Nej, o nej! Nej, o nej!
 2. Al-drig hans lög-ten oss sko-la svi-ka, Nej, o nej! Nej, o nej!
 3. Har han förglömt nå-gon af de fromma? Nej, o nej! Nej, o nej!
 4. Var stör-re gåf-va än "So-nen" gif-ven? Nej, o nej! Nej, o nej!

8: FINE.

Ej nå - gon an-nan så väl för-står oss, Nej, o nej! Nej, o nej!
 Al-drig han skall från de si - na vi - ka, Nej, o nej! Nej, o nej!
 Har han en syn-da - re ne - kat komma? Nej, o nej! Nej, o nej!
 Skall Gud då ne - ka oss rum i himlen? Nej, o nej! Nej, o nej!

D.S.-In-gen det finns lik den mil-de Je-sus, Nej, o nej! Nej, o nej!

KÖR. D. S.

Je-sus vet hvar-je själs be-kymmer Och sin hjälp han oss ne-kar ej;

No. 80. Se Guds Lamm.

SOLO.

J. HOWARD ENTWISLE.

1. Se Guds Lamm! Som så sår-gad var Och vår synd up-på kor-set bar.
 2. Se Guds Lamm! O hvad sa-lig tröst! Det ger frid åt de kvalda bröst;
 3. Se Guds Lamm! O, du syndens träl, Och din sak blifver e-vigt väl:

Se Guds Lamm! Och du lif - vet har; Frälst genom blodet, som rann.
 In - vid kor - set blir trä - len löst; Frälst genom blodet, som rann.
 Jub - la skall då din lö - sta själ; Frälst genom blodet, som rann.

Kör.

Kom, o kom till det slag-na Lamm, Som sig off-rat på korsets stam;

Kom och blif frälst, o skyn-da fram, Je-sus vill fräl-sa nu,
 just nu.

No. 81. Pärleporten.

H. H. BOOTH.

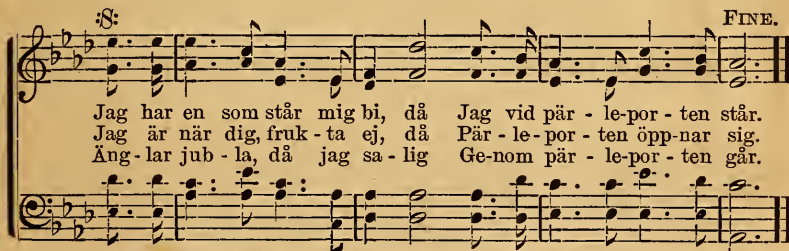
1. Jag har läm-nat allt för Je-sus. Världens fröjd må an-dra ta.
 2. När som Je-su röst mig kal-lar, Och jag äng-lars hviskning hör,
 3. Till den an-dra si-dan Jordan Far jag snart med fröjdfullt mod

All' dess nö-jen jag förglömmer, Då jag min-nes Gol-ga-ta.
 Jag vill li-ta på min Her-re: Han mig ge-nom da-len för.
 För att nå den skö-na sta-den, Vid den kla-ra lif-vets flod.

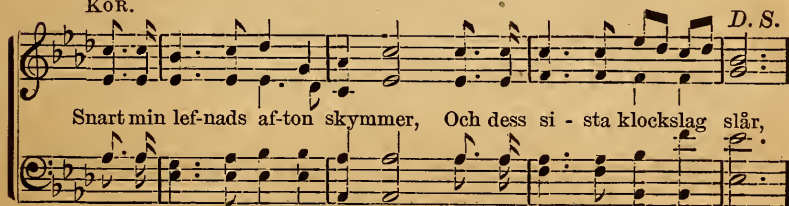
Om än vän-ner här mig läm-na, Och jag värl-dens små-lek får,
 Jag tar fast hans dy-ra löf-te, Mer än guld det är för mig:
 I de säl-la an-dars hemland Lif-vets träd i fäg-ring står,

Jag har en som står mig bi, då Jag vid pär-le-por-ten står.
 Jag är när dig, fruk-ta ej, då Pär-le-por-ten öpp-nar sig.
 Äng-lar jub-la, då jag sa-lig Ge-nom pär-le-por-ten går.

D. S.—Då jag fri från allt be-kym-mer Ge-nom pär-le-por-ten går.

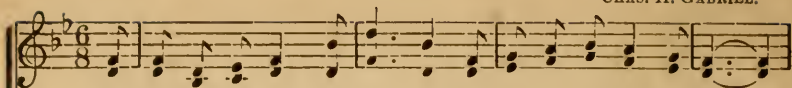
Kör.

Snart min lef-nads af-ton skymmer, Och dess si-sta klockslag slår,

No. 82. Mitt hjärta jag gifvit Jesus.

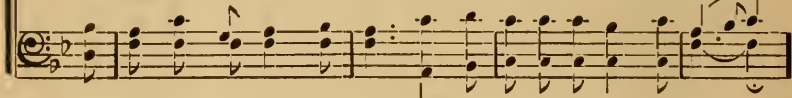
CHAS. H. GABRIEL.

1. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Mitt lif till hans tjänst så skön;
2. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Min Fräl-sa-re, Kung och Gud,
3. Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - sus, Jag ho-nom be-kän-na vill.

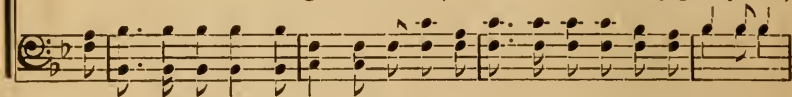
Min kraft och mitt hopp jag dag - ligt För-ny-ar i stil - la bön....
 Hans fot-spår jag ön - skar föl - ja: Att ly-da min Her-res bud
 Hans kär-lek för-ljuf - var mö-dan. Min själ hör blott honom till....

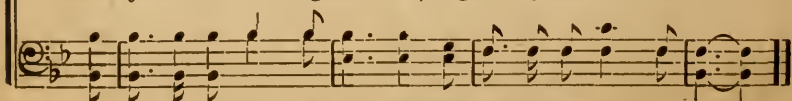
Kör.

Mitt hjär-ta jag gif - vit Je - - sus, Och ho-nom jag föl - ja vill;
 gif - vit Je-sus, honom jag föl-ja vill;

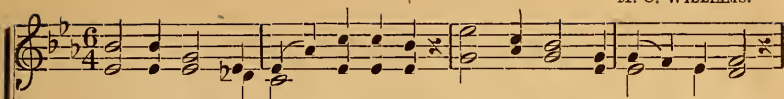

Min själ han be - stän-digt trö - star; Jag e - vigt hör ho - nom till.

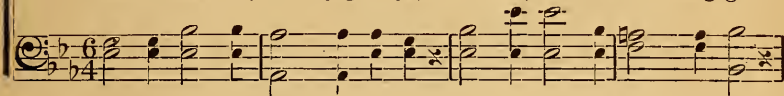

No. 83. Följa Jesus.

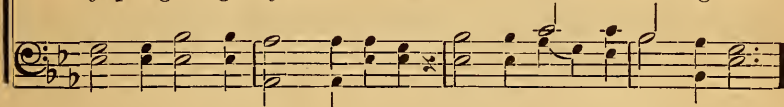
M. C. WILLIAMS.

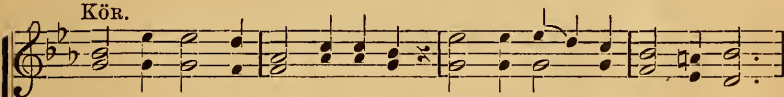
1. Hvert han le - der, vill jag föl-ja, Om ock vä - gen sy - nes hård;
2. Hvert han le - der, vill jag föl-ja, Ber ej vä - gen kän - na få,
3. Hvert han le - der, vill jag föl-ja He - la vä - gen i hans spår.
4. Hvert han le - der, vill jag föl-ja; Her - re, där - till - nåd mig gif!

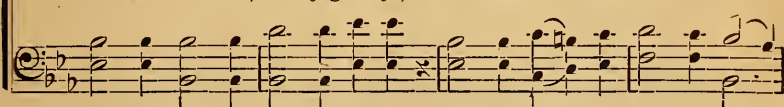
Jag för-trö - star helt på Je - sus, Trygg jag är ut - i hans vård.
 Men på Guds be - fall - ning går jag, Dit han bju - der mig att gå.
 Snart, ja snart, så slu - tar striden, Och en bätt - re dag upp - går.
 Hjälp mig nå - gon själ att fö - ra Un - dan död till e - vigt lif.

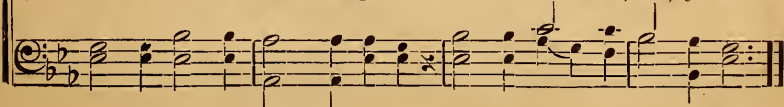
Kör.

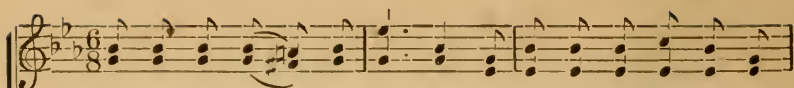
Hvert han le - der, vill jag föl-ja, Som han i sitt ord be-fallt.

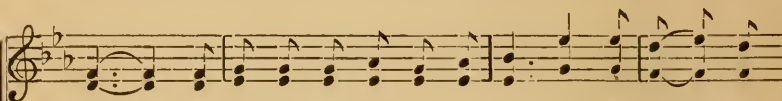
Här är lö - sen han oss gif-vit: Allt för Je - sus, allt, ja allt.

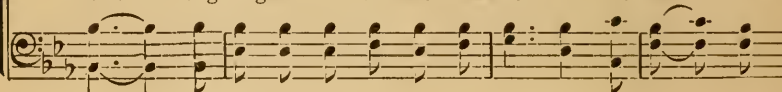
No. 84. Himmels stad är härlig.

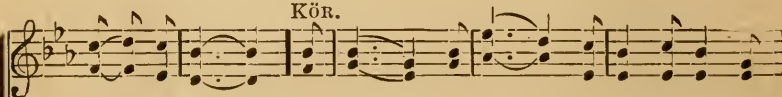
1. Him-me-lens stad är här - lig, Dess ga - tor af re - na - ste
2. Him-me-lens stad är här - lig, Dess por - tar af äd - la - ste
3. Him-me-lens stad är här - lig, Dit kommer blott den som är
4. Him-me-lens stad är här - lig, Dess por - tar stå öpp-na för
5. Ham-när du först i den sta - den, Så säg, att ock jag kom-mer

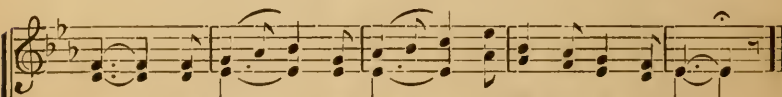
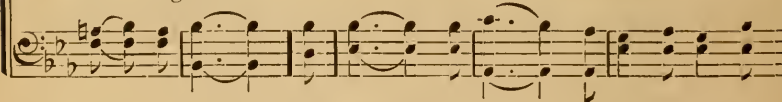
guld. Jag äm-nar mig dit att se Je - sus, Min Fräl - sa -
 sten. Jag äm-nar mig dit att se Je - sus, Som har mig
 god. Och önskar du skå-da din Je - sus, Så två dig
 mig. Och om jag går först att se Je - sus, Så vän - tar
 dit. Jag längtar att där med min Je - sus Få bo i

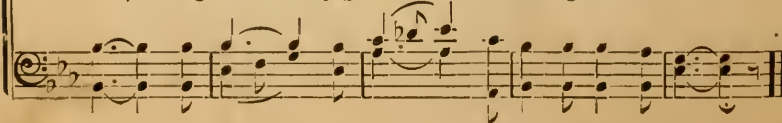
KÖR.

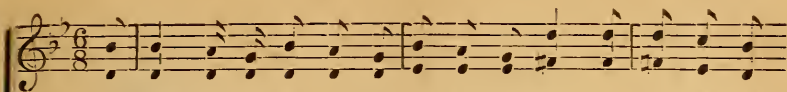
re så huld.
 tva - git ren.
 i hans blod. Jag vet, jag vet, att ef - ter stri-den
 jag på dig.
 e - vig-het.

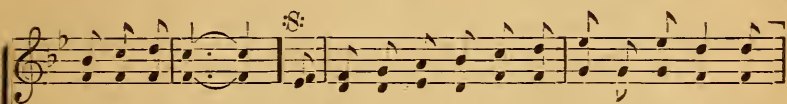
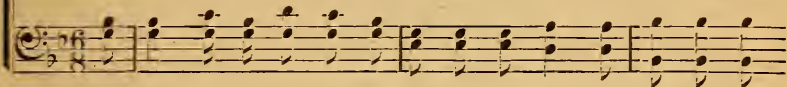
här, Jag skall, jag skall för e - vig-t va - ra där.

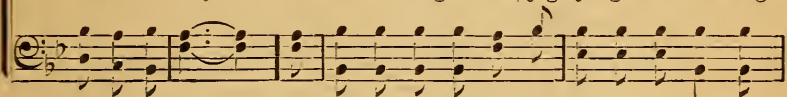
No. 85. Han frälste mig.

1. Jag hört, att mig Je-sus har äl-skat så högt, Att lif-vet på
2. Jag hört, hur han grät öf-ver fol-ket en gång: "O, kän-de du
3. O, kär-lek, så brin-nan-de, här-lig och stor, Som för-de mig,
4. Dig, Je-sus, jag äl-skar, och e-vigt med fröjd Ditt namn skall jag

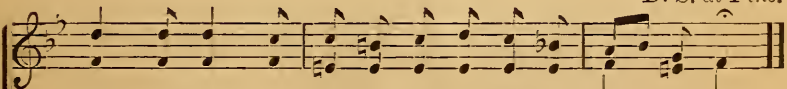
kor-set han gaf;... Och stungen hans panna med törnkronan blef, Att
tiden blott nu,... Hur of-ta jag ve-lat för-sam-la din' barn Och
Jesus, till dig!... Jag kom och du ka-sta-de mig ic-ke ut, Du
lof-va i höjd... När kro-nan mig räcket, jag sjunger än-nu: Jag

fräl-sa en brottsling som mig...
fräl-sa en brottsling som dig..." Han fräl-ste en brottsling som
fräl-ste en brottsling som mig...
al-drig dig äl-skat som nu....

D. S. al Fine.

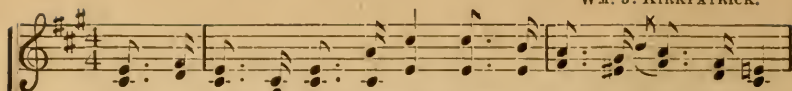

mig, som mig, Han fräl-ste en brottsling som mig, som mig.

No. 86. Skinande skrud.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Ut - i snö - hvit bröllopsskrud Stå vi snart in - för vår Gnd.
 2. Då vid lif - vets kla - ra älf, Led - da ut - af Je - sussjäl,
 3. Där vid him - la - har-pors brns, Strå - lan-de af himmelskt ljus,

In - tet o - rent kan in - kom - ma där. Må jag då, o Je - sus, bli
 Van - dra vi med palm ut - i vår hand. In - gen synd skall mer oss nå,
 Hö - ja vi bland änglars kör vår sång; Ty hans blod oss re - na skall

I - från syn - den ren och fri I - från allt, som o - rent för dig är!
 Al - drig mer vi kän - na då Sve - dan af be - dröf - vel - ser - nas brand.
 I - från syndens smit - ta all, Tills vår själ är fri från jor - dens tvång.

Kör.

Ski - - nan - de skrud,..... ski - - nan - de skrud,
 Skinande skrud, skinande skrud, skinande skrud, skinande skrud,

Hem - - ma hos Gud vi sko - - la få.....
 Hemma hos Gud vi sko - la få Hemma hos Gud vi sko - la få

Kläd - - nad så skön..... här - - li - ga lön,.....
 Klädnad så skön, klädnad så skön, här-li - ga lön, här-li - ga lön,

Och ut - i kläd-nad så skön Få vi med Je - sus då gå.

No. 87. Kom, arme, kom!

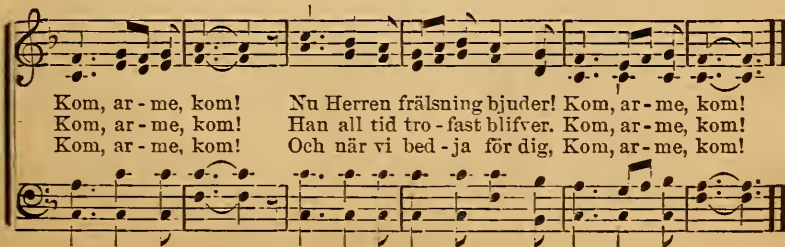
H. R. PALMER. By per.

1. När Je - sus hviskar till dig, Kom, ar - me, kom! Och när vi
 2. Är bör-dan tung att bä - ra, Kom, ar - me, kom! Han bär den-
 3. O, hör hur ljuft han ta - lar! Kom, ar - me, kom! Han fräl-sar

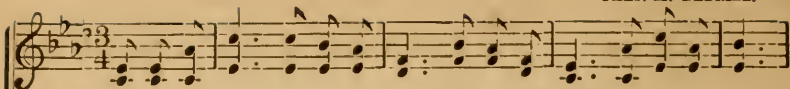
bed - ja för dig, Kom, ar - me, kom! O, hör det rop som lju - der,
 han är nä - ra! Kom, ar - me, kom! Ej Her - ren öf - ver - gif - ver!
 och hugs - va - lar! Kom, ar - me, kom! När Je - sus hviskar till dig,

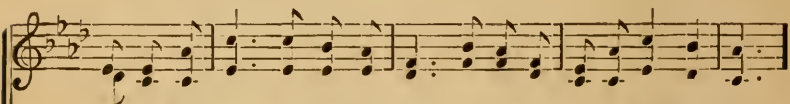
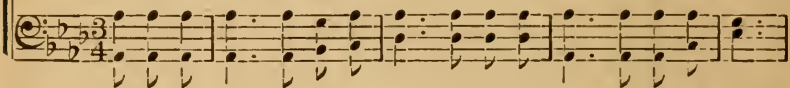
Kom, ar - me, kom! Nu Herren frälsning bjuder! Kom, ar - me, kom!
 Kom, ar - me, kom! Han all tid tro - fast blifver. Kom, ar - me, kom!
 Kom, ar - me, kom! Och när vi bed - ja för dig, Kom, ar - me, kom!

No. 88. Högre grund.

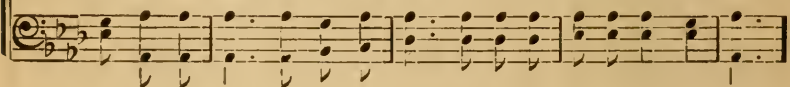
CHAS. H. GABRIEL.

1. På vä-gen upp - åt skyndar jag Och hinner hög - re dag från dag;
2. Mitt hjärta in - gen önskan har I nöd och twif - vel stan-na kvar,
3. Fast sa-tans pi - lar ho - ta mig, O, lyft mig hög - re upp till dig.
4. Jag sträfvar upp mot himlens hus, Jag längtar se dess kla-ra ljus.

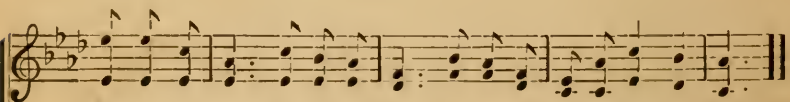
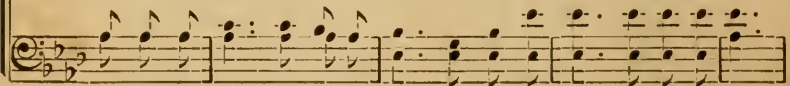
Dock be-der jag för hvarje stund: "Gud, ställ min fot på högre grund."
 Om an-dra bo på nöjets rund, Min bön är dock: "Gif högre grund."
 Jag lef-ver i ditt fridsförbund, Hör helgons sång från högre grund.
 Jag be-der ock för hvarjestund: "Gud, led mig upp till högre grund."

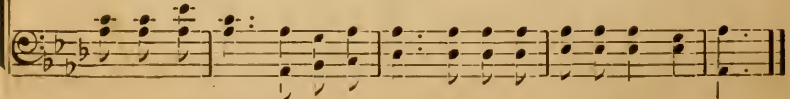
KÖR.

Gud, lyft mig med din starka hand I tron till him-lens lju-sa land,

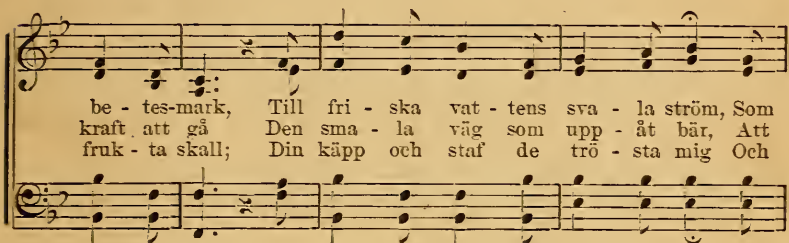
Till hög-re plan för hvarjestund, "Gud, ställ min fot på hög-re grund."

No. 89. Min herde är Herren.

1. Min her - de är Her - ren, han för mig ut På grön-skan-de
 2. Min själ ro - par: "Gud, o ve - der-kvick mig Och gif mig ny
 3. Ja, om jag ock går i döds-skug-gans dal Jag lik - väl ej

be - tes-mark, Till fri - ska vat - tens sva - la ström, Som
 kraft, att gå Den sma - la väg som upp - åt bär, Att
 fruk - ta skall; Din käpp och staf de trö - sta mig Och

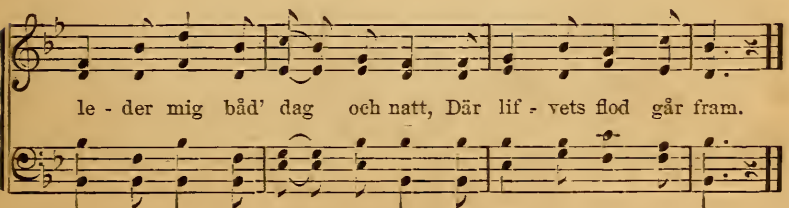
Kör.

gör mig ung och stark.
 jag må hvi - lan nå. Hans ok är ljuf - ligt, hans
 vår - na i - från fall.

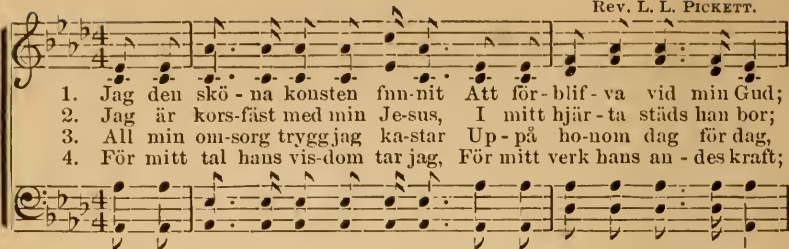
bör-da är lätt; Jag så det fann, jag så det fann. Han

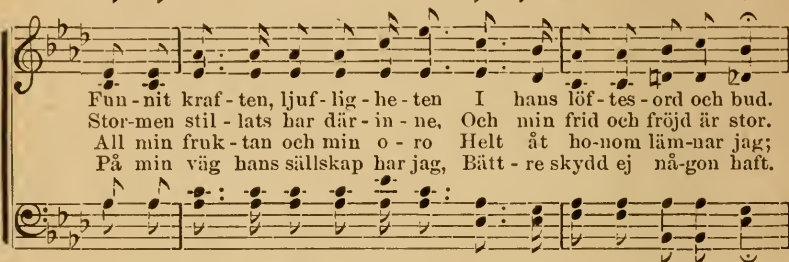
le - der mig båd' dag och natt, Där lif - vets flod går fram.

No. 90. Förblifvande och förtröstande.

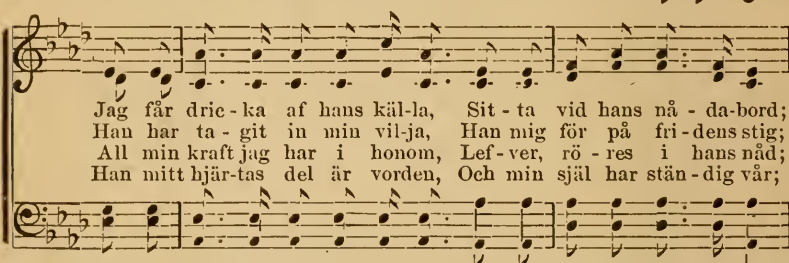
Rev. L. L. PICKETT.

1. Jag den skö - na konsten fun-nit Att för-blif - va vid min Gud;
 2. Jag är kors-fäst med min Je-sus, I mitt hjär-ta städs han bor;
 3. All min om-sorg trygg jag ka-star Up - på ho-nom dag för dag;
 4. För mitt tal hans vis-dom tar jag, För mitt verk hans an - des kraft;

Fun-nit kraf-ten, ljuf-lig-he-ten I hans löf-tes-ord och bud.
 Stor-men stil-lats har där-in-ne, Och min frid och fröjd är stor.
 All min fruk-tan och min o-ro Helt åt ho-nom läm-nar jag;
 På min väg hans sällskap har jag, Bätt-re skydd ej nå-gon haft.

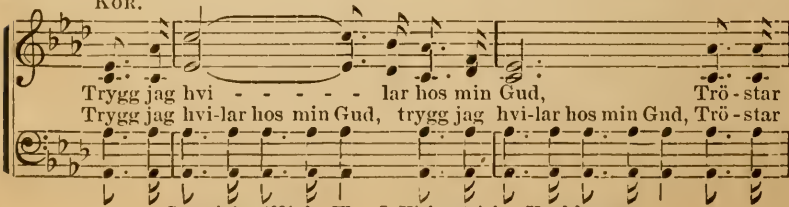

Jag får dric-ka af hans käl-la, Sit-ta vid hans nå - da-bord;
 Han har ta - git in min vil-ja, Han mig för på fri-dens stig;
 All min kraft jag har i honom, Lef-ver, rö-res i hans nåd;
 Han mitt hjär-tas del är vorden, Och min själ har stän-dig vår;

Där för-sänkt i Je-su kär-lek Lyss-nar jag till fri-dens ord.
 Hvar-je stund hans blod mig re-nar Och från synd be-va-rar mig.
 Han mig skän-ker af sitt sin-ne, Le-der mig i råd och dåd.
 Han mig fräl-sar, skyddar, re-nar—Dag från dag och år från år.

KÖR.

Trygg jag hvi - - - - - lar hos min Gud, Trö-star
 Trygg jag hvi-lar hos min Gud, trygg jag hvi-lar hos min Gud, Trö-star

på hans ord och bud, Jag mig göm - - -
 på hans ord och bud, tröstar på hans ord och bud, Jag mig gömmer, trygg mig
 - - mer, trygg mig göm - - - mer I hans hul-da kär-leks-famn,
 gömmer, jag mig gömmer, trygg mig gömmer

No. 91. Djupare än.

WM. J. KIRKPATRICK.

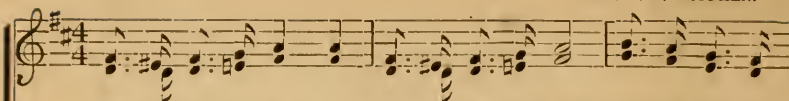
1. I ditt blod, o Guds Lamm, Jag från min synd blir ren; För att bli
 2. Dag för dag, stund för stund Får jag väl-sig-nel-se; Men om mer
 3. Nä-ra dig vill jag gå, Je-sus, för hvar-je dag. Hvad jag ber
 4. Nu jag har ljuf-lig frid, Fast-än i världens brus; Men jag ber

re-nad helt Dock jag vill kom-ma än.
 af din kraft Städ-se min bön skall bli. Dju-pa-re, dju-pa-re
 om i tron Ger du i ditt be-hag.
 dag och stund: Re-na mitt hjär-tas hus!

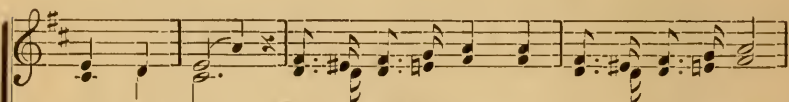
Ut-i den purpurflod; Dju-pa-re, dju-pa-re Un-der ditt dy-ra blod.

No. 92. Guds kärleks solskens.

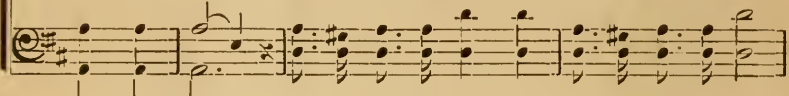
Rev. E. A. HOFFMAN.

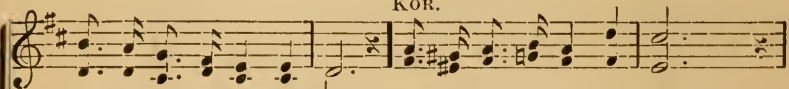
1. Då ditt mod är sjun-ket, och din väg syns lång, Stäm då upp en
2. Längs med he - la vä - gen skö - na blommor le, Fåg - lar fly - ga
3. Ön - skar du ditt hjär - ta fylldt med himmelskt mod, Blic - ka upp, se

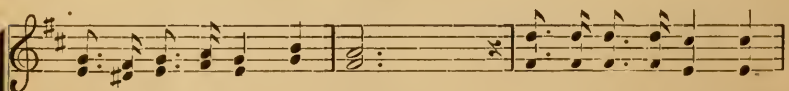
hem - lands - sång, Se till Gud för hjäl - pen he - la vä - gen lång;
kvitt - ran - de. Vill du va - ra glad och fröj - da dig som de,
Gud är din. Bann - lys fruk - tan, trif - vel; Gud är mot oss god;

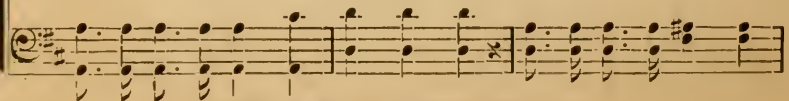
KÖR.

Släpp Guds kärleks sol - sken in!
Släpp Guds kärleks sol - sken in! Släpp Guds kärleks sol - sken in,
Släpp Guds kärleks sol - sken in! sol - sken in!

Släpp Guds kärleks sol - sken in, I - från syndens skug - gor
sol - sken in!

gör ditt hjär - ta rent, Släpp Guds kär - leks sol - sken in!

No. 93. Gud, jag kommer hem.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Från Gud jag län - ge fjär - ran gått, Nu jag kommer hem;
2. För - lo - rat har jag män - ga år, Nu jag kommer hem;
3. Nu är jag trött af synd och jord, Nu jag kommer hem;
4. Min själ är sjuk, i nöd jag är, Nu jag kommer hem;
5. Min en - da tröst, mitt hopp hos dig, Nu jag kommer hem;
6. Jag må - ste re - nas i hans blod, Nu jag kommer hem;

Fine.

Nu vä - gens nöd jag skå - da fått, Gud, jag kommer hem.
 Jag grå - ter nu min ån - gers tår, Gud, jag kommer hem.
 Jag tror din kär - lek och ditt ord, Gud, jag kommer hem.
 Gif styr - ka ny och hopp be - skär, Gud, jag kommer hem.
 Är det att Je - sus dog för mig, Gud, jag kommer hem.
 Så två mig i den pur - pur - flod, Gud, jag kommer hem.

D. S. - Öpp - na nu din kär - leks famn, Gud, jag kommer hem.

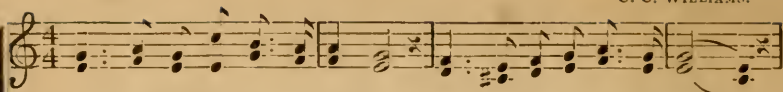
Kör.

D. S.

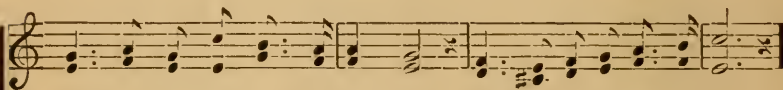
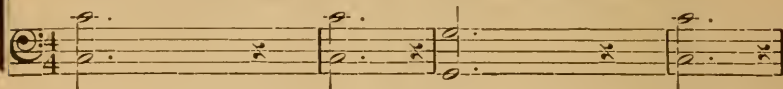
Kom - mer hem, kom - mer hem, Ir - rar mer ej bort.

No. 94. Rum för Jesus.

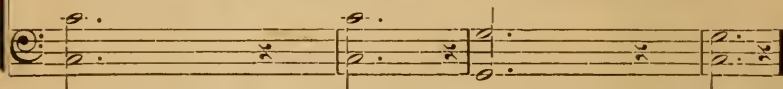
C. C. WILLIAMS.

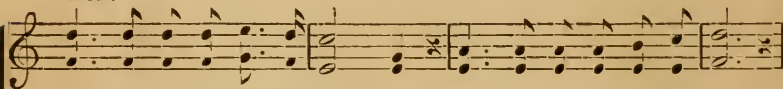
1. Har du nå-got rum för Je - sus, För den bä-ste vän-nen din?....
2. Rum för synd, för flärd och dårskap Du nu i ditt hjär-ta har,....
3. Har du nå-gon tid för Je - sus? Nå - digt han dig kal-lar än;....
4. Rum och tid gif du åt Je - sus, Snart är nådens tid för - bi;....

På ditt hjär-tas dörr han klap-par; Vill du släppa ho-nom in?
 Men ej rum för Her - ren Je - sus, Som för dig korsfä-stad var.
 Fräls-ning dig i dag till-bju - des, Vill du ej mot-ta - ga den?
 Snart ditt hjär-ta kan för-här - das, O, hurskall det se-dan bli?

KÖR.

Rum för Je-sus, ä - rans ko - nung! Skyn - da dig och lyd din Gud!

Sväng ditt hjärtas dörr helt öp - pen, Ä - rans ko-nung nu in-bjud!

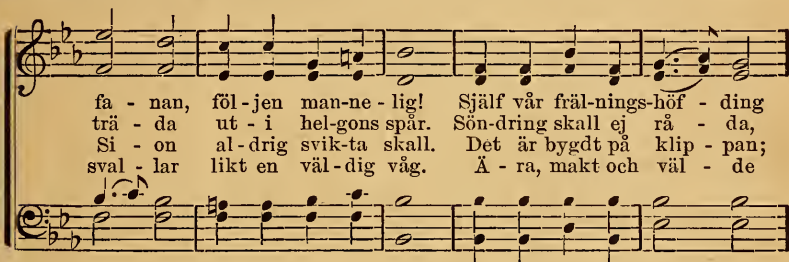

No. 95. Framåt, Kristi kämpar.

A. S. SULLIVAN.

1. Fram-åt, Kri-sti käm - par, tå-gen ut i krig! Hö-jen se-ger-
 2. Ut - i slut-na le - der kyr-kan framåt går; Bröder, se vi
 3. Jor-de - ri - ken svik - ta, lu - ta till sitt fall, Men Guds e-get
 4. Kommen, vän-ner, slu - ten e - der till vårt tåg! Sjungen! Lofvet

fa - nan, föl-jen man-ne - lig! Själf vår fräl-nings-höf - ding
 trä - da ut - i hel-gons spår. Sön-drings skall ej rå - da,
 Si - on al-drig svik-ta skall. Det är bygd på klip - pan;
 sval - lar likt en väl-dig väg. Ä - ra, makt och väl - de

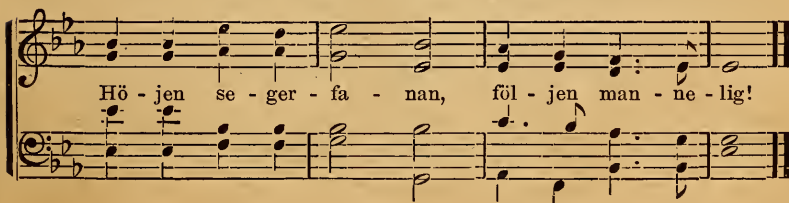

le-da skall sin här. Fram-åt ut - i stri - den, det till se-ger bär.
 En-het styr-ka ger, Ett i tro och kär - lek, hvarför kifvas mer?
 afgrundsfurstens makt Ej dess mu-rar rub - bar, så vår konungs sagt.
 till vår Fräl-sa - re. Män-ni-skor och äng - lar honom hyllning ge.

KÖR.

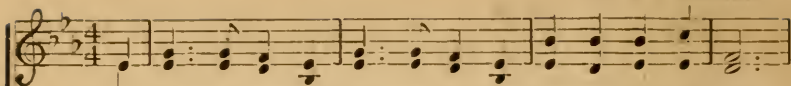
Fram-åt, kor-sets käm - par, tå - gen ut i krig!.....

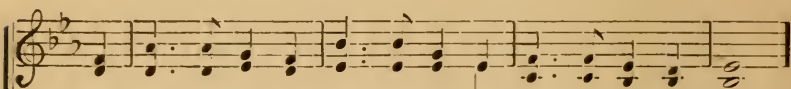
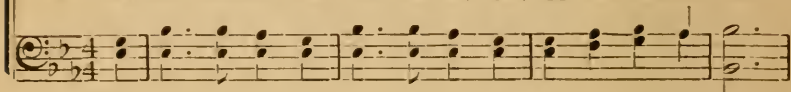
Hö - jen se - ger - fa - nan, föl - jen man - ne - lig!

No. 96. Öppna hjärtats dörr.

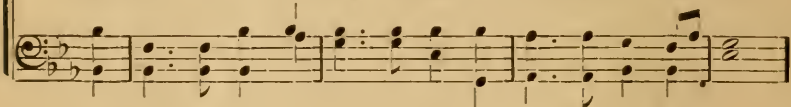
Rev. E. A. HOFFMAN.

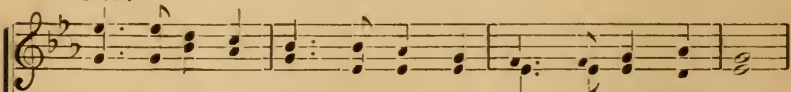
1. Se, Frälsar'n står vid hjär-tats dörr, Han klappar, han vill in.
2. Den stäng-da dör-ren öpp-na nu, Låt Je-sus kom-ma in!
3. Din e - gen vil-ja öf-ver-gif! Låt Je-sus rå-da få!
4. Då Je-sus nu så nä-ra är, Själ, öpp-na dör-ren vid!

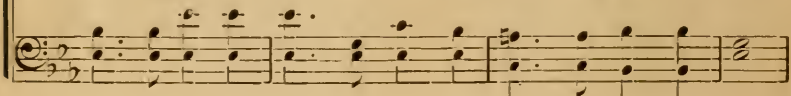
En frid, som ej du a - nat förr, Han skän-ker; den blir din!
 Han fräl-sar dig och sä-ger: du Är hä-dan-ef-ter min!
 Hans vil-ja lyd och tro-gen blif, Att skuld och synd må gå!
 Han frid och lyc-ka dig be-skär, Nu och till e-vig tid!

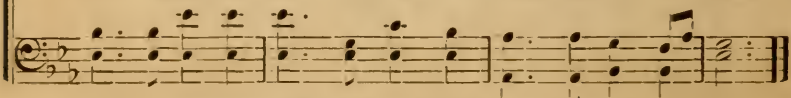
Kör.

Öpp-na hjärtats dörr för Je-sus! Han vill in-gå där!

Han väl-sig-nar, han be-nå-dar, Fräls-ning han be-skär.

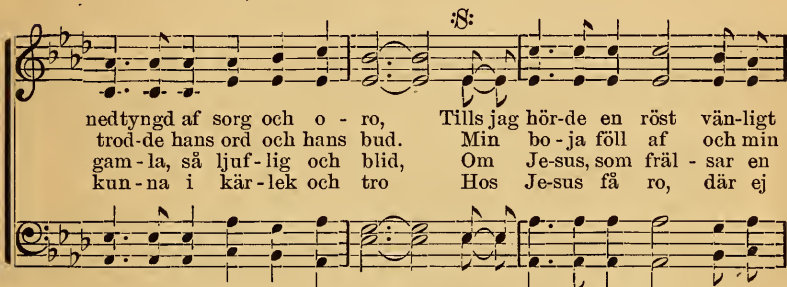

No. 97. Himmelsk ro.

GEO. D. MOORE.

1. Min själ var i fa - ra på lef - na - dens haf, Så
 2. Jag upp - gaf mig helt åt hans dyr - ba - ra nåd, Jag
 3. Se'n sjä - len blef frälst, är min jub - lan - de sång Den
 4. Som for - dom Jo - han - nes, vår Fräl - sa - res vän, Vi

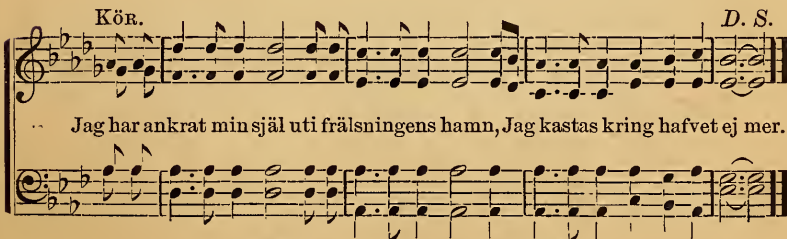
nedtyngd af sorg och o - ro, Tills jag hör-de en röst vän-ligt
 trod-de hans ord och hans bud. Min bo - ja föll af och min
 gam - la, så ljuf - lig och blid, Om Je - sus, som fräl - sar en
 kun - na i kär - lek och tro Hos Je - sus få ro, där ej

D. S.—Låt stor-mar-ne gyy un-der

kal - la mig hem, Och jag kom till den him - mel-ska ro.....
 själ blef så trygg, Min himmel - ska ro, det är Gud....
 hvar, som blott vill Ha ett hem ut - i him - me-lens frid.....
 stor - men oss när, Så tryg - ga i him - me-lens ro.....

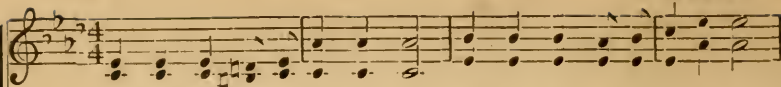
ho - tan - de sky, Jag är trygg ut - i Fräl - sa - rens famn.

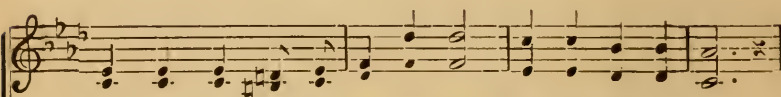
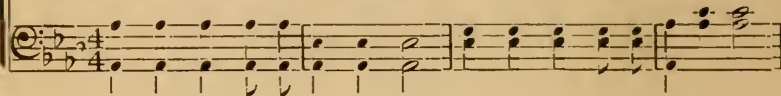
Kör. *D. S.*
 Jag har ankrat min själ uti frälsningens hamn, Jag kastas kring hafvet ej mer.

No. 98. Fram till strid.

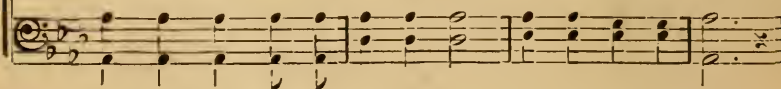
E. E. MEYER.

1. Fram till kamp e-mot last och flärd! Fram till strid emotsynd och värld!
2. Fram när so - len på fä - stet står! Fram då stormen kringjorden går!
3. Fram till stri-den med el-dig själ! Je - sus för öf-ver oss be-fäl!

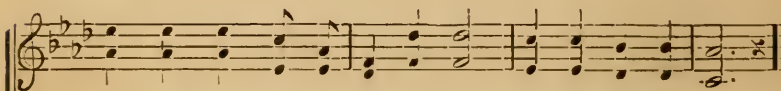
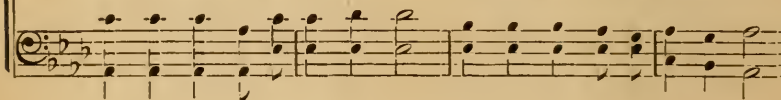
Se - ger föl - jer oss på vår färd! Je - sus för oss an!
 Hål - lom ut, så är se - gern vår! Je - sus för oss an!
 Vår är se - gern och allt går väl! Je - sus för oss an!

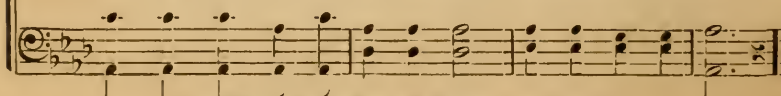
Kör.

Fram en hvar! Så vår lö - sen är. Se - gern vin - kar vår korstågshär,

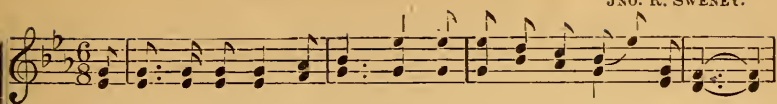

Ty vår le - da - re kraft be - skär. Je - sus för oss an!

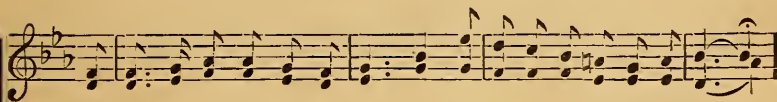
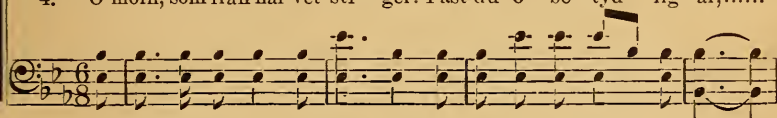

No. 99. Löftets förbidan.

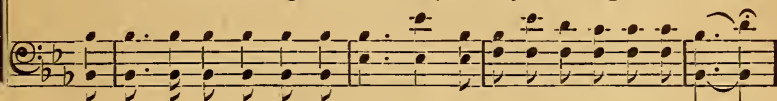
JNO. R. SWENET.

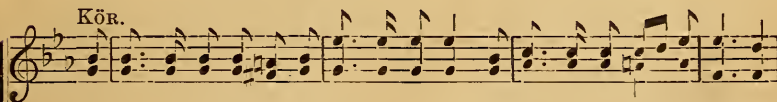
1. Ett moln upp från haf-vet sti - ger, Och fast-än det rin - ga är,.....
2. Ett moln öf-ver skyn sig spri - der, Det gläd-je till mån - gen bär....
3. Vår an - de af törst för-smäk-tar, Men hjälpen nu sy - nes när;...
4. O moln, som från haf-vet sti - ger! Fast du o - be - tyd - lig är,.....

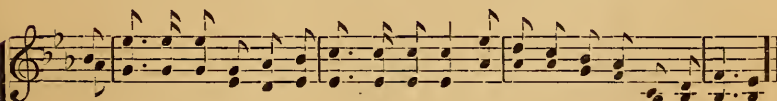
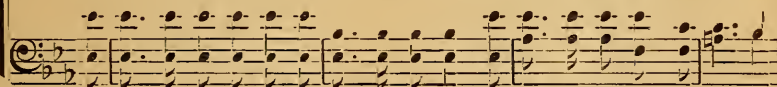
Om blott vi i bö-nen ut-här-da, Är regnet, vi vänta, snart här.
 Det vä-xer och hastigt sig när-mar, Snart regnet, vi vänta, är här.
 Ja, se nå-gra droppar ha fal - lit, Snart regnet, vi väntat, är här.
 Vi häl-sa dock lif-ligt din ankomst, Vi fröjdas att regnet är här.

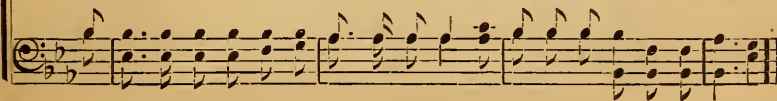
KÖR.

Vi li - ta på löftets uppfyl-lel-se, Gud; Hvad du har sagt gör oss trygga.

Vi bi-da ditt löf-te, ty ic - ke kan du Din e-gen till-sä-gel-se ryg-ga?

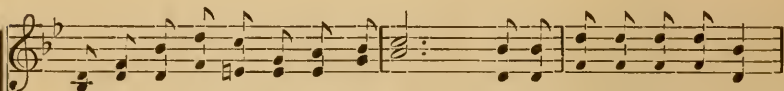
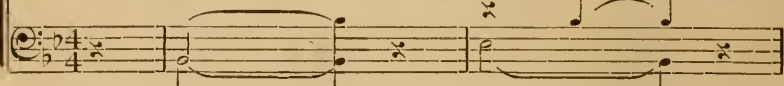
No. 100. Min moders bibel.

CHARLIE D. TILLMAN.

DUETT.

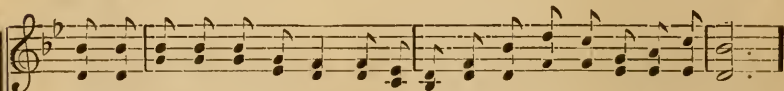
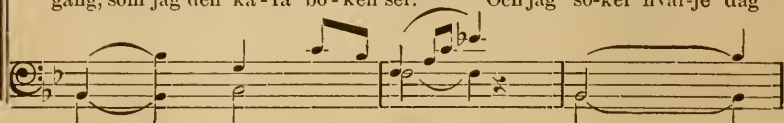

1. In - gen bok är mig så kär, Som min mo - ders bi - bel är. Nöttoch
2. O, så väl jag minnes än, Hur hon lä - ste om Guds vän, Jo - sefs
3. Väl jag minns hon lä - ste där Om vår Je - sns, dyr och kär, Hur till
4. Den - na tid har fjärran flytt; Men jag min - nes den på nytt Hvarje

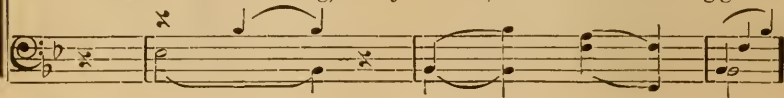

bleknad, ger den all - tid sam - ma tröst,
 pröf - nin - gar och Da - ni - el i nöd,
 kor - set gick hans plå - go - fyl - da steg,
 gång, som jag den kä - ra bo - ken ser.

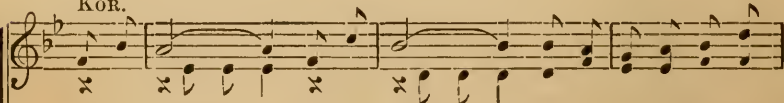
O, dess anblick för mig hän
 Hur en her - de - gos - se ung,
 Hur hans bördas tyngd var svår,
 Och jag sö - ker hvar - je dag

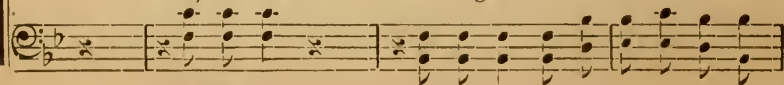
Såsom barn till moders knän, Och jag lyss till hennes mil - da, öm - ma röst.
 David, vardt en mäktig kung, Sant hur fi - en - den blef skuld till synd och död.
 Och hon tor - ka - de min tår, Och hon sa - de att han det - ta gjort för mig.
 Ver - ka Her - ren till be - hag, Föl - ja bu - den, som i bibeln han mig ger.

Kör.

O, hur kär..... du mig är!..... Ur de tå - re - stänk - ta
 O, hur kär du mig är!

bla-den än jag lär..... Me-ra kär från år till år Du mig
 än jag lär

blif-ver, då jag går På den sma-la väg, som upp till him-len bär.

No. 101. Den store läkaren.

J. H. STOCKTON.
 FINE.

1. { Den sto - re lä - ka - ren är när, Den hjär-te-öm-me Je - sus.
 Han trö - star den be-dröf-vad är; Hör rö - sten ut - af Je - sus.
 2. { För syn - den tag för - lå - tel-sen, Hör rö - sten ut - af Je - sus.
 Och gå i frid till him - me-len, Och kro-nan bär hos Je - sus.
 3. { All ä - ra till det of - fer-lam; Nu tror jag up-på Je - sus,
 Jag äl - skar Frälsar'ns dy - ra namn, Jag äl - skar namnet Je - sus.

D. C.—Hög-sta lof-psalm Je - sus är, Je-sus, hul-de Je - sus!

Kör.

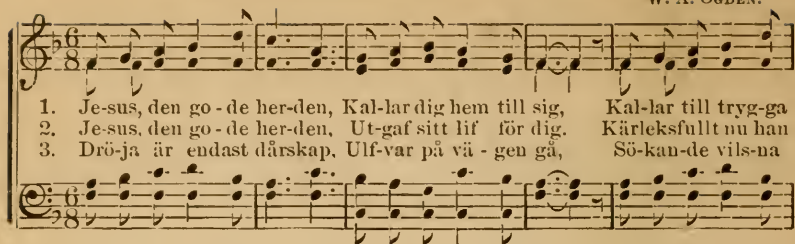
Fröj-den i - bland äng-lars här, Skönsta namn, som nå-gon bär,

4. Och alla barnen, stora, små,
 Som älska namnet Jesus,
 Må nådens bjudning akta på
 Att lefva helt för Jesus.

5. Och när i himlens sälla höjd,
 Vi samlas omkring Jesus,
 Och sjunga vid hans tron med fröjd,
 Det blir om namnet Jesus.

No. 102. Kärleksfullt kallar han dig.

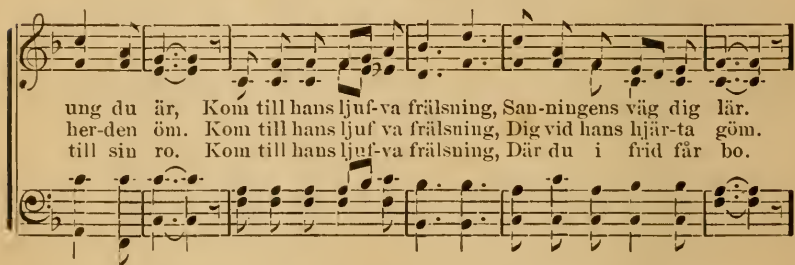
W. A. OGDEN.

1. Je-sus, den go-de her-den, Kal-lar dig hem till sig, Kal-lar till tryg-ga
 2. Je-sus, den go-de her-den, Ut-gaf sitt lif för dig. Kärleksfullt nu han
 3. Drö-ja är endast dårskap, Ulf-var på vä-gen gå, Sö-kan-de vils-na

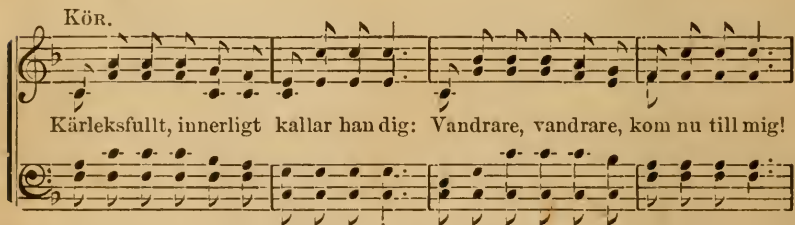

fål-lan, Där han har rum för dig. Kom i din mandomsstyrka, Kom medan
 kal-lar: "Vandrare, kom till mig!" Skyndadig, fa-ror ho-ta. "Kom!" ropar
 lammen För att dem ne-der-slå. Je-sus, den go-de her-den, Kal-lar dig

ung du är, Kom till hans ljuf-va frälsning, San-ningens väg dig lär.
 her-den öm. Kom till hans ljuf-va frälsning, Dig vid hans hjär-ta göm.
 till sin ro. Kom till hans ljuf-va frälsning, Där du i frid får bo.

KÖR.

Kärleksfullt, innerligt kallar han dig: Vandrare, vandrare, kom nu till mig!

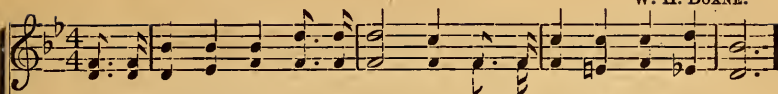
rit.

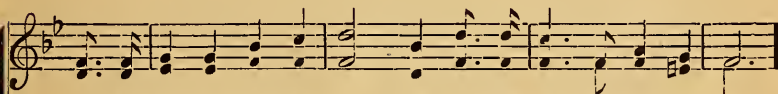
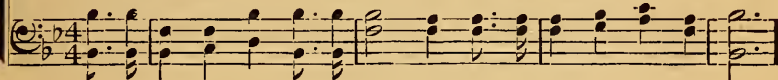
Vän-tan-de tå-ligt på mig och på dig, Jesus, min herde, jag ser.

No. 103. Purpurfloden strömmar fri.

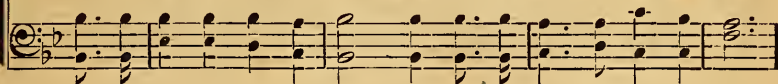
W. H. DOANE.

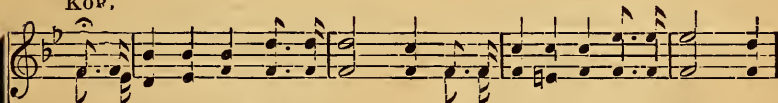
1. O den pur-pur-flod, hal-le-lu - ja, Flö-dar nu så full och fri.
2. O den pur-pur-flod, hal-le-lu - ja, Som från hel-ga käl-lan drog,
3. O den pur-pur-flod, hal-le-lu - ja, Kan ge fröjd i hjär-tats bo.
4. O den pur-pur-flod, hal-le-lu - ja, Om dess kraft får fyl-la dig,

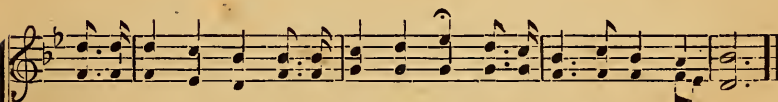
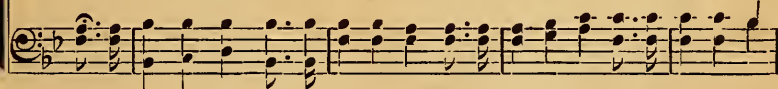
Bro-der, kom, då nå-den bju.-des Och då Je-sus vän-tar dig.
 For-sar nu så vid och mäk-tig Från det kors, där Je-sus dog.
 Je-su blod kan här-ligt fräl-sa, Re-na dig och gif-va ro.
 Skall du sjun-ga om din Je-sus, E-vigt säll på lif-vets stig.

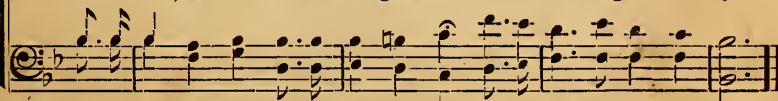
Kör,

O den purpur-våg här-ligt sval-lar Syn-da-re till lif nu hon kal-lar.
 svallar fri. kallar fritt.

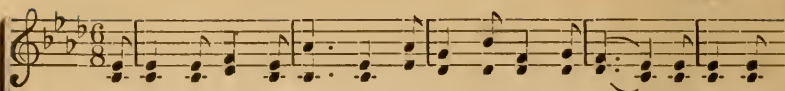

Hör den röst, som be-der så vänligt: kom! Kom och två dig fri från synd.

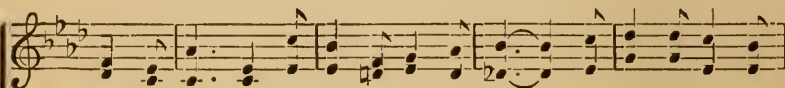
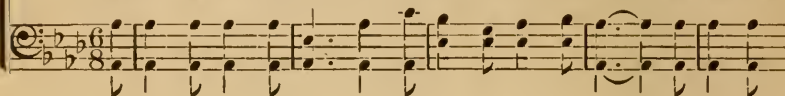

No. 104. Den kärlek, som sökte mig.

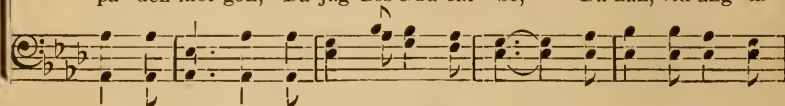
H. L. GILMOUR.

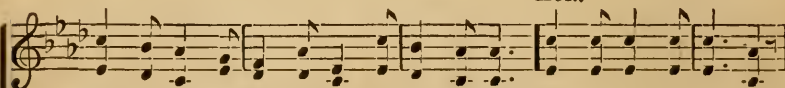
1. I öm-het stor han sökt mig, När trött och arm jag var, Och på sin
2. Han tvådde små-ra så - ren, Göt ol - ja, vin där-i, Och hvi-ska-
3. För mig hans hand blef sar-gad, För mig sitt blod han göt; För mig om-
4. Jag drö-jer i hans när-het Och ser hans an-let' klart; Hans sto-ra,
5. Så flyk-ta lif-vets stun-der, Och allt är ljuf-lig ro; Jag vän-tar

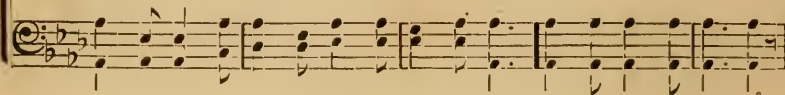
star-ka skul-dra Till fäl-lan sin mig bar. Och änglars lof-sång
de så tro-fast: "Du e-vigt min skall bli." Så ljuf-lig röst ej
kring hans pan-na Sig tör-ne-kro-nan slöt. Jag undrar, hvad han
ri-ka kär-lek Mig fröj-dar un-der-bart. Mig sy-nes kort en
på den mor-gon, Då jag hos Gud får bo, Då han, vid äng-la-

Kör.

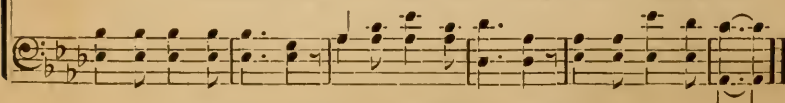
vida sprang, Tills e-kot rundt kring himlen klang.
förr jag hört, Den glädje till mitt hjär-ta fört.
såg hos mig, Att så han vil-le off-ra sig. Kärlek ljuf, som sökt mig!
e-vig-het Att sjunga om hans här-lig-het.
sångers ljud Skall kal-la hem sin fräl-sta brud.

rit.

Dyra blod, som köpt mig! O den nåd, som fört mig Till min Fräl-sa-re!

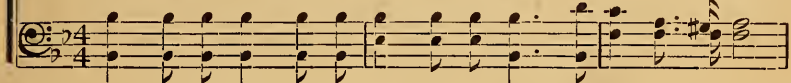

No. 105. Det finns kraft i blodet.

L. E. JONES.

1. Vill du bli fri från den synd, som dig tär? I blo-det finns kraft,
 2. Vill du bli fri från all få - fäng - lig håg? I blo-det finns kraft,
 3. Vill du bli hvit som den re - na - ste snö? I blo-det finns kraft,
 4. Vill du din mä - sta - re pri - sa med sång? I blo-det finns kraft,

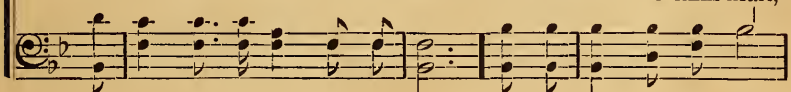

un - der - bar kraft. Vill du ha se - ger, då fre - star'n är när?
 un - der - bar kraft. Kom och dig två ut - i Gol - ga - ta våg,
 un - der - bar kraft. Syn - den för - drän - kes i fräls - nin - gens sjö,
 un - der - bar kraft; Tjä - na din her - re din lef - nads - dag lång?

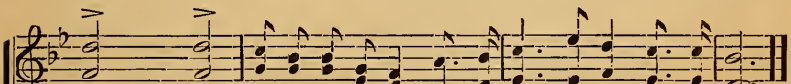
Kör.

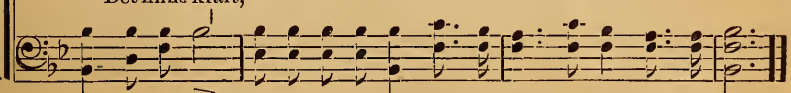
1—4. I blo - det finns un - der - bar kraft. Det finns kraft, kraft,
 Det finns kraft, Det finns kraft,

he - lig, un - der - bar, I ditt blod, o Guds Lamm. Det finns
 I ditt blod, o Guds Lamm.

kraft, kraft, he - lig, un - der - bar, I ditt dy - ra blod, o Guds Lamm.
 Det finns kraft,

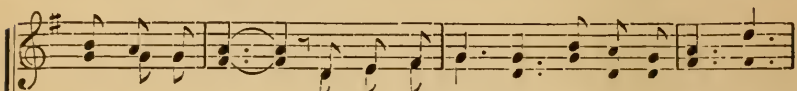

No. 106. Ljufva gemenskap.

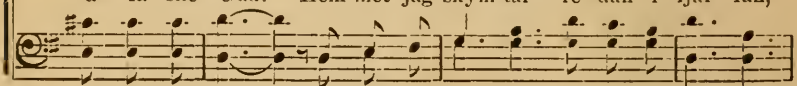
G. H. COOK.

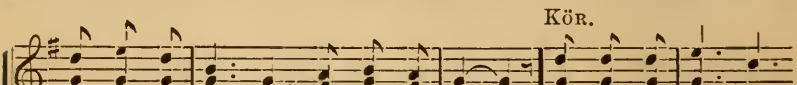
1. Ljuf-va ge-men-skap up-på min van-tring Här genom ti-dens
 2. Skug-gor-na kun-na ic-ke bort-skyn-ma Je-sus, min her-de;
 3. Ut-i hans när-ket städ-se jag van-drar, Blo-det mig re-nar;

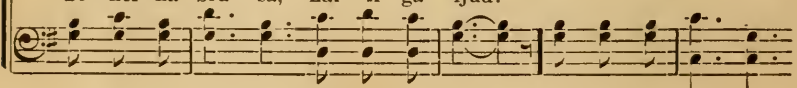
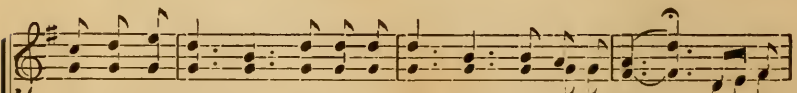
gläd-je och sorg! Her-ren har sagt: "Jag skall dig ej läm-na",
 han är mitt ljus. God-het och nåd mig sko-la led-sa-ga,
 ä-ra ske Gud! Hem-met jag skym-tar re-dan i fjär-ran,

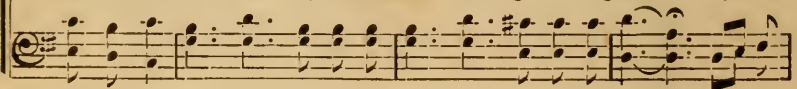
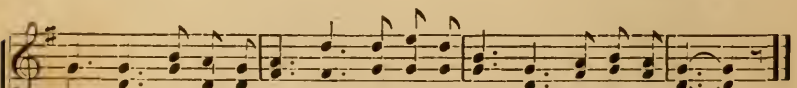
Kör.

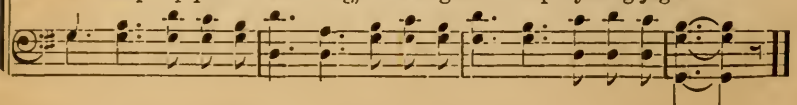
Här-li-ga löf-te, grund-fa-sta borg!
 Jag skall för e-vigt bo i hans hus. Her-ren har sagt: "Jag
 To-ner-na bru-sa, här-li-ga ljud!

skall dig ej läm-na Ej hel-ler öf-ver-gif-va dig här." Ljuf-va

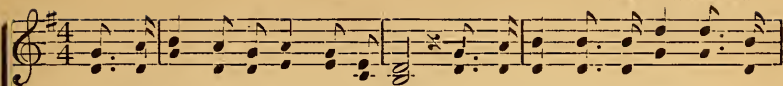

säll-skap up-på min vandring, I hans gemen-skap lycklig jag är.

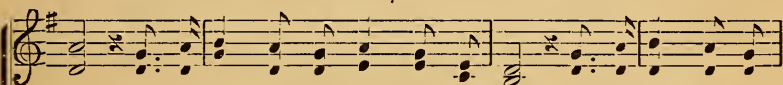
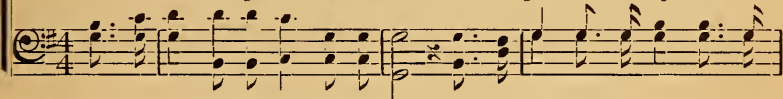

No. 107. Fröjd, den intet öga sett.

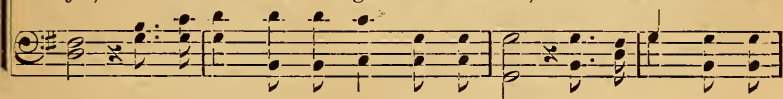
JOS. P. WEBSTER.

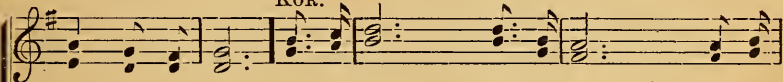
1. Ack, ett land, mera skönt än en dag, Ge-nom tron ut - i fjär-ran jag
2. I det sa - li - ga, här - li - ga land Få vi sjun - ga den him - mel - ska
3. Till vår fa - der på himmelsens tron Ge vi pris ut - af hjär - ta och

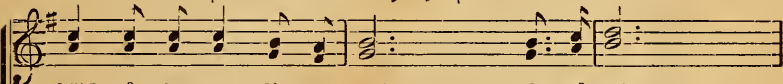
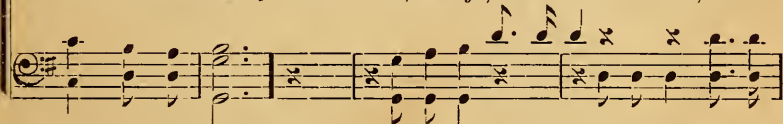
ser; Och vår him - mel - ske fa - ders be - hag Har be-redt för oss
sång; In - gen sorg fin - ner väg till dess strand, Ej en suck där skall
själ; Ut - af kär - lek han gaf oss sin son, Och hans öm - het oss

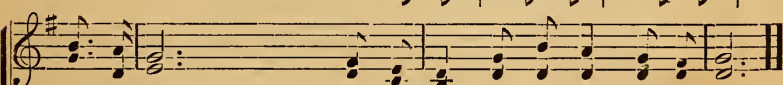
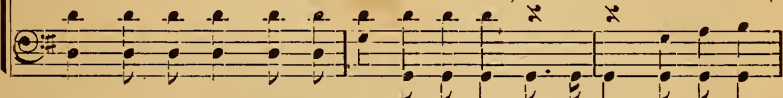
KÖR.

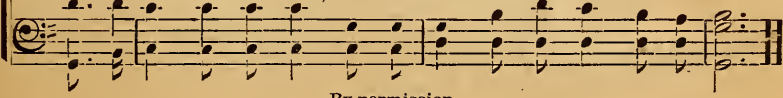
bo - nin - gar där. }
hö - ras en gång. } O, så nöjd, in - om kort, Jag i
led - de så väl. } O, så nöjd, in - om kort,

fröjd när den sa - li - ga ort! O, så nöjd, in - om kort, in - om kort,

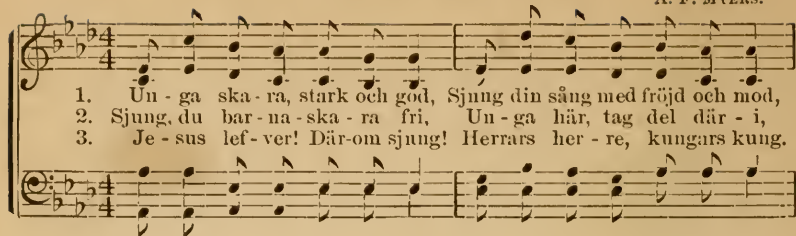
in - om kort, Jag i fröjd när den sa - li - ga ort!
in - om kort,

By permission.

No. 108. Gud är med.

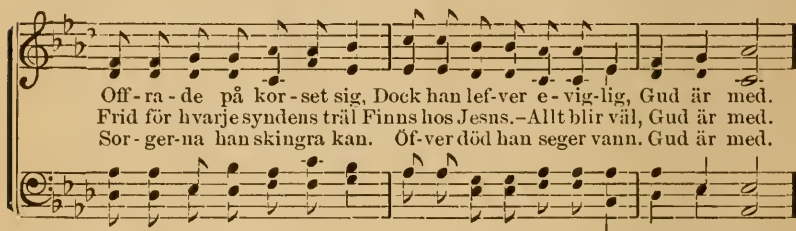
A. F. MYERS.

1. Un - ga ska - ra, stark och god, Sjung din sång med fröjd och mod,
 2. Sjung, du bar - na - ska - ra fri, Un - ga här, tag del där - i,
 3. Je - sus lef - ver! Där-om sjung! Herrars her - re, kungars kung.

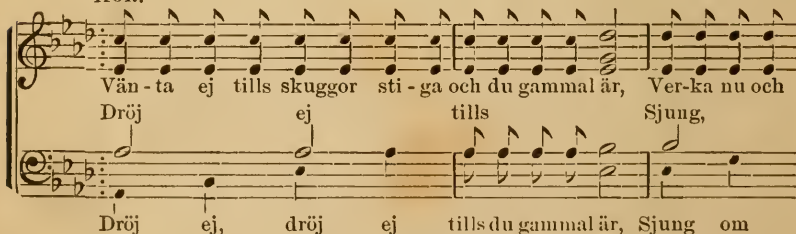

Låt din hälsning vidt blispor, Gud är med. Jesus gick väl dödens stig,
 Och låt gläd-je-sån-gen bli: Gud är med. Ljns för dig och hvarjesjäl,
 Gläd dig, käm-pa-ska - ra, ung, Gud är med. Syndarns bojor krossar han,

Off-ra-de på kor-set sig, Dock han lef-ver e-vig-lig, Gud är med.
 Frid för hvarjesyndens träl Finns hos Jesus.-Allt blir väl, Gud är med.
 Sor-ger-na han skingra kan. Öf-ver död han seger vann. Gud är med.

KÖR.

Vän-ta ej tills skuggor sti-ga och du gammal är, Ver-ka nu och
 Dröj ej tills Sjung,
 Dröj ej, dröj ej tills du gammal är, Sjung om

sjung af hjärtat om din Je-sus kär. Låt din lofsång klin-ga klar,
 sjung,
 Je - sus, om din Je - sus kär.

f rit.

Till dess e - ko gifver svar Med din hälsning underbar. Gud är med.

No. 109. Kom, sorgsna själ!

FABIAN.

1. Kom, sorgs-na själ, o kom, Från synd och värld vänd om! Ty
 2. Där fin - nes in - gen frid, Där är blott sorg och strid, Där
 3. Hos Je - sus fri - den är, Du fin - ner den blott där. In -
 4. Kom, sänk din synd och nöd I pur - pur - käl - lan röd, Och
 5. Där mån-gen blif - vit säll Och i sin lef - nads kväll Med

där finns in - gen tröst För sar - gadt män - sko - bröst. Ty
 rå - der synd och död, Där ö - kas blott din nöd. Där
 vid hans si - do - sår, Blott där, du fri - den när. In -
 in - vid kor - sets fot Din sa - lig - het tag mot. Och
 lugn ut - i sitt sinn' Så sött fått som - na in. Med

där finns in - gen tröst För sar - gadt män - sko - bröst.
 rå - der synd och död, Där ö - kas blott din nöd.
 vid hans si - do - sår, Blott där, du fri - den när.
 in - vid kor - sets fot Din sa - lig - het tag mot.
 lugn ut - i sitt sinn' Så sött fått som - na in.

No. 110. Ljuf frid.

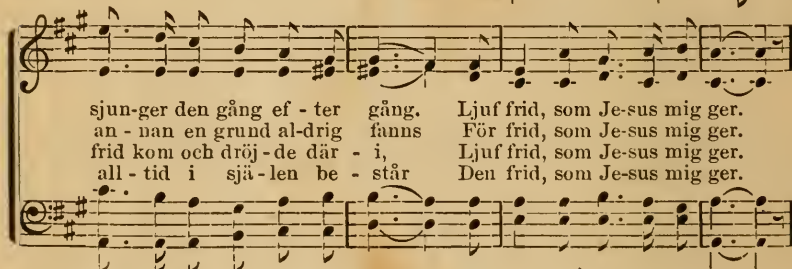
P. P. BILLHORN.

1. Jag hör i min själ en ljuf sång, (ljuf sång), Som
 2. På kor - set af Je - sus den vanns (den vanns), Den
 3. När Je - sus min Her - re fick bli, (fick bli), Min
 4. Af Je - sus min gläd - je jag får, (jag får), Om

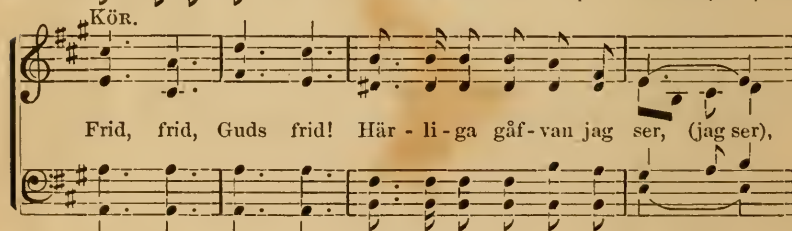

fröj - dar och lö - ser från tvång (från tvång), Jag
 köp - tes med smär - tor - na hans, (ja, hans) Och
 själ blef så glad och så fri, (så fri), Guds
 blott vid hans si - da jag står, (jag står), Och

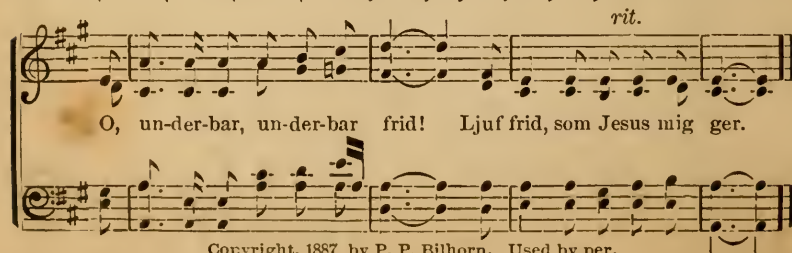
sjun - ger den gång ef - ter gång. Ljuf frid, som Je - sus mig ger.
 an - nan en grund al - drig funns För frid, som Je - sus mig ger.
 frid kom och dröj - de där - i, Ljuf frid, som Je - sus mig ger.
 all - tid i sjä - len be - står Den frid, som Je - sus mig ger.

Kör.

Frid, frid, Guds frid! Här - li - ga gåf - van jag ser, (jag ser),

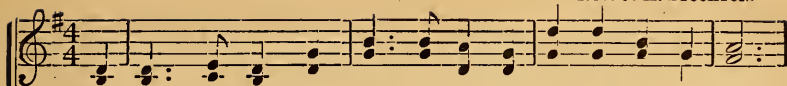
rit.

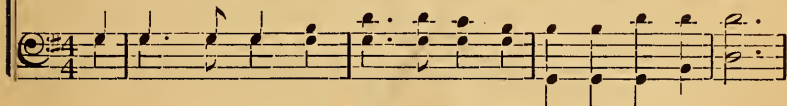
O, un - der - bar, un - der - bar frid! Ljuf frid, som Jesus mig ger.

No. 111. Tro på honom!

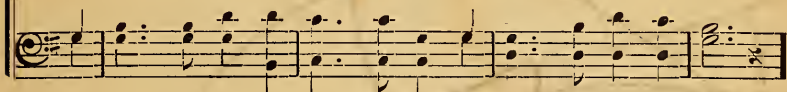
Rev. J. H. STOCKTON.

1. O kom, du skuld-be - la - sta-de, Hos Je - sus fin-nes nåd;
2. Ty Je - sus gaf sitt dy - ra blod, Då han för dig måst' dö;
3. Ja, Je - sus lif och san-ning är, Den väg, som för till ro;
4. Kom då och räck det folk din hand, Som upp till him-leu går,

Han ger dig ve - der-kvic - kel-se, För-tro dig åt hans råd!
 Gå ned ut - i den pur - pur flod, Deutvår dig hvit som snö.
 Och du blir frälst af ho - nom, när Du vill på ho-nom tro.
 Och då med dem i lju - sets land En e - vig ro du får.

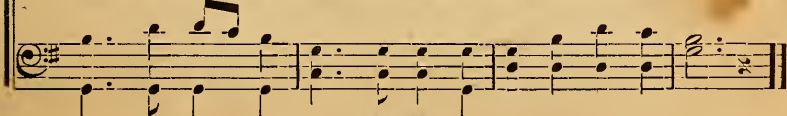
Kör.

Tro på ho - nom, tro på ho-nom, Tro på ho-nom nu!

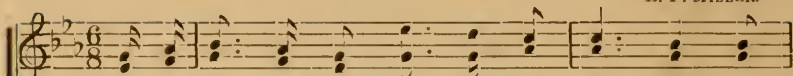
Han vill fräl - sa, han vill fräl-sa, Han vill fräl-sa nu.

By permission.

No. 112. O underbare Frälsare.

E. F. MILLER.

1. Jag har hört nå - got un - der - bart täl - jas Om
 2. Bland de fat - ti - ga, ar - ma, han dröj - de, Bland
 3. När en kvin - na till ho - nom man för - de, Att
 4. Se, han grå - ter vid graf - ven i smär - ta, När
 5. Ja, han kom att ge lif åt de ar - ma, Att

Je - sus, min ko-nung och Gud; Hur han kom från sin här - li - ga
 synd - ful - la hjär - tan på jord; Och han bort-stöt-te in - gen, som
 ste - nas för synd hon be - gått, Han dem sva - ra - de: "Den som är
 an - dra i tå - rar han ser. Med sin kraft se'n han graf-dör-ren
 kros - sa - de hjär - tan ge ro. Han oss lof - vat ett hem u - tan

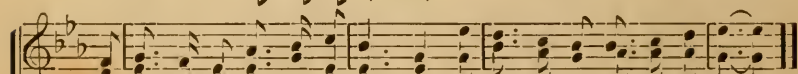

him - mel Att brin - ga om fräls - ning oss bud.....
 vil - le Mot - ta - ga hans äl - skan - de ord.....
 synd - fri, Han ka - ste nu först, som sin lott.".....
 öpp - nar, Och La - sa - rus lif - vet han ger... ..
 sor - ger, Där vi bland de kä - ra få bo..... ..

Kör.

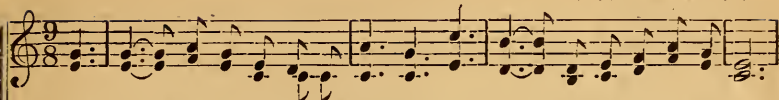
O un-der-bar Fräl-sa-re, kä - re! Hans ä - ra hvart hjärta nu sjung!

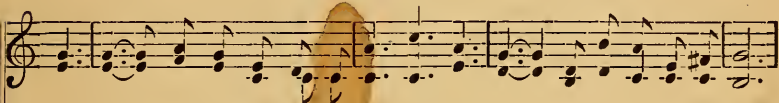
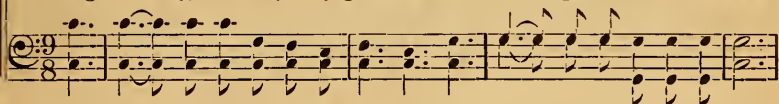
Att hit du kom ned att oss fräl - sa, Vi krö - na dig Her-re och kung.

No. 113. Mina ögon skola se honom.

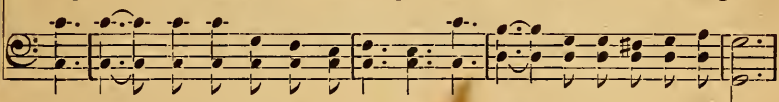
WM. J. KIRKPATRICK.

1. Jag vet ej den stund han skall komma, Ej hvad jag då hö-ra skall få,
2. Jag vet ej, hvad sällhet mig väntar Hos Je-sus långt bortom min graf.
3. Kan - hän - da att midt un-der mö-dan Min Fräl - sa-resstämma jag hör,
4. Jag vet ej, men ack, hur jag vän-tar Min lam - pa är re-do och klar.

Om mor - go-nen ljus el-ler kväl-len Min an - de till honom skall gå.
 Jag vet ej, hur snart jag skall i - la Att ba - da i kärlekens haf.
 Kan - hän - da i midnattens slummer Sitt hembud han kunnigt mig gör.
 Jag vet ej, om kväll el-ler morgon Min Je - sus till himlen mig tar.

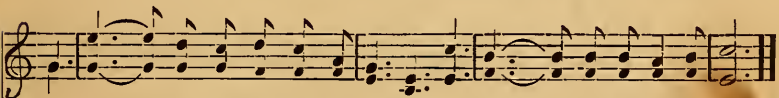
Kör.

Men jag vet jag skall vakna och lik-na Den vän, som jag håller så kär.

Jag vet

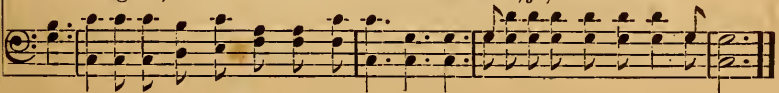
Den vän

Jag vet, att jag honom skall skåda Och det - - ta jag blott be-gär.

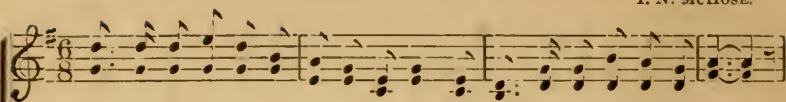
Jag vet,

Och detta, ja, detta

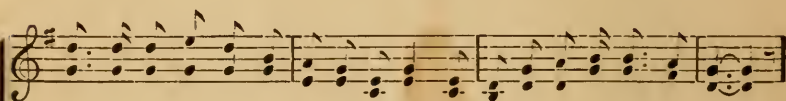
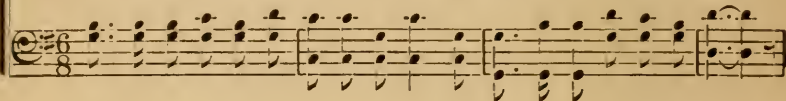

No. 114. O, hvilken underbar kärlek!

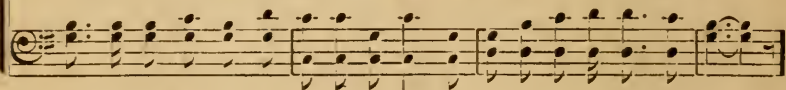
I. N. McHose.

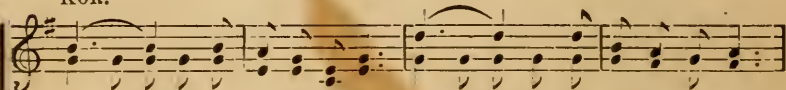
1. O, hvilken kärlek min Je-sus oss ger! På kor-set han off-ra-de sig,
2. Ej det fanns rum ut-i slott el-ler hus För Je-sus, som nåde-full kom
3. Hemlös, en sorgernas man var han väl, Min Fräl-sare dock, och min vän,

Han i-från him-me-lens salar steg ner, Att rädda en brottsling som mig.
Ned i-från him-len att gif-va oss ljus Och frälsa från synd och från dom.
Gju-tan-de kär-lekens ström i min själ, En kärlek så un-der-bar än.

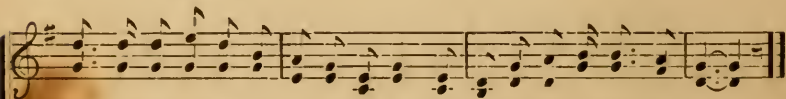
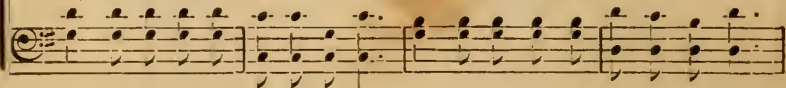
Kör.

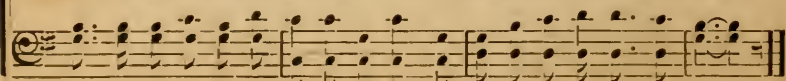
O,..... hvad un-der-bar nåd! O,..... hvad un-der-bar nåd!

O, hvad under-bar,

O, hvad un-der-bar,

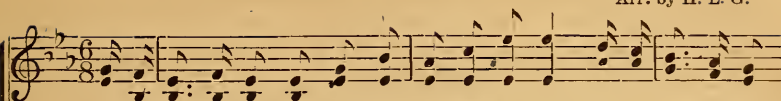

Jesus från himmelens tron steg hit ner Att frälsa en brottsling som mig.

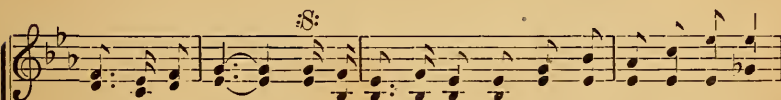
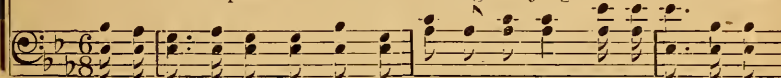

No. 115. Budskap om underbar kärlek.

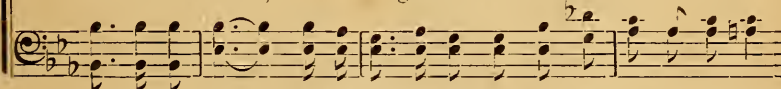
Arr. by H. L. G.

1. Gud så äl - ska-de oss, att han gaf oss sin Son Ut-i ti-dens full-
2. Se, han kom att de fång-na ge fri-het och frid, Och att los - sa de
3. Och när fol-ket sig träng-de att hö-ra hans röst, Åt hvartsör-jan-de
4. På Ge-ne-sa-rets sjö up-på vå-gen han gick, Trots de skummi-ga
5. Det-ta budskap så un-der-bart al-drig än sjöngs I de himmel-ska

bor-dan, att han Skul-le fräl-sa från nöd Och från syn-der och död
syn-da-res band. Lama springa i - gen. Stumma pri-sa sin vän
bröst gaf han tröst. Och fast sek ler-na gå, Än vi hö-ra dock få
böl-jor-nas hot. Stormen ti-ga han bjöd Och för-dref så all nöd,
ska-ror-nas kiets, Till dess änglar-nes kör Ut - i nat-ten man hör

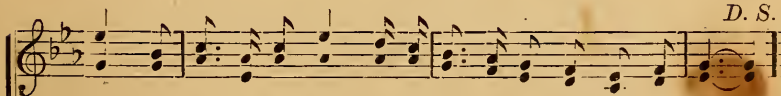
D. S.—Prisske Je-sus som kom Och för-kun-na-de om

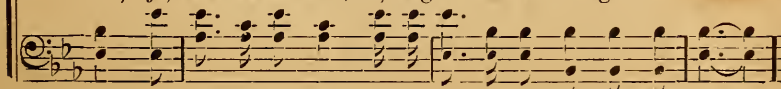
Och för-kun-na Guds kär-lek så stor.
Vid hans bud-skap om kär-lek så stor.
Det-ta bud-skap om kär-lek så stor. O, kär-lek, så
Sam-me Je-sus i kär-lek så stor.
Brin-ga bud-skap om kär-lek så stor.

Den-na kär-lek så här-lig och stor.

stor, ja, kär-lek så stor, Ja, långt större än nå-gon för-står.

No. 116. Kom till Jesus nu!

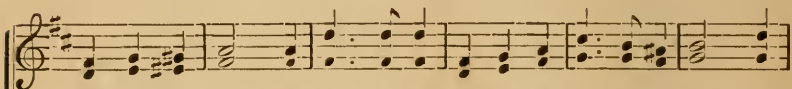
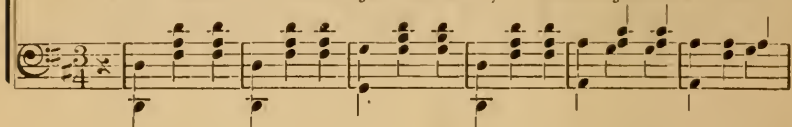
LEONARD STRÖMBERG.

DUETT.

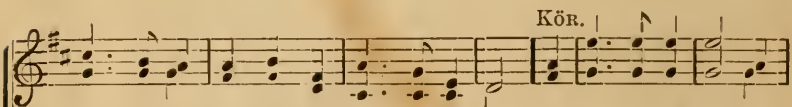
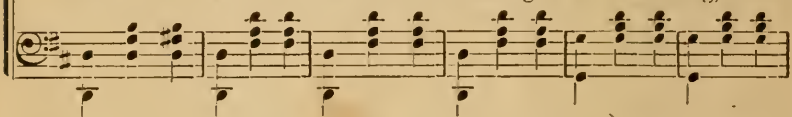
WINNIE M. GABRIELSON.

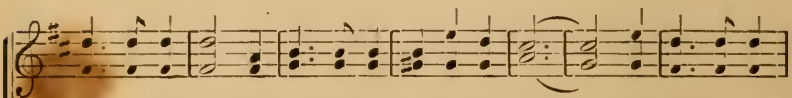
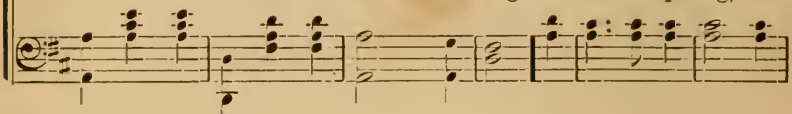
1. Du ir-ran-de själ ut-i syn-der och värld, Så ängslad och plågad af
2. Du län-ge har ir-rat i värl-den omkring Och sökt i de jāk-tan-de
3. Du druckit ur brunnar, som vatten ej ge, Du dröjt, där de lockan-de
4. Dig sa-tan har hju-dit en myc-kenhet fröjd, Dn aldrig dock fick hvad din
5. Hos ho-nom al-le-na din själ kan få ro, När ödnjuk du kommer i

tröt-tan-de flärd, Säg, vill du ha gläd-je, så sök den i dag. Just
nö-je-nas ring Den frid du be-höf-ver, dn får den i dag. Just
fre-stel-ser le, Dn tör-star och kvider, -släck tör-sten i dag, Just
själ gjor-de nöjd. Du står där så fat-tig, -blif rik nu, i dag, Just
bön och i tro. Hos ho-nom finus frälsning för al-la i dag, Just

1-5. nu till den kors-fä-ste Mä-sta-ren drag. Han vän-tar på dig, han

vän-tar på dig, Så fly till hans skö-te i dag! Han vän-tar på

dig, han vän-tar på dig, Just nu till den korsfä-ste Mä-sta-ren drag.

No. 117. En sådan som mig.

C. J. BUTLER.

1.	Jag	var	från	min	Fräl -	sa -	re	tjär -	ran.....	Ja,
2.	Jag	van -	dra -	de	fram	ut -	i	mör -	ker,.....	Ej
3.	Då	hör	jag,	i	mör -	ka -	ste	stun -	den,.....	En
4.	Jag	lyss -	na -	de	se,	det	var	Je -	sus.....	Som
5.	Jag	hvi -	la -	de	nu	i	haus	ör -	mar,.....	Mitt

stadd	på	för -	tap -	pel -	sens	stig;.....	Och	un -	dra -	de
strå -	le	af	ljus	på	min	stig;.....	Och	tyck -	te	mig
röst	hvi -	ska	vän -	ligt	till	mig;.....	"Se	jag,	dy -	ra
ta -	la -	de	vän -	ligt	till	mig;.....	Jag	ro -	pa -	de:
hjär -	ta	det	fröj -	da -	de	sig;.....	Och	ro -	pa -	de

of -	ta,	om	Her -	ren	Kan	fräl -	sa	en	så -	dan	som	mig.
se	i	min	jäm -	mer,	Att	frälsning	ej	fin -	nes	för	mig.	
själ,	i -	från	syn -	den	Kan	fräl -	sa	en	så -	dan	som	dig."
"Fräls	den	för -	näm -	ste	Bland	syn -	da -	re -	här	har	du	mig."
högt:	"Du	för -	bar -	mar	Dig	öf -	ver	en	så -	dan	som	mig."

6. Nu slapp jag i mörker att vandra,
Ty ljuset nu lyser min stig.
Med fröjd jag förkunnar för andra:
"Han frälste en sådan som mig."

7. Snart slutar jag här uppå jorden
Och möter, min Frälsare, dig
Och sjunger för evigt i himlen —
"Du frälste en sådan som mig."

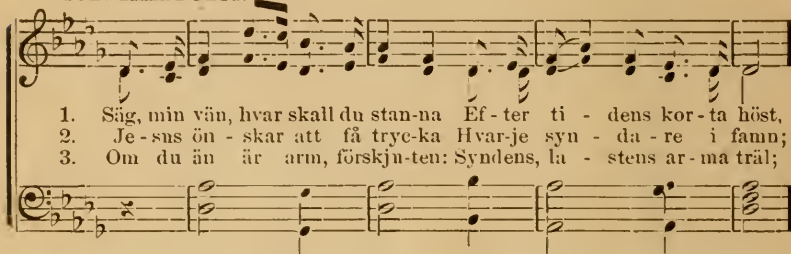
No. 118. Hvar skall du stanna?

FABIAN.

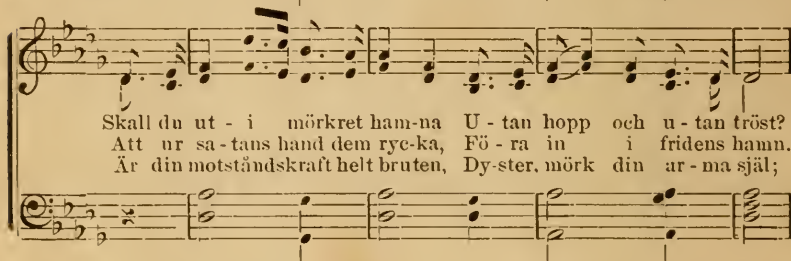
C. E. REED.

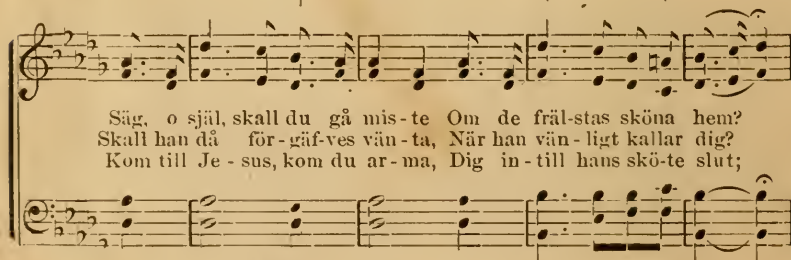
SOLO ELLER DUETT.

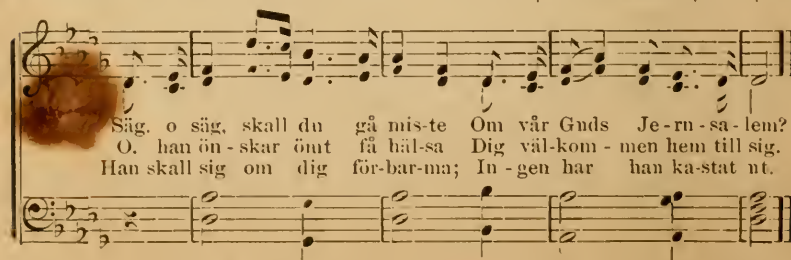
1. Säg, min vän, hvar skall du stan-na Ef-ter ti-dens kor-ta höst,
2. Je-sus ön-skar att få tryc-ka Hvar-je syn-da-re i famn;
3. Om du än är arm, förskjn-ten: Syndens, la-stens ar-ma träl;

Skall du ut-i mörkret ham-na U-tan hopp och u-tan tröst?
 Att ur sa-tans hand dem ryc-ka, Fö-ra in i fridens hamn.
 Är din motståndskraft helt bruten, Dy-ster, mörk din ar-ma själ;

Säg, o själ, skall du gå mis-te Om de fräl-stas sköna hem?
 Skall han då för-gäf-ves vän-ta, När han vän-ligt kallar dig?
 Kom till Je-sus, kom du ar-ma, Dig in-till hans skö-te slut;

Säg, o säg, skall du gå mis-te Om vår Guds Je-rn-sa-lem?
 O. han ön-skar ömt få hä-lsa Dig väl-kom-men hem till sig.
 Han skall sig om dig för-bar-ma; In-gen har han ka-stat ut.

No. 119. Finnes plats för mig?

E. E. MEYER.

1. Bo - nin - gar i Fa - drens land, Bygg - da af Guds star - ka hand,
 2. Kro - na skön i Fa - drens hus, Kla - ra - re i stjärnors ljus.
 3. Kläd - nad hvi - ta - re än suön, Kri - stus själf den gjort så skön.
 4. Gyll - ne har - por strängats där, Ä - re - sång åt Je - sus kär

Äng - lar mång' där fröj - da sig. Fin - nes där en plats för mig?
 U - tan fläck, o - van - ske - lig. Finns en kro - na ock för mig?
 Hör, han kal - lar oss till sig. Finns där ock en dräkt för mig?
 Bru - sar här - lig, e - vig - lig. Finns en har - pa ock för mig?

Kör.

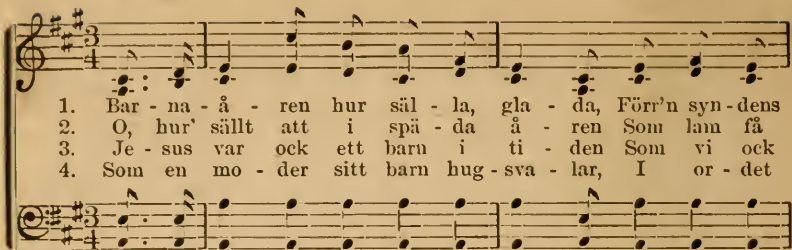

Fin - nes där en plats för mig? Fin - nes där en plats för mig?
 Finns en kro - na ock för mig? Finns en kro - na ock för mig?
 Finns där ock en dräkt för mig? Finns där ock en dräkt för mig?
 Finns en har - pa ock för mig? Finns en har - pa ock för mig?

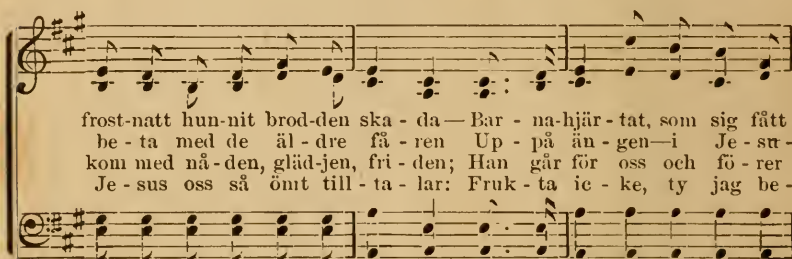
Äng - lar mång' där fröj - da sig, Fin - nes där en plats för mig?
 U - tan fläck, o - van - ske - lig, Finns en kro - na ock för mig?
 Hör han kal - lar oss till sig, Finns där ock en dräkt för mig?
 Kling - an - de e - vin - ner - lig, Finns en har - pa ock för mig?

No. 120. Ack, hur lycklig är barndomstiden!

1. Bar - na - å - ren hur säl - la, gla - da, Förr'n syn - dens
 2. O, hur' sällt att i spä - da å - ren Som lam få
 3. Je - sus var ock ett barn i ti - den Som vi ock
 4. Som en mo - der sitt barn hug - sva - lar, I or - det

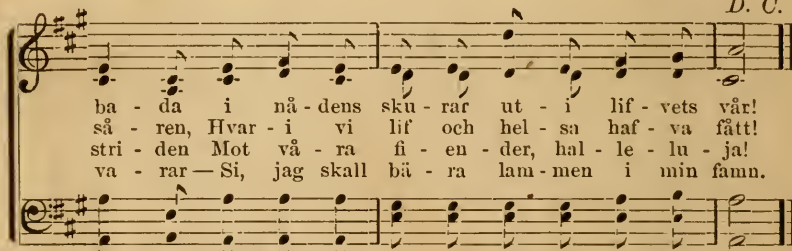
D. C.—Ack, hur lyck - lig är barn-doms - ti - den, Men ack, så

frost-natt hun-nit brod-den ska - da—Bar - na-hjär-tat, som sig fått
 be - ta med de äl-dre få - ren Up - på än-gen—i Je-su-
 kom med nå-den, gläd-jen, fri-den; Han går för oss och fö - rer
 Je - sus oss så ömt till - ta - lar: Fruk - ta ic - ke, ty jag be -

snart, så snart den är för - li - den! Ack, hur lyck-lig är barndoms-

D. C.

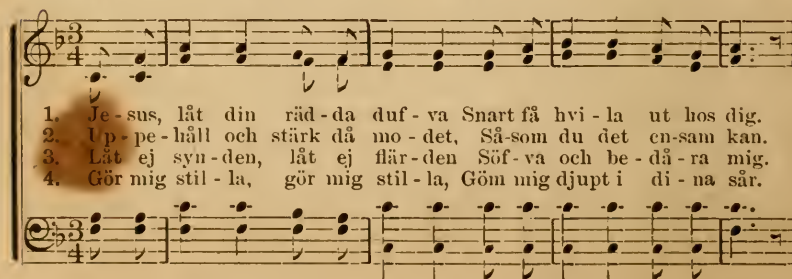

ba - da i nå - dens sku - rar ut - i lif - vets vår!
 så - ren, Hvar - i vi lif och hel - sa haf - va fått!
 stri - den Mot vå - ra fi - en - der, hal - le - lu - ja!
 va - rar—Si, jag skall bä - ra lam-men i min famn.

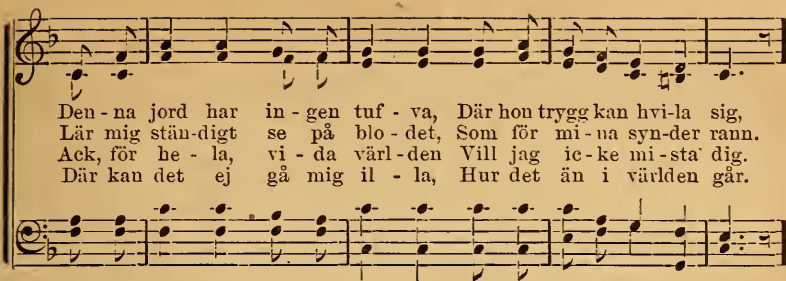
ti - den, Men ack, så snart, så snart den ha - star bort!

AHNFELT.

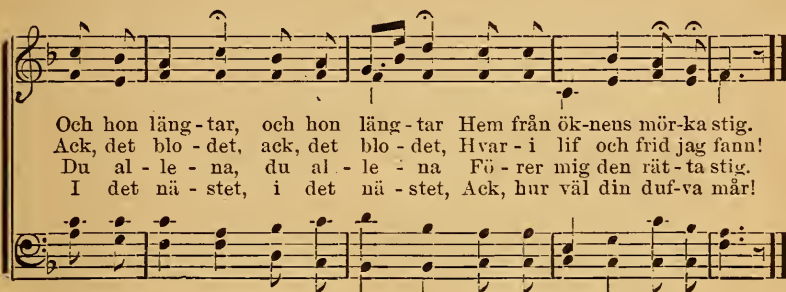
No. 121. Gör mig stilla.

1. Je - sus, låt din räd-da duf - va Snart få hvi - la ut hos dig.
 2. Up - pe-håll och stärk då mo - det, Så-som du det en-sam kan.
 3. Låt ej syn-den, låt ej flär-den Söf - va och be - då - ra mig.
 4. Gör mig stil - la, gör mig stil - la, Göm mig djupt i di - na sår.

Den - na jord har in - gen tuf - va, Där hon trygg kan hvi - la sig,
 Lär mig stän - digt se på blo - det, Som för mi - na syn - der rann.
 Ack, för he - la, vi - da värl - den Vill jag ic - ke mi - sta dig.
 Där kan det ej gå mig il - la, Hur det än i världen går.

Och hon läng - tar, och hon läng - tar Hem från ök - neus mör - ka stig.
 Ack, det blo - det, ack, det blo - det, Hvar - i lif och frid jag fann!
 Du al - le - na, du al - le - na Fö - rer mig den rät - ta stig.
 I det nä - stet, i det nä - stet, Ack, hur väl din duf - va mår!

No. 122. Morgon mellan fjällen.

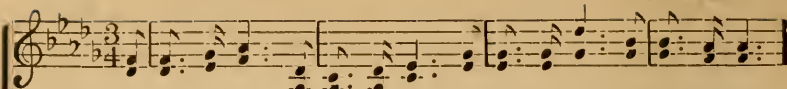
1. Mor - gon mel - lan fjäl - len, Kla - ra bäck och flod, Sor - lan -
 2. Da - gen ser jag bräc - kas, Fram går lju - sets flod. Da - lar -
 3. Sko - gens fåg - lar sjun - ga, Med ett gläd - tigt mod, Där på
 4. Sjal, vak upp och sva - ra Dem med ny - födt mod. Höj din

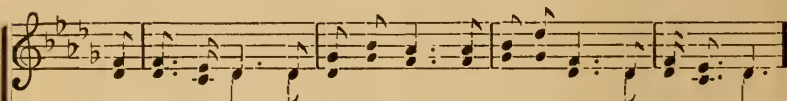
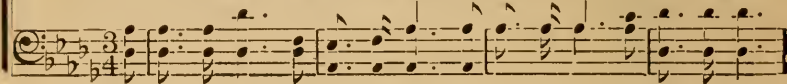
de mot häl - len, Sjun - ga: "Gud är god, Gud är god."
 na, som väc - kas, Sva - ra: "Gud är god, Gud är god."
 kvist de gun - ga, Kvitt - ra: "Gud är god, Gud är god."
 lof - sång kla - ra: "Gud, vår Gud är god, Gud är god."

No. 123. Min moders bön.

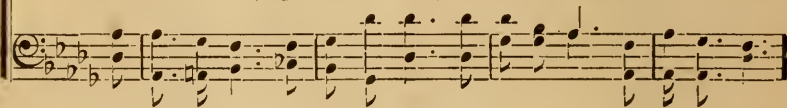
W. S. WEEDEN.

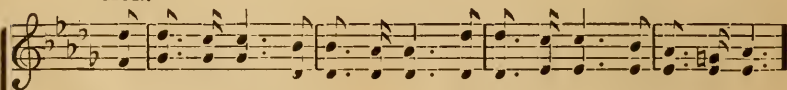
1. Ur min-net al - drig sli - ter sig Den dag, då mo - der sa - de mig:
2. Jag kan ej glöm-ma hen-nes röst, Som all - tid gaf mitt hjär-ta tröst,
3. Fast år ha gått, jag glömmier ej De kär-leks-or-den, nej, o nej!
4. Den stund jag al - drig glömma kan, När Je - su hel - ga frid jag fann.

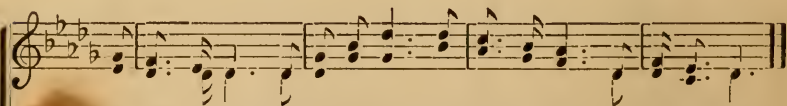
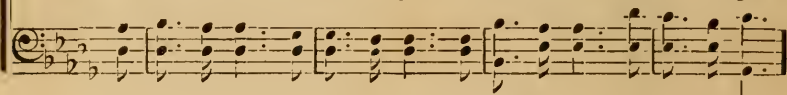
“Du läm-nar nu min vård så öm, Din moders bön dock ic-ke glöm.”
 Fast jag har van-drat, Gud vet hvar: Ej moders bön jag bortglömt har.
 Än klart det står in-för min blick, Hur hon i bön för bar-net gick.
 Han allt för-lät, gaf ro så skön; Det var hans svar på moders bön.

KÖR.

- 1, 2 o. 3. När helst jag minns min mo-der kär, Jag kän-ner hen-nes an-de när.
4. O, pris ske Gud för frälsningen! I him-len mö - tas vi i-gen.

Jag hör en röst så ljufoch skön, Som hviskar varmt om moders bön.
 Vi de - la hvi-lan ljufoch skön, Som svar up-på min moders bön.

No. 124. Hvem står och väntar vid din dörr?

Harmonierad af W. M. G.

1. En röst till dig of - ta har hvi - skat, Till
 2. Du län - ge hans bjud - ning för - ak - tat Ej
 3. Snart hans hjälp kä - ra själ du be - höf - ver Då vid
 4. Snart till doms skall du trä - da för Her - ren; In - gen

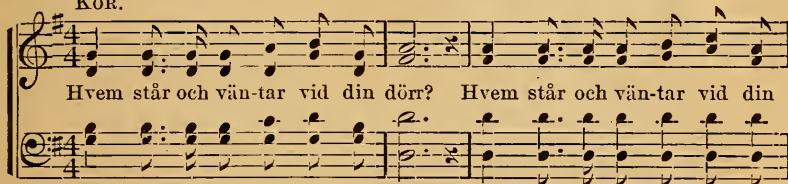

Je - sus, din Fräl - sa - re, kom: Öf - ver - gif syn - dens stig, den dig
 lyss - nat till vän - nen så god, Öpp - na dör - ren, att han må in -
 döds - flo - den, mörk, du skall stå. Var då vis, sök hans hjälp förr'n han
 tid att bli frälst gif - ves då, Då i e - vi - ga mör - ker du

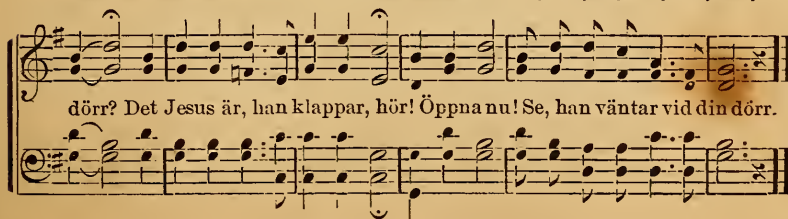

fö - rer Till e - vig ru - in, o vänd om.....
 trä - da, Dig re - na från synd i sitt blod.....
 läm - nar, Snart han e - vigt i - från dig kan gå.....
 läm - nas, Me - dan fräl - sta i him - len in - gå.....

KÖR.

Hvem står och vän - tar vid din dörr? Hvem står och vän - tar vid din

dörr? Det Jesus är, han klappar, hör! Öppna nu! Se, han väntar vid din dörr.

No. 125. Landet bortom Jordan.

LEONARD STRÖMBERG.

WINNIE M. GABRIELSON.

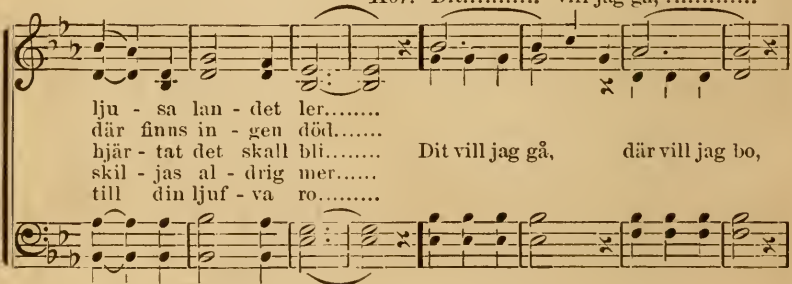

1. Jag vet ett här - ligt, sa - ligt land, Där in - gen
 2. Till det - ta land ej mör - ker när, Och in - gen
 3. Där allt är frid, och allt är ljus, Där allt är
 4. Och först af allt, min Je - sus kär Jag i det
 5. O, låt mig gå på lif - vets stig Fram - åt med

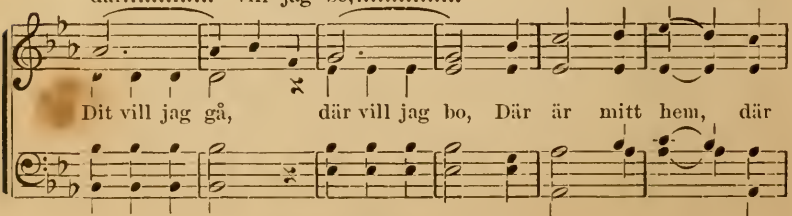
nöd är mer..... Långt bort på Jor - dans an - drastrand Det
 sorg och nöd..... Där fal - ler in - gen smärtans tår, Och
 har - mo - ni..... Hur sa - ligt i min fa - ders hus För
 lan - det ser..... Jag stan - na får hos ho - nom där, Vi
 hopp och tro!..... Jag läng - tar, Fräl - sa - re, till dig, Och

Kör. Dit..... vill jag gå,

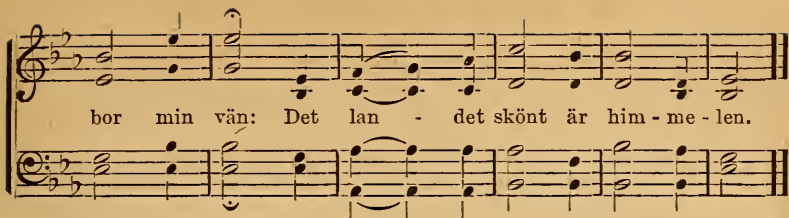

lju - sa lan - det ler.....
 där finns in - gen död.....
 här - tat det skall bli..... Dit vill jag gå, där vill jag bo,
 skil - jas al - drig mer.....
 till din ljuf - va ro.....

där..... vill jag bo,

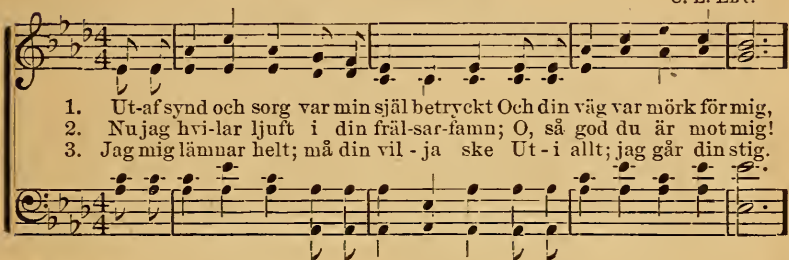
Dit vill jag gå, där vill jag bo, Där är mitt hem, där

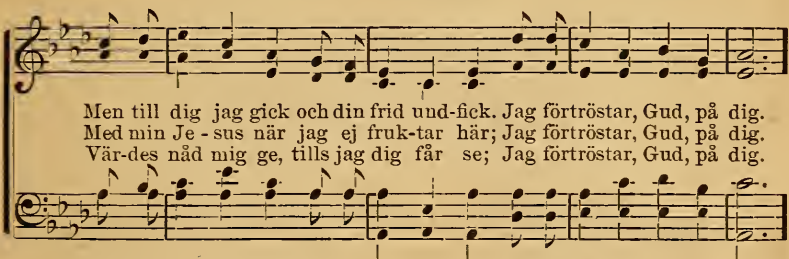
bor min vän: Det lan - det skönt är him - me - len.

No. 126. Förtröstan.

C. L. EBT.

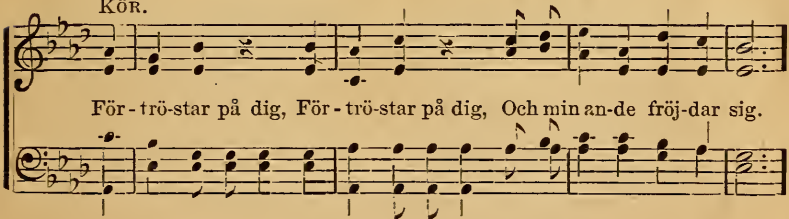

1. Ut-af synd och sorg var min själ betryckt Och din väg var mörk för mig,
2. Nujag hvi-lar ljuft i din fräl-sar-famn; O, så god du är mot mig!
3. Jag mig lämna helt; må din vil - ja ske Ut-i allt; jag går din stig.

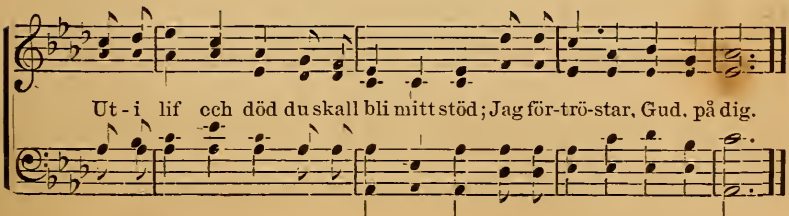

Men till dig jag gick och din frid und-fick. Jag förtröstar, Gud, på dig.
 Med min Je - sus när jag ej fruk-tar här; Jag förtröstar, Gud, på dig.
 Vär-des nåd mig ge, tills jag dig får se; Jag förtröstar, Gud, på dig.

Kör.

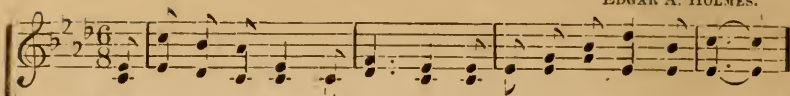
För-trö-star på dig, För-trö-star på dig, Och min an-de fröj-dar sig.

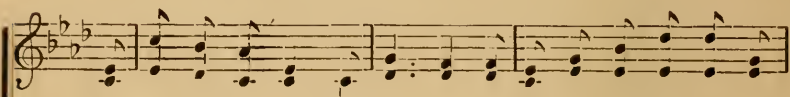
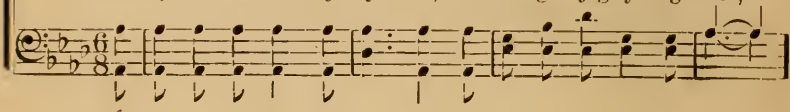
Ut-i lif och död du skall bli mitt stöd; Jag för-trö-star, Gud, på dig.

No. 127. Gå i ensamhet och bed.

EDGAR A. HOLMES.

1. Min fot gan-ska of - ta tröt - tas, När lif-vet mig mö - da ger;
2. Af ar - be-tet matt blir han-den, Och da-gen så lång jag ser;
3. Mitt hjär-ta rätt of - ta plå - gas, När pröfning för mig sig ter;
4. Nog fre-stel-ser stun-dom ho - ta Att dra mig i dju-pet ner;
5. Om lju-set så klart ej ly - ser, Att vä-gen jag tyd-ligt ser;

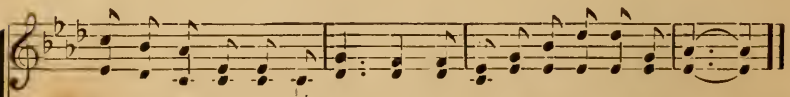
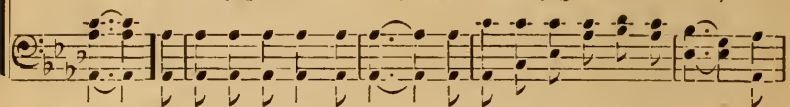
Men då för att styr - ka vin - na, Jag går och i en-sam-het
 Men när jag af mö - dan dig - nar, Jag går och i en-sam-het
 Men då att min tro bör styr - kas, Jag går och i en-sam-het
 Men för att jag ej skall fal - la, Jag går och i en-sam-het
 Jag skyn-dar mig då till Je - sus, Och öd-mjukt ned-fal - ler och

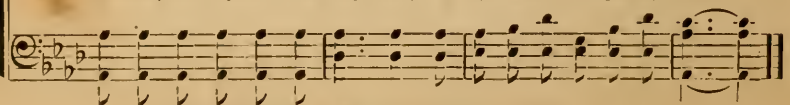
KÖR.

ber. Mindörrjag då slu-ter till, Med Jesus jag sam-ta-la vill; Han

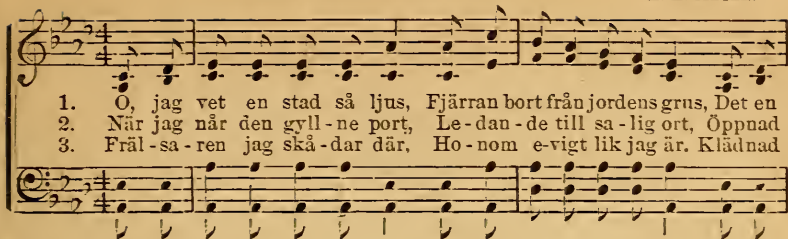

tröstar, han styrker, väl-sig - nar, Och hjärtat be-tungas ej mer.

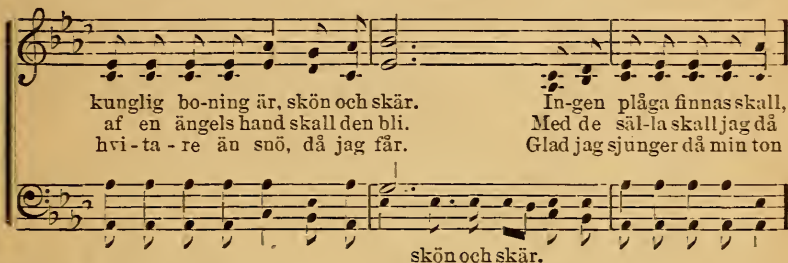

No. 128. Hemma där.

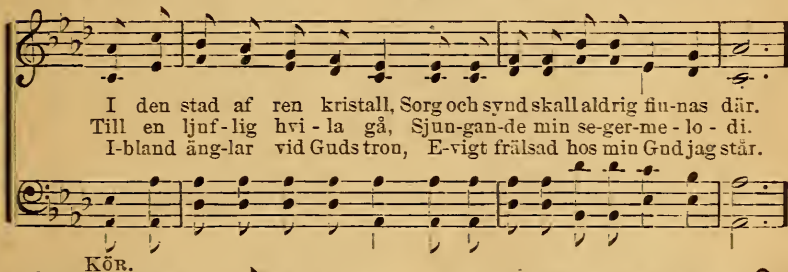
E. E. MEYER.

1. Ö, jag vet en stad så ljus, Fjärran bort från jordens grus, Det en
 2. När jag när den gyll-ne port, Le-dan-de till sa-lig ort, Öppnad
 3. Fräl-sa-ren jag skå-dar där, Ho-nom e-vigt lik jag är. Klädnad

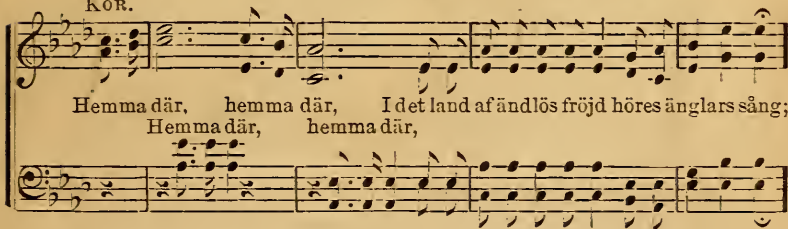

kunglig bo-ning är, skön och skär. In-gen plåga finnas skall,
 af en ängels hand skall den bli. Med de säl-laskall jag då
 hvi-ta-re än snö, då jag får. Glad jag sjunger då min ton
 skön och skär.

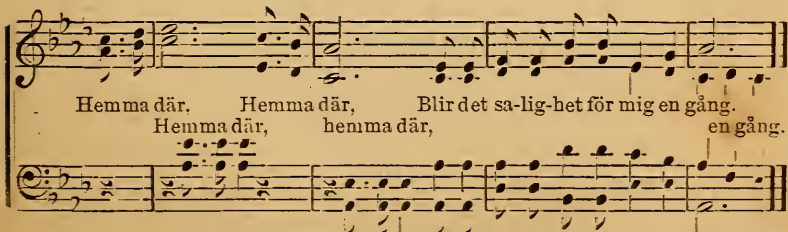

I den stad af ren kristall, Sorg och synd skall aldrig fin-nas där.
 Till en ljuf-lik hvi-la gå, Sjun-gan-de min se-ger-me-lo-di.
 I-bland äng-lar vid Guds tron, E-vigt frälsad hos min Gud jag står.

KÖR.

Hemma där, hemma där, I det land af ändlös fröjd höres änglars sång;
 Hemma där, hemma där,

Hemma där. Hemma där, Blir det sa-lig-het för mig en gång.
 Hemma där, hemma där, en gång.

No. 129. Kom till källan.

LEONARD STRÖMBERG.

WINNIE M. GABRIELSON.

1. Vill du hafva kraft att kämpa emot synd och nöd? Vill du vinna mod som räcker
 2. Vill du hafva frid som varar hvarje dag och stund? Vill du hafva lugn och sällhet
 3. Vill du hafva ljus på vä-gen i den mörka natt, Och när dystra dimmor lo-ta
 4. Allt i honom skall du finna, allt af honom få, Om du blott till häl-so-källan

ut - i lif och död? Skynda då till häl-so-källan, som så klar flöt fram,
 ut - i hjär-te-grund? Vill du haf-va tro som al-drig, al-drigsvikta skall?
 döl - ja hjärtats skatt? Vill du skå-da öf-ver gränsen till det bättre land?
 vill med gläd-je gå. Om åt Je-sus blott du gif-ver he-la hjärtat ditt,

Kör.

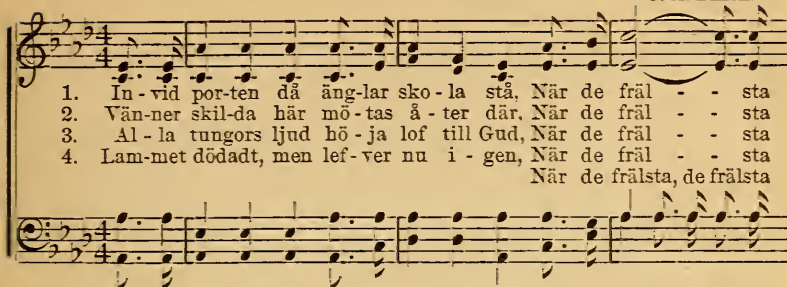
När vår dy-re Her-re Je-sus dog på korsets stam.
 Kom då, själ, och störta ned i häl-so-källans svall. Kom, o kom till käl-lan,
 Tro på Jesus, han skall fö-ra dig till himlens strand.
 Skall han trofast, var-ligt fö-ra dig till hemmet sitt.

häl-so-käl-lan klar! Som från korset strömmar fri och un-der-bar. Kom, o

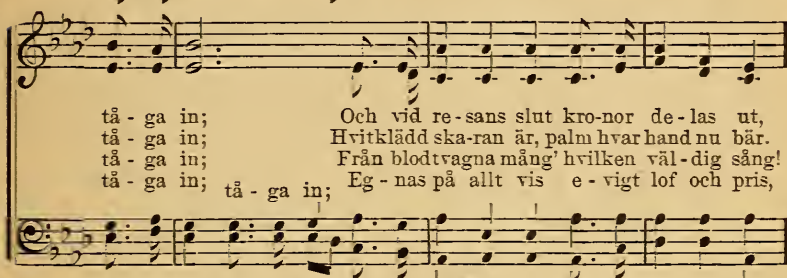
kom till källan, som från synd kan två! Evgit lif och glädje skall vid den du få.

No. 130. När de frälsta tåga in.

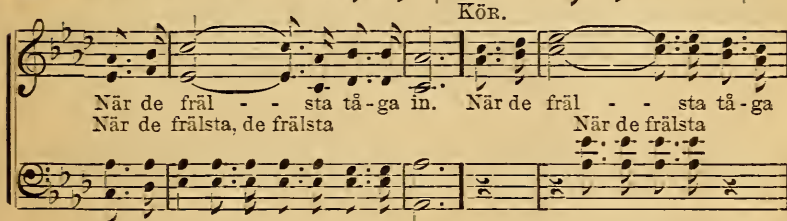
J. M. BLACK.

1. In-vid por-ten då äng-lar sko-la stå, När de fräl - - sta
 2. Vän-ner skil-da här mö-tas å - ter där, När de fräl - - sta
 3. Al-la tungors ljud bö-ja lof till Gud, När de fräl - - sta
 4. Lam-met dödadt, men lef-ver nu i - gen, När de fräl - - sta
 När de frälsta, de frälsta

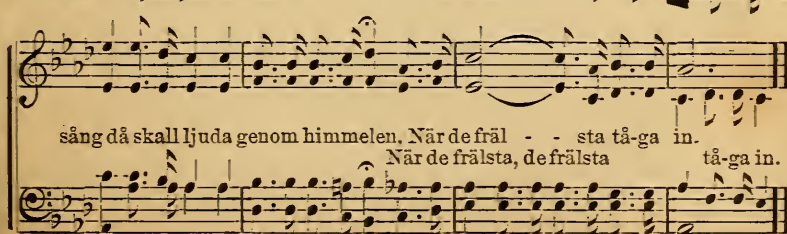
tå - ga in;
 tå - ga in;
 tå - ga in;
 tå - ga in; tå - ga in;
 Och vid re-sans slut kro-nor de-las ut,
 Hvitklädd ska-ran är, palm hvar hand nu bär.
 Från blodtvagna mång' hvilken väl-dig sång!
 Eg-nas på allt vis e - vigt lof och pris,

KÖR.
 När de fräl - - sta tå-ga in. När de fräl - - sta tå-ga
 När de frälsta, de frälsta När de frälsta

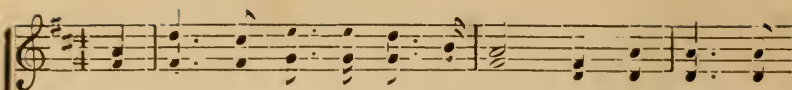

in, När de fräl - - sta tå-ga in, Fröj-de-
 tå-ga in, När de fräl-sta tå-ga in,

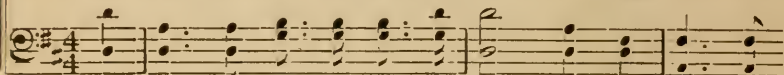

sång då skall ljuda genom himmelen, När de fräl - - sta tå-ga in.
 När de frälsta, de frälsta tå-ga in.

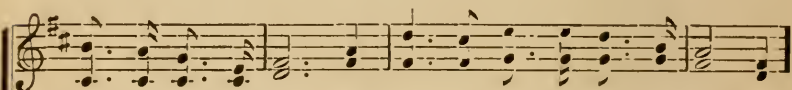
No. 131. Min Förlossare lefver.

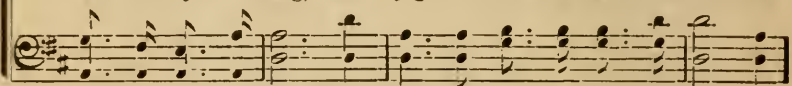
1. Jag vet, att min för-los-sar' lef-ver Och mig ett
2. Jag läm-nar allt i Je-su hän-der, Hans blod det
3. Min själ är re-dan sa-lig vor-den Vid tan-ken
4. Jag vet, att Je-sus snart skall kom-ma, Jag vet, att

D. S.—Ty nu jag vän-tar blott att hö-ra Hans röst mig

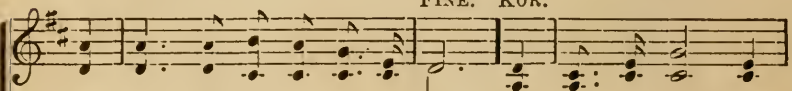

rum be-redt hos sig; Jag vet, han se-ger-kro-nan gif-ver
ma-nar godt för mig; Jag vet, att snart han bu-det sän-der,
på Guds frälsningsråd: Guds Son kom ned till den-na jor-den
ti-deu ej blir lång, Förn' jag för-klarad bland Guds from-na

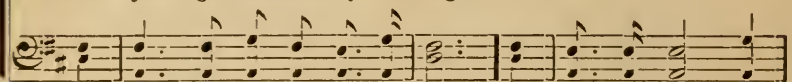

ro-pa: "Barn, kom hem!" Ty nu jag vän-tar blott att hö-ra

FINE. KÖR.

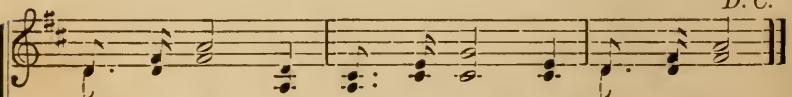

Åt trog-na barn, som gå hans stig.
Som hül-sar: "Mästar'n kal-lar dig!" Där-för be-gär ej
Att fräl-sa syn-da-re af nåd.
Får sjun-ga Lammets ny-a sång.

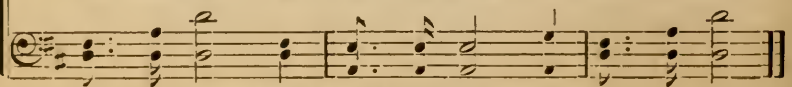

Hans röst mig ro-pa: "Barn, kom hem!"

D. C.

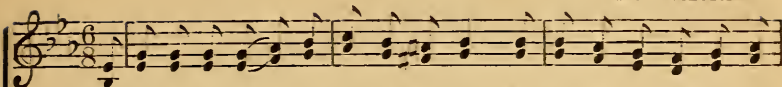

af mig här Att stan-na kvar bland synd och flärd,

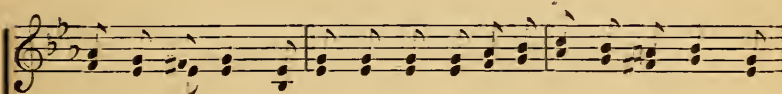

No. 132. Nyfödas måste du!

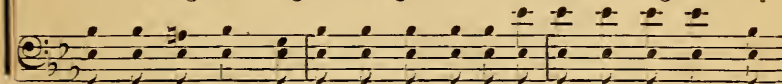
GEO. C. STEBBINS.

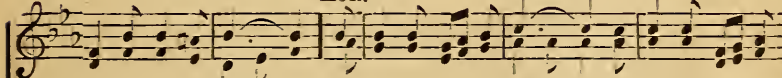
1. En öf-ver-ste kom till Je-sus en natt. Att frå-ga om frälsningens
2. O, människo-barn, hör-sam-ma det bud. Som all-var-ligt ut-gafs af
3. Om himlen du tän-ker hin-na en gång Och sjunga bland helgon de
4. I himlen du har nå'n äl-skad kanske, Som vän-tar vid por-ten att

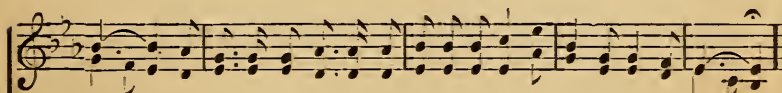
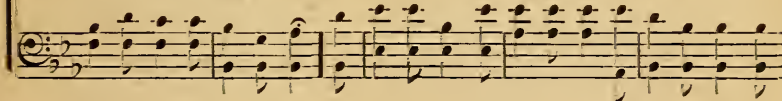
dyr-ba-ra skatt; Och mä-sta-rens svar till oss lju-der än-nu: "Ny-
Her-ren vår Gud! O, lyss-na till ordet!—det ta-lar just nu: "Ny-
sa-li-gas sång, Om du skall få lif-vet så he-ter det ju: "Ny-
å-ter dig se. Tag var-nin-gen fräl-sa-ren sän-der dig nu: "Ny-

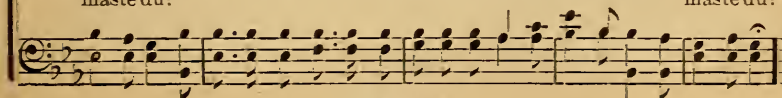
Kör.

må-ste du!" må-ste du!"
fö-das må-ste du!"..... "Ny-fö-das må-ste du!"..... "Ny-fö-das må-ste
må-ste du!" må-ste du!"

må-ste du!" må-ste du!"
du!".... Jag sannerligt, sannerligt säger till dig: "Nyfödas måste du!"....
må-ste du!" må-ste du!"

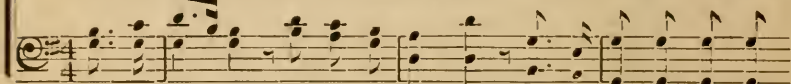
By permission.

No. 133. Jag är främling.

Italiensk mel.

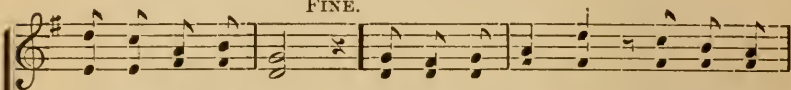

1. Jag är främling, jag är en pil-grim; Blott en af-ton, blott en
2. Till det lan-det mitt ö-ga blic-kar; E-vigt strå-lar, e-vigt
3. Till det lan-det min ko-sa sträc-kes, Där min Je-sus, där min

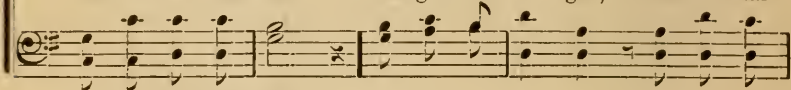

D.C.-Jag är främ-ling, jag är en pil-grim; Blott en af-ton, blott en

FINE.

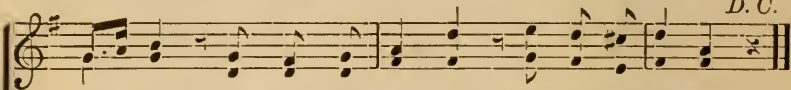

af-ton bor jag här. Gör mig ej hin-der, ty jag vill
strå-lar so-len där. I främ-lings-lan-det är mörkt och
Je-sus so-len är. Där grå-ter in-gen, där slu-tar

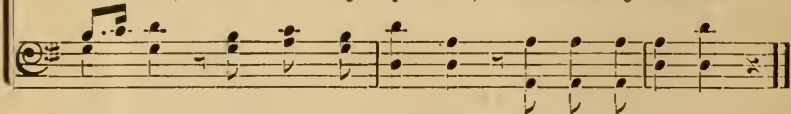

af-ton bor jag här.

D. C.

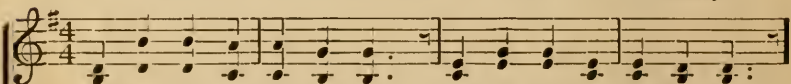
föl-ja Dit flo-den i-lar med rast-lös böl-ja.
far-ligt, Där går jag vil-se och tröttnar snar-ligt.
nö-den, Där bor ej syn-den, dit när ej dö-den.

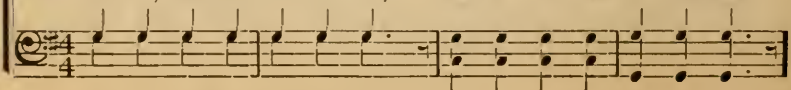
No. 134. Sabbatsdag, hur skön du är!

J. B.

J. BLONQVIST.

1. Sab-bats-dag, hur skön du är! Skänkt af Gud-jag har dig kär.
2. Ef-ter ar-bets-veckans strid Få vi sit-ta ned i frid.
3. Gud; vår Gud, till dig vi se, Gif oss rik väl-sig-nel-se.
4. Låt i dag ditt hel-ga ord Gö-ra un-der på vår jord.
5. Kom och mån-get by-te tag Från den star-ke den-na dag.
6. Her-re, kom-mesnart den tid, Då vi ef-ter lif-vets strid

rit.

Kom, o kom, att än en gång Sam-la oss till bön och sång.
 Vid vår Fa-ders ri-ka bord, Lyss-nan-de till nå-dens ord.
 Låt ditt e-van-ge-li-um Lju-da klart på al-la rum.
 Vå-ra ar-ma sjä-lar föd, Her-de god, med lif-vets bröd.
 Ber-ga mån-gen kärf-ve in Ut-i him-la-la-dan din
 Ut-i e-vig sab-bats-ro Få i di-na går-dar bo.

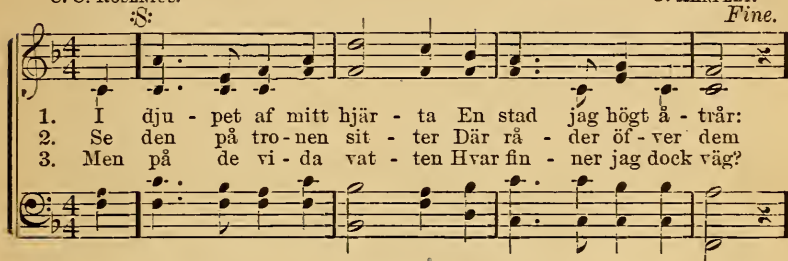
No. 135. I djupet af mitt hjärta.

C. O. ROSENIUS.

O. AHNFELT.

Fine.

♩

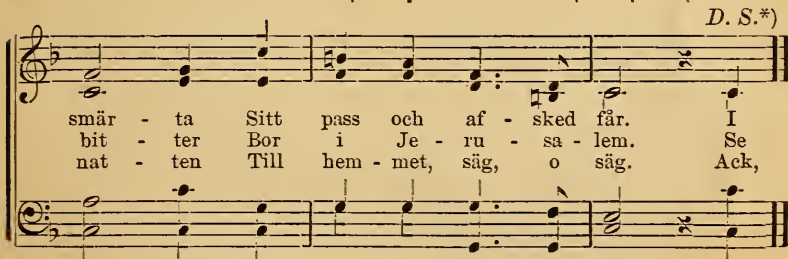

1. I dju-pet af mitt hjär-ta En stad jag högt å-trår:
 2. Se den på tro-nen sit-ter Där rå-der öf-ver dem
 3. Men på de vi-da vat-ten Hvar fin-ner jag dock väg?

Je-ru-sa-lem, det säl-la hem, Der all min nöd och
 Med e-vig frid-där finns ej strid, Ty in-gen ond och
 Bland blin-da skär hvar vä-gen är I storm och mör-ka

D. S.)*

smär-ta Sitt pass och af-sked får. I
 bit-ter Bor i Je-ru-sa-lem. Se
 nat-ten Till hem-met, säg, o säg. Ack,

4. Jo, du mig visar vägen,
 Min dyre Frälsare,
 Och vägen går i dina spår.
 Själf hjälplös och förlagen
 Jag blott på dig vill se.
 Ja, du mig etc.

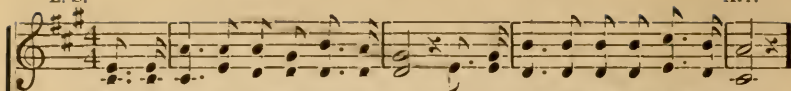
5. Så äfven jag skall vinna
 I Jesu Kristi namn.
 Ja, också jag så arm och svag
 Skall en gång målet hinna
 I härlighetens hamn.
 Så äfven jag etc.

*) Upprepa första delen af hvarje vers.

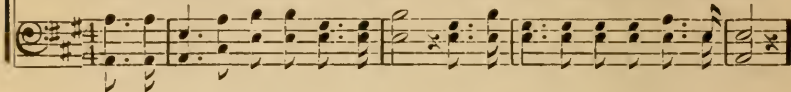
No. 136. Närmare till dig.

L. S.

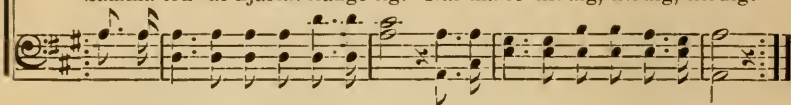
Arr.

1. När-ma-re, o Jesus Krist till dig, När-ma-re, hvad än det kostar mig!
2. När-ma-re, om korset skul-le än Bli din hand, som ock på nytt i - gen
3. När-ma-re till dig, om vä-gen bär Genom nattens djupaskuggor här!
4. När-ma-re till dig och di - na sår! Och när snart jag mi-na vin-gar får,

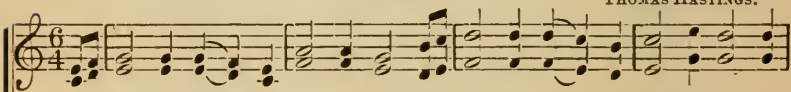

När-ma-re i morgon än i går, När-ma-re, o Her-re, år från år.
 Binder mig allt fa-sta-re till dig Och från jord och värld mer löser mig.
 Hvad du nöd-gas ta-ga, Herre, tag, Närmare till dig blott städs mig drag.
 Samma ton ur hjärtat tränge sig: När-ma-re till dig, till dig, till dig!

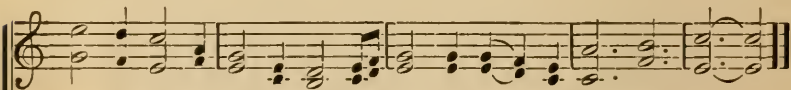
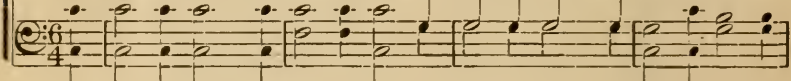

No. 137. Nådestolen.

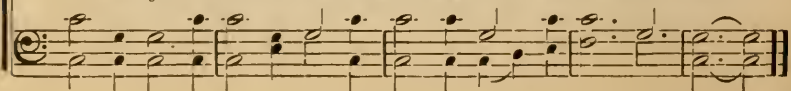
THOMAS HASTINGS.

1. Från hvarje storm, som här-ja skall, Från al - la vre - da vågorssvall, Det
2. Det finns en plats, där Je-sus ger Sin frid och fröjd åt den som ber; En
3. Det finns en plats, där vän med vän För-ny-ar, står - ker kär-le-ken; Fast
4. Ack, al - drig hjär - tat fun-ne tröst När onskans makt tycks va-ra löst, Och
5. Så låt oss dit med glädje fly Långt bort från synd och världens gny; Och

finns en tillflykt, finns en sol, Så lugn och trygg vid nå - dens stol.
 plats be-lyst af e - vig sol: Den blod-be-stänk-ta nå - da - stol.
 skil-da vidt, som pol till pol. De mö - tas dock vid nå - dens stol.
 al-drig hjälp och se-ger vanns, Om in - gen nå - da-stol det fanns.
 i vår själ en himmelsksol Skallstrå-la fram vid nå - dens stol.

No. 138. Källan.

1. En käl - la finns, som flö - dar fri, Hvars pur-pur-rö - da flod
 2. Från Gol - ga - ta den käl - lan går, Där Je - sus göt sitt blod,
 3. Kom själ, o kom till Je - su blod, Som flöt på kor-sets stam,
 4. Jag kom - mer nu, o Gud, till dig Till kor-sets hel - ga fot,

Blef öpp - nad ut - i Da - vids stad, Ut - i E - ma-nuels blod.
 Där han för vå - ra syn - der dog, Vår sak att gö - ra god.
 Och i dess fräls - nings-våg dig två Från all din synd och skam.
 Och blott på trons och löf - tets grund Jag be - der: tag mig mot.

Kör.

Se nå - dens käl - la än flö - dar fri, Med
 än flö - dar fri.

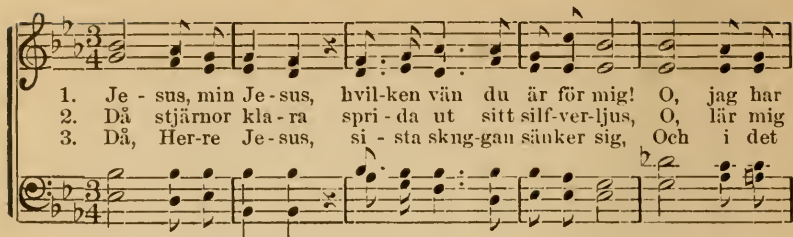

lif för hvar och en, Och den, som kommer och sti - ger
 för hvar och en,

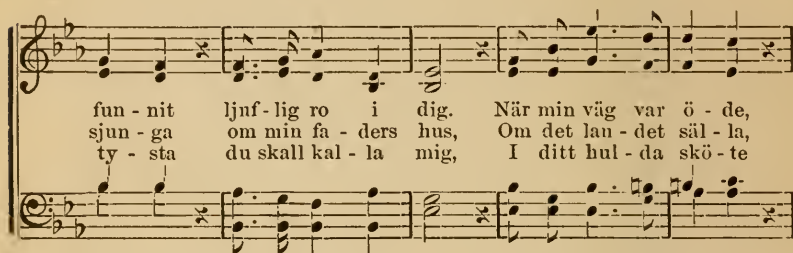

i, och sti - ger i, I från syn - den blif - ver ren.

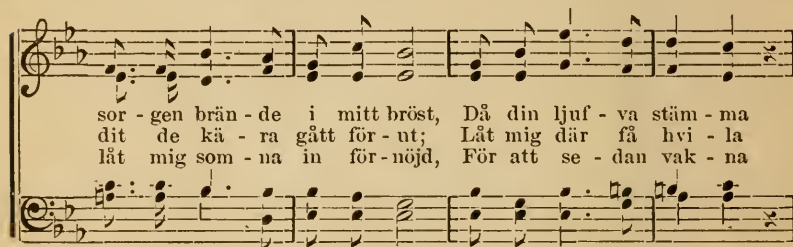
No. 139. Närmre, drag mig närmre!

1. Je - sus, min Je - sus, hvil-ken vän du är för mig! O, jag har
 2. Då stjärnor kla - ra spri - da ut sitt silf-ver-ljus, O, lär mig
 3. Då, Her-re Je - sus, si - sta skng-gan sänker sig, Och i det

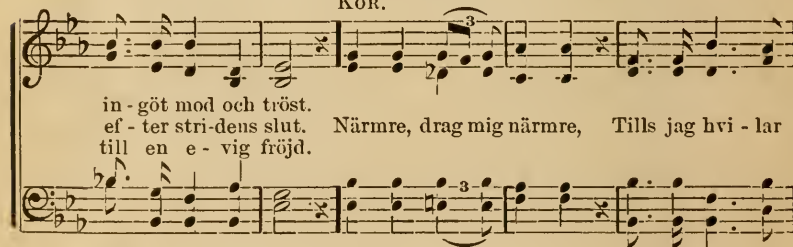

fun - nit ljuf - lig ro i dig. När min väg var ö - de,
 sjun - ga om min fa - ders hus, Om det lan - det säl - la,
 ty - sta du skall kal - la mig, I ditt hul - da skö - te

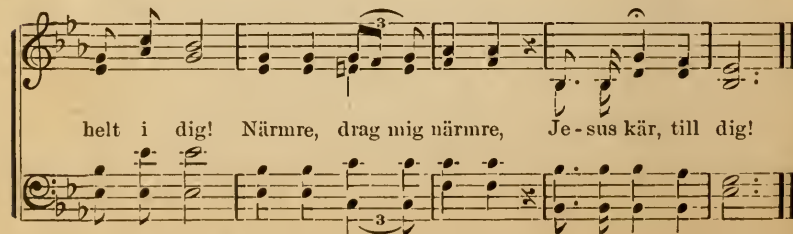

sor - gen brän - de i mitt bröst, Då din ljuf - va stäm - ma
 dit de kä - ra gått för - ut; Låt mig där få hvi - la
 låt mig som - na in för - nöjd, För att se - dan vak - na

Kör.

in - göt mod och tröst.
 ef - ter stri-dens slut. Närmre, drag mig närmre, Tills jag hvi - lar
 till en e - vig fröjd.

helt i dig! Närmre, drag mig närmre, Je - sus kär, till dig!

No. 140. Barndomshemmet.

MEL.: "Närmre, drag mig närmre."

1. O, ljufva minnen från min barndoms
glada tid!
Blott deras hågkomst, o hur skön
och blid!
Där i hemmet kära, uti syskon-
ringen glad,
Jag i oskuld lekte, och min moder
bad.

Kör:

Moder, o min moder! Ofta tanken
går till dig,
Moder, o min moder! Glöm, o glöm
ej mig!

2. Uti min yra, barndomshemmet glöm-
de jag,
Och lefde fjärran ifrån Gud hvar dag.
Litet jag då visste, hvad som skulle
möta mig
I en värld af oro, på min vandrings
stig.

Kör:

Hemmet, barndomshemmet ofta för
min blick sig ter.
Hemmet, ja det hemmet jag med
längtan ser.

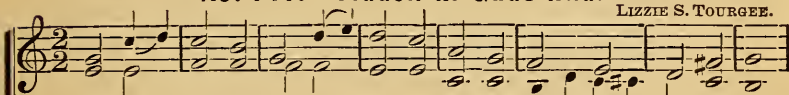
3. Men jag har funnit syn på hem, som
bättre är,
Där bortom molnen — ja mitt hem
är där.
Där jag möter moder invid porten
till Guds stad,
När jag fri från banden tågar in så
glad.

Kör:

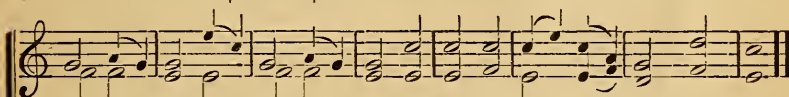
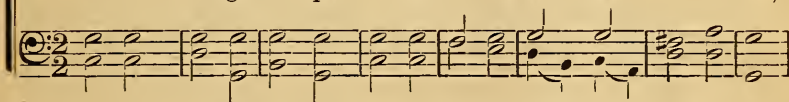
Hemmet, o det hemmet, hos vår
Frälsare så kär!
Hemmet, i det hemmet, möt, o möt
mig där!

No. 141. Vidden af Guds nåd.

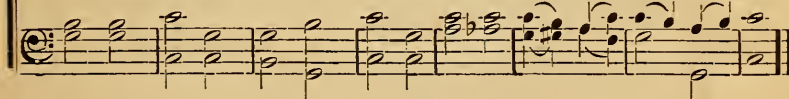
LIZZIE S. TOURGEE.

1. Lik-som haf-vets vi - da böl-ja, Så är vid - den af Guds nåd,
2. Ljuf-ligt bju-des syn-darn frälsning Och den fräl - ste kraft och mod.
3. Ej Guds kär-leks om-fång mä-tes Af vår fatt-nings rin-ga mått,
4. Om vi to-ge Gud på or-den Och vår kär-lek vo-re ren,

Äf-ven i hans dom-slut föl-ja Tec-ken af dess mild-hets råd.
Je-su kors bär fri-dens hälsning; Rening fås i Kri-sti blod.
Ty o - änd-lig god-hets upp-såt E-vigt från hans hjär-ta gått.
Lif-vets sol-sken då på jor-den Prydde nå - dens full-hets sken.

No. 142. Kristi kors.

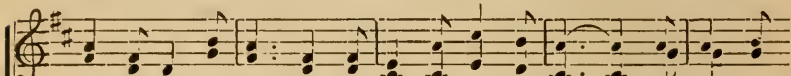
1. Uti Kristi kors jag fröjdas,
Öfver tidens klagan höjd,
Kring dess topp beständigt strålar
Ljus och lif och frid och fröjd.
2. När mig lifvets mödor trycka,
Hoppet flyktar, modet flyr,
Korset skall mig icke svika,
Glädjens dag där gror för mig.
3. Och när medgångssolen tömmer
Allt sitt guld uppå min stig,
Ljuset, som från korset strålar,
Ökar dagens fröjd för mig.
4. Med- och motgång, sorg och glädje
Helgas under korsets hägn;
På den platsen faller ständigt
Himlens nåd likt vårens regn.

No. 143. "Kom öfver och hjälp oss!"

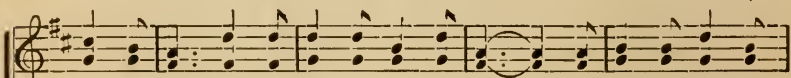
A. F. MYERS.

1. Ett rop hörs öf - ver dju - pen Från långt af - läg - sen strand: Kom
 2. Vi haf - va mån - ga gu - dar, Men in - gen hjäl - pa kan; Ju
 3. Vi haf - va hört be - rät - tas Att bort - om hafvens brus En
 4. Ack, I som lju - set ä - gen Och fröj - den er där - i, För -

öf - ver hit och hjälp oss Att sli - ta vå - ra band; Vi sit - ta
 mer man till dem be - der, Ju me - ra sjun - ker man; De ä - ro
 sol med bli - da strå - lar Nu sprid - er lif och ljus; Att en, som
 glömmen ej vår ställning, Till e - der blic - ka vi. Vi ön - ska

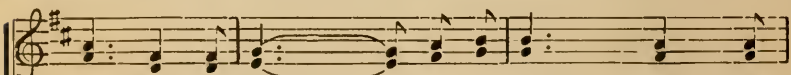

ut - i dö - dens Och mör - ka skuggors land, Och in - tet ljus oss
 blott af - gu - dar, Och gjor - da ut - af trä, Blott stumma, dö - da
 he - ter Je - sus, Från syn - den fräl - sa kan; Vi ön - ska bö - ra
 att få hö - ra Me - si - e gla - da bud, Att vi må lä - ra

Kör.

ly - ser, Oss le - der in - gen hand. Kom öf - - ver och
 bil - der: För dem vi bö - ja knä.
 me - ra Om den - ne fräl - sar - man.
 kän - na Er Fräl - sa - re och Gud. Kom öf - ver, ja, öf - ver och

hjälp oss! Kom öf - - ver och hjälp oss! Kom
 hjälp oss! Kom öf - ver och hjälp oss! Kom öf - ver och hjälp oss! Kom

öf - - - ver och hjälp oss!
 öf-ver och hjälp oss! Kom hjälp oss! Kom öfver och hjälp oss i dag.

No. 144. Pilgrimens hemlängtan.

CHARLIE D. TILLMAN.

1. Som en pil-grim nu jag vandrar Trött och tung i sträf-sam bygd.
 2. Här är o - ro, här är smär-ta, Här är ån-ger, här är blygd;
 3. Här är sorg, ty här är hyd-dan På den lö - sa san-den byggd;
 4. Fräl-sad, fröj-de - full jag läm-nar Dö-dens dal och mö-dans bygd;

Men där up - pe får jag hvi - la Ut - i klippans ljuf - va skygd.
 Snart du fin - ner lugn, mitt hjär-ta, Ut - i klippans ljuf - va skygd.
 Där är gläd-je, där är trygghet Ut - i klippans ljuf - va skygd.
 Död och mö - da mer ej fin - nas Ut - i klippans ljuf - va skygd.

Kör.

Ut - i klippans ljuf - va skygd, Ut - i klippans ljuf - va skygd!

Jag snart skall där få hvi - la, Ut - i klippans ljuf - va skygd!

No. 145. Den himmelska lofsångens härliga toner.

mf *f*

1. Den him - mel - ska lof - sän - gens här - li - ga to - ner, De
 2. Där - up - pe hörs lof - säng likt då'n af mång' vat - ten, Ja
 3. Om du vill in - stäm - ma i him - lar - nes lof - säng, Kom

mf

kli - ga mer ljuf - ligt och klart Än all jor - disk mu - sik, som mitt
 him - len är full af dess brus. När de sa - li - gas an - dar sin
 två dig i Fräl - sa - rens blod. Kom och pryð dig i Je - su rätt -

f

hjär - ta här fröj - dar, När da - lar och höj - der som e - ko ge svar.
 Fräl - sa - re pri - sa Och sjun - ga i kö - ren vid him - lar - nes ljus.
 fär - dig - hets klädnad, Du skall då af ho - nom ut - ko - ras till brud.

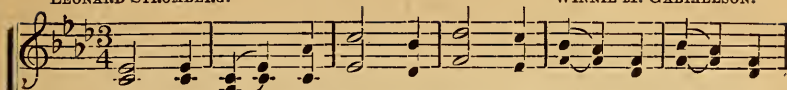
O här - - li - ga lof - - säng i Guds..... pa - ra - dis,..... Där
 O härli - ga lofsäng i Guds paradis, O du härli - ga lofsäng i Guds paradis Där

him - - lens här - ska - - - ror upp - stäm - - ma Guds pris.....
 himlens härskaror uppstämma Guds pris, Ja, där himlens härskaror uppstämma Guds pris.

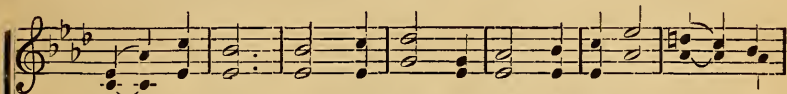
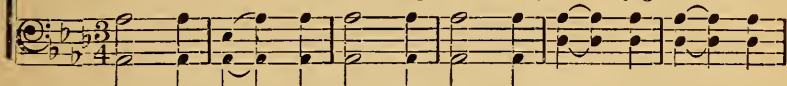
No. 146. Led mig hem.

LEONARD STRÖMBERG.

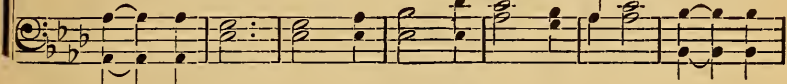
WINNIE M. GABRIELSON.

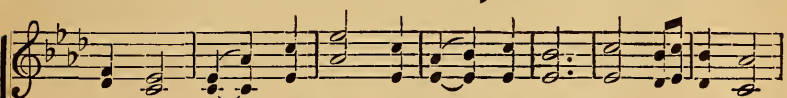
1. Dy - re Je - sus, led mig, led mig På den väg, som
2. Ic - ke blott när so - leu ski - ner I - från him - mel
3. När de vre - da stor - mar ra - sa, Ho - tan - de att
4. Och när dö - dens natt sig när - mar, Och jag flo - den

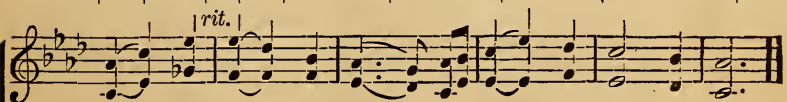
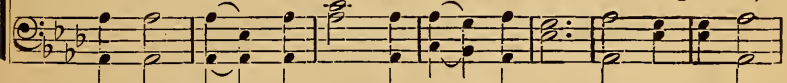
hem - åt bär, Att till sist jag må få va - ra I det
 hög och blå, Men ock - så när dim - mer sti - ga, Go - de
 kros - sa mig, Låt mig fin - na lug - na hamnen, Go - de
 bru - sa hör, Då, min Je - sus, nöjd jag bi - dar, Att du

hem, där själf du är.
 Je - sus, led mig då. Närm - re hem - met led mig,
 Je - sus, blott hos dig.
 mig till him - len för.

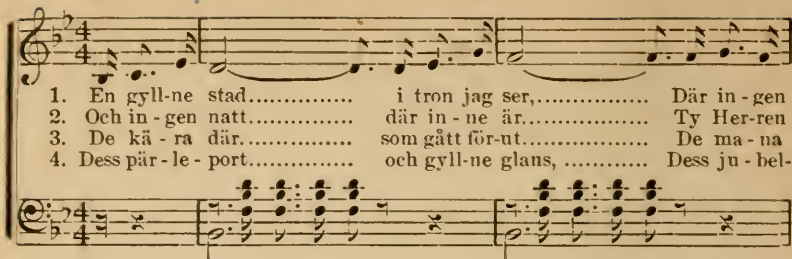
Je - sus, Närm - re hem - met hvar - je dag. Låt mig i - la,

tro - fast i - la Närm - re hem - met hvar - je dag.

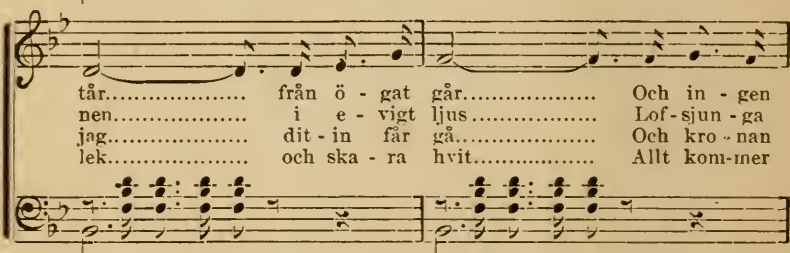
No. 147. Den nya staden.

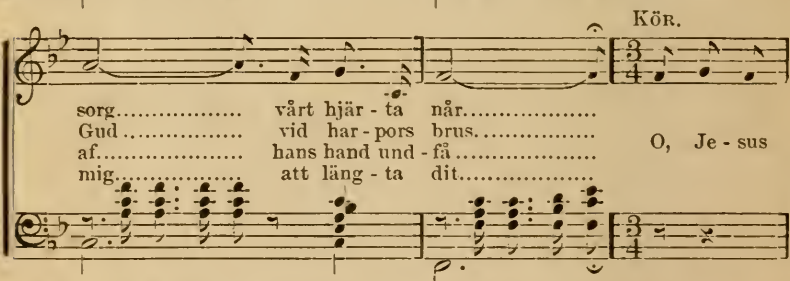
1. En gyll-ne stad..... i tron jag ser..... Där in-gen
 2. Och in-gen natt..... där in-ne är..... Ty Her-ren
 3. De kä-ra där..... som gått för-ut..... De ma-na
 4. Dess pär-le-port..... och gyll-ne glans, Dess ju-bel-

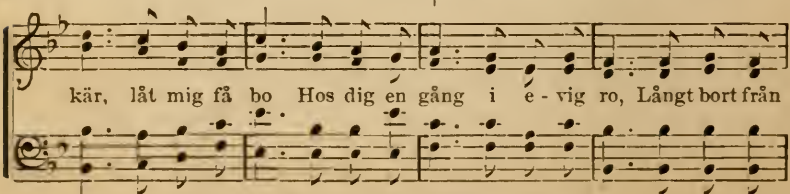
synd..... och död är mer..... Där in-gen
 själf..... är so-len där..... Och hel-go-
 mig..... att hål-la ut..... Till dess att
 sång..... och ä-re-krans, Dess har-po-

tår..... från ö-gat går..... Och in-gen
 nen..... i e-vigt ljus..... Lof-sjun-ga
 jag..... dit-in får gå..... Och kro-nan
 lek..... och ska-ra hvit..... Allt kom-ner

Kör.
 sorg..... vårt hjär-ta när.....
 Gud..... vid har-pors brus..... O, Je-sus
 af..... hans band und-få.....
 mig..... att läng-ta dit.....

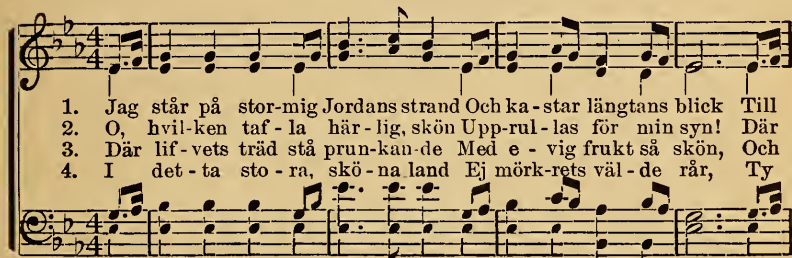

kär, låt mig få bo Hos dig en gång i e-vig ro, Långt bort från

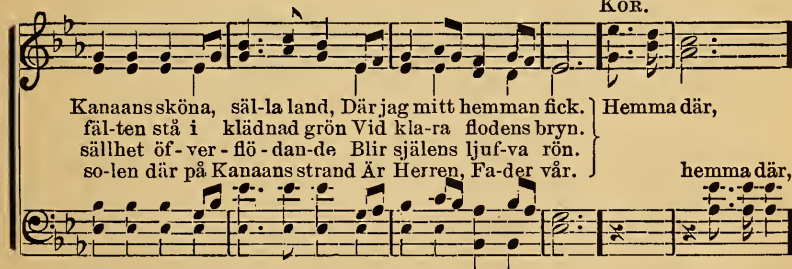
synd och nöd och strid, Ut-i det land där det är e-vig frid!

No. 148. Hemma där.

1. Jag står på stor-mig Jordans strand Och ka-star längtans blick Till
2. O, hvil-ken taf-la här-lig, skön Upp-rul-las för min syn! Där
3. Där lif-vets träd stå prun-kan-de Med e-vig frukt så skön, Och
4. I det-ta sto-ra, skö-na land Ej mörk-rets väl-de rår, Ty

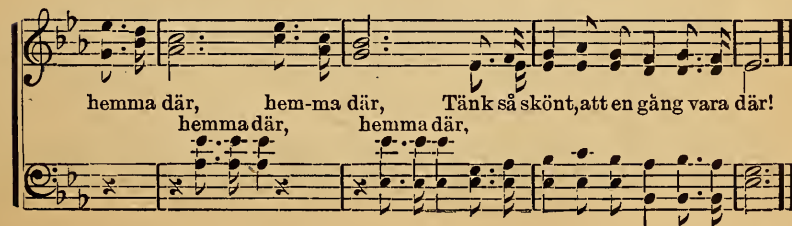
KÖR.

Kanaansköna, säl-la land, Där jag mitt hemman fick. } Hemma där,
 fäl-ten stå i klädnad grön Vid kla-ra flodens bryn.
 sällhet öf-ver-flö-dan-de Blir själens ljuf-va rön.
 so-len där på Kanaans strand Är Herren, Fa-der vår. } hemma där,

hem-ma där, Tänk så skönt, att en gång va-ra där!
 hem-ma där, hemma där,

hemma där, hem-ma där, Tänk så skönt, att en gång vara där!
 hemma där, hemma där,

No. 149. Lefver du?

Ej fort.
mf

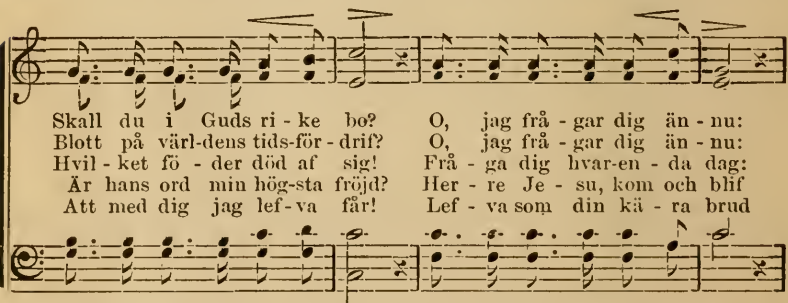
Ord af L. S.

1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
 2. Lef - ver du än - nu må - hän - da Syn - dens ty - gel -
 3. Bed att Je - sus måt - te väc - ka An - dens ny - a
 4. Lef - ver jag till Her - rens ä - ra, I hans fruk - tan,
 5. Blif mitt lif jäm - väl i dö - den, Som en gång mig

Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet —
 lö - sa lif? Tän - ker ej på lif - vets än - da,
 lif hos dig Och det syn - da - lif - vet släc - ka,
 stil - la, nöjd? Är ock mig haus an - de nä - ra,
 fö - re - står! Hjälp mig i den si - sta nö - den,

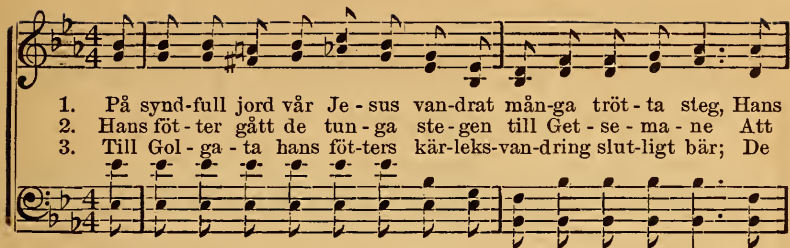

Skall du i Guds ri - ke bo? O, jag frå - gar dig än - nu:
 Blott på värl - dens tids - för - drif? O, jag frå - gar dig än - nu:
 Hvil - ket fö - der död af sig! Frå - ga dig hvar - en - da dag:
 Är hans ord min hög - sta fröjd? Her - re Je - su, kom och blif
 Att med dig jag lef - va får! Lef - va som din kä - ra brud

mf rit. *fz p rit.*
 Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver jag? Frå - ga dig hvar - en - da dag: Lef - ver jag?
 Själf mitt lif! Her - re Je - su, kom och blif Själf mitt lif!
 Sist hos Gud! Lef - va som din kä - ra brud Sist hos Gud!

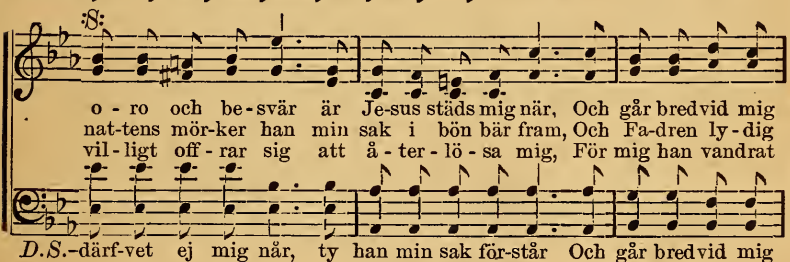
No. 150. Ända hem.

1. På synd-full jord vår Je-sus van-drat mån-ga tröt-ta steg, Hans
 2. Hans föt-ter gått de tun-ga ste-gen till Get-se-ma-ne Att
 3. Till Gol-ga-ta hans föt-ters kär-leks-van-dring slut-ligt bär; De

hel-ga fot-spår se vi än på lif-vets sma-la väg; Bland
 ängs-las in-till dö-den, svet-tas blod för syn-da-re; I
 gå ej läng-re, ty de spi-kas fast vid kor-set där; Han

o-ro och be-svär är Je-sus städs mig när, Och går bredvid mig
 nat-tens mör-ker han min sak i bön bär fram, Och Fa-dren ly-dig
 vil-ligt off-rar sig att å-ter-lö-sa mig, För mig han vandrat
 D.S.-därf-vet ej mig när, ty han min sak för-står Och går bredvid mig

FINE. KÖR.

he-la vä-gen hem, än-da hem.
 är till kor-sets död, kor-sets död. Han går bredvid mig he-la vä-gen
 kor-sets tun-ga stig, tun-ga stig.
 he-la vä-gen hem, än-da hem.

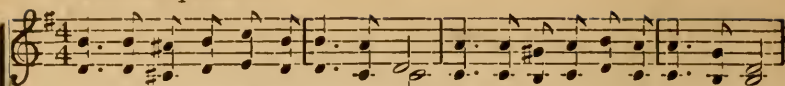
D. S.

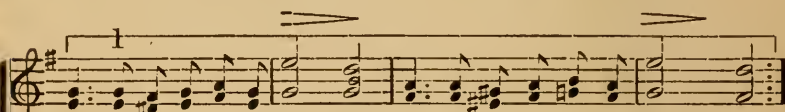
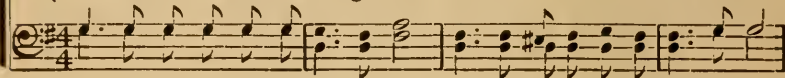
hem, ja, ända hem. Han går bredvid mig hela vägen hem, ja, ända hem, För

No. 151. Nåd det finns.

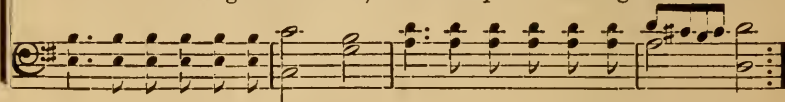
Andante con espressione.

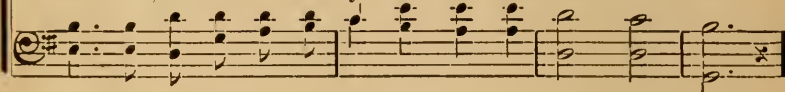
1. { Up - på Gol - ga - ta Guds of - fer - lamm Bär vår synd och utstod hån och skam.
Syn - da - re, allt får du efterskönt, All din synd i hafvets djup blir dränkt.
2. { Du som tro - löst lu - pit bort från Gud Och lättfärdigt brutit Herrens bud,
Je - su öm - ma hjär - ta för dig slår; Han dig sö - ker ut - i syndens snår.
3. { Ut från barndomshemmets lugna härd I en hemsk, förförisk, syndfull värld
Här du kommit in på far - lig stråt: Syndens vilddjurlagtsig i för - såt.
4. { Hör i dag det heter: "hosom hälst Herrens namn åkal - lar skall bli frälst."
Där - för in - nan nådens sol går ned Om för - lå - tel - se och miskund bed.

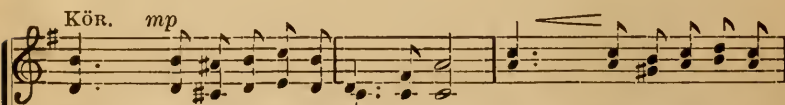
1. Se, hur dju - pa så - ren blö - da, Nå - dens ri - ka strömmar flö - - da.
2. Nå - dens klara klockor klin - ga Och dig gläd - je - bud - skap brin - - ga.
3. För du ut att sö - ka lyc - ka. Men fast ro - sor vä - gen smyc - - ka,
4. Snart din lefnadsdag kan än - das, Dö - dens pi - lar mot dig sän - - das.

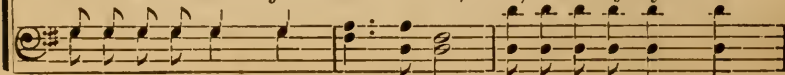
1. Kom, o, kom och du skall själf bli sänkt I nå - dens flod.
2. Ro - par på dig, där du vil - se går, O, hör hans röst!
3. O, vänd om och ro - pa: Gud för - låt! För - låt min skuld!
4. Ho - nom, som för di - na syn - der led En kval - full död.

Kör. *mp*

Nåd det finns för hvarje skuld du har, Blod, som hvarje syn - da -
Nåd det finns för hvar - je skuld du har, Blod, som hvarje syn - da - - -

fläck borttar, Kraft, som se-ger gif-ver al-la dar', För dig, för dig.
fläck borttar, Kraft, som seger gif - ver al-la dar', För dig, för dig, för dig.

No. 152. O, min Frälsare, mig led.

J. E. GOULD.

1. O, min Fräl - sa - re, mig led Öf - ver lif - vets böl - ja vred.
2. Likt ett barn vid mo - ders bröst Stil - las haf - vet vid din röst.
3. När jag slu - tar fär - den svår — Dödens brän - ning mot mig slår. —

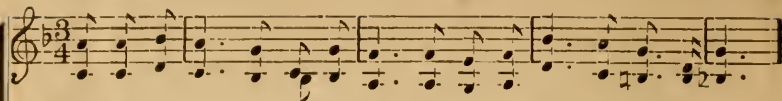
O-känd far - led för mig är, Brän-nin-gar och dol-da skär.
Stor-mig böl - ja läg - ger sig, När hon hör ditt "stil-la, tig".
In - gif då mitt hjär - ta tröst, Låt mig hö - ra få din röst,

Dy - re Je - sus, led mig fram, För min far - kost in i hamn.
Gud alls-väl - dig är ditt namn; För min far - kost väl i hamn.
Där jag hvi - lar i din famn: "Jag skall fö - ra dig i hamn."

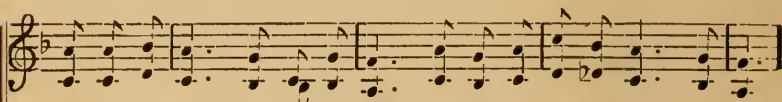
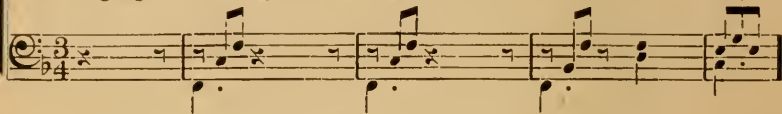
No. 153. Frälst af nåd.

SOLO ELLER DUETT.

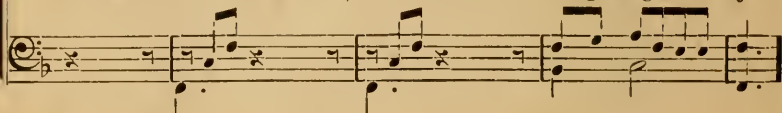
GEO. C. STEBBINS.

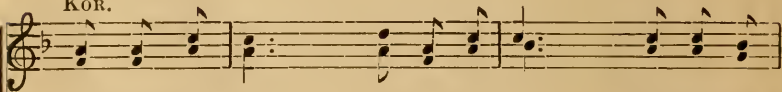
1. En gång väl tyst - na skall min sång, När silf-ver-snö - ret bri-ster här;
2. En gång mitt tält-hus fal-la skall, Dock fruktar ej mitt hjär-ta sig;
3. En gång när so - len ne-der-går Bland purpur-mol-nen ve-ster-ut,
4. En gång—till dess jag va-ka må, Samt bru-ka vän-taus - ti - den väl,

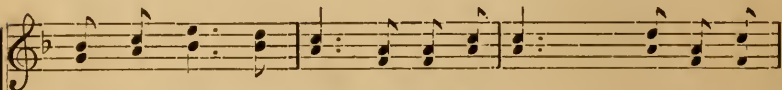
Men tänk att vak - na få en gång Hos ko-nun-gen, min Je - sus kär!
 Ty Je-sus, han mitt allt i all', Ett bätt-re hem be-redt åt mig.
 Då vet jag att jag hö-ra får: "Väl gjordt", och mödans dag är slut.
 Och när min Je - sus kal-lar, då Till honom svin-gar sig min själ.

Kör.

Jag skall få skå - - - da ho-nom där Och sjun ga:
 - - - da, skå- - - ja där

frälst af nåd jag är. Jag skall få skå - - - da ho-nom
 - - - da, skå-

rit......

där Och sjun - ga: frälst af nåd jag är.
ja där

No. 154. Ära ske hans namn.

1. Skönt klingar nam - net Je - sus klart, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
2. Det he - lar ljuf - ligt all min brist, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
3. Det lä - ker al - la - hjär-tats sår, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
4. Nu vill jag täl - ja för en - hvar, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
5. Hans namn är hjär - tats me - lo - di, Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!

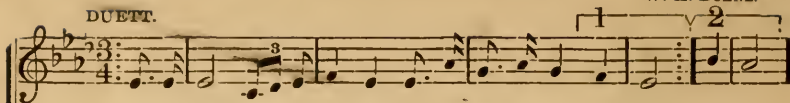
Det stil - lar sor - gen un - der - bart; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Det mät - tar sjä - len rikt för-visst; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Och ljuft den tröt - te hvi - la får; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Att Fräl - sa - ren jag fun - nit har; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!
Kun - gör en - hvar hans kär - lek fri; Ä-ra ske hans dyr-ba - ra namn!

Ära ske hans namn, ära ske hans namn, Ära ske hans dyrbara namn! bara namn!

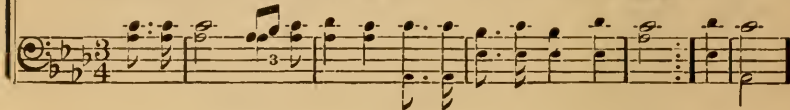
No. 155. Om din synd än är blodröd.

W. H. DOANE.

DUETT.

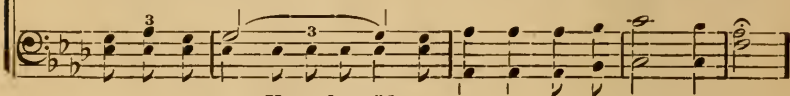
1. Om din synd än är blodröd, Skall den bli va hvit som snö, som snö.
2. Hör den röst, som dig ma-nar; O vänd å - ter till din Gud, din Gud;
3. Syn-den vill han för-lå - ta Och för e-vigt glömma bort, -ma bort.

KVARTETT.

Vo-re den röd..... som purpur, Skall den bli som ull.
Ty han är stor..... i kär-lek Och barmher-tig-het.
"Kommen till mig..... i al-le!" Sä-ger Her-ren Gud.

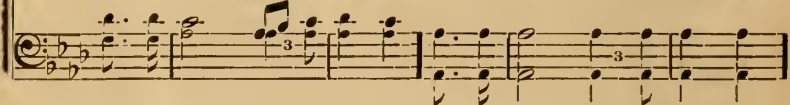
Vo-re den röd
Ty han är stor
"Kommen till mig

DUETT. *p*

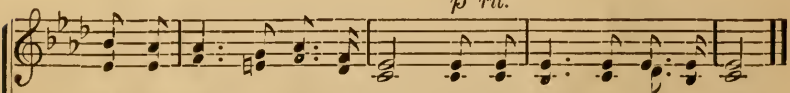
KVARTETT. *f*

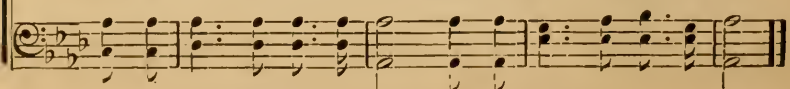
Om din synd än är blod-röd, Om din synd än är blod - röd,
Hör den röst, som dig ma-nar, Hör den röst, som dig ma - nar:
Syn-den vill han för-lå - ta, Syn-den vill han för-lå - ta

p rit.

Skall den blif - va hvit som snö, Skall den blif - va hvit som snö.
O vänd å - ter till din Gud, O vänd å - ter till din Gud.
Och för e - vigt glömma bort, Och för e - vigt glöm-ma bort.

No. 156. Julsång.

LEONARD STRÖMBERG.

Glad.

WINNIE M. GABRIELSON.

1. Du skö - na, kä - ra jul-hög-tid, Välkommen än en gång. Sprid
2. Än - nu har jul-natts-sån-gen klar Ej tyst-nat på vår jord; Den
3. En vän vi fått, en vän så god, Som al-drig svi - ka skall; Som
4. Så kom till oss Guds re-na Lamm, O, kom med mod och tröst Och
5. Så to - na, jul-sång, klar och blid, Mitt hjär-ta, sjung af fröjd! Med

öf - ver land och stad din frid Och lär oss äng-lars sång.
lju - der än så un - der-bar Med si - na dy - ra ord.
med sitt e - get hel - ga blod Vill fri - a oss från fall.
fräls - oss i - från synd och skam Och drag oss till ditt bröst.
kär - lek, ro och e - vig frid Vår Je - sus kom från höjd.

Kör.

Pris ske Gud; pris ske Gud För den hel - ga ju - le-tid,

För dess gläd - je och dess frid! Pris ske Gud; pris ske Gud,

Att vår Je - sus kom-mit har, kom - mit har till oss.

No. 157. Nyårssång.

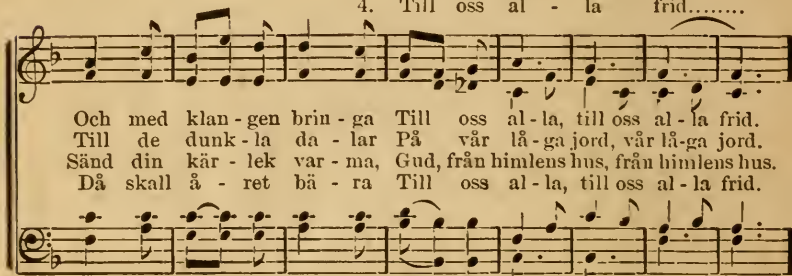
LEONARD STRÖMBERG.

WINNIE M. GABRIELSON.

1. Ny - års - kloc - ka klin - ga Ut - i natt - lig tid.....
 2. Ring från him - lens sa - lar Her-rens hel - ga ord.....
 3. Brin - ga till de ar - ma Tröst och frid och ljus.....
 4. Je - - sus var oss nå - ra, Huld och god och blid;...

1. Till oss al - la frid.....
 2. På vår lå - ga jord.....
 3. Gud, från him - lens hus.....
 4. Till oss al - la frid.....

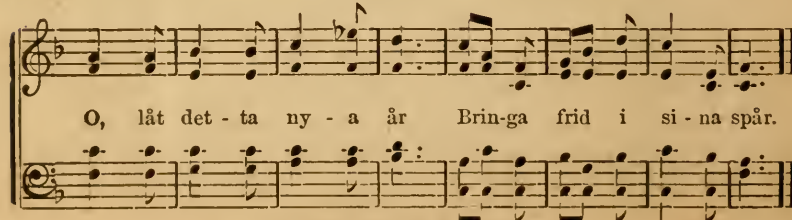
Och med klan - gen brin - ga Till oss al - la, till oss al - la frid.
 Till de dunk - la da - lar På vår lå - ga jord, vår lå - ga jord.
 Sänd din kär - lek var - ma, Gud, från himlens hus, från himlens hus.
 Då skall å - ret bä - ra Till oss al - la, till oss al - la frid.

1. Till oss al - la frid.....
 2. På vår lå - ga jord.....
 3. Gud, från him - lens hus.....
 4. Till oss al - la frid.....

KÖR.

Tack, o Gud, för år som gått, Tack för all den nåd vi fått.

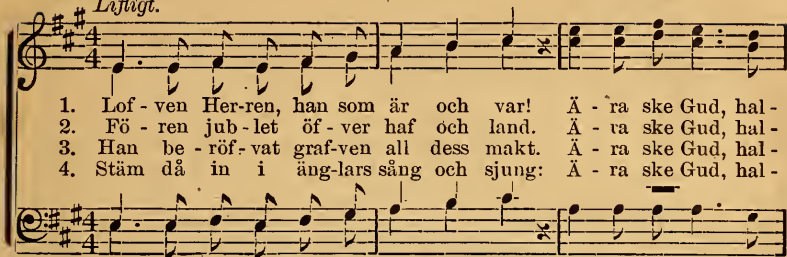
O, låt det - ta ny - a år Brin - ga frid i si - na spår.

No. 158. Han uppstått har.

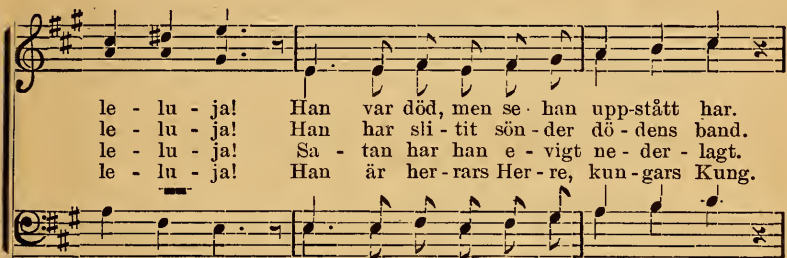
FABIAN.

F. E. B. Arr.

Lifligt.

1. Lof - ven Her-ren, han som är och var! Ä - ra ske Gud, hal -
 2. Fö - ren jub-let öf - ver haf och land. Ä - ra ske Gud, hal -
 3. Han be - röv - vat graf-ven all dess makt. Ä - ra ske Gud, hal -
 4. Stäm då in i äng-lars sång och sjung: Ä - ra ske Gud, hal -

le - lu - ja! Han var död, men se han upp-stått har.
 le - lu - ja! Han har sli - tit sön - der dö - dens band.
 le - lu - ja! Sa - tan har han e - vigt ne - der - lagt.
 le - lu - ja! Han är her - rars Her - re, kun - gars Kung.

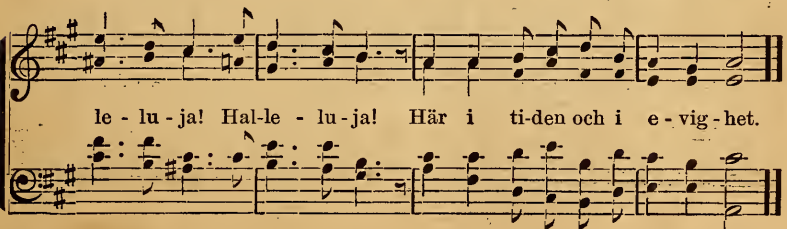
KÖR.

1-4. Ä - ra ske Gud, hal-le - lu - ja! Hal-le - lu - ja! Hal -

le - lu - ja! Pris ske Gud, hvad nåd och sa - lig - het! Hal -

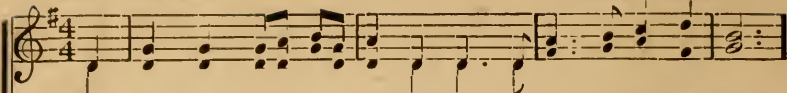

le - lu - ja! Hal-le - lu - ja! Här i ti-den och i e - vig - het.

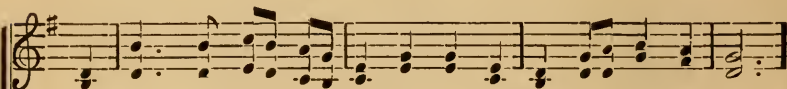
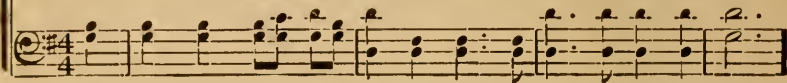
No. 159. Påsksång.

LEONARD STRÖMBERG.

WINNIE M. GABRIELSON.

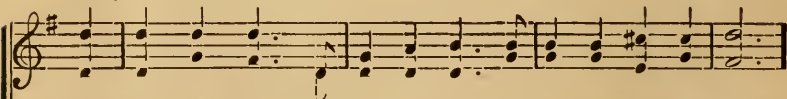
1. Han bor ej mer i graf-vens ro, Vår dy - re Fräl - sa - re;
2. Hans nöd var stor, hans strid var svår, Och dy - stert kor-set var,
3. Be - se - grad dö - dens fur - ste är Och grafvens makt är slut.
4. Du vun - nit allt!—Vårt of - fer tag: Vi vil - ja föl - ja dig.
5. Så led oss med din starkerhets hand Tills dö-dens flod vi nå.

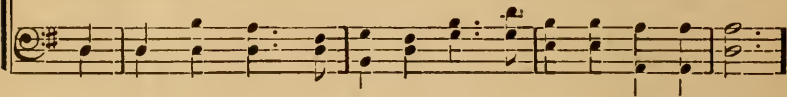
Men från den öpp - na klippans rum Ses lju - sa äng - lar le.
 Men se - gran - de lik - väl han går Så ren, så un - der - bar.
 Tack va - re dig, o Je - sus kär, Som tro - fast här - dat ut.
 Vi gif - va dig vår tro i dag Och van - dra lif - vets stig.
 Då, lyft oss till ditt lju - sa land Och gif oss kro - nan då.

Kör.

Han upp-stått har, hal - le - lu - ja! Han e - vigt lef - va skall!

Han se - grat har, hal - le - lu - ja, Att fräl - sa värl - den all.

No. 160. Inbördes kärlek.

HANS GEORGE NÆGEL.

1. Väl - sig - nadt ban - det är, Som knyts af kär - le - ken E -
 2. Till Fa - drens tron i höjd Gå vå - ra bö - ner opp; Vi
 3. Det hop - pet lyft - ning ger Och mod ut - i vår strid, Ty
 4. Då sko - la vi bli fri' Från all be - svär - lig - het; Och

mel - lan krist - na hjär - tan här: Det lik - nar him - me - len.
 de - la sam - ma sorg och fröjd, Och sam - ma tro och hopp.
 hvar och en med läng - tan ser Mot den - na söl - la tid.
 kär - lek skall för e - vigt bli Vår fröjd i e - vig - het.

No. 161. Hemmet hos Gud.

1. O, tänk uppå hemmet hos Gud,
 Vid det evigt kristallklara haf,
 Där de frälste i blodtvagen skrud
 Prisa Jesus, som lifvet dem gaf!
 Där hos Gud, där hos Gud;
 O, tänk uppå hemmet hos Gud.
2. O, tänk på de vänner hos Gud,
 Som gått före och nu äro där;
 Hvilken sång, hvad melodiska ljud,
 Brusa fram genom boningen skär!
 Där hos Gud, där hos Gud;
 O, tänk på de vänner hos Gud!
3. Ack, snart är jag hemma hos Gud!
 Ja, det närmar sig äfven för mig;
 Många älskade dyra hos Gud
 Hafva länge mig väntat till sig.
 Där hos Gud, där hos Gud,
 Ack, snart är jag hemma hos Gud!

No. 162. Ära ske hans namn.

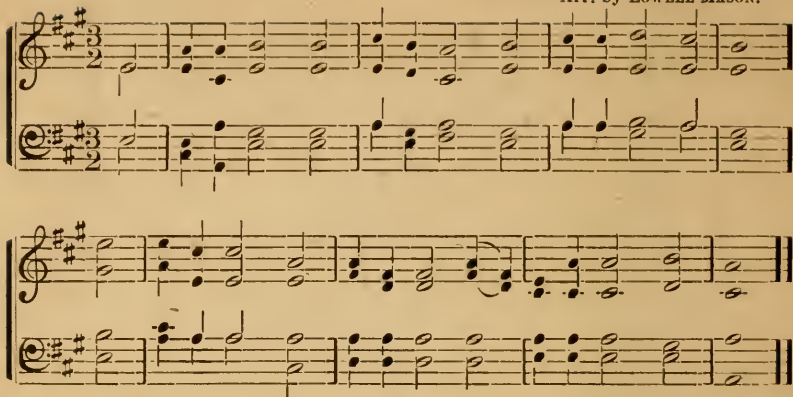
1. När invid korset jag böjde mig,
 Ropande: Jesus, förbarma dig!
 Då till sitt hjärta han tryckte mig.
 Ära ske hans namn!

Kör:

- Ära ske hans namn!
 Ära ske hans namn!
 Då till sitt hjärta han tryckte mig.
 Ära ske hans namn!
2. När invid korset i bön jag låg
 Och i min ångest till Jesus såg,
 Då vardt jag ren i den purpurvåg.
 Ära ske hans namn!
 3. Kom till den källan, kom hvarjesjäl,
 Störta däri och se, allt blir väl,
 Jesus dig frälsar från allt dig kväl.
 Ära ske hans namn!

Azmon.

Arr. by LOWELL MASON.

No. 163. Två mig.

1. För evigt nu jag tager bo
I Jesu djupa sår,
Det är min tröst och all min ro:
I döden Jesus går.
2. Min Gnd och Frälsare så god,
Du brunn mot synd och men,
Bestärk mig städse med ditt blod
Och gör och håll mig ren.
3. Två mig och gör mig så till din;
Två mig, men två mig hel;
Två mig, men ej blott foten min,
Men hjärta, kropp och själ.
4. Tillämpa ditt försoningsblod,
Tills trones öga ser,
Tills själen blir en kärleksflod,
Och synd ej finnes mer.

No. 164. Bön om tro.

1. O gif en tro, som manligt står,
Fast trängd på hvarje kant;
Som utan hälvan stadigt går
På nödens högsta brant;
2. Som ej har klagan eller knot,
Fast under korset böjd;
Som lugn bekymmer tar emot
Och har i Gud sin fröjd;
3. En tro, som strålar ljus och skär
I stormens raseri;
Som oförsagd i faran är,
I mörker tvifvelfri;
4. O, Gud, gif oss en sådan tro;
Hvad vill, må komma se'n;
Vi ha då försmak af den ro,
Som finns i himmelen.

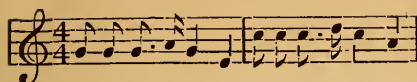
No. 165. Korsets krigare.

1. Är jag en korsets krigare,
Och följer jag Guds Lamm,
Skall jag hans namn då förbise
Och anse det som skam?
2. Har jag ej fiender igen,
Ej flod att sträffa mot;
Har världen blifvit nu min vän,
Att dra mig till Guds fot?
3. Nej, vill jag segra, fordras strid,
O Gnd gif makt och mod
Att kämpa i den onda tid
I kraft af Kristi blod!

No. 166. Försoning.

1. Försoning! O, hvad himmelsk tröst:
Din röst är ljuf och dyr,
Du balsam är för kvalfullt bröst,
För dig all smärta flyr.
2. Försoning! Eko, för dess ton
Omkring vår hela jord,
Och skarorna omkring Guds tron
Besjunge detta ord!
3. Försoning! O, du slagna Lamm,
All äran tillhör dig;
Ditt lof ur hjärtan bryte fram,
Ditt lof mångdubble sig!

No. 167. Skördesång.

1. Så din säd hvar morgon, så vid middags-
stunden;
Så, när aftonvinden svalkar kinden din;
Tåligt vänta skörde- och insamlingstiden,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

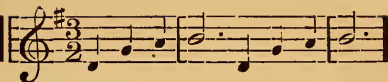
Kör:

.,: Bärga skörden in, bärga skörden in;
Hasta då med fröjd och bärga skörden in. .,:

2. Så, när solen skiner; så, när skuggor falla,
Frukta ej för moln, ej heller kylig vind;
Snart blir skörden mogen och arbetet
ändadt,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

3. Gå, om äu med tårar, så din säd för
Herren,
Dina tårar samlar han i lägelu sin;
Snart skall gråten sluta, sång i stället
klinga,
Hasta då med fröjd och bärga skörden in.

No. 168. Mitt sälla val.

1. Mitt val är gjordt: du sälla dag!
Jesus är min och hans är jag.
Väl må min själ i helig fröjd
Lofsunga Gud i himmels höjd.

Kör:

Sälla dag! sälla dag!
Då Jesus tog min synd på sig;
Han lär mig be så innerlig
Och vaksamt gå min prøfvostig.
Sälla dag! Sälla dag!
Då Jesus tog min synd på sig.

2. Det ljufva band, som binder mig,
Jag värda vill så flitelig,
Och glad jag höja vill min sång,
Då till Guds hus jag styr min gång.

3. Så är det gjordt, ej bättre fanns:
Jesus är min och jag är hans;
Han kallade, och i mitt bröst
Jag kände ljuft den himlaröst.

No. 169. Säg det för Jesus.

1. Är du tryckt och trött af lifvets strider?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Är du sorgsen öfver flydda tider?
Säg det för Jesus allen'.

Kör:

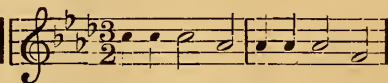
Säg det för Jesus, säg det för Jesus;
Han är din trofaste vän.
Det finns ej någon, som dig älskar högre;
Säg det för Jesus allen'.

2. Fuktas kinden af objudna tårar?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Har du synd, som än ditt hjärta sårar?
Säg det för Jesus allen'.

3. Fruktar du när stormen solen skymmer?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Ängslas du af morgondags bekymmer?
Säg det för Jesus allen'.

4. Ryser du vid tanken uppå döden?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Fruktar du att svika i den nöden?
Säg det för Jesus allen'.

No. 170. Jag är frälst.

1. Jag är frälst! Mig Herren frälsat;
Hjälp mig prisa Jesu namn.
Frid han till mitt hjärta hälsat,
Han, Guds älskeliga Lamm!

Kör:

Ära, ära, halleluja!
Jag är glad att frälsning kom;
Ära, ära, halleluja!
Frälst jag är från syndens dom.

2. Högt jag sjunger i min glädje:
— O, må sången nå till dig! —
"Herre, skydda du mig evigt,
Led mig dina ögons stig."

3. Fria frälsning, glada budskap,
Må du gå från pol till pol,
Till dess hvarje fallet folkslag
Vänder sig till nådens sol.

4. Och när lifvets mål skall hinnas,
Domeus stora dag gå fram;
Må mitt namn då tecknad finnas,
I din bok, o du Guds Lam!

No. 171. Den öppna porten.

MEL.: Gospel Hymns, Cons. No. 15.

1. Det finns en port, som öppen står,
Och från de gyllne salar
Ett sken, som klart från korset går,
Om Kristi kärlek talar.

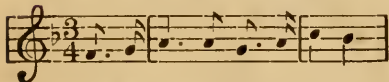
Kör:

O djup af kärlek, underlig!
Står porten öppen ock för mig?
För mig, för mig, ja, öppen ock för mig.

2. Ja, öppen skall den ständigt stå
För den, som nåd anammar,
För rik och fattig, stora, små,
Af alla folk och stammar.
3. Trots fienden, träng dristigt in,
Ty nu är rätta tiden;
Tag korset på och kronan vinn,
På striden följer friden.
4. På flodens andra strand vi då
Ej korset längre bära;
Men lifvets krona där vi få
Och sjunga Lammets ära.

No. 173. Gif mig Jesus.

MEL.: Redeeming Love, No. 28.

1. Världen tag, men gif mig Jesus,
Världens fröjder snart förgå;
Allting här är ovaraktigt.
Men Guds löften fast bestå.

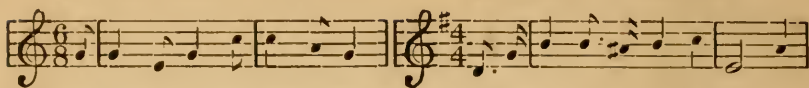
Kör:

O hur saligt det skall blifva,
När bland änglars jubelsång,
Jesus skall mig kronan gifva,
Som han lofvat har en gång.

2. Världen tag, men gif mig Jesus,
Han mitt hjärtas glädje är,
Med sin Ande han mig leder
Genom strid och sorger här.
3. Världen tag, men gif mig Jesus,
Kärleksfullt han skyddar mig
På min korta pilgrimsvandring,
Hur det än gestaltar sig.
4. Världen tag, men gif mig Jesus,
Af hans kors jag fröjder mig;
Snart skall jag hans ansigt' skåda
I hans himmel eviglig.

No. 172. Ej finns en vän lik Jesus.

MEL.: Bow of Promise, No. 30.

1. O, det finns ej en vän lik Jesus,
När du trycker utaf bördor mång';
Han kan läka hjärtats sår,
Kraft du utaf honom får;
O, det finns ej en vän lik Jesus!

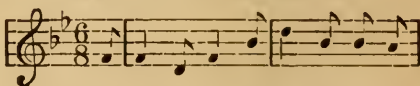
Kör:

Det finns ej en vän lik Jesus!
Det finns ej en vän lik Jesus!
Till din bön han lyssna skall,
Han bevarar dig från fall;
O, det finns ej en vän lik Jesus!

2. Hvilken vän jag har fått i Jesus!
Frid och fröjd han till mitt hjärta bär;
På hans arm jag stöder mig,
Vaudrar trygg min lefnadsstig;
O, det finns ej en vän lik Jesus!
3. Då min väg genom dalen leder,
Och jag nalkas dödens kalla flod,
Ingen fruktad dock mig när,
Ty min Jesus med mig går;
O, det finns ej en vän lik Jesus!
4. När vi möta till sist de kära,
Hvilka redan hunnit hemmets kust:
Då med dem på bättre vis,
Sjunga vi vår Jesu pris;
O, det finns ej en vän lik Jesus!

No. 174. Där bjudes ej farväl.

MEL.: Bow of Promise, No. 174.

1. Hur sällt med dyra vänuer möta,
Hvad njutning för vår själ!
Men ack, så snart vi måste bjuda
Hvarann' igen "farväl"!

Kör:

I himlen skiljas vi ej mer,
Där bjudes ej farväl,
Där upphör sången ej, som här,
Där bjudes ej farväl.

2. När våra kära från oss ryckas,
Och vän skiljs ifrån vän,
Hur ljust det hopp, att bortom grafven
Vi mötas få igen.
3. Ej något afskedsord skall höras
I hemmet uti höjd,
Där tystnar aldrig jubelsången,
Där är en evig fröjd.

Register.

	NO.		NO.
A ck, ett land mera skönt	107	Hvart Han leder, vill jag	83
Af häpnad och undran jag	11	Hvar är du?	29
Allt till Jesus jag nu gifver	47	Hvilka äro desse?	8
B arnaåren, hur sälla, glada	120	Hvilket sällskap ljuft	52
Boningar i faders land,	119	I den klippta som	27
Bort, bort all jordisk fröjd	17	I ditt blod, o Guds lamm	91
D en himmelska lofsångens	145	I djupet af mitt hjärta	135
Den store läkaren är när	101	I Kristi stridsmän	59
Det fins en port som öppen	171	Ingen bok är mig så kär,	100
Det kors som han gaf mig	46	Invid porten då	130
Dig Jesus jag älskar,	49	I ären tempel;	37
Du irrande själ uti synder	116	I ömhet stor. Han sökt mig,	104
Du sköna, kära julhögtid,	156	J ag den sköna konsten	90
Dyre Jesus led mig	146	Jag har funnit Jesus,	61
Då ditt mod är sjunket	92	Jag har lämnat allt	81
E j finns en vän lik den	79	Jag har hört om ett land	22
En gyllne stad i tron jag ser	147	Jag hör din nåderöst	71
En gång väl tystna skall	153	Jag hör i min själ	110
En källa finns, som flödar	138	Jag hört, att mig Jesus	85
En röst till dig ofta har	124	Jag hört något underbart	112
Ensam? Aldrig ensam,	3	Jag hört om en stad	65
En öfverste kom till Jesus	132	Jag måste säga Jesus	24
Ett moln upp från hafvet	99	Jag står på stormig Jordans	148
Ett rop hörs öfver djupen	143	Jag vandrar i Mästarens fotspår	54
F ast glädjen likt solen	76	Jag vandrade i syndens natt	41
Fram till kamp emot last	98	Jag var från min Frälsare	117
Framåt, Kristi kämpar,	95	Jag vet att min Förlossar'	131
Frid såsom floden	58	Jag vet ej den stund	113
Frälsare, jag därom beder,	6	Jag vet ett härligt saligt land	125
Från Gud jag länge fjärran	93	Jag vill ej välja själf	40
Från hvarje storm, som	137	Jag älskar af hjärtat den	63
Förevigt nu jag tager bo	163	Jag är frälst! Mig Herren	170
Försoning! O hvad	166	Jag är främling,	133
G ud så älskade oss,	115	Jesus, den gode herden	102
Gud sände huldt sin nåd	38	Jesus, låt din rädda dufva	121
H an bor ej mer i	159	Jesus, min Jesus	139
Har du märkt att	34	Jesus, min Frälsare, kom	33
Har du mod att följa	21	Jesus, till ditt kors jag faller,	60
Har du något rum	94	Jesus är alltid vår sanne vän	48
Helge Ande vi dig bedje	43	Just som jag är, helt	66
Himmelens stad är	84	K anhända ej uppå bergets	18
Hur ljuft med dyra	174	Kom du som älskar Gud	69

	NO.		NO.
Kom, Helge And', min tunga rör,	36	O, min Frälsare mig led,	152
Kom, o själ, till hälsokällan	25	O, skulle jag väl blygas för	55
Kom, sorgsna själ, hans nåd	15	O, syndare, från Jesus skild	16
Kom, sorgsna själ, o kom	109	O, tänk uppå hemmet hos Gud	161
Kärlek så härlig	72	O, vänd dig ej från ordet bort	9
L efver du det nya lifvet	149	P å andra sidan mörka Jordan	51
Lifvets klara källa väller	78	På Guds stora, dyra löften	28
Liksom hafvets vida bölja	141	På syndfull jord vår Jesus	150
Ljufva gemenskap	106	På vägen uppåt skyndar jag	88
Lofven Herren, han	158	S abbatsdag, hur skön du är	134
Långt bort i synd jag var	10	Se, Frälsar'n står vid hjärtats	96
Långt, långt bortom de	50	Se Guds lam! som så sargad var	80
M ed utsträckt hand och	35	Sköna evangelium	19
Min fader är rik, på	7	Skönt klingar namnet Jesus	154
Min fot ganska ofta trötts,	127	Som en fågel på flykt	45
Min frälsare slutligen fann	73	Som en pilgrim nu jag vandrar	144
Min herde är Herren, han	89	Som jag vandrade i mörker	64
Min herdes röst är ljuf	57	Sprid ut det glada ord	14
Min Jesus en underbar Frälsare	32	Strid för sanningen	2
Min själ var i fara på	97	Så din säd hvar morgon	167
Min vän, synes vägen dig	62	Säg, min vän, hvar skall du	118
Mitt hjärta jag gifvit Jesus	82	T ill min Frälsares fötter	31
Mitt lif, mitt allt jag	5	Tvifeln lämnar jag åt Jesus	77
Mitt val är gjordt: du	168	Tänk när en gång den	23
Morgon mellan fjällen,	122	U nga skara, stark och god	108
N yårsklocka klinga	157	Upp, min själ, att Herren lofva	56
När du börjat din vandring	44	Uppå Golgata Guds offerlam	151
När en syndare vänder om,	70	Ur minnet aldrig sliter sig	123
När invid korset jag	162	Utaf synd och sorg var min	126
Närmare, o Jesus Krist	136	Uti min Jesus är jag glad	53
När Jesus hviskar till dig	87	Uti Kristi kors jag	142
När mitt lifsverk är ändadt	12	Uti snöhvitt bröllopsskrud	86
O , att bli lik dig, Frälsare	30	V i jubla högt, halleluja	39
O, den purpurflod,	103	Vi prisa dig, Gud	74
O, det finns ej en vän lik	172	Vi segla fram på tidens ström	4
O, fader! nu jag vänder mig	13	Vill du hafva kraft	129
O, Gud, din segerkärlek ren	20	Vill du bli fri från den synd	105
O, gif en tro som	164	Vill du älska Jesus	67
O, hvilken kärlek min Jesus	114	Välsignadt bandet är	160
O, jag vet en stad så ljus	128	Världen tag, men gif mig Jesus	173
O, kom du skuldbelastade	111	Ä nnu ej hörd? Den bön	42
O, ljufva minnen	140	Ännu en dag för Jesus,	75
O, lyft blicken upp	1	Är du tryckt och trött af	169
Om din synd än är blodröd	155	Är jag en korsets krigare,	165
Om du är trött på den synd	68		
Om min lärjunge du vill bli	26		

hos undertecknad kan rekvireras:

* JUBELSÅNGER *

SÅNGBOK MED NOTER,

för Evangeliska möten, Söndagsskolan och Hemmet.

Pris i pappband 40 cents och 35 cents i parti.

Express eller postportot inberäknadt.

* HERDESTÄMMAN *

Sånger för Söndagsskolan, Bönmötet och Hemmet

af ANDERSON och W. S. NICKLE.

Med musik och text inbunden i skinnband med guldsnitt \$1.00

" " " " " pappband 0.50

Textbok endast, " " 0.25

Med vanlig rabatt i parti.

JESU KRISTI KRISTERDOM

af den berömda engelske författaren

MARK GUY PEARSE.

Översatt af

Doktor Wm. HENSCHEN.

Ämnet som behandlas, borde intressera hvarje troende, och boken
börde läsas af ung och gammal.

Pris inbunden i klotband 50 cents.

Med vanlig rabatt till predikant, och agenter.

Sänden edra rekvisitioner till:

The Swedish M. E. Book Concern

ALFRED ANDERSON, Manager.

152 Oak Street,

CHICAGO, ILL.